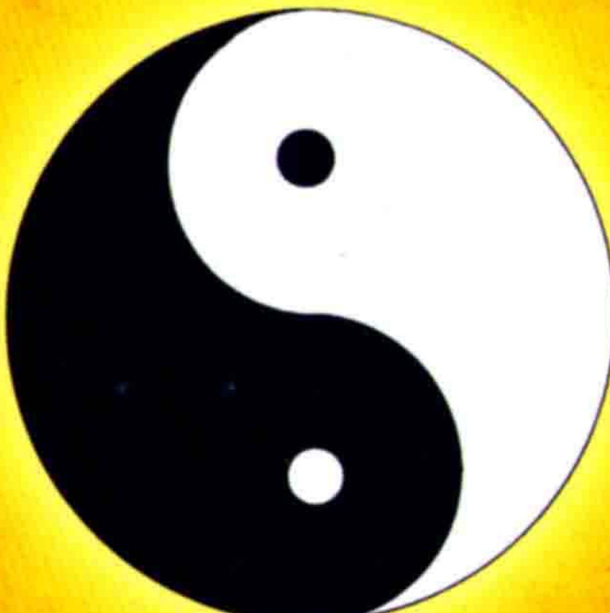
మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి



# కర్మ - జన్మ

# విషయ సూచిక

# రచయిత మాట

డియర్ రీడర్స్,

నేను ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోకి వచ్చాక వేదాంత శాస్త్రంలో కర్మ సిద్ధాంతం మీద నాకు బాగా ఆసక్తి కలిగింది. భక్తి, ధ్యాన, జ్ఞాన మార్గంలో ఉన్నవారు కూడా చేసే సాధన కర్మే. కర్మ ద్వారా తమ ఆఖరి కర్మని కూడా భస్మం చేసుకున్నాకే వారికి ముక్తి లభించేది.

కర్మ గురించి తెలుసుకోడానికి తెలుగులో ఒక్క పుస్తకం కూడా లేదు. ప్రవచనాలు చెప్పేవారు కూడా రామాయణ మహా భాగవతాలు లేదా భక్తి, ధ్యానం, యోగం గురించి చెప్తారు తప్ప కర్మ, జ్ఞానాల గురించి చెప్పరు. కారణం సంస్కృతంలో కూడా ఈ అంశాల మీద పుస్తకాలు లేవు-పార్వతికి శివుడు చెప్పిన 'కర్మ విపాక సంహిత' అనే ఒక్కటి తప్ప. శ్రీ చేంద్రోలు సుబ్రమణ్య శాస్త్రి (హైద్రాబాద్) నించి దాన్ని తీసుకుని, శ్రీ బృందావనం రామకృష్ణమాచార్యులు (కర్లపాలెం, గుంటూరు జిల్లా) చేత అనువదింప చేసాను. కారణాంతాల వల్ల అందులో కేవలం నాలుగు అధ్యాయాలు మాత్రమే అనువాదం అయాయి.

నేను చదివిన వివిధ ఆధ్యాత్మిక పత్రికల్లో, మత గ్రంథాల్లో ఉన్న కర్మ గురించిన సమాచారం చాలా కాలంగా సేకరిస్తున్నాను. వాటన్నిటినీ క్రోడీకరించి, ఓ క్రమ పద్ధతిలో, అధ్యాయాలుగా విభజించి రాసిన పుస్తకం ఇది. దొరికిన సంస్కృత మూల శ్లోకాలన్నిటిని శాస్త్రీయంగా ఉంటుందని ఇచ్చాను. కర్మ గురించి చాలామందిలో గల అనేక దురభిప్రాయాలని పోగొట్టి ఈ పుస్తకం పాఠకులకి దాని మీద ఓ చక్కటి అవగాహనని కలిగిస్తుందని భావిస్తున్నాను

కర్మ ఎప్పుడు బంధం అవుతుందో, ఎప్పుడు కాదో, మనం గతంలో చేసిన దుష్కర్మలని ఎలా నివారించుకోవచ్చో **కర్మ-జన్మ** విశదం చేస్తుంది. ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మికంగా ఏ మార్గంలో ఉన్నా, కర్మని ఓ సాధనగా చేసుకోడానికి అందరికీ ఇది ఉపకరిస్తుందని ఆశిస్తూ,

హైద్రాబాద్ మీ,

ఏప్రిల్ 4 2009 మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

# కర్మ⇆జన్మ

**'తస్మై నమః కర్మణే'**

ఈ పుస్తకం తగిన ఫలితం ఇవ్వాలని భగవంతుడికి నమస్కరించి ఆరంభిస్తున్నాను. ఎందుకంటే ఆయన మీద భక్తి లేని మానవులు చేసే పనులన్నీ నిష్ఫలితాలే.

**దేవి! సర్వానవద్యాంగి! త్వామనాదృత్యయే క్రియా**
**కుర్వంతి నిష్ఫలా స్తేషా మదుగ్ధా ఇవ ధేనవః**

***భావం:*** కళంకరహితమైన అవయవాలు గల ఓ తల్లీ! నిన్ను గౌరవించక ఎవరు ఏ యే పనులు చేసినా ఆ కర్మలన్నీ కూడా ఫలాన్నివ్వవు. ఎలా అంటే పాలు ఇవ్వని ఆవులు ఏ విధంగా నిష్ఫలాలో ఆ విధంగా అలాంటి వారి చేష్టలన్నీ వ్యర్థములు.

## 1. కర్మంటే ఏమిటి?

**క్రియతే అనేన ఇతి కర్మ**= చేయబడేది ఏదైనా కర్మయే.

కర్మ అనే సంస్కృత పదం 'కృ' అనే ధాతువు నించి పుట్టింది. కర్మ అంటే మానసికంగా కాని, శారీరకంగా కాని చేసినది. పూర్తయిన పనిని 'కర్మ' అని, పూర్తి కాక జరుగుతున్న కర్మని 'క్రియ' అని అంటారు. అంటే కర్మ తాలూకు

బీజం క్రియలోనే వుంటుంది. కర్మ మంచి పని కావచ్చు. చెడ్డ పని కావచ్చు. లేదా మంచీ చెడుల మిశ్రమం కావచ్చు. లేదా మంచీ, చెడు ఏదీ లేని తటస్థ కర్మ కావచ్చు. చేసిన ఏ పనినైనా కర్మ అంటారు. మానవ జన్మలో చేసే క్రియలే కర్మలుగా మారుతాయి.

వ్యాకరణం ప్రకారం ప్రతీ వాక్యంలో కర్త, కర్మ, క్రియ అనే మూడు ఉంటాయి. 'రాముడు అన్నం తిన్నాడు' అనే వాక్యంలో కర్త 'రాముడు'. కర్తంటే క్రియని చేసినవాడు. తినబడటం క్రియ. కర్మ అన్నం. అంటే పని యొక్క ఫలితాన్ని పొందేది కర్మ. కర్త, క్రియ లేకపోతే కర్మ ఉండదు. ఆ రెండూ లేకుండా కర్మ జరిగింది ఒక్క సృష్టి విషయంలో మాత్రమే. మిగిలిన అన్నిటా ఈ మూడూ తప్పవు.

నిరాలంబోపనిషత్ 22వ శ్లోకం కర్మని ఇలా నిర్వచించింది. నేను చేస్తున్నాను అనే భావనతో, ఆధ్యాత్మనిష్ఠగా ఇంద్రియాల చేత, అంటే శబ్ద (వినడం) స్పర్శ (తాకడం) రూప (చూడటం) రస (రుచి చూడటం) గంధాలతో (వాసన చూడటం) చేసే వ్యాపారాన్ని 'కర్మ' అని అంటారు. మనస్సు కూడా ఓ ఇంద్రియమే కాబట్టి మనస్సుతో చేసేదీ కర్మే అవుతుంది.

మన ఇంద్రియాలు అనాదిగా కర్మ చేయడానికి అలవాటు పడ్డాయి. నీరు పల్లానికి చేరినట్లుగా అవి సుఖంగా కర్మలలో మునుగుతాయి. మనిషి కర్మలు చేయకుండా వాటిని నిగ్రహించడం బహు కష్టమైన విషయమే కాకుండా, ఒకోసారి ప్రమాదకరం కూడా. కర్మ చేయకుండా ఉండటం ఏటికి ఎదురీదడం, నీటిని మెరకకి ఎక్కించడంలా కష్టమైనది. మనిషి కర్మ చేయడం ప్రకృతి ధర్మం. కర్మ చేయకుండా మనిషి ఒక్క క్షణం కూడా ఉండలేడని గీతలో భగవాన్ చెప్పాడు.

కర్మలని మనం మూడు రకాలుగా చేస్తూంటాం. మానసికంగా ఆలోచనా రూపంలో, మాటల ద్వారా, శారీరకంగా చేతల ద్వారా. నాలుగో పద్ధతే లేదు.

ఆచరించే కర్మకి నమస్కరించి పనిని ఆరంభించడం భారతీయ సాంప్రదాయం. నర్తకి తను కట్టుకునే కాలి గజ్జెలకి, క్రికెట్ ఆటగాడు బేట్‌కి,



డ్రైవర్లు స్టీరింగ్‌కి, కళాకారుడు స్టేజికి నమస్కరించి పనిని ప్రారంభించడం చేయబోయే కర్మకి నమస్కరించడమే అవుతుంది. ఇలా గౌరవభావంతో మొదలుపెట్టే కర్మ చక్కటి ఫలితాన్ని ఇస్తుందన్న నమ్మకంతో ఇలా చేస్తాం.

కర్మ ఏ మతానికీ సంబంధించింది కాదు. అది మనిషికి సంబంధించింది. దాన్ని ఎవరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా సరే, కర్మ యొక్క నియమాలు సర్వత్రా అందరికీ సమానంగా వర్తిస్తాయి. ప్రపంచంలోని ఏ మతం, ఏ దేశం, ఏ భాష, ఏ సంస్కృతి, ఏ కాలానికి చెందినవారికైనా సరే, మూడు లింగాల వారికి, అన్ని జీవాలకి కర్మ సూత్రం వర్తిస్తుంది.

కర్మలో మూడు విభాగాలుంటాయి. ఒకటి చేయడం. ఇది బాహ్య స్వరూపం లేదా దృశ్య స్వరూపం. రెండు దాచడం. ఇది అంతర్గత స్వరూపం లేదా అదృశ్య స్వరూపం. మూడు సరైన సమయంలో దానికి సరైన ఫలితాన్ని ఇవ్వడం. ఇది కర్మ ఫలానుభవం.

కర్మకి స్థూల స్వరూపం, సూక్ష్మ స్వరూపం ఉన్నాయి. బయటకి కనపడే చర్యలన్నీ బాహ్య స్వరూపానికి చెందినవి. కర్మ చేయడం వెనక ఉన్న భావన లేదా ప్రేరేపించే కారణం అంతర్ స్వరూపం అవుతుంది.

ప్రపంచంలో ఎవరం కర్మ చేయకుండా ఒక్క క్షణమైనా ఉండలేం.

**న హి కశ్చిత్ క్షణమపి జాతు తిష్ఠత్యకర్మకృత్**
**కార్యతే హ్యవశః కర్మ సర్వః ప్రకృతిజైర్గుణైః**

- గీత 3-5

***భావం:*** ఏ మనిషైనా ఏ కాలంలోనైనా క్షణం కూడా కర్మని ఆచరించకుండా ఉండలేడు. దీనిలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. ఎందుకంటే, మనుష్యులంతా ప్రకృతికి చెందిన త్రిగుణాలకి లోబడి కర్మలని చేయాల్సి ఉంటుంది.

## 2. కర్మ సిద్ధాంతం

**నీతుఖోగాధృతే పుణ్యం కించిద్వా కర్మ మానవం**
**పావకం వా పునాత్యాశు క్షయోబోగాత్రృజాయతే**

*- కర్మ విపాక సంహిత 35*

***భావం:*** సుఖదుఃఖ రూపాలైన కర్మలని, అంటే పాపాలని, పుణ్యాలని అనుభవించక మానవుడు వాటి నించి విముక్తుడు కాలేడు. అనుభవించాకే మనిషి వాటినించి విముక్తుడవుతాడు. ఇది నిశ్చయం అని తెలుసుకో.

సృష్టి కాకతాళీయం కాదు. సూర్యుడు, చంద్రుడు, సముద్రం, చెట్లు, పూలు, పర్వతాలు. లోయలు కాకతాళీయం కావు. సూర్యుడి చుట్టూ తిరిగే గ్రహాలు, వాటి మార్గం నించి ఓ అంగుళం కూడా పక్కకి మళ్ళక పోవడం కూడా కాకతాళీయం కాదు. ఈ అందమైన సృష్టి కాకతాళీయం అయితే, ఇది ఇంత నియమబద్ధంగా, నిబద్ధతగా ఉండక చిందర వందరగా ఉండేది. సృష్టి యొక్క అత్యుత్తమ సౌందర్యం ఎంతో క్లిష్టంగా, అదే సమయంలో ఎంతో సరిగ్గా ఉంది. సముద్రాలు చెలియలి కట్టని దాటడం లేదు. దీన్ని మనం కాకతాళీయం అనగలమా?

సూర్యుడి చుట్టూ భూమి ఎలా నియమిత క్రమంలో తిరుగుతూంటుందో ప్రకృతి అంతా కూడా అలా ఓ క్రమ పద్ధతిలో, ఉల్లంఘించలేని ఓ శాసనం ప్రకారం నడుస్తోంది. ఋతువులు వాటి క్రమంలో వచ్చి పోతూంటాయి. వసంతం, వేసవి, వర్షాకాలం చలికాలం. మళ్ళీ వేసవి. గ్రహ నక్షత్రాల గతులు క్షణం ఆలస్యం కాకుండా, సంఘర్షణ లేని ఓ నియమం ప్రకారం జరుగుతున్నాయి. సృష్టిలోని ప్రతిదాని వెనక ఓ పెద్ద హృదయం, మనం తెలుసుకోలేని గొప్ప మేధస్సు ఉన్నాయని వీటిని బట్టి అర్థం అవుతుంది. అలాగే మనిషి ఆవిర్భావం విషయంలో కూడా ఆ గొప్ప మేధస్సు పనిచేసింది అనే అనుకోవాలి. ఆ మేధస్సే కర్మకి కారణం అని భావించడంలో ఔచిత్యం ఉంది.



విత్తనం నించి వచ్చిన చెట్టు తిరిగి కొత్త చెట్లు మొలవడానికి విత్తనాలని సమకూరుస్తుంది. అది ఓ క్రమ పద్ధతి. ఇలాగే జీవికి జననం, బాల్యం, యవ్వనం, వృద్ధాప్యం, మరణం, మళ్ళీ జననం కొనసాగే క్రమం. కాలం కూడా రాత్రి, పగళ్ళుగా గుండ్రంగా తిరుగుతుంది తప్ప సూటిగా కాదు. అంతెందుకు? ప్రతీ జీవి తినే ఆహారపు జీర్ణ క్రియ కూడా ఆ జీవి శరీరానికి తగిన విధంగా స్వతస్సిద్ధంగా జరిగిపోతోంది. ఎంత పెద్ద జంతువుని గిట్టలు రోమాలతో సహా కొండ చిలువ మింగినా, దాని జీర్ణాశయంలో అది చక్కగా జీర్ణం అవుతోంది. ఇలా ప్రతీ జీవి జీవితం అంతా ఓ క్రమంలో నడుస్తుంది. ఏ శక్తి వల్ల ఇలా అంతా పద్ధతి ప్రకారం జరుగుతోందో అ శక్తే 'కర్మ ఫలితాలని తప్పనిసరిగా ప్రతీ జీవి అనుభవించి తీరాలి' అనే నియమాన్ని పెట్టింది. దీన్ని ఇంగ్లీష్‌లో 'ది లా ఆఫ్ కాజ్ అండ్ ఎఫెక్ట్' అని అంటారు.

**'ఈ ప్రపంచంలో ప్రతీ జీవి జన్మించడానికి కారణం, ఆ జీవి అంతకు మునుపు చేసిన కర్మ ఫలాలే. చెడు కర్మకి ఫలితం పాపం, పాపానికి దుఃఖం, మంచి కర్మకి ఫలితం పుణ్యం, పుణ్యానికి సుఖం అనుభవించాలి. వాటిని అనుభవించడానికే ప్రతీ జీవి జన్మని తీసుకుంటుంది.'** ఇది హిందూ సనాతన ధర్మం చెప్పే కర్మ సిద్ధాంతం. ఈ సిద్ధాంతమే హిందూ మతానికి పునాది. పురాణాలు, హిందూ మత గ్రంథాల సారం కూడా ఇదే. అవి ఈ విషయాన్ని గట్టిగా నొక్కి చెప్తున్నాయి.

ఓ బంతిని గోడకేసి కొడితే అది తిరిగి మన వైపే ఎలా వస్తుందో, అలా మనం చేసిన కర్మ తాలూకు ఫలితం తిరిగి మనకే వచ్చి తాకుతుంది. ఇది విశ్వ చట్టం. పైనించి జారిన వస్తువు కిందకి పడి తీరుతుంది. ఈ విశ్వ నియమాన్ని. మహారాజయినా సరే జవదాటలేడు. ఆయన కాలు జారినా కింద పడాల్సిందే. ఇలాగే మనం చేసిన పాపానికి దుఃఖం, పుణ్యానికి సుఖం మనల్ని వెనక్కి వచ్చి తాకుతాయన్నది విశ్వ శాసనం. దీన్ని కొందరు ' నాటు-కొయ్యి ' సిద్ధాంతంగా కూడా పేర్కొంటారు. అదే విధంగా జ్ఞానంతో మోక్షం కలుగుతుంది.

కర్మ సిద్ధాంతాన్ని విశ్లేషించి చూస్తే అందులో కర్మతో పాటు జన్మ కూడా ఉంటుంది.

1. పుట్టడానికి మునుపు ఆ జీవి కొంత కర్మ చేసాడు.

2. కర్మ చేసాడంటే, ఆ జీవికి గత జన్మ ఉంది.

3. వాటిని ఆ జన్మలో అతను అనుభవించలేదు.

4. వాటిని అనుభవించడానికి ఇప్పుడు ఈ జన్మని తీసుకున్నాడు.

5. ఆ కర్మ ఇంకా మిగిలి ఉంటే దాన్ని అనుభవించడానికి ఈ జన్మలానే ఇంకో జన్మని కూడా ఆ జీవి తీసుకోవచ్చు.

6. గత జన్మలో లాగా ఈ జన్మలో కూడా ఆ జీవి మరి కాస్త కర్మని చేసి, అనుభవించాల్సిన కర్మని పెంచుకోవచ్చు.

కర్మణా బధ్యతే జంతుః అంటే ప్రాణి అయినవాడిని కర్మచే బంధితుడు. అంటే భూతకాలం భవిష్యత్‌ని సృష్టించడమే అవుతుంది. ఇదే కర్మ సిద్ధాంతం.

## కర్మ నియమం

మానవులకి వేదాంత శాస్త్రం అందించే వాటిలో ప్రముఖమైంది కర్మ నియమం. ఇది కాలానికి, అంటే భూత, భవిష్యత్, వర్తమానాలకి సంబంధించింది. అయిదో పాయింట్ దాకా అన్ని ప్రాణులకి వర్తిస్తాయి. ఆరో పాయింట్ కేవలం మానవులకే వర్తించడం విశేషం. ఇందుకు కారణం మానవునికి గల వివేకం, కర్మాచరణ విషయంలో గల స్వతంత్రం. ఇవి ఇతర ప్రాణులకి లేదు.

ఋషులు కర్మ సిద్ధాంతం లేదా కర్మ నియమం అమలు జరగడంలో నాలుగు విషయాలున్నాయని కనుగొన్నారు.

**1. కారణం లేకుండా ఏ కార్యం జరగదు:** కారణం అంటే గత కాలంలో జరిగిన ఓ కర్మ లేదా పని.

**2. కార్యంగా కనిపించేది మరో రూపం ధరించిన కారణమే:** కార్యం ఇప్పుడు జరిగే కర్మ లేదా పని అవుతే, కారణం ఎప్పుడో జరిగిన కర్మ లేదా పని. ఎప్పుడో జరిగిన కర్మలోంచి ఇప్పుడు జనించే కర్మే కార్యం.



**3. కార్యంలోంచి కారణాన్ని తీసేస్తే కార్యం ఇక కొంచెం కూడా ఉండదు:** నేడు జరిగే కర్మని అంటే కార్యాన్ని గతంలో చేసిన కర్మలోంచి అంటే కారణం లోంచి తీసేస్తే అప్పుడు కార్యం రద్దయిపోయి, ఇక ఉండదు.

**4. అంటే కారణం కార్యంలో నిండుగా, సన్నిహితంగా ఆవరించి ఉంటుంది:** గతంలో చేసిన కర్మ ఐన కారణం నేడు ఫలితంగా లభించే కార్యంలో ఆవరించి ఉండటం వల్లే గత కర్మ తాలూకు ఫలితంగా నేటి కర్మ అనగా ఫలం జరుగుతోంది.

**5. కారణం, కార్యం కాల పరిధికి చెందినవై ఉంటాయి**: కారణం అయిన మొదటి కర్మ ఎప్పుడూ గతంలో, అంటే భూత కాలంలో జరుగుతుంది. దానికి ఫలితంగా జరిగే కర్మ వర్తమాన కాలంలో జరుగుతుంది. ఈ రెండూ ఎప్పుడూ ఆ రెండు కాల విభాగాలకి చెందినవే అయి ఉంటాయి. అంటే, కారణం ఎప్పుడూ భూతకాలానికి చెందినది. కార్యం వర్తమాన కాలానికి చెందినది. అలాగే వర్తమానం కారణమై, భవిష్యత్తు కార్యం అవుతుంది. ఇంకోలా చెప్పాలంటే సదా వర్తమానంలో ఉండే మనకి భూతకాలం కారణం, భవిష్యత్తు కార్యం.

ఇలా కర్మ నియమం శాస్త్రీయమైన కార్యా కారణ సంబంధం మీద ఆధారపడి ఉంది. ఈ కార్యా కారణ సంబంధం ఈ ఒక్క జన్మకే పరిమితం అవడం కష్టం, తార్కికం కాదు, ఆశాస్త్రీయం అన్నారు ఋషులు. ఎందుకంటే గత కాలంలో చేసిన అధిక కర్మలన్నిటినీ ఒకే జీవితానికి చెందిన తక్కువ కాలంలో అనుభవించడానికి కాలం సరిపోక పోవచ్చు. కాబట్టి ఈ జన్మ చాలించాక, ఇంకా మిగిలిన కర్మలని అనుభవించడానికి తప్పనిసరిగా మరో జన్మ ఎత్తాల్సిన అవసరం ఉంటుంది.

ఉదాహరణకి ఓ వ్యక్తి తన మరణానికి నిముషం ముందు ఓ వెయ్యిమందిని చంపాడనుకుందాం. లేదా వెయ్యి శివాలయాలు కట్టించడానికి డబ్బు, స్థలం ఇచ్చాడనుకుందాం. ఈ రెండు కర్మల ఫలితాలని అతను

అనుభవించడానికి సరిపడే కాలం లేదా ఆయుష్షు అతనికి ఈ జీవితంలో మిగిలిలేదు. దాంతో ఈనాడు అతను ఆచరించిన ఈ కర్మలని (కారణాన్ని) భవిష్యత్తులో కార్యంగా (ప్రారబ్ధ కర్మగా) అనుభవించడానికి మరో జన్మ పొందాల్సిన అవసరం ఉంది అన్నది తార్కిక దృష్టితో అంగీకరించాల్సిన సత్యం. అందుకని ఈ జన్మలో మనం చేస్తున్న కర్మలని అనుభవించడానికి ఇంకో జన్మ ఎత్తాల్సి వస్తుంది. మనందరికీ ఇలా ఎన్ని లక్షల జన్మలు గడిచాయో మనకి తెలీదు.

**బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున**

**తాన్యహం వేద సర్వాణి న త్వం వేత్థ పరంతప**

-గీత 4-5

**భావం**: అర్జునా! నాకు నీకు అనేక జన్మలు గడిచాయి. అవి అన్నీ నీకు తెలీవు కాని నాకు తెలుసు.

## నీళ్ళ ఋణం-నిద్ర ఋణం

కొందరు పామరులు కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ఇంకో కోణంలోంచి కూడా వీక్షించి చెప్తూంటారు. అందులో 'నీళ్ళ ఋణం- నిద్ర ఋణం' ఒకటి. మనం పుట్టినప్పటి నించి మరణించే దాకా ప్రతీ రోజు ఏ ప్రదేశపు మంచినీళ్ళు తాగాలి, ఏ ప్రదేశంలో పడుకోవాలి అన్నది ప్రారబ్ధ కర్మ ఋణాన్ని బట్టి జరుగుతుందని వారంటారు. మనం తినే ప్రతీ బియ్యపు గింజ మీద మన పేరు రాసి ఉంటుంది అని, ఇక వాటి మీద మన పేరు రాసి లేనప్పుడు మనం మరణిస్తాం అని ఉత్తర భారత దేశస్థుల నమ్మకం. ఇది కూడా కర్మ సిద్ధాంతాన్ని మరో కోణంలోంచి ప్రతిపాదించడమే అవుతుంది. కర్మ సిద్ధాంతం గురించి మన పూర్వీకులకి ఎంత బాగా తెలుసంటే, ఏదైనా జరగకూడనిది జరిగితే, 'నా కర్మ కాలింది' అనేవారు. పురాకృత పాపం ఆ కష్టంతో కాలిపోయింది అన్న అవగాహనతో చెప్పిన విషయం అది. కాని క్రమేపీ ఈ అవగాహన మరుగున పడిపోయింది.

అసలీ కర్మ చక్రం ఎప్పుడు ప్రారంభమైందో ఎవరూ చెప్పలేరు కాబట్టి దీన్ని 'ఆది లేనిది'గా చెప్పారు. 'ఇది ఎంతవరకు నిజం? దీనికి ఋజువు ఏమిటి?'



అన్న ప్రశ్నలు సహజంగానే ఉదయిస్తాయి. దేవుడు మనకి ఎంత నిజమో, ఆయన ఉన్నాడని మనకి ఎంత ఋజువు ఉందో, కర్మ సిద్ధాంతం విషయంలో కూడా మనకి అంతే నిజం, అదే ఋజువు లభిస్తాయి.

చలి, వేడిలని మనం కంటితో చూడలేకపోయినా వాటిని మనం అనుభవంతో గుర్తించగలుగుతున్నాం. అందుకు కారణమైన వాతావరణాన్ని గుర్తించగలుగుతున్నాం. కాని కర్మకి మూలమైన కారణాన్ని మాత్రం గుర్తించలేకపోతున్నాం. దాంతో మనలో కర్మని నమ్మని వాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. కర్మ యొక్క కారణం మనకి అదృశ్యంగా, అనుభూతి రహితంగా ఉండి, దాని ఫలితాన్ని మాత్రం మనం అనుభూతి చెందగలుగుతున్నాం. దాంతో కారణాన్ని విస్మరిస్తున్నాం. ఫలితంగా కర్మ, దానికి ఫలితం అనేదే లేదు అని కొందరు భావిస్తారు.

## కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ఎవరు నమ్మరు?

**1. నాస్తికులు**

విపరీతమైన అజ్ఞానం, ఆత్మ విశ్వాసం లేదా అహం యొక్క వ్యక్త రూపమే నాస్తికత్వం. పరమాత్మ ఉనికి మీద నమ్మకం లేని నాస్తికులు, హేతువాదులు కర్మ సిద్ధాంతాన్ని భ్రమగా కొట్టిపారేస్తారు. కంటికి కనపడని భగవత్ శక్తి తమ మీద ఈ సిద్ధాంతం ద్వారా పని చేస్తోందని, ఇలా తమని తమకి సంబంధం లేనిది అదృశ్యంగా నియంత్రిస్తోందని భావించడం అవమానంగా తోచడంతో, దీన్ని నమ్మడానికి వారికి సాధారణంగా అహం అడ్డొస్తుంది. నాస్తికులు వారి సమర్థతని అధికంగా నమ్ముతారు తప్ప కర్మని, దాని ఫలితంగా వచ్చే జన్మని నమ్మరు. కర్మ సిద్ధాంతం కొందరు మేధావుల కల్పన మాత్రమే అని అసలు కర్మ అనేది మిథ్య అని, అది లేనే లేదని వారు చెప్తారు.

**2. భౌతిక వాదులు**

నాస్తిక భౌతికవాదులు, విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు కేవలం స్త్రీ పురుషుల కలయిక వల్లే మనిషి లేదా జంతువుల పుట్టుక జరుగుతోందని, ఇందులో ఏ

అలౌకిక శక్తి ప్రమేయం లేదని, అందువల్ల కర్మ అనేదే లేదని అంటారు. వీరివి అసుర లక్షణాలని గీతలో కృష్ణుడు స్పష్టంగా చెప్పాడు (గీత 16-8) ముఖ్యంగా వేదాంతం లోతుగా అధ్యయనం చేయని వారు కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్మరు.

**3. ఆస్తికులు**

ఆస్తికుల్లో కూడా చాలామంది పరమాత్మ ఉనికిని మాత్రం విశ్వసించి, మిగిలిన పరమాత్మకి సంబంధించిన ఏవైనా నమ్మడానికి సరైన ఋజువులు కోరుతారు. దైవ భక్తి ఉన్నా స్వశక్తిని అధికంగా నమ్మేవారు కూడా కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్మకపోవచ్చు. వారందరికీ కర్మ సిద్ధాంతం ఉత్తిదే.

**4. ఇతర మతస్థులు**

వారి మత గ్రంథాల్లో దీని గురించి సూచనప్రాయంగా ఉన్నా, కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ఇతర మతస్థులు కూడా నమ్మరు. ఎందుకంటే, వారి ప్రవక్తలు ఇది వారికి ఇంత స్పష్టంగా చెప్పలేదు. చెప్పినా వారి మతాధిపతులు దాన్ని అర్థం చేసుకుని బోధించడం లేదు కాబట్టి వారూ నమ్మరు.

## కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ఎవరు నమ్ముతారు?

కర్మని భగవంతుడు ఏర్పరిచాడు అని నమ్ముతాం కాబట్టి పరమాత్మ మీద భక్తి గలవారు కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముతారు. కొందరు ఋషులు ధ్యానం ద్వారా కనుగొన్న కొన్ని సత్యాలని ఉపనిషత్తుల్లో పొందుపరిచారు. ఆ ఉపనిషత్తుల్లో కర్మ సిద్ధాంతం గురించి ఉంది కాబట్టి, ఉపనిషత్తులని పవిత్ర గ్రంథాలుగా నమ్మేవాళ్ళు కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముతారు. రామాయణ, మహా భారతాల్లోను, భగవద్గీతలోను కర్మ సిద్ధాంతం ప్రస్తావన వస్తుంది కాబట్టి దేవుడ్ని నమ్మేవారంతా ఈ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముతారు. పరమాత్మనే కాకుండా, ఆయనకి సంబంధించినవన్నీ ఋజువు కోరకుండా నమ్మేవారే కర్మ సిద్ధాంతం నిజంగా ఉందని నమ్ముతారు. చలి, వేడిలని మనం నమ్మినా నమ్మకపోయినా ఎలా వాటిని మనం అనుభవిస్తున్నామో, అలా మనం నమ్మినా, నమ్మకపోయినా మనం చేసే కర్మ ఫలాలని మనమంతా ఏదోనాడు అనుభవించక తప్పదు.



కర్మని నమ్మనివారు ఇంతదాకా ఈ కింది ప్రశ్నలకి సహేతుకమైన, లొసుగులు లేని సమాధానాన్ని ఇవ్వలేకపోయారు.

మనుషుల పుట్టుకలో, జీవితాల్లో ఎందుకిన్ని తారతమ్యాలు? కొందరు ఆరోగ్యంగా, మరి కొందరు అవకరంగా; కొందరు బిచ్చగాళ్ళుగా, మరి కొందరు ఐశ్వర్యవంతులుగా; కొందరు మొగగా, మరి కొందరు ఆడగా, ఇంకొందరు నపుంసకులుగా; కొందరు సౌందర్యవంతులుగా, కొందరు అనాకారులుగా; కొందరు మేథాసంపత్తి గలవారుగా, కొందరు మూర్ఖులుగా; కొందరు సంపూర్ణ శాంతి గల స్విట్జర్లేండ్ లాంటి దేశంలో, కొందరు సదా యుద్ధాలు, హింసాత్మక సంఘటనలు జరిగే ఇరాక్ లాంటి దేశంలో; కొందరు బీద దేశంలో, కొందరు ధనిక దేశంలో; కొందరు విద్యావంతులుగా, కొందరు అక్షర జ్ఞానం లేని వారుగా, ఇంకా ఇలాంటి లక్షలాది తేడాలతో పుట్టడానికి, మనిషికి మనిషికి మధ్య ఇన్ని భేదాలు వుండటానికి గల కారణం ఏమిటి? ఇంతేకాక, పుట్టాక వారి జీవన గమనంలో కూడా గల ఎన్నో అసమానతలకి, తేడాలకి కారణం ఏమిటి? కారణం లేకుండా కార్యం జరగదన్న ప్రాథమిక శాస్త్రీయ సిద్ధాంతం (ఏక్షన్ అండ్ రియాక్షన్) ప్రకారం మనుషుల పుట్టుక, వారి జీవన పథంలోని ఈ తేడాలకి గల కారణం ఎలా వివరించగలరు?

పై ప్రశ్నలన్నిటికీ 'కర్మ, దాన్ని అనుభవించడానికి జన్మ' అనే సమాధానం, ఎక్కడా దేవుడి ప్రసక్తి లేకుండా సకారణంగా కనిపిస్తుంది. అందువల్ల హిందూ మత మూల స్థంభాలుగా కర్మ-జన్మ-కర్మలే ఇంకా నిలిచి ఉన్నాయి. 'ఇలా అసమానతలతో పుట్టించే దేవుడు పక్షపాతా? ఆయనకి అందరూ సమానులు కారా?' అన్న ప్రశ్నలు రద్దయి 'కర్మ-జన్మ' సిద్ధాంతం దేవుడు పక్షపాతి కాదని నిరూపిస్తోంది. సరైన ప్రత్యమ్నాయ వాదనలతో, ఇంతకు మించిన గట్టి తర్కంతో ఇంతదాకా కర్మ సిద్ధాంతాన్ని పడగొట్టినవారు లేరు.

కర్మ సిద్ధాంతం ఉండి వుండకపోతే, దేవుడ్ని నమ్మేవాళ్ళు కూడా ఈ అసమానతలకి కర్త అయిన దేవుడు ఖచ్చితంగా పక్షపాతి అని భావించడంలో

తప్పు ఉండదు. అలాంటి ఈశ్వరుడు సామాన్య మానవుడి కన్నా నికృష్టుడు అయి తీరుతాడు. మనుషులు అసమానత్వంతో పుట్టడానికి గల కారణానికి వారే బాధ్యులు తప్ప దేవుడు కాదు అని కర్మ సిద్ధాంతం ప్రతిపాదిస్తోంది. ఏ మతం, ఏ తత్వ వేత్త, ఏ సమాజం, ఏ మనిషీ మన పుట్టుక, జీవన గతుల్లో గల ఈ వ్యత్యాసాలకి మరో తృప్తికరమైన వాదనని కాని, సిద్ధాంతాన్ని కాని ఇంతాదాకా ప్రతిపాదించలేకపోయారు.

వేదంలో కూడా పునర్జన్మ ఉందని ప్రతిపాదించబడింది.

**ఓ అసునీతే పునరస్మాసు చక్షుః**
**పునః ప్రాణమిహా నోదేహి భోగం**
**జోక్ పశ్యామ సూర్యముచ్చరంత**
**మనుమతే మృడయానః స్వస్తి**

–ఋగ్వేదం 8-1-23-1

భావం: ప్రాణస్వరూప పరమాత్మ! మేం మరణించి, మళ్ళీ శరీరాన్ని ధరించినప్పుడు కూడా మాకు సుఖాన్ని అనుగ్రహించు. పునర్జన్మలో కూడా మాకు ఉత్తమ నేత్రాలు, ఇతర ఇంద్రియాలని ప్రసాదించి కరుణించు. ప్రాణం, చిత్తం, మనసు, బుద్ధి, అహంకారం బలం, పరాక్రమం మొదలైన వాటితో మా శరీరాలు బలంగా ఉండేలా చెయ్యి. మమ్మల్ని పునర్జన్మలో కూడా అనుగ్రహించు. నీ కృప వల్ల మేం ఈ జన్మలోను, ఇతర జన్మల్లోను ఉత్తమ సుఖాలు పొందాలి.

నమ్మినవారి మీద, నమ్మని వారి మీద కూడా కర్మ సిద్ధాంతం పని చేస్తూంటుంది కదా? మరి కర్మని నమ్మని నాస్తికుల, భౌతిక వాదుల, ఇతర మతస్థుల గతి ఏమిటి? భయపడక్కర్లేదు. మానవుడు పతనమవడానికి లక్ష మార్గాలు అనుసరించినా, వాడిని ఉద్ధరించడానికి పరమాత్మ పది లక్షల మార్గాలని అనుసరిస్తాడు. కర్మని వారు నమ్మకపోవడం దోషం కాదు కాని, దాన్ని తెలుసుకుంటే జన్మ చక్రంలో ఎలా చిక్కుకోకుండా ఉండాలో ఆలోచించి, అందుకు తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకునే అవకాశం లభిస్తుంది. కర్మ సిద్ధాంతం మనందరికీ ఇందుకే



ఉపయోగపడుతుంది. పూర్వం మన ఋషులు తమ తపశ్శక్తితో తెలుసుకున్న ఈ సత్యాన్ని మనం విశ్వసించి ముందుకు సాగుదాం.

ప్రపంచంలోని ప్రతీ దేశాన్ని పరిపాలించడానికి వీలుగా ఎలా ఓ రాజ్యాంగం ఉంటుందో, అలా ఈ సృష్టిని అంతటినీ నడపడానికి దైవ నిర్మిత కర్మ సిద్ధాంతం ఉంది. భగవంతుడు ఏర్పాటు చేసిన ఈ కర్మ సిద్ధాంతంలో మానవ నిర్మిత రాజ్యాంగంలోలా ఎలాంటి లోపాలు, లొసుగులు లేవు. అందుచేత మార్పులు, చేర్పులు, సవరణలూ ఉండవు. ఆది నించీ ఇది మనందరి మీదా సమానంగా, మతం, దేశం, భాష, కులం, లింగం లాంటి ఎలాంటి తారతమ్యాలు, వివక్షత లేకుండా పని చేస్తోంది. ఆఖరికి మానవ దేహంతో అవతారం ఎత్తిన రాముడు, కృష్ణుడుల మీద కూడా కర్మ సిద్ధాంతం పని చేసిందని రామాయణ, భాగవత గ్రంథాలు చదివితే అర్థమవుతుంది. నడిచేప్పుడు ఎవరి నీడ తన వెంట ఎంతదాకా వస్తే అంతదాకా కర్మఫలం అనుభవించాల్సిందే.

## కర్మ ఫలం అనేక రెట్లు

మనం చేసిన కర్మ తాలూకు ఫలం మనం అనుభవించేప్పుడు అది ఎన్నో రెట్లుగా వెనక్కి రావడం కర్మ నియమంలో ఓ ప్రధాన విశేషం.. ఒకే ఒక్క మామిడి టెంకని నాటితే, అది వృక్షమయ్యాక ఎన్నో వందల మామిడి పళ్ళని మనం కోసుకుంటాం తప్ప టెంక ఒక్కటే కాబట్టి ఒక్క పండే కోయం. కర్మ విషయంలో కూడా సరిగ్గా ఇంతే. మనం చేసిన కర్మ చిన్నదే అయినా, అది ఫలానికి వచ్చేప్పటికి ఎంతో ఎక్కువ ఫలాన్ని అనుభవిస్తాం. దీన్ని 'నాటు-కొయ్యి' అని బైబిల్‌లో చెప్పారు.

ఓ సారి దేవీభావ సమయంలో మాతా అమృతానందమయి నృత్యం చేస్తూండగా, ఓ మనిషి అల్లరి చేద్దామని వచ్చాడు. అమ్మ ఖడ్గాన్ని త్రిశూలాన్ని పట్టుకుని ఆలయం బయటకి వచ్చి నృత్యం చేయసాగింది. అతను అమ్మ చేతుల్లోంచి శూలాన్ని లాక్కోవాలని దాన్ని పట్టుకుని లాగాడు. అతను ఖడ్గాన్ని లాక్కోలేకపోయినా, అమ్మ చేతులకి గాయాలయ్యాయి. వెంటనే అక్కడున్న జన

సమూహం మొత్తం అతని మీద పడి చావ చితక్కొట్టారు. తర్వాత అమ్మ 'వాడు నన్ను గాయపరిచిన తన దుష్కర్మకి శిక్షని వెంటనే అనుభవించాడు. కాబట్టి తర్వాత వాడు దాని ఫలితాన్ని ఇంక ఎప్పటికీ అనుభవించనవసరం లేదు' అని చెప్పింది. జనం తిరగబడి కొట్టక అది కోర్టుకి వెళితే, ఆ హత్యా యత్న నేరానికి ఎంత కాలం జైలు శిక్ష పడి ఉండేదో!

దీన్ని బట్టి ఏ కర్మయినా చేసాక కాలం గడిచే కొద్దీ దాని ఫలితం పెరుగుతూంటుందని అర్థం అవుతోంది. మనం ఈ రోజు చేసిన రూపాయి దాన ఫలం అనుభవానికి వచ్చేసరికి అందుకు ఎన్నో రెట్లు మనకి వస్తుంది.

## భగవంతుడి అనుగ్రహం నిజంగా ఉందా?

అంతా మన కర్మ ప్రకారం జరుగుతూంటే మరి ఈశ్వరేచ్ఛ, భగవదనుగ్రహం అనేవి లేవా అనే అనుమానం వస్తుంది. ఈశ్వరేచ్ఛ లేదా భగవదానుగ్రహం అనేది సాధారణ కారణం. చెట్టు మీంచి ఆకు కూడా పరమాత్మ అనుమతి లేకుండా కింద పడదంటారు. అంటే విశ్వంలో ఏదీ పరమాత్మ అనుమతి లేకుండా జరగదు. కాని మనకి లభించేది ఏదైనా మన ప్రయత్నం వల్లే. ప్రయత్నం అంటే మళ్ళీ కర్మే. ఏదైనా మనకి లభించడానికి ఈ ప్రయత్న పూర్వక కర్మ అసాధారణ కారణం అవుతుంది. కాని మనుషులు అంతా తమ ప్రయత్నం లేదా కర్మ వల్లే అంతా లభిస్తుంది అనుకోవడం వారిలో అహంకారానికి దారి తీస్తుంది కాబట్టి శాస్త్రాల్లో భగవదానుగ్రహానికి ప్రముఖ స్థానం లభించింది. భగవదానుగ్రహం ఉంటేనే మన ప్రయత్నం ఫలిస్తుంది.

## పాపం-పుణ్యం

**శ్లోకార్థేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రంథకోటిభిః**
**పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం**

***భావం:*** కోట్ల కొలది ధర్మ శాస్త్ర గ్రంథాలు వివరించిన విషయాన్ని అర శ్లోకంలో వ్యాసుడు చెప్పాడు. పరోపకారమే పుణ్యం, పర పీడనమే పాపం.



కర్మ లేదు అన్నట్లుగానే పాప పుణ్యాలు కూడా లేవనేవారూ ఉన్నారు. 'పాపం నలుపా, తెలుపా? నువ్వు దాన్ని చూసావా?' అని ఎకసక్కెంగా అంటారు వాళ్ళు. ప్రపంచంలో తను సృష్టించిన జీవులంతా ఆనందంగా ఉండాలన్నది భగవంతుడి ఆకాంక్ష. కాని తన ఆనందం కోసం ఇతరుల ఆనందాన్ని కాలరాచే మనుషుల పనిని అరికట్టడం కోసం భగవంతుడి ప్రయత్నమే ఈ కర్మ నియమం అయివుంటుంది. మనలోని క్రూరత్వాన్ని, దుర్మార్గాన్ని అంతం చేయడానికే బహుశ పాప పుణ్యాలని, కర్మ ఫలాన్ని పరమాత్మ ఏర్పాటు చేసి ఉంటాడు.

రామాయణంలో మండోదరి రావణుడితో ఇలా చెప్పింది.

**శుభకృచ్ఛుభమాప్నోతి పాపకృత్ పాపమశ్నుతే**
**విభీషణః సుఖం ప్రాప్తస్త్వ ప్రాప్తః పాపమీదృశమ్**

-యుద్ధకాండ

***భావం:*** శుభ కర్మ చేసినవాడికి ఉత్తమ ఫలం, పాప కర్మ చేసినవాడికి దుఃఖం సంభవిస్తుంది. విభీషణుడికి తన శుభ కర్మ వల్ల సుఖం లభిస్తే, నువ్వు చేసిన పాప కర్మల వల్ల ఇలాంటి దుఃఖాన్ని అనుభవించాల్సి వచ్చింది.

వాటి ఫలితాలని అనుభవించేవాడు చేసినవాడే కనుక, దుష్ట కర్మలు చేసేవాడు తనకి తనే శత్రువు. సుకర్మలు చేసేవాడు తనకి తనే మిత్రుడు.

**ఆత్మైవహ్యాత్మనోబన్ధురాత్మైవ రిపురాత్మనః**
**ఆత్మైవహ్యాత్మనః సాక్షికృతస్యాపకృతస్యచ**

-స్త్రీ పర్వం

***భావం:*** మనిషి తనకు తానే బంధువు. తనకు తానే శత్రువు. తనకు తానే శుభాశుభకర్మలకి సాక్షి.

ప్రపంచంలో ప్రతీ చోటా మనకి పాపపుణ్యాల ఫలితాలు విస్తారంగా కనపడుతున్నాయి. పాపం చేసిన వారు కష్టాలని అనుభవిస్తూ, పుణ్యం చేసినవారు సుఖాలని అనుభవిస్తూ కనపడుతున్నా మనం పాప పుణ్యాలు లేవనుకుంటే ఎలా? ఉద్యోగం ఊడినప్పుడు, రోగాలు వచ్చినప్పుడు, ధన నష్టం కలిగినప్పుడు,

వృద్ధాప్యంలో కొడుకులు విడిచిపెట్టినప్పుడు పాపం నలుపో తెలుపో ఎవరికైనా అర్థమవుతుంది. నిజానికి సుకర్మకి ప్రత్యమ్నాయ పదం పుణ్యం, దుష్కర్మకి ప్రత్యమ్నాయ పదం పాపం.

## కర్మవాదులు

కర్మని మాత్రమే నమ్మే కొందరికి ఈశ్వరుడితో అవసరం లేదు. ఈశ్వరుడు లేకుండా ఈ సృష్టి ఎలా జరుగుతుంది అని తర్కిస్తే, ప్రపంచ నిర్మాణానికి కర్మ ఫలమే చాలని వారు చెప్తారు. వారి సిద్ధాంతం ప్రకారం జనులు చేసిన పుణ్య, పాప కర్మల ఫలితాలే సృష్టికి కారణం. ఇప్పుడు లేకపోయినా ఓ కాలంలో ఇలా కర్మనే కొలిచి యజ్ఞయాగాది కర్మాచరణ మాత్రమే చేసేవారు అనేకమంది ఉండేవారు. వారికి వేదంలోని కర్మ కాండే ప్రమాణం. వారి వారి పూర్వ జన్మ కర్మలే జీవికి వాటిని అనుభవించడానికి ఆయా శరీరాలని ఇస్తున్నాయి అని నమ్మి, వారు కర్మనే కొలుస్తారు.

దీనివల్ల మళ్ళీ కొన్ని ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమవుతాయి. అసలు ఈ కర్మలని ఎవరు సృష్టించారు? వాటికి ఫలితాలు రావాలని ఎవరు శాసించారు? ఏ కర్మకి ఏ ఫలితం రావాలని ఎవరు ఏర్పాటు చేసారు? దాన్ని ఎవరు పర్యవేక్షిస్తున్నారు?

దీనికి జవాబు శ్వేతాశ్వతర ఉపనిషత్తులో ఉంది. మనిషి చైతన్యవంతమయితే, కర్మ జడం అని శ్వేతాశ్వతర ఉపనిషత్తు చెప్తోంది. ఉపదేశసారంలో శ్రీ రమణ మహర్షి కూడా **కర్తురాజ్ఞయా ప్రాప్యతే ఫలం-కర్మ కిం వరం? కర్మ తజ్జడం** అంటూ కర్మ జడం అని చెప్పారు.

జడమైన కర్మ చైతన్యం గల మనిషిని ఎలా శాసించగలదు? అది హాస్యాస్పదంగా ఉంటుంది. చైతన్యవంతుడైన పరమాత్మే కర్మకి సృష్టి కర్త. భగవద్గీతలో **(గీత 9-17)** శ్రీకృష్ణుడు ఆ సంగతి స్పష్టంగా చెప్పాడు-సమస్త కర్మలకి ఫలాన్ని ఇచ్చేది తనే అని.

**పితాహమస్య జగతో మాతా ధాతా పితామహః**
**వేద్యం పవిత్రమోంకార ఋక్సామ యజురేవ చ**



*భావం:* ఈ సమస్త జగత్తుని ధరిస్తూ, కర్మ ఫలాలని ఇచ్చేవాడిని నేనే. తల్లిని, తండ్రిని, తాతని నేనే. తెలుసుకోదగినవాడినీ నేనే. పవిత్రుడని, ఓంకారాన్ని నేనే. ఋక్సామ యజుర్వేదాన్ని నేనే.

ఈ దృష్ట్యా కర్మ పరమాత్మ సంపద అని అనుకోవచ్చు. ఏది ఏమైనా, **పూర్వ జన్మ కృతం కర్మ తద్దైవ మితి కథ్యతే** అంటే పూర్వ జన్మలో మనం ఆచరించిన కర్మయే దైవం అని శాస్త్ర వచనం.

## కాలం, కర్మ ఒకటే

తరచు మనం కర్మని కాలంగా పిలుస్తూంటాం. **కాలఃకర్తావికృతాచమన** జీవితాల్లో జరిగే మార్పులని మనం ఆపలేమని చాలాసార్లు గమనించి ఉంటాం. మన పథకాలు తారుమారు అవుతూంటాయి. దీన్నిబట్టి మన జీవిత గమనం మీద మనకి నియంత్రణ లేదని ఋజువవుతోంది. అప్పుడు 'కాలం కలిసి రాలేదు' అనుకుంటాం. నిజానికి కలిసి రానిది కాలం తెచ్చిన ఫలితానికి వచ్చిన కర్మ ఫలాలు తప్ప కాలం కలిసిరాకపోవడం కాదు. దీన్నే ఇంగ్లీష్‌లో 'మేన్ ప్రపోజెస్, గాడ్ డిస్‌పోజెస్' అంటారు. 'తానొకటి తలిస్తే దేవుడొకడు తలిచాడు' అనే తెలుగు సామెతకి అర్థం ఇదే.

## కర్మ గురించి ఎప్పుడు తెలుస్తుంది?

కర్మ అధికంగా నమ్మకానికి సంబంధించినది మాత్రమే. ఎందుకంటే వ్యావహారిక ఋజువులకి అది అందదు. దీన్ని మేథోపరంగా అర్థం చేసుకోవాలని ప్రయత్నించే వారికి ఇది అర్థం కాదు. ఎందుకంటే దేవుడు లేదా విశ్వ చైతన్యం మన మేథస్సుకి అందేది కాదు. ఓ సందర్భంలో మాతా అమృతానందమయి తన భక్తుడు స్వామి పరమాత్మానందపురి (నీల్)కి ఇలా చెప్పింది.

"మన గతం కేవలం ఈ జీవిత కాలం యొక్క గతం కాదు. ప్రస్తుత శరీర జనన కాలంతో దాన్ని గుర్తించలేము. మనం అనంతకాలం నించి వుంటున్నాం. కొన్ని కర్మలు ఖర్చు చేస్తూ, మళ్ళీ కొత్త కర్మలు చేస్తూంటాం. అనేక రూపాల్లో, పేర్లల్లో ప్రయాణించిన మన అన్ని పూర్వ జన్మలు మన గతంలో

ఉన్నాయి. అలాగే భవిష్యత్తుని కూడా మనం చూడలేము. అది మన ఆధీనంలో లేదు. రేపేమి జరుగుతుందో ఊహించలేము. కర్మ గతి తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం. ఓ సారి నువ్వు ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొందితే నీకూ కర్మ గురించి అంతా తెలుస్తుంది. నీ గత జన్మ రహస్యాలు నీకు తెలుస్తాయి. నీకు విశ్వం యొక్క సృష్టి యొక్క మొత్తం రహస్యాలు తెలుస్తాయి. ఆత్మ సాక్షాత్కారం మాత్రమే ఈ రహస్యాన్ని ఛేదిస్తుంది. ఓ సారి నువ్వు ఈ దేహంనించి, బుద్ధినించి బయట పడి, నువ్వు ఆత్మవని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహిస్తే, ఆ ఆత్మ ఎప్పుడూ ఉందని, ఆత్మ ఎన్నడూ పుట్ట లేదని, ఎన్నడూ చావదని, అది కర్మ నియతికి అతీతం అని గ్రహిస్తావు."

## ఇతర మతాల్లో కర్మ సిద్ధాంతం

ప్రతీ మనిషి చేసిన పనులు అతని మెడకి కట్టుబడి ఉంటాయి అని చాలా ఇతర మతాలు అంగీకరిస్తున్నాయి. బౌద్ధ, జైన మతాలు కూడా కొద్దిపాటి తేడాలతో కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించాయి. కర్మ ద్రవ్యరూపంలో ఉంటుందని జైన మత సిద్ధాంతం. సూక్ష్మ అణువుల రూపంలో ఉండే అవి జీవులని ఆకర్షిస్తాయి. జీవి, కర్మ పదార్ధం కలిసిపోతాయి. ఇక్కడ కర్మకు ఉద్దేశ్యం ప్రధానం కాదు. అణువులే ప్రధానం అవడం విశేషం. కాకపోతే హిందూ మతంలో కర్మ గురించి చెప్పినంత బలంగా మిగతా మతాల్లో చెప్పలేదు.

బౌద్ధ మతంలో తృష్ణయే జన్మకి కారణం అని, తృష్ణ నశిస్తే కర్మ కూడా నశిస్తుందని, బుద్ధి సంకల్పాలకి, కర్మకి సంబంధం ఉందని, కోరికని, వ్యామోహాన్ని తొలగించే కర్మలు సత్కర్మలని, దుఃఖ ఫలితాలని ఇచ్చేవి దోష కర్మలని బుద్ధుడు చెప్పాడు. ఐతే బౌద్ధమతం మన దేశ ఎల్లలు దాటి వివిధ దేశాలకి వెళ్ళాక అనేక విభాగాలుగా చీలిపోయింది కాబట్టి ఆనాడు బుద్ధుడు దీన్ని నిజంగా బోధించాడా అన్నది అనుమానమే. కర్మ ఫలాల వల్లే మానవుల పుట్టుకలో ఇన్ని భేదాలున్నాయని బౌద్ధులు కూడా నమ్ముతారు. బర్మాలోని బౌద్ధులు కర్మని బేంక్‌లోని నిధిలాంటిదని భావిస్తూ, ఎప్పటికప్పుడు వారి పుణ్యకార్యాలని ఓ ఖాతాలో రాసుకుని, దాని వర్తమాన స్థితిని తరచు తెలుసుకుంటారట.



కర్మ గురించి భారతంలో వ్యాసుడు ఏం చెప్పాడో బైబిల్‌లో జీసస్ సరిగ్గా అదే చెప్పడం విశేషం.

**యాదృశంవపతే బీజం క్షేత్రమాసాధ్యకర్షకః**
**సుకృతే దుష్కృతే వాపి తాదృశం లభతే ఫలం**

-అనుశాసనిక పర్వం

**భావం:** రైతు పొలంలో నాటిన విత్తనాలని అనుసరించి ఫలం లభిస్తుంది. అలాగే మనిషి పుణ్యం, పాపం అనే ఏ కర్మని చేస్తే దాన్ని అనుసరించే ఫలం లభిస్తుంది.

"Do not be deceived: God cannot be mocked. A man reaps what he sows." (Galatians 6:7)

మనం చేసే ప్రతీ పని మనల్ని వెనక్కి వచ్చి తాకుతుందని బైబిల్‌లో, ఖురాన్‌లో అనేక సందర్భాల్లో చెప్పబడింది. ఐతే కర్మ లేదా దానికి సరిపడే పదం మాత్రం అందులో వాడలేదు. బైబిల్‌లోను, ఖురాన్‌లోను కర్మకి చెందిన కొన్ని వాక్యాలివి.

*-నువ్వు చేసినట్లే నీకు చేయబడుతుంది. నీ చర్యలు తిరిగి నీ నెత్తి మీదకి వస్తాయి. -ఓబాదయ 1:15*

*-నువ్వు ఏం నాటితే తిరిగి అదే కోసుకుంటావు. పాపపు స్వభావాన్ని నాటితే ఆ స్వభావం నించే వినాశనం వచ్చిపడుతుంది. ఆత్మని సంతోషపెట్టే విత్తనం నాటితే, ఆ ఆత్మ నించి శాశ్వత జీవితం (ముక్తి) లభిస్తుంది. -గలాటియన్స్ 6:78*

*-దుష్టుడు మోసపూరితమైన జీతాన్ని పొందుతాడు. కాని ధర్మాన్ని నాటినవాడు తప్పక ఓ బహుమతిని పొందుతాడు. అలాగే దుష్టత్వాన్ని నాటిన వాడు కష్టాలని కోసుకుంటాడు. (ప్రావెర్బ్ 22:5)*

మనం చేసే ప్రతీ పని మనల్ని వెనక్కి వచ్చి తాకుతుందని ఖురాన్‌లో కూడా ఇలా చెప్పారు.

-నీ పుస్తకాన్ని చదువు. నీ ఆత్మ యాత్రయే (జీవితంలో నువ్వు చేసినవే) వాటికి నిన్ను బాధ్యుడ్ని చేయడానికి చాలు. -ఖురాన్ సుర 17:13-14

-నువ్వు చేసే ప్రతీ మంచి పనికి పదింతలుగా లాభం లభిస్తుంది. చెడ్డ పనులకి చెడ్డతనంతోనే బదులు ఇవ్వబడుతుంది. ఎవర్నీ అన్యాయంగా చూడకూడదు. -ఖురాన్ సుర 6:160

Every good deed will be repaid tenfold; but evil deeds will be repaid with evil. No one will be treated unjustly. -Qur'an, Al-An'am, Surah 6:160

కర్మ నిజంగాఉందన్న విశ్వాసంతో, భగవంతుడు సర్వ కర్మ ఫల ప్రదాత అనే నమ్మకంతో, కర్మకి నమస్కరిస్తూ కర్మ గురించి తెలుసుకోడానికి ముందుకు వెళ్దాం.

**నమస్యామో దేవాన్ననను హతవిధేస్తే పి వశగాః**
**విధిర్వన్ద్యస్సోపి ప్రతినియతకర్మైకఫలదః**
**ఫలం కర్మాయత్తం కిమమరగణైః కించి విధినా**
**నమస్తత్కర్మభ్యోవిధిరపి న యేభ్యః ప్రభవతి**

**భావం:** దేవతలకి నమస్కరిస్తున్నాను. ఐనా వారు కూడా కాలానికి లోబడినవారు, కర్మకు అధీనులే సుమా! కాబట్టి దేవతలకన్నా కర్మ గొప్పది. కాని ఆ దైవం కూడా మనం చేసిన కర్మకి నిర్ణయింపబడ్డ ఫలాన్నే ఇస్తాడు. ఫలం కర్మ అధీనంలోనే ఉంటుంది కాబట్టి దేవతా సమూహాలతో, దైవంతో పని ఏమి? ఏ కర్మల ముందు దైవం కూడా చాలడో ఆ కర్మలకు నమస్కారం.

(దైవాన్ని మనం ఎంత ప్రార్థించినా, మన కర్మలని బట్టే ఆయన ఫలితాలని మనకి ఇవ్వక తప్పదు, దాన్ని ఆయన మార్చలేడని అర్థం)



# 3. కర్మ విభజన

**వక్తవ్యం నాత్ర సందేహో యత్కృత్వాఫలమాప్నుయాత్**
**ప్రారబ్ధం విస్తరం కర్మవర్తమానం చ దృశ్యతే**

-కర్మ విపాక సంహిత 42

**భావం:** మానవులకు సుఖదుఃఖాలని కలిగించే మూడు రకాలైన కర్మలు (సంచితం, వర్తమానం, ప్రారబ్దం) ఉంటాయి. వీటిలో సంచిత కర్మల గురించి విశేషంగా నీకు చెపుతాను. ప్రారబ్ద కర్మలు విస్తృతంగా ఉంటాయి. వర్తమాన కర్మలు నిరంతరం చూడబడుతూంటాయి.

కాలం, కర్మానుభవం ప్రాతిపదికన కర్మని పెద్దలు ఇలా విభజించారు.

1. సంచిత కర్మ 2. అగామి 3. ప్రారబ్ద కర్మ

**1. సంచిత కర్మ:** దీనికి 'సంచయ కర్మ' అని కూడా పేరు. ఓ జీవి అనేక జన్మల్లో చేసిన కర్మలన్నీ పోగయిన నిధిని సంచిత కర్మ అంటారు. సంచిత కర్మంటే అంబుల పొదిలో వుపయోగించడానికి సిద్ధంగా వున్న బాణం లాంటిది. విల్లుకి దాన్ని ఎప్పుడైనా అనుసంధానం చేయచ్చు. ఇంకా పోలీసులకి దొరకని నేరం చేసిన దొంగతో, ఇంకా పాతని, బస్తాల్లో నిలువ ఉన్న విత్తనాలతో కూడా దీన్ని పోల్చచ్చు.

2. **అగామి కర్మ:** దీనికి 'క్రియామాన కర్మ' అని కూడా పేరు. వర్తమాన కాలంలో మన జీవన యానంలో కొన్ని కర్మలు తప్పనిసరిగా చేయాల్సిన అవసరం వుంటుంది. అలా చేసే కొత్త కర్మలు, అంటే ఈ జన్మలో చేసే కొత్త కర్మలన్నిటినీ అగామి కర్మలుఅంటారు. పుట్టినప్పటి నించి మరణించే దాకా మనం చేసే ప్రతీ కర్మ అగామి కర్మ కిందకి వస్తుంది. అంటే ఇవి మనం పుట్టేంత దాకా, మరణం తర్వాత జరగనివి. మన జీవిత కాలంలో చేసిన ఈ మొత్తం అగామి కర్మ రాశి మన మరణానంతరం వెళ్ళి సంచిత కర్మలో కలిసిపోతుంది. అంటే ఓ మనిషి జీవించి ఉన్నప్పుడు మాత్రమే అగామి కర్మ తయారై, అతని మరణానంతరం అది సంచిత కర్మగా మారిపోతుంది.

యోగ శాస్త్రం అగామి కర్మని ఇంకా తయారు కాని బాణంతో పోల్చింది. బాణం చేయడానికి కావాల్సిన కర్ర, ఈకలు లాంటివన్నీ సిద్ధంగా వున్నాయి. విలుకాడు అవసరానికి మళ్ళీ ఎలా కొత్త బాణాలు తయారు చేసుకుంటాడో అలా మనం నిత్య జీవితంలో కొత్త కర్మలని తయారు చేసుకుంటున్నాం. తయారైన బాణాన్ని విలుకాడు ఎలా వుపయోగించకుండా వుండడో, అలా తయారైన ప్రతీ కర్మా ఏదో ఓ నాడు ఫలితానికి వచ్చి తీరుతుంది.

దీన్ని ఇంకా నాటని విత్తనం స్థితిలోని పంటతో పోల్చచ్చు. అసలు కర్మనేది చేయకుండా ఏ మనిషీ ఒక్క క్షణం కూడా వుండలేడని శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతలో **(గీత 3-5)** చెప్పాడు.

**3. ప్రారబ్ద కర్మ**: పరిపక్వానికి, అంటే ఫలాన్ని అనుభవించే స్థితిలోకి వచ్చిన కర్మలని ప్రారబ్ద కర్మలు అంటారు. ఓ జీవి అనేక జన్మల్లో ఆర్జించిన మొత్తం సంచిత కర్మ రాశి మొత్తం లోంచి, ఓ జన్మలో అనుభవించి నశింప చేసుకోడాని కోసం తీసుకునే భాగమే ప్రారబ్ద కర్మ. అంటే ఏ జీవైనా మొదటి శ్వాస నించి ఆఖరి శ్వాస దాకా, గత జన్మల్లో చేసిన సంచిత కర్మ రాశిలోంచి ఏ కర్మ భాగం అనుభవానికి తీసుకుని వస్తుందో ఆ భాగానికి ప్రారబ్ద కర్మ అని పేరు. ఇలా కొంత భాగం మాత్రమే తీసుకోడానికి కారణం పేరుకున్న సంచిత కర్మ రాశి ఒక్క జన్మలో అనుభవించడాని కన్నా ఇంకా ఎంతో అధికంగా ఉండటమే కారణం.

సంచిత కర్మ బస్తాలోని విత్తనాలైతే, ప్రారబ్ద కర్మ సరైన భూమిలో సకాలంలో పాతిపెట్టాక, పరిస్థితులన్నీ అనుకూలించడంతో మొలకెత్తి, తగిన ఫలాన్ని ఇచ్చే విత్తనాల్లాంటిది. ప్రారబ్ద కర్మని వింటి నించి వదలగా వెళ్ళే బాణం లాంటిదిగా యోగశాస్త్రం పోల్చి చెప్పింది. వదిలిన బాణాన్ని ఎలా ఇక, అది ఎక్కడైనా తాకకుండా వెనక్కి తీసుకోలేమో అలా ప్రారబ్ద కర్మని అనుభవించకుండా అపలేం. మరో ఉదాహరణ, పోలీసులకి చిక్కి శిక్ష అనుభవిస్తున్న నేరం చేసిన దొంగల్లాంటివి ప్రారబ్ద కర్మలు.



సంచిత, అగామి, ప్రారబ్ద కర్మల్లోని కర్మలని ఈ కింది విధంగా పెద్దలు విభజించారు. కర్మ సిద్ధాంతానికి ఇవి ప్రధాన భాగాలు.

1. శుభ కర్మలు 2. అశుభ కర్మలు 3. మిశ్రమ కర్మలు 4. తటస్థ కర్మలు.

**1. శుభ కర్మలు:** ఏ కర్మ వెనక అది శుభఫలం కావాలనే కోరిక ఉంటుందో అది 'శుభ కర్మ' అనబడుతుంది. ఎవరికి వారు తమ శుభాన్ని కోరుకుంటారు. కాని తన స్వార్ధ శుభం కాక ఇతరుల శుభాన్ని కోరి చేసే కర్మ శుభ కర్మ అవుతుంది. మరొకరికి అన్యాయం కలిగేలా కాక ఈ శుభ సంకల్పం ధర్మ బద్ధమై ఉండాలి. ఉదాహరణకి ఆకలితో మలమల మాడే ఓ బీదవాడికి అన్నం పెట్టడం శుభ కర్మ. దైవ చింతన శుభ కర్మ.

శుభ కర్మకి అనేక పేర్లున్నాయి. అవి పుణ్య కర్మలు, మంచి కర్మలు, సుకృత కర్మలు, సుకర్మలు, సత్కర్మలు, హిత లేదా విహిత కర్మలు, పారమార్ధిక కర్మలు వైదిక, నిష్కామ కర్మ, శుక్ల కర్మ లేదా సాత్విక కర్మలు. వీటి ఫలితం పుణ్యం, తద్వారా సుఖాలు, ఆనందాలు, సంతోషాలు, చిరునవ్వులు, మానసిక ప్రశాంతత.

**2. అశుభ కర్మలు:** ఏ కర్మ వెనక అది ఇతరులకి అశుభం జరిగినా సరే, తనకి మాత్రం శుభం కలగాలనే కోరిక ఉంటుందో అది 'అశుభ కర్మ' అనబడుతుంది. ఒకరికి న్యాయం కలిగేలా, అదే సమయంలో వేరొకరికి అన్యాయం కలిగేలా చేసే శుభ కర్మ కూడా అశుభ కర్మ అవుతుంది. తన శరీరానికి బాధ కలిగించే అలవాట్లు (సిగరెట్, ఆల్కహాల్, డ్రగ్స్ లాంటివి తీసుకోవడం) ప్రపంచానికి నాశనం కలిగించేవి చేయడం (వన్య మృగాల్ని, అడవులని నాశనం చేయడం) అశుభ కర్మలవుతాయి. ఆకలితో మలమల మాడే ఓ బీదవాడి అన్నం లాక్కుని తను తినడం లేదా ఇంకొకరికి పెట్టడం అశుభ కర్మకి ఉదాహరణగా చెప్పచ్చు. భోగ చింతన అన్నిటికీ మించిన అశుభ కర్మ. మిగిలిన అశుభ కర్మలన్నిటికీ కారణం ఇదే అవుతుంది అని వేదాంతులు చెప్తారు.

అశుభ కర్మకి కూడా అనేక పేర్లున్నాయి. హీన కర్మలు, చెడు కర్మలు, పాప కర్మలు, దుష్కృత కర్మలు, నిషిద్ధ కర్మలు, దుష్కర్మలు, అహిత కర్మలు, స్వార్థ కర్మలు లౌకిక కర్మలు, కృష్ణ కర్మలు లేదా తామస, రాజసిక కర్మలు. వీటి ఫలితం పాపం. తద్వారా కష్టాలు, నష్టాలు, దుఃఖాలు, బాధలు, వెతలు, కన్నీళ్ళు, మానసిక అశాంతి. వేదంలోను, ధర్మ శాస్త్రాల్లోను నిషేధించిన కొన్ని కర్మలు కూడా అశుభ కర్మలు అవుతాయి. ఉదాహరణకి పర హింసని ఉద్దేశించి చేసే శ్వేన యాగం నిషిద్ధం అని వేదం శాసిస్తోంది.

**3. మిశ్రమ కర్మలు:** ఇది పై రెండు అంటే, శుభ, అశుభ కలయికలైన కర్మలు. ఆకలితో మలమల మాడే ఓ బీదవాడికి అతని బీదరికాన్ని హేళన చేస్తూ అన్నం పెట్టడం మిశ్రమ కర్మ. ఇక్కడ అవసరం ఉన్నవాడికి అన్నం పెట్టడం శుభ కర్మయితే, వాడిని హేళన చేయడం అశుభ కర్మ అవుతుంది. ఒకే కర్మలో ఈ రెండూ మిళితమై ఉన్నాయి. వీటిని శుక్ల కృష్ణ కర్మలు అని కూడా అంటారు.

**4. తటస్థ కర్మలు**: శుభ, అశుభ ఫలితాలు ఏదీ ఇవ్వని కర్మలు తటస్థ కర్మలు. ఆవలించడం, దగ్గడం, కనురెప్పలు ఆర్పడం, కాళ్ళూపడం, అన్ని రకాల విసర్జనా క్రియలు మొదలైన సహజంగా శారీరకంగా జరిగే చర్యలు, ఇంకా ఒంటరిగా పాడుకోవడం, ఆడుకోవడం మొదలైనవి తటస్థ కర్మలు అవుతాయి. అంటే మరో జీవిని ఏవిధంగా తాకని కర్మలు లేదా మంచి కాని, చెడు కాని ఫలితాలు ఇవ్వని కర్మలని తటస్థ కర్మలు అంటారు.

## స్వార్థ కర్మ- పారమార్థిక కర్మ

ప్రతీ మనిషి కర్మ రెండు రకాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి స్వార్థ కర్మ. రెండోది పరమార్థ కర్మ. స్వార్థ కర్మ అంటే మనందరికీ తెలుసు. తన స్వప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే, అధర్మమైన పని చేయడం. పరమార్థ కర్మ అంటే భగవంతుడికి సంబంధించిన పని అని చాలామంది భావిస్తూంటారు. కాని అది పరిపూర్ణ అర్థం కాదు. ఇతరుల ప్రయోజనం కోసం తన స్వప్రయోజనాలని వదులుకుని పని చేయడం కూడా పరమార్థ కర్మ అవుతుంది.



స్వార్థ కర్మని ఇంకో కోణం లోంచి కూడా చెప్పచ్చు. తన ఆధ్యాత్మిక పరిణామ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా చేసే పని స్వార్థ కర్మ, అలాగే తన ఆధ్యాత్మిక పరిణామ క్రమానికి అనుకూలంగా చేసే పని పారమార్థిక కర్మ అవుతుంది. స్వార్థ కర్మని పాపం అని, పరమార్థ కర్మని పుణ్యం అని కూడా అంటూంటాం.

వివిధ శాస్త్రాల్లో కర్మలని విభజించారు. ఐతే అవన్నీ పై ఒకటి, రెండు తరహా కర్మల్లోని మూడు విభాగాల్లో దేన్లో ఓ దానికి చెందినవే తప్ప వాటికి చెందనివి ఏవీ లేవు. వాటిలో ఓ విభజన...

**1. నిత్య కర్మలు:** ఈ కింది శ్లోకం నిత్య కర్మలు ఏవో చెప్తోంది. అవి వరసగా స్నానం, సంధ్య, జపం, హోమం, దేవతార్చన, వైశ్వదేవాన్ని ఆచరించడం, అతిథులని ఆదరించడం, అనే ఏడు నిత్య కర్మలు. ఇవన్నీ శుభ అగామి కర్మలు కిందకి వస్తాయి. వీటిని ఆచరించడం వల్ల చిత్త శుద్ధి ఏర్పడి, మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. మనిషి ఇష్టాఇష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా వీటిని నిత్యం చేయాలి.

**సంధ్యా స్నానం జపో హోమో దేవతానాంచ పూజనమ్**
**ఆతిథ్యం వైశ్వదేవం చ షట్కర్మాణి దినే దినే**

**2. నైమిత్తిక కర్మలు:** వివిధ నిమిత్తాలని అనుసరించి ఒక నిమిత్త కాలం, అంటే ఆ దినం మాత్రమే చేసే కర్మలు. ఉదాహరణకి గ్రహణ కాలంలో, మహాలయ అమావాస్య నాడు తర్పణాలు వదలడం, పితృ దేవతలకి శ్రాద్ధం పెట్టడం మొదలైనవి నైమిత్తిక కర్మలు. ఇవన్నీ కూడా శుభ అగామి కర్మలు కిందకి వస్తాయి. నైమిత్తిక కర్మల వల్ల కూడా మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. నిత్య, నైమిత్తక కర్మలు పాప క్షాళనని చేస్తాయి కాబట్టి వీటిని చేయడం వదలకూడదని శాస్త్రం.

**3. కామ్య కర్మలు:** చేసిన కర్మలకి ఫలాన్ని ఆశించి, వ్యక్తి ఇష్టాఇష్టాలని అనుసరించి చేసేవి కామ్య కర్మలు. జప, తప, హోమ, యజ్ఞ, యాగాది కర్మలు సంతానం, బంధు మిత్రులు, భార్య మొదలైనవాటిని, ధన ధాన్య వస్తు వాహనాది సంపదని పొందాలని చేసేవి కామ్య కర్మలు. భౌతిక లేదా లౌకిక ఫలితం

ఆశించి చేసేవన్నీ కామ్య కర్మల కిందకే వస్తాయి. స్వర్గాన్ని కోరి జ్యోతిష్టోమాన్ని, పుత్ర సంతానం కోరుకుని పుత్రకామేష్టి యాగాన్ని, సత్యనారాయణ వ్రతం లాంటి ఫలం కోరుకుని చేసేవి, మొక్కులు కామ్య కర్మలు. జీతం కోరి చేసే ఉద్యోగం కూడా కామ్య కర్మే. ఇవి అశుభ అగామి కర్మలు. కామ్య కర్మల వల్ల మనశ్శాంతి లేకుండా పతనమవుతారు.

యోగ శాస్త్రంలో కర్మలు రెండు రకాలని చెప్పారు. అవి.

1. ప్రవృత్తి కర్మ
2. నివృత్తి కర్మ

**1. ప్రవృత్తి కర్మ:** నేనేదైనా ఇస్తే నాకేంటి?= ప్రవృత్తి కర్మ. ఇది మనిషిని అధోగతికి తీసుకెళ్తుంది. ఫలాపేక్షతో చేసే ఈ కర్మ అరి ద్వారం. దీని ఇతర పేర్లు సకామ కర్మ, కామ్య కర్మ, ప్రేయో మార్గం.

**ఇహ చాముత్ర వా కామ్యం ప్రవృత్తం కర్మ కీర్త్యతే**
**నిష్కామం జ్ఞాన పూర్వం తు నివృత్త ముపదిశ్యతే**

**భావం:** ఈ లోకంలో వర్షం మొదలైన వాటికి కారణం, స్వర్గాన్ని మొదలైన వాటిని ఇచ్చేది, జన్మ చక్ర బంధానికి కారణం అయిన కర్మని ప్రవృత్తి కర్మ అంటారు.

**2. నివృత్తి కర్మ:** తీసుకో. నాకు వద్దు= నివృత్తి కర్మ. ఇది మనిషిని ఊర్ధ్వ గతికి తీసుకెళ్తుంది. నిష్కామం అయిన ఈ కర్మ భగవంతుడ్ని చేర్చే హరి ద్వారం. దీని మరో పేరు నిష్కామ కర్మ, సాత్విక కర్మ, పరమార్ధ కర్మ, హిత లేదా విహితకర్మ శ్రేయో మార్గం.

**అకామోపహితం నిత్యం నివృత్తం చ విధీయతే**
**కామేన తు కృతం నిత్యం ప్రవృత్తముపదిశ్యతే**

**భావం:** ఫలాపేక్ష లేక నిత్యం చేయబడే, విరక్తితో కూడిన కర్మని నివృత్తి కర్మ లేదా నిష్కామ కర్మ అంటారు.

ప్రవృత్తి, నివృత్తి కర్మల ఫలితాలివి:



**ప్రవృత్తం కర్మ సంసేవ్య దేవానామేతి సామ్యతామ్**
**నివృత్తం సేవమానస్తు భూతాన్యత్యేతి పంచ వై**

**భావం:** ప్రవృత్తి కర్మల (యజ్ఞదానాదుల) వల్ల దేవతలుండే స్వర్గలోక ప్రాప్తి, నివృత్తి కర్మల (ఫలాపేక్ష లేని జపతపాలు, దానాలు) వల్ల పాంచభౌతిక శరీరాన్ని దాటి మోక్షం పొందుతాడు. దీన్నే ఇంకో కోణం లోంచి ఇలా చెప్పారు.

ఎవరు నివృత్తి మార్గంలోకి వెళ్తారో, ఎవరు ప్రవృత్తి మార్గంలోకి వెళ్తారో కూడా శాస్త్రంలో స్పష్టంగా చెప్పారు.

**వాసనా ద్వివిధా ప్రోక్తా శుద్ధా చ మలినా తథా**
**మలినా జన్మ హేతుస్స్యాత్ శుద్ధా జన్మవినాశినీ**

**భావం:** మానవుని మనో వాసనలు రెండు విధాలుగా ఉంటాయి. అవి మలిన వాసనలు, శుద్ధ వాసనలు. మలిన వాసనలు ప్రవృత్తి మార్గంలోకి తీసుకు వెళ్ళి పునర్జన్మని కలుగచేస్తాయి. శుద్ధ వాసనలు నివృత్తి మార్గంలోకి తీసుకు వెళ్ళి జన్మ రహితమైన మోక్షాన్ని కలుగచేస్తాయి.

శాస్త్రంలో కర్మలని మరో రెండు రకాలుగా కూడా విభజించారు. అవి...

**1. పురుషార్ధ కర్మ** అంటే పురుష ప్రయత్నంతో ఈ జన్మలో చేసే కర్మ. అంటే అగామి కర్మ.

**2. క్రత్వార్ధ కర్మ** అంటే సంచిత, ప్రారబ్ద కర్మలు అని అర్ధం.

వేదాంత శాస్త్రం ప్రకారం కర్మలు మూడు రకాలు.

**1. కర్మ:** శాస్త్రం సమ్మతించిన కర్మలు' నేను చేసాను ' అన్న భావనతో చేయడం. దీని వల్ల కర్మ బంధం ఏర్పడి తిరిగి పుట్టాలి.

**2. వికర్మ:** అనగా శాస్త్రం నిషేధించిన కర్మలు. హత్యలు మొదలైనవి.

**3. అకర్మ :** కర్మ చేసినా చేయకుండా ఉండటం తెలుసుకోవటం. అంటే ఈశ్వరుడే మన చేత చేయించాడు అనుకుని ఏ పనైనా చేయడం. దీనివల్ల కర్మ క్షయం, ఫలితంగా ముక్తి లభిస్తాయి. ఓ నది మీద కట్టిన వంతెన రాకపోకలకి

ఉపయోగిస్తుంది. వంతెన ఏ పనీ చేయడం లేదు అనిపిస్తుంది. కాని రాకపోకలకి సహాయం అనే కర్మ చేస్తోంది. ఇదే అకర్మలో ఇమిడి ఉన్న కర్మంటే.

మరో ఉదాహరణ. రైల్లో రాత్రి నిద్రపోయేవాడు ప్రయాణించడం లేదు. అదే సమయంలో ప్రయాణిస్తున్నాడు. అంటే అతని శరీరం ప్రయాణిస్తోంది. ఇలాగే తను చేసే కర్మలేవీ మనిషి చేయడం లేదు. త్రిగుణాల చేత చేయించబడుతున్నాడు కాని తను చేస్తున్నాననుకుని ఫలితంగా కర్మ బంధంలో చిక్కుకుంటున్నాడు. ఇలా చిక్కుకోకుండా ఉండటమే అకర్మ.

### షట్కర్మలు

యోగానికి సంబంధించిన ఇవి శారీరక శుద్ధికి యోగులు చేసుకునే కర్మలు. 1. ధౌతి 2. నేతి 3. వస్థ 4. నౌలి 5. త్రాటకం 6. కపాలభాతి

**ఆయుర్వేద పంచ కర్మలు**

1. స్నేహ కర్మ 2. స్వేద కర్మ 3. శోధన కర్మ 4. పశ్చాత్కర్మ 5. సంసర్జన కర్మ. ఇవి చికిత్సకి ఉపయోగించే కర్మలు.

ఇంకా ప్రధాన కర్మ, గుణ కర్మ మొదలైనవి శాస్త్రంలో చెప్పబడ్డాయి.



## 4. కర్మ మూలం

**న కర్తృత్వం న కర్మాణి లోకస్య సృజతి ప్రభుః**
**న కర్మఫల సంయోగం స్వభావస్తు ప్రవర్తతే**

***భావం:*** భగవంతుడు కర్మలని పుట్టించలేదు. కర్మ ఫల ప్రాప్తిని కలుగచేయలేదు. కర్మలని చేయించడం లేదు. మనిషి తన స్వభావాన్ని బట్టి వాటిని చేస్తున్నాడు.

ఫలాన్నిచ్చే పనినే కర్మ అంటారు. ఫలాన్ని ఇవ్వనిది కర్మ కాదు. మనిషి కర్మలు చేయడానికి కొన్ని కారణాలు.

**1. అధిష్టానం, కర్త, కరణం, చేష్ట, దైవం**

**శరీరవాంగ్మనోభిర్యత్కర్మ ప్రారభతే నరః**
**న్యాయ్యం వా విపరీతం వా పంచైతే తస్య హేతవః**

***భావం:*** మనిషి శరీరంతో, వాక్కుతో, మనస్సుతో, చేసే చెడు లేదా మంచి కర్మలకి ఐదు అధిష్టానాలు కారణం.

**అధిష్టానం తథా కర్తా కరణం చ పృథగ్విధమ్**
**వివిధాశ్చ పృథక్చేష్టా దైవం చైవాత్ర పంచమమ్**

భావం: 1. అధిష్టానం= శరీరం 2. కర్త= ఉపాధితో కూడిన జీవుడు 3. కరణం=ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు, ఐదు కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి 4. చేష్ట= ఈ పన్నెండు ఇంద్రియాల యొక్క వ్యాపారాలు 5. దైవం= అదృష్ట పాపపుణ్యాలు. ఈ ఐదు ఏ మనిషైనా కర్మ చేయడానికి కారణాలు.

**2. అజ్ఞానం:** మనిషి స్వభావమే కర్మలకి మూలం అని మొదటి శ్లోకం చెప్తోంది. స్వభావం సంస్కారాలు, వాసనల వల్ల ఏర్పడుతుంది. మనిషి కర్మలు చేయడానికి వేదాంతులు చెప్పే ప్రధాన కారణం, తను ఈ దేహంలోని ఆత్మ అన్న సంగతి విస్మరించి, ఈ దేహమే తానుగా భావించడం వల్లే. అప్పుడు ఆ కర్మకి ఫలితం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. దీన్నే 'అవిద్య, అజ్ఞానం' అని కూడా వేదాంతులు చెప్తారు. కర్మ చేయడానికి ఇది ప్రేరకం. ఎవరైతే తను దేహం

కాదని, ఆత్మ అనే సత్యాన్ని గ్రహిస్తారో వారు కర్మ చేయలేరు. అంటే వారు చేసేది బంధించే కర్మ అవదు.

**3. అరిషడ్ వర్గాలు:** అజ్ఞాన ఫలితం ఇది. మనిషి చేసే కర్మల్లో అధిక భాగం అశుభ కర్మలే. సుకర్మలని మనిషి చేయడం అరుదు. మన కంటికి కనిపించకుండా మనలో నక్కి దాక్కున్న ఆరుగురు శత్రువులే మనం దుష్కర్మలు చేయడానికి మూలం. అవి కామం, క్రోధం, మోహం, లోభం, మదం, మాత్సర్యం.

ఒక్కో అరిషడ్వర్గం వల్ల చరిత్రలో ఒక్కో మనిషి నాశనం అయాడు.
రావణుడు కామం వల్ల నేల కూలాడు.
దూర్వాసుడు క్రోధం వల్ల పాడయ్యాడు.
హిరణ్యాక్షుడు లోభం వల్ల నాశనం అయాడు.
భస్మాసురుడు మోహం వల్ల భస్మమయ్యాడు.
హిరణ్యకశిపుడు మదం వల్ల మట్టి కరిచాడు.
దుర్యోధనుడు మాత్సర్యం వల్ల మరణించాడు.

వీటిలో మొదటి మూడైన కామ, క్రోధ, లోభాలు మరీ ప్రమాద కారకాలు, నరక ద్వారాలు అని గీత బోధిస్తోంది.

**త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః**
**కామః క్రోధస్తథా లోభః తస్మాదేతత్త్రయం త్యజేత్**

-గీత 16-21

***భావం:*** కామక్రోధలోభాలు మూడూ నరకద్వారాలు. అవి ఆత్మ నాశనానికి (ముక్తికి దూరం అవడానికి) కారణాలు. కాబట్టి ఈ మూడింటిని త్యజించాలి.

**4. కోరిక:** మనిషి ఏ కర్మయినా చేయడానికి మరో ప్రధాన కారణం, అరిషడ్వర్గాల ఛద్మవేషం అయిన కోరిక. మనసు దేనిని కోరి, దేని మీద లగ్నం అయితే దాన్ని తీర్చుకోడానికి మనం కర్మలని చేస్తాం. నిజానికి కామమే అంటే కోరికే మిగిలిన అరిషడ్ వర్గాలకి పునాది. కామం తీరితే సమస్య లేదు. తీరకపోతే



అది క్రోధంగా రూపాంతరం చెందుతుంది. తీరితే అది మళ్ళీ మళ్ళీ కావాలని అనిపించి, మోహంగా లేదా తీరిన గర్వంతో మదంగా మారచ్చు. తన కోరికని తీర్చుకోడానికి సరిపడే ధనం కోసం లోభం ప్రవేశించవచ్చు. తనకి తీరక, ఇతరులకి ఆ కోరిక తీరితే అప్పుడది మాత్సర్యం లేదా అసూయగా పరిణితి చెందచ్చు. కాబట్టి కామమే అసలు అరిషడ్వర్గం. మిగిలినవి దాని మారు రూపాలు. కోరికే కర్మకి మొదటి మెట్టు. 'కర్మ హేతు కామస్యత్' అజ్ఞానమే కోరికకి, కర్మకి కారణం.

పిండావస్థలోని స్థితే కోరిక. ఆ స్థితిలో అది నిస్సహాయురాలు, రూపుదిద్దుకోనిది, శక్తిలేనిది. తర్వాత అది స్థిరమైన నిశ్చయంగా ఎదగచ్చు. ఒక్కోసారి ఆ నిశ్చయం కూడా గర్భస్రావంలా మధ్యలోనే నిరుత్సాహంతో నశించవచ్చు. కాని నిశ్చయం 'స్థిరమైన నిశ్చయం'గా మారినప్పుడు అది ఎలాంటి నిరుత్సాహం లేక, ఆగకుండా కొనసాగే కార్యక్రమంగా రూపొందుతుంది. కోరికని పిండావస్థలోనే నాశనం చేయడం ఉత్తమం. లేదా అది తీరేదాకా లోపలే అణగి ఉంటుంది.

కోరికని సంకల్పం అనే ఇంకో పదంతో కూడా పిలుస్తారు. కోరికలు, సంకల్పాలు పెట్టుకోకూడదని హిందూ, బౌద్ధ మతాలు బోధిస్తుంటాయి. ఊరెళ్ళి కూతుర్ని చూద్దామన్న సంకల్పం పెట్టుకుని అది తీరకుండా మరణిస్తే ఆ సంకల్పం తీరడానికి ఒకటి లేదా ఎక్కువ జన్మలు తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. చెడు సంకల్పాలు ఉండబట్టే మనిషి చెడుగా, దుర్మార్గంగా ప్రవర్తిస్తుంటాడు. కాబట్టి చెడు కోరికలని విస్మరించి, మంచి కోరికలని పెంపొందించుకుంటే అది మోక్షానికి దారి తీస్తుందని, వసిష్ఠ గీతలో భరద్వాజుడికి వాల్మీకి ఇలా బోధించాడు.

**అశేషేణ పరత్యాగో వాసనానాం య ఉత్తమః**
**మోక్ష ఇత్యుచ్యతే బ్రహ్మన్స ఏవ విమలక్రమః**

**భావం:** వాసనల యొక్క సంపూర్ణ పరిత్యాగమే మోక్షమని చెప్పబడింది. అలాంటి మోక్షం అవిద్య, స్వార్థం లేని వారికే ప్రాప్తిస్తుంది. 'నాకు కావాలి' అన్నది కోరిక నిజ స్వరూపం. రమణ మహర్షి దగ్గరకి వచ్చిన ఒకడు అడిగాడు.

"స్వామీ! నాకు శాంతి కావాలి. దాన్ని పొందే మార్గం చెప్పండి."

"ఏముంది? అందులోంచి 'నాకు కావాలి' (అంటే కోరికలని) తీసేస్తే ఇక మిగిలేదంతా శాంతే కదా నాయినా." జవాబిచ్చాడాయన.

**5. ఇంద్రియాలు**

కోరికలు ఇంద్రియాల సహకారంతో తీరుతాయి. అరిషడ్ వర్గాలు మన ఇంద్రియాలని బానిసలుగా చేసుకుని మనం చేసే కర్మలకి ప్రేరణని ఇస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా రెండు ఇంద్రియాల విషయంలో మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అవి గుహ్యేంద్రియం (జననేంద్రియం) జిహ్వేంద్రియం (నాలుక) మిగిలిన మూడిటికన్నా ఈ రెండిటిని జయించడం బహు కష్టం. ఎందుకంటే సృష్టి కొనసాగడానికి గుహ్యేంద్రియం అవసరం కాబట్టి దాని ద్వారా జీవికి అధిక ఆనందం లభించేలా ప్రకృతి జాగ్రత్త పడింది. అలాగే ప్రారబ్ద కర్మలన్నీ పూర్తయ్యేదాకా శరీరధారి శరీరం నిలబడటానికి అవసరం అయిన ఆహారం మీద రుచి అనే ప్రీతిని జీవికి ప్రకృతి కలిగించింది. అధిక ఆనందాన్ని ఏర్పాటు చేసిన ఈ రెండు ఇంద్రియాలు జీవుల్ని లొంగదీసుకుంటాయి. ఈ రెంటి ఆనందపు సంకెళ్ళని తెంచుకుంటే కాని ముక్తి రాదు.

**6. మనసు:** మనసు కూడా ఓ ఇంద్రియమే అని శాస్త్ర వచనం. మిగిలిన ఇంద్రియాల్లా కాక అది అదృశ్యంగా ఉంటుంది. యోగవాసిష్టంలో కర్మకి మనస్సే ప్రేరణ, ప్రధానం అని చెప్పారు. ఎందుకంటే మనస్సుతోనే కర్మ మొదలవుతుంది. మనసు లేకపోతే కార్య కలాపాలే ఉండవు.

**మన ఏవ మనుష్యాణాం కారణం బన్ధమోక్షయోః**
**బన్ధాయ విషయాసక్తం ముక్త్యై నిర్విషయం స్మృతమ్**

**భావం:** మనుష్యుని బంధ మోక్షాలకి కారణం మనస్సే. ప్రాపంచిక విషయాల మీద ఆసక్తియై వున్న మనస్సు (ప్రవృత్తి కర్మలు చేసి) బంధానికి, అలాంటి ఆసక్తి లేని మనస్సు (నివృత్తి కర్మలు చేసి) మోక్షానికి దారి తీస్తుంది.

**చిత్తం సంజాయతే జన్మ జరా మరణ కారణం** –ముక్తికోపనిషత్తు



**భావం:** మనస్సనే బీజమే మరణానికి, మరు జన్మ ఎత్తడానికి (సరిపడే కర్మ చేయడానికి) కారణం అవుతోంది. మనస్సనే పిశాచం అగ్ని కన్నా ఎక్కువ ఉష్ణం కలది. మనం చేసే కర్మలే మన సంస్కారాలై మనల్ని ఆడించి, పీడిస్తాయి.

**7. వాసనా సంస్కారాలు:** కోరికకి బీజం సంస్కారం. సంస్కారం అంటే ఏమిటి? గత జన్మలో పదే పదే చేసిన ఒకే రకం కర్మ యొక్క ముద్రలు ఒకదాని మీద ఇంకోటి పడి అవి బలోపేతం అవుతాయి. ఇలా బలోపేతం అయిన కర్మల ముద్రనే సంస్కారం అంటాం. సంస్కారం ఎంత బలంగా వుంటే దాన్ని చేసే పరిస్థితుల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు ఆ సంస్కారం మనల్ని ఆ పనిని చేసేలా అంతగా ప్రేరేపిస్తుంది.

గతంలో చేసిన కర్మలు మనస్సులో లోతుగా నిక్షిప్తం అయివుండి, కోరికలకి బీజాలు అవుతాయి. గ్రామఫోను రికార్డులో అనేక గీతలుంటాయి. మరి పాటలు ఏ గీత నించి వినిపిస్తాయి? నిజానికి గ్రామఫోను రికార్డులో ఉండే గీత ఒక్కటే. మొదటి నించి చివరిదాకా కొనసాగే గీత అది. ఆ ఒక్క గీత నించి ఎలా పాట వస్తుందో అలా మనలోని వాసనల నించి కోరికలు, ఆలోచనలు పుట్టుకు వస్తాయి. వాటిని బట్టి కర్మలని ఆచరిస్తాం. కాని మనకి ఉన్న విశిష్టత వాటిని ఆచరించాలా, వద్దా అని నిర్ణయించే విచక్షణా శక్తిని కలిగి ఉండటం.

**వాసన అంటే ఏమిటి?** ఈ జన్మలో అధికంగా చేసింది వాసన అని, గత జన్మల నించి చేయగా వచ్చింది సంస్కారం అని వేదాంతులు అంటారు. అంటే నీరు పల్లానికి ఎలా పారుతుందో అలా ఈ జన్మలో ఓ సారి చేసిన కర్మని, మళ్ళీ ఆ సందర్భం వస్తే దాన్నే మళ్ళీ చేయడాన్ని ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో 'వాసన' అంటారు. ఈ జన్మలో చేసిన ఒకే రకం కర్మల సముదాయాన్ని వాసన అంటారు. ఈ వాసనకి చక్కటి ఉదాహరణ, మనం ఇంకో నలుగురితో కలిసి షేర్ టేక్సీలో విజయవాడ నించి హైద్రాబాద్ బయలుదేరాం. మధ్యలో ఓ చోట టిఫిన్‌కి, మరో చోట భోజనానికి ఆగాం. తిరిగి మనం టేక్సీ ఎక్కినప్పుడు అంతా మొదట కూర్చున్న సీట్లలోనే కూర్చుంటారు తప్ప ఇంకో సీట్లో కూర్చోరు. (అన్ని సీట్లు

సౌకర్యంగా ఉన్నాయనుకుందాం) ముందు ఫలానా చోట కూర్చోవడం అనే కర్మని ఓ సారి చేసాక తిరిగి అదే కర్మని చేయడానికే మనసు లాగుతుంది. దీన్నే వాసన అంటారు. ఇంకో ఉదాహరణ చూడండి.

రాసుకునే బల్లకి కుడివైపు పెన్ స్టాండ్ ఉంచి పదిరోజులు దాన్ని ఉపయోగిస్తే, ఆ పెన్ స్టాండ్‌ని ఎడమ వైపుకి జరిపినా, పదకొండో రోజు మన చెయ్యి యాంత్రికంగా కుడివైపుకే వెళ్తుంది. ఇదే వాసన. అలవాటే వాసన.

పూర్వ జన్మలో ఓ మనిషి ఏది అధికంగా చేస్తే ఆ మనిషి ఈ జన్మలో కూడా అదే పనిని చేయడమే సంస్కారం అంటే. మనిషి స్వబుద్ధితో చేసే చాలా కర్మలకి మూలం అతను పూర్వ జన్మల్లో ఆర్జించుకున్న ఈ వాసనా సంస్కారాల బలమే. ఓ వ్యక్తి పేకాట ఆడినా, మదిర పుచ్చుకున్నా, మగువల వెంట పడ్డా లేక నిత్యం గుడికి వెళ్ళినా, అనాధ శరణాలయం స్థాపించినా అవి పూర్వ జన్మల సంస్కార బలమే. ఆ సంస్కార లక్షణం వల్ల ఈ జన్మలో మనిషి తేలిగ్గా ఆ అలవాట్లలోకి వెళ్ళిపోతాడు.

సంస్కారం చెడుకి సంబంధించింది కావచ్చు. లేదా మంచిదీ కావచ్చు. దాన బుద్ధి, దైవ భక్తి, బ్రహ్మచారిగానే సన్యాసాశ్రమ స్వీకారం లాంటి వుత్తమ సంస్కారాలు కూడా మనిషిలో వుండచ్చు. కొందరు పిల్లలుగా వుండగానే భగవత్ భక్తి కలిగి వుండటానికి పూర్వ జన్మ సంస్కారమే కారణం.

మన వాసనా సంస్కారాల ప్రేరణల వల్లే మనం ఇతరులకి భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తాం. ఇతరులకి మనకున్న లాంటి వాసనలే ఉండవు కాబట్టి వారు మనకి భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తారు. సంస్కారాలు అనేక జన్మలుగా ఏర్పడుతూ కొనసాగుతూంటాయి. అది చెడ్డది కావచ్చు. లేదా మంచిది కావచ్చు. ఏదైనా కాని వాసనా సంస్కారాలు సంకెళ్ళే. ఆది శంకరాచార్య ప్రశ్నోత్తర మణిమాలలో చెడు వాసనలని ఏమన్నారో చూడండి. **కే దస్యవః సంతి కువాసనాఖ్యాః:** దారి దోపిడీ దొంగలు ఎవరు? చెడు వాసనలే. వాసనలు తీరడానికే మనం జన్మకి వస్తాం. ఒకతనికి రాజు అవ్వాలన్న కోరిక ఉండి అది తీరక మరణిస్తే, ఆ



కోరిక వాసనగా వచ్చే జన్మలకి వెంట వచ్చి, అతను చేసే పనులన్నీ రాజు అవడానికి దారి తీసేలా ఉంటాయి. ఇలా కొన్ని జన్మల తర్వాత అతను ఓ జన్మలో రాజయి ఆ కోరిక తీరడంతో, దేహాన్ని విడిచి ప్రయాణించే ఆఖరి క్షణంలో మిగిలి ఉన్న ఇంకో వాసన వైపు మనసు పోతుంది.

**యాదృగ్వాసనమేత త్స్యా న్మన స్తాదృక్ప్రజాయతే ।**
**జాతం స్వపితి యచ్చిత్తం తత్స్వప్నే నిశి తిష్ఠతి ॥**

**భావం:–** మనసులో ఏ వాసనలు ఉంటే వాటికి అనుగుణమైన శరీరం ఉత్పన్నమవుతుంది. రాత్రి నిద్రించినప్పుడు మనసులో ఏం వుంటే అలాంటి స్వప్నాలే వస్తున్నాయి కదా.

భగవన్నామ సంకీర్తనలు మొదలైన వాటివల్ల వాసనా సంస్కారాలు క్షీణిస్తాయి. మనిషి ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగడానికి భగవత్ చింతన ఒక్కటే మార్గం. దానివల్ల కుసంస్కారాలు ఆవిరైపోయి మంచి సంస్కారాలు అలవడతాయి.

**8. అహం:** మనిషి కర్మలు చేయడానికి మరో మూల కారణం అహం. నేను ఈ శరీరం అనే భావనే 'అహం.' ఆ అహం వల్ల 'నేను చేస్తున్నాను' అనే భావన మనలో కలుగుతంది. అహం వున్నంత కాలం మనకి కర్మలు అంటి తీరుతాయని యోగవాసిష్ఠం చెప్తోంది. అహం నశించడమే మోక్షం. పరమాత్మకి, జీవికి మధ్య గల ఏకైక అడ్డుగోడ ఈ అహమే అని శాస్త్ర వచనం. మనకి సంచిత, అగామి కర్మలు ఉన్నంత కాలం అహం నశించక అది సంస్కారాల రూపంలో మనతో కర్మలని చేయిస్తుంది. మృత్యు ముఖంలో వున్నా మనలోని అహం పోదు అని చెప్పే ఓ కథ ఉపనిషత్తుల్లో వుంది.

పూర్వం కాశీలో ఓ గొప్ప రూపశిల్పి (మేకప్ మేన్) వుండేవాడు. అతను ఎవరికైనా ఇంకో మనిషిగా మేకప్ చేస్తే అది ఎంత గొప్పగా వుండేదంటే, ఆ మనిషికి, దృష్టిలో ఉంచుకుని మేకప్ చేసిన మనిషికి మధ్య ఎలాంటి బేధం తెలిసేది కాదు. అతనిలో అంత నైపుణ్యం వుండేది. అతను వృద్ధుడయ్యాక అచ్చం తనలా కనపడేలా తొమ్మిది మందికి మేకప్ చేసాడు.

తన మరణ కాలం సమీపించగానే అతనితో పాటుగా వారంతా ఓ గదిలో నేల మీద పడుకున్నారు. శిల్పి మెడలో పాశాన్ని బిగించి అతని ప్రాణాలని తీసుకువెళ్ళాలని వచ్చిన యమభటులకి దుప్పట్లు కప్పుకుని పడుకున్న పది మంది కనిపించారు. అందరి మొహాల మీద దుప్పట్లని తొలగించి చూస్తే పదిమందీ ఒకేలా కనిపించారు. వాళ్ళల్లో ఎవరు ఆయువు తీరిన వారో వారికి అర్థం కాలేదు. అందరి మొహాల్లోని జీవకళ, వర్చస్సు, రంగు ఒకేలా వున్నాయి.

పొరపాటున కాలం తీరని వ్యక్తి ప్రాణాలని తీసుకెళ్ళడానికి ఇష్టపడని ఆ యమభటులు తమలో తాము తర్కించుకుని వెళ్ళి యముడితో జరిగింది చెప్పారు. వెంటనే యమ ధర్మరాజు అక్కడికి వచ్చి ఆ పదిమందినీ చూసాడు.

'నాకు పెద్ద చిక్కే వచ్చి పడింది. ఎవడో గొప్ప రూపశిల్పి తనలా మరో తొమ్మిది మందికి మేకప్ చేసాడు. ఏం చేయాలి?' అని కొద్దిసేపు ఆలోచించాడు.

ఓ వ్యక్తి ముందాగి పరీక్షగా చూస్తూ యమభటులతో చెప్పాడు.

"జాగ్రత్తగా చూడండి. ఎంత గొప్ప రూప శిల్పి అయినా ఇతనికి మేకప్ చేసేప్పుడు ఇంత పెద్ద తప్పు చేసాడేమిటి?"

ఆ మాటలు వినగానే రూప శిల్పి తటాలున లేచి కూర్చున్నాడు.

"నేను ఏం పొరపాటు చేసాను?" యముడ్ని అడిగాడు.

"నేను అన్న అహాన్ని వదిలించుకోక పోవడమే నువ్వు చేసిన పొరపాటు." అని యముడు తక్షణం తన చేతిలోని పాశాన్ని అతని మెడకి బిగించి అతని ప్రాణాలని తీసుకెళ్ళాడు. అతనిలోని తను గొప్ప రూపశిల్పిననే అహమే అతన్ని మాట్లాడించింది. కాబట్టి మనిషికి మృత్యువు తరుముకొస్తుందన్న భయం వున్నా కూడా అహం పోదు. అహం పోతే మృత్యువు అతన్ని ఏం చేయలేదు. అదే ముక్త స్థితి. అదే మోక్షం.

యక్ష ప్రశ్నల్లో వస్తుందిది. **కోహంకార ఇతి ప్రోక్త:** అహంకారం అని దేన్ని అంటారు? **మహాజ్ఞాన మహంకారః** మితిమీరిన అజ్ఞానమే అహంకారం అని యుధిష్టరుడు జవాబు చెప్తాడు.



**9. సమాజం:** మనం ఉన్న వాతావరణం, సమాజాల చేత ప్రభావితులమై మనం కొన్ని కర్మలు చేస్తాం. ఉదాహరణకి ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో పనిచేసే భారతీయులు లంచం ఇవ్వనిదే సాధారణంగా పని చేయరు. ఇదే న్యూజీలేండ్ లేదా స్వీడన్‌లోని ప్రభుత్వోద్యోగులు లంచం ఆశించకుండా పని చేస్తారు. ఇది మన సమాజ వాతావరణం. అది వారి సమాజ వాతావరణం.

కొందరు అమెరికన్స్ తమ సమాజంలోని నేర ప్రవృత్తి చేత ప్రభావితులై దుకాణాలకి వెళ్ళి, రోడ్డు మీద పాదాచారులని తుపాకీతో బెదిరించి డబ్బుని లాక్కునే నేరాలు చేస్తారు. అక్కడి సమాజంలో నేర ప్రవృత్తి భారతీయులకన్నా అధికంగా ఉంది. మన సమాజంలో ఇది లేదు కాబట్టి భారతీయుల్లో ఈ ప్రవర్తన లేదు.

స్టార్ వరల్డ్ అనే ఛానల్‌లో వచ్చే 'ది మూమెంట్ ఆఫ్ ట్రూత్' అనే ఓ అమెరికన్ టి వి ప్రోగ్రాం అక్కడి నైతిక హీన స్థితిని తేట తెల్లం చేస్తుంది. ఈ కార్యక్రమంలో మొదటి ఆరు ప్రశ్నలకి నిజాయితీగా జవాబులు చెప్తే పది వేల డాలర్లు బహుమతిగా ఇస్తారు. తర్వాత అయిదు ప్రశ్నలకి నిజాయితీగా జవాబు చెప్తే పాతిక వేల డాలర్లు ఇస్తారు. ఆ తర్వాతి ప్రశ్నలకి అబద్ధాలాడకుండా జవాబులు చెప్తే లక్ష డాలర్లు ఇస్తారు. ఆ తర్వాత ఒకో ప్రశ్నకి చెప్పే జవాబుకి రెండు లక్షలు, నాలుగు లక్షలు, ఐదు లక్షల డాలర్లు బహుమతిగా ఇస్తారు. తల్లి, భర్త, అత్తమామలు, బాయ్ ఫ్రండ్ లాంటి తమ కుటుంబ సభ్యులతో వారు ఈ షోకి హాజరవుతారు. వారి సమక్షంలోనే అనేకమంది ప్రేక్షకుల ముందు ప్రశ్నలు అడుగుతారు. ఇందులో పాల్గొన్నవారిని అడిగిన కొన్ని ప్రశ్నలు ఇవి.

1. నీకు శారీరక సంబంధం ఉన్న వారిలో మీ వివాహానికి నువ్వు ఆహ్వానించగా వచ్చినవారు ఒక్కరైనా ఉన్నారా?

2. నీ భర్తతో రతి సమయంలో నువ్వు మరో మగాడ్ని ఎప్పుడైనా ఊహించుకున్నావా?

3. నీతో సెక్స్‌లో పాల్గొన్నవారి నించి అందుకు నువ్వు ఎప్పుడైనా డబ్బు తీసుకున్నావా?

4. నీకు ప్రమోషన్ రావడానికి నువ్వు నీ బాస్‌తో సెక్స్‌లో పాల్గొన్నావా?

5. చెబితే మీ పెళ్ళి విచ్ఛిన్నం అయే రహస్యం నువ్వు నీ భర్తకి తెలీకుండా దాచింది ఒక్కటైనా ఉందా?

6. నీ పిల్లలకి నువ్వు నీ తల్లికన్నా గొప్ప తల్లివి అని అనుకుంటున్నావా?

7. నీ బాయ్‌ఫ్రండ్ నీ భర్త కన్నా సెక్స్ విషయంలో నీకు ఎక్కువ తృప్తిని ఇచ్చాడా?

8. మీ తండ్రి దుకాణంలో రహస్యంగాఎవరితోనైనా సెక్స్‌లో పాల్గొన్నావా?

నేరస్థులు నిజం చెప్తున్నారో లేదో పోలీసులు తెలుసుకునే పోలీగ్రాఫ్ (లై డిటెక్టర్) అనే పరికరం వారు కూర్చున్న కుర్చీకి అనుసంధానం చేసి ఉంటుంది. వారు చెప్పే సమాధానాలు నిజమో కాదో అలా శాస్త్రీయంగా తెలుసుకుని ఆ సంగతి వెంటనే ప్రకటిస్తారు. అబద్ధం చెప్తే అవుట్. నిజం చెప్తే తర్వాతి ప్రశ్న అడుగుతారు. కాబట్టి డబ్బు గెలుచుకోవాలంటే తప్పనిసరిగా నిజం చెప్పి తీరాలి.

పై ప్రశ్నలన్నింటికీ వారు 'అవును' అనే జవాబిచ్చారు! మన స్త్రీలలో ఈ రకం దిగజారుడుతనం లేదు. ఎందుకంటే వారు శీలానికి విలువనిచ్చే పవిత్రమైన వాతావరణంలో పెరుగుతారు. అమెరికాలోని అపవిత్రమైన వాతావరణంలో పెరిగే అక్కడి ఆడ, మగ సెక్స్ విషయంలో చాలా స్వేచ్ఛగా ఉండి చేయకూడని పనులు చేస్తుంటారు. మన ప్రభుత్వోద్యోగుల్లోని దిగజారుడుతనం అమెరికాలో లేదు. అమెరికాలోని స్వేచ్ఛా ప్రణయం, నేర ప్రవృత్తి మన దేశంలో లేదు. ఇందుకు సమాజమే కారణం.

ఇంకో ఉదాహరణ. అమెరికాలో తను సంపాదించింది ఇతరులతో పంచుకోవాలి అనే ఆచారం ఉంది. ఒకప్పుడు రాక్‌ఫెల్లర్, ఇటీవల ప్రపంచ



కుబేరుడు బిల్ గేట్స్ తను సంపాదించిన దాంతో బీదలకి సహాయం చేసే ట్రస్ట్‌ని నెలకొల్పారు. అమెరికన్ కార్పొరేట్ కంపెనీలు కూడా బీదల సహాయానికి విరాళాలు ఇస్తాయి. హాలీవుడ్ నటులు చాలామంది తమ సంపాదనలో కొంత భాగాన్ని బీదలకి విరాళాలు ఇచ్చారు. తాము ఏ సమాజం నించి డబ్బు సంపాదించారో ఆ సమాజానికి తాము ఆర్జించింది ఉపయోగ పడాలి అనే మనస్థత్వం అమెరికన్స్‌లో ఉంది. ఇది మన సమాజంలో లేదు కాబట్టి మన వ్యాపారస్థులు, సినిమా నటులు బీదలకి ఏమీ సహాయం చేసిన దాఖలాలు మనకి లేవు. ఇలా కేవలం మన సమాజం, మన చుట్టు పక్కల వాతావరణం మనం చేసే మంచి లేదా చెడ్డ కర్మలకి ప్రేరణని ఇస్తాయి.

**10. త్రిగుణాలు:** ప్రతీ జీవిలో త్రిగుణాలు ఉంటాయి. ఆ మూడు గుణాలు తమో గుణం, రజో గుణం, సత్వ గుణం. వీటిలో తామస గుణం అధమం. అది జంతు గుణం. రజో గుణం మధ్యమం. అది మనుష్య గుణం. సత్వ గుణం ఉత్తమం. ఇది దైవ గుణం. ఈ త్రిగుణాలే నిజానికి ఓ జీవి చేత కర్మలని చేయించి, కర్మ బంధాన్ని కలిగించేవి.

**నతదన్తి పృథివ్యాం వా దివి దేవేషు వా పునః**

**సత్త్వం ప్రకృతి జైర్ముక్తం యదేబిస్స్యాత్త్రిభిర్గుణైః**

**భావం:** ప్రకృతి (మాయ) నించి పుట్టే ఈ మూడు గుణాలు లేనివారు దేవతల్లో కాని, మనుషుల్లో కాని, ఇతర జీవుల్లో కాని లేరు.

**సత్వాత్సంజాయనే జ్ఞానం రజసోలోభ ఏవచ**

**ప్రమాదమోహౌ తమసోభవతో జ్ఞానమేవచ**

**భావం:** సత్వగుణంతో జ్ఞానం ఉత్పన్నమవుతుంది. రజోగుణంతో నిస్సందేహంగా లోభం ఉత్పన్నమవుతుంది. అలాగే తమో గుణంతో పొరపాటు, వ్యామోహం, అజ్ఞానం ఉత్పన్నమవుతాయి.

ఈ మూడు గుణాలు స్వల్పంగా కూడా లేనిది, అందువల్ల కర్మ అంటనిది కేవలం ఒక్క పరమాత్మలోనే. **(గీత 7-12)** దైవానికున్న నామాల్లో ఒకటి త్రిగుణాతీతుడు. అంటే ఆ మూడు గుణాలు లేనివాడు.

సాధారణంగా ఈ మూడు గుణాల్లో ఒకటి అధికంగాను, మిగిలిన రెండూ మొదటి దానికన్నా తక్కువ పాళ్ళల్లోనూ వుంటాయి. అంటే కొందరిలో తామస గుణం పాళ్ళు అధికంగా వుండి, సత్వ, రజో గుణాలు తక్కువ పాళ్ళల్లో వుండచ్చు. మరి కొందరిలో రజో గుణం అధికంగా వుండి సత్వ, తమో గుణాలు తక్కువ సాంద్రతలో వుండచ్చు. ఇంకొందరిలో సాత్విక గుణం ఎక్కువ వుండి, తమో, రజో గుణాలు తక్కువ నిష్పత్తిలో వుండచ్చు. లేదా కొందరిలో వీటి మిశ్రమం సమతూకంలో వుండచ్చు, మనిషి మనిషికీ ఈ గుణాల సాంద్రత నిష్పత్తి మారి, కొందరిలో తమో గుణం అధికంగా, మరి కొందరిలో రజో గుణం అధికంగా, ఇంకొందరిలో సత్వ గుణం అధికంగా వుంటాయి.

ఇందువల్ల కొన్ని సందర్భాల్లో మనం ఓ గుణానికి తగ్గట్లుగా ప్రవర్తిస్తాం. ఇంకొన్ని సందర్భాల్లో ఇంకో గుణానికి తగ్గట్లుగా ప్రవర్తిస్తాం. ఉదాహరణకి సత్వగుణ ప్రధానుడు, ఆ విషయంలో అతనిలో తామస గుణం ప్రధానంగా పనిచేసి, గుప్త దానం ఇవ్వకపోవచ్చు. తామస లేదా రాజసిక దానం చేయచ్చు. అలాగే తామస గుణ ప్రధానుడు పాచిపోయిన, పండని, వుడకనివి కాక శుచికరమైనది తినచ్చు. సాత్విక గుణం గలవారు రాజసిక ఆహారాన్ని ఇష్టపడచ్చు. ఇలా త్రిగుణాలు మనిషిలో ఏక కాలంలో పనిచేస్తూండబట్టే ఏ మనిషీ పూర్తిగా మంచివాడు కాదు, పూర్తిగా చెడ్డవాడూ కాదు. ప్రతీవారిలో రజస్తమో గుణాల ప్రభావంతో కొంత చెడు, సత్వ గుణ ప్రభావంతో కొంత మంచి ఏకకాలంలో వుంటాయి. త్రిగుణాలతో కూడిన ప్రకృతినే మాయ అంటారు.

పూర్తిగా కర్మలు తొలగి జీవన్ముక్తులైన వారికి, తాము కాక తమలోని గుణాలే కర్మలని చేస్తున్నాయని తెలుస్తుంది. వారు ఆ గుణాలు చేసే కర్మలని సాక్షుల్లా ఉదాశీనంగా చూస్తూంటారు కాబట్టి వారికి ఆ కర్మ బంధం అంటదు.



భగవద్గీతలో శ్రీ కృష్ణుడు గుణత్రయ విభాగ, మోక్షసన్యాస యోగాల్లో ఏ గుణం అధికంగా వుంటే ఎలాంటి స్వభావం వుంటుందో వివరించాడు.

**తామస గుణ** ప్రధానులకి నిద్ర, ఆలస్యం, బద్ధకం, అశుభ్రత, మూర్ఖత్వం హెచ్చుగా వుంటాయి. భౌతిక సుఖాలని వీరు పెద్దగా అనుభవించ లేరు. ఎందుకంటే వాటిని సంపాదించడానికి చురుగ్గా కష్టపడి పనిచేయడం వీరి వల్ల కాదు. వారిలోని తమోగుణం అందుకు అడ్డు వస్తుంది. వీరిలో దయా గుణం తక్కువగా వుండి, ధనాన్ని తేలిగ్గా సంపాదించడానికి వీరు అక్రమ, అధర్మ మార్గాలని తొక్కుతారు. అంతే కాక వీరు మిత్రుడిలో కూడా శత్రువుని చూస్తారు. అరుదుగా వీరు సుకర్మలు చేస్తారు. తామసులని దైవం వైపు మరలించాలని ఎంత ప్రయత్నించినా, చెట్టుకి కట్టిన జంతువుని ఎంత కొట్టినా అది ఎలా పారిపోలేదో, అలా వీరి మనసు మూఢత్వానికి కట్టిపడి వుండటంతో వీరు దైవం వైపు మళ్ళలేరు. వగరు మామిడి కాయని తామస గుణం కలవారు ఇష్టపడతారు.

**అనుబంధం క్షయం హింసామ్ అనవేక్ష్య చ పౌరుషమ్**
**మోహాదారభ్యతే కర్మ యత్తత్ తమసముచ్యతే**

-గీత 18-25

***భావం:*** పరిణామం హాని, హింస, సామర్థ్యములని చూసుకోక కేవలం అజ్ఞానంతో మొదలుపెట్టే కర్మలని 'తామస కర్మలు' అంటారు.

**రజో గుణ** ప్రధానుల ప్రధాన లక్షణాలు లోభత్వం, మోహం. అన్ని సుఖాల మీద కాంక్ష కలిగివుండే వీరు వాటిని పొందడానికి క్రియాశీలత కలిగి చురుగ్గా పనిచేస్తారు. తాము సంపాదించేది తమ వివిధ సుఖాల కోసం ఖర్చు చేయాలనుకుంటారు కనుక వీరిలో లోభం, స్వార్థం అధికంగా వుంటాయి. తమకి లేనిది కావాలనుకోవడం, తమకి నచ్చనిది వదిలించుకోవాలని అనుకోవడం వీరికి అలవాటు. అది సాధ్యం కాక అశాంతికి గురవుతూంటారు. వీరు బాగా ఆశపోతులు. సాధారణంగా వీరు చేసేవన్నీ దుష్కర్మలే అవుతాయి. అరుదుగా వీరు సుకర్మలు చేస్తారు. రజోగుణ ప్రధానుల మనసు ప్రాపంచిక భోగాలకి

కట్టుబడి వుండటంతో వారి మనసు దైవం మీద ఎక్కువ సేపు వుండలేదు. కాని వీరు తామసులకన్నా ఈ విషయంలో బెటర్. శతృవుని శతృవుగానే చూస్తారు. పుల్ల మామిడిని రజోగుణం కలవారు ఇష్టపడతారు.

**యత్తు కామేప్సునా కర్మ సాహంకారేణ వా పునః**
**క్రియతే బహులాయాసం తద్రాజసముదాహృతమ్**

-గీత 18-24

***భావం:*** భోగలాలసుడైన మనిషి చేత, అహంకారి చేత చేయబడే మిక్కిలి శ్రమతో కూడిన కర్మని రాజస కర్మ అంటారు.

**సత్వ గుణ** ప్రధానులకి భగవద్భక్తి, శాంతి, ధర్మంగా నడచుకోవడం మొదలైన సద్గుణాలు ఉండి, వీరి మనసు భగవంతుని వైపే మొగ్గుతూంటుంది. కాబట్టి భౌతిక సుఖాల మీద పెద్దగా కాంక్ష వుండదు. దాంతో వున్నదాంతో తృప్తి చెందగలరు తప్ప రజో గుణ లక్షణమైన 'ఇంకా ఇంకా కావాలి' అనే భావన వీరిలో వుండదు. సాత్విక గుణ సంపదల్లో ఒకటి శతృవుని కూడా మిత్రునిగా చేసుకోవాలనుకోవడం. తమకి లేనిది కోరకపోవడం, వున్నది వద్దనుకోకపోవడం ద్వారా, ఇంకా దైవారాధన ద్వారా వీరికి శాంతి, మానసిక ప్రశాంతత లభిస్తాయి. సాధారణంగా వీరు చేసేవన్నీ సుకర్మలే అవుతాయి. అరుదుగా వీరు దుష్కర్మలు చేస్తారు. సాత్వికుల మనసు ఎప్పుడూ దైవం వైపు వెళ్ళాలని చూస్తూంటుంది. సత్వ గుణ సాంద్రత అధికం అయ్యే కొద్దీ, దైవ భక్తి, ఆధ్యాత్మిక తపన వారిలో అధికం అవుతూంటాయి. పండిన మామిడి పండుని సాత్వికులు ఇష్టపడతారు.

**నియతం సంగరహితమ్ అరాగద్వేషతః కృతమ్**
**అఫలప్రేప్సునా కర్మ యత్తత్ సాత్వికముచ్యతే**

***భావం:*** కర్తృత్వాభిమానం కాని, చేసిన పనికి ప్రతిఫలం ఆశించడం కాని లేని మనిషి చేత రాగద్వేషాలు లేకుండా చేయబడే శాస్త్రానికి వ్యతిరేకం కాని కర్మని సాత్త్విక కర్మ అని అంటారు.



త్రిగుణాల తీరు తెన్నులని అర్థం చేసుకోడానికి రామకృష్ణ పరమహంస ఓ కథ చెప్పారు.

ఓ సారి ఓ గ్రామం నించి ఒకతను ఇంకో గ్రామానికి అడవి మార్గం గుండా వెళ్తున్నాడు. ముగ్గురు దొంగలు అతన్ని అటకాయించారు. అతని దగ్గరున్నదంతా దోచుకున్నాక ఆ ముగ్గురు దొంగల్లో ఒకడు చెప్పాడు.

"వీణ్ణి వదలడం దేనికి? చంపేద్దాం."

"ఒద్దు. అందువల్ల మనకి కలిగే ప్రయోజనం ఏం లేదు."

చెప్పి, రెండో దొంగ అతని కాళ్ళు, చేతులు కట్టేసాడు. ముగ్గురు దొంగలు తమ స్థావరానికి వెళ్ళి దొంగసొత్తుని పంచుకున్నాక మూడో దొంగ తాము దోచుకున్నవాడి దగ్గరకి తిరిగి వెళ్ళి అతని కట్లు విప్పి, అడవి నించి అతని గ్రామంలోకి ఎలా వెళ్ళాలో దారి కూడా చూపించాడు.

ఈ ప్రపంచమే అడవి. ఆ ముగ్గురు దొంగలే సత్వ, రజ స్తమో గుణాలు. రాక్షసులంతా తమో గుణ ప్రధానులే కాబట్టి కౄరంగా ఇతరుల వినాశనాన్ని కోరుకుంటారు. రజో గుణం గలవారు తమకి లాభిస్తే తప్ప నిర్దయగా వుండరు. కాని సత్వ గుణం గలవారిలో దయ, పాపభీతి అధికంగా వుంటాయి. అందుకే తమస్సులో రాక్షసత్వం, రజస్సులో మానవత్వం, సత్వంలో దైవత్వం వుంటాయి.

సత్వ గుణం సూర్యుడి లాంటిది. దాన్ని కప్పి వుంచేవే తామస రజో గుణాలు. మనలో ఏక కాలంలో ఈ మూడు గుణాలు ఒకేసారి వుంటాయి. మన ప్రవర్తనని మనం పరిశీలించుకుంటూ, ఆత్మ విమర్శ చేసుకుంటూ సత్వగుణ ప్రధానులు ప్రవర్తించే తీరులో ప్రవర్తించే అభ్యాసం చేస్తే, మనలోని మిగిలిన రెండు గుణాలు నశిస్తాయి. మన మాటలు, చేతలు, ఆలోచనల్లోంచి వాటిని ప్రయత్న పూరక సాధన ద్వారా బహిష్కరిస్తే సత్వ గుణ బలం పెరుగుతుంది. తమో గుణాన్ని జయించడానికి రజోగుణాన్ని, రజో గుణాన్ని జయించడానికి సత్వ గుణాన్ని ఉపయోగించాలి. ఇలా చేస్తే క్రమేపి ఆ రెండు గుణాలు మన మీద ఆధిక్యతని కోల్పోతాయి.

మిగిలిన రెండు గుణాలు పూర్తిగా పోయి, పరిపూర్ణంగా సత్వగుణం మాత్రమే వున్న వ్యక్తి శుద్ధ సత్వ గుణంలోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఎవరు శుద్ధ సాత్వికులో వారికి ఆత్మ సాక్షాత్కారం అందుబాటులో వుంటుంది. ఈ జన్మలోనే అతను జీవన్ముక్తుడయ్యే అవకాశాలు ఎక్కువ.

శ్రీ కుసుమ హరనాథ బాబా తమ లేఖల్లో తమో, రజో గుణాలని తగ్గించుకుని, సత్వ గుణాన్ని అధికం చేసుకునే వైద్య చిట్కాలు కొన్ని చెప్పారు. తమో గుణాన్ని తగ్గించుకోడానికి మారేడు ఆకుల రసం తీసుకోవాలని, రజో గుణ ఉపశాంతికి రోజూ పది యాలకులు తినాలని, సత్వ గుణం పెంపొందించుకోవడానికి తులసి తీర్థ సేవనం, తులసి మాల ధారణ, తులసి ప్రదక్షిణ, తులసి చెట్ల దగ్గర జపం, తులసి గాలి మంచిదని హరనాథ బాబా చెప్పారు.

ఈ త్రిగుణాలు ప్రకృతి నించి పుడతాయి. ప్రకృతి భగవంతుడి ఆధీనంలో వుంటుంది. కాబట్టి అన్నిటికన్నా మంచి పద్ధతి మనని ఈ త్రిగుణాలనించి విముక్తుడ్ని చేయమని వాటికి అధిపతి అయిన ఆ పరమాత్మని ప్రార్థించడమే. ఆ సంగతి ఆయనే స్వయంగా భగవద్గీతలో **(గీత 14-26)** ఇలా చెప్పాడు.

**మాం చ యోవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే**
**స గుణాన్సమతీత్యైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే**

***భావం:*** ఎవడు అచంచలమైన భక్తి అనే యోగంతో నన్ను సేవిస్తాడో వాడు ఈ త్రిగుణాలని తేలికగా దాటి బ్రహ్మ సాక్షాత్కార జ్ఞానాన్ని పొందుతాడు.

సత్వ గుణం అభివృద్ధి చెందడమంటే జగత్ భ్రాంతి వదిలి, అంటే భౌతిక సుఖాలు తుచ్ఛమైనవన్న గ్రహింపు శక్తి వచ్చి, వాటి మీద ఆసక్తి నశించడం.

**కర్మానురూపేణ గుణోద్గమో భవేత్ గుణానురూపేణ మనః ప్రవృత్తిః**
**మనోనుగైసై రుభయాత్మకేంద్రియై ర్నివర్త్యతే పుణ్యమపుణ్యమత్ర**

***భావం:*** కర్మని అనుసరించి గుణం కలుగుతుంది, గుణం ప్రకారం మనసు ప్రవర్తిస్తుంది. మనసుని అనుసరించి ఇంద్రియాలు పుణ్యాన్ని కాని, పాపాన్ని కాని చేస్తూంటాయి.



## కర్మ-భావం

కర్మ అనేది మనం శరీరంతో చేసే భౌతికమైన పనే అని చాలామంది భ్రమపడుతూంటారు. అది కేవలం బయటకి కనపడే బహిర్భాగం మాత్రమే. ముందు మనసులో ఆలోచనగా మెదిలి, తర్వాత వాక్కు ద్వారానో లేదా చేతల ద్వారానో కర్మ జరుగుతుంది. ఏ భావంతో ఆ ఆలోచన మెదిలిందో అది కర్మ అంతర్భాగం అవుతుంది. ఆ భావం ఫలితాన్నే మనం తిరిగి పొందుతాం.

ఉదాహరణకి ముగ్గురు గుడి బయట ఉన్న బిచ్చగాడికి తలో మూడు రూపాయలు దానం చేసారనుకుందాం. మొదటివాడు ఆ బిచ్చగాడిని చూసి, అతనికి సహాయం చేయాలనుకుని దానం చేసాడు కాబట్టి అతని సుకర్మ ఉత్తమం. రెండోవాడు తను ఉదారుడని చూసినవాళ్ళు అనుకోవాలని దానం చేసాడు. ఇతని సుకర్మ మధ్యమం. మూడోవాడు తను కూడా దానం చేయకపోతే మిగిలిన వాళ్ళు తనని పిసినారిగా భావిస్తారనుకుని అయిష్టంగా దానం చేసాడు. ఆ సుకర్మ అధమం. మనం ఏ భావంతో దానం చేసామో అది మనలోని అంతరాత్మకి తెలుసు కాబట్టి దాన్ని బట్టే కర్మ ఫలం లభిస్తుంది. మనలో ఉన్న పరమాత్మకి మన భావాలు తెలుస్తాయి. అందుకే పరమాత్మని 'భావగ్రాహి' అంటారు.

ఐతే, ఎలాంటి ప్రత్యేక భావం లేకుండా శరీరంతో చేసే కర్మకి కూడా ఫలితం ఉంటుంది. ఇందుకే పూర్వం పిల్లల పుట్టిన రోజుకి వారి చిట్టి చేతుల్లో ఏదైనా ఉంచి దాని ఫలం వాళ్ళకి చెందాలని వారి చేతే దానం చేయించేవారు. మనం నడిచే దారిలో కాళ్ళ కింద పడి మరణించే జీవుల వల్ల మనకి దుష్కర్మ అంటుకుంటుంది, వాటిని చంపే అభిమతం మనకి లేకపోయినా. కాని ఇలా కన్నా భావంతో చేసే కర్మ యొక్క ఫలం అధికంగా ఉంటుంది. భావంతో చేయకపోయినా అదీ శ్రేష్ఠం అని చెప్పే కథ ఒకటి ఉంది.

ఓ గ్రామం నించి ఓ దొంగ తనని తరిమే రక్షక భటుల నించి పారిపోయి ఓ రాత్రి ఓ అడవిలోకి ప్రవేశించాడు. ఓ చెట్టెక్కి దాక్కుని, రక్షక భటులు తనని వెతుక్కుంటూ వస్తారనే భయంతో ఆ రాత్రంతా మేలుకునే ఆ చెట్టు మీద

గడిపాడు. కాలక్షేపానికి చెట్టు ఆకులని తుంచి కింద వేయసాగాడు. అవన్నీ కింద శివలింగం మీద పడ్డాయి. అతనెక్కింది మారేడు చెట్టు. తెంపి పడేసినవి మారేడు అకులు. ఆ రాత్రి శివరాత్రి. తినడానికి ఏం లేక, పచ్చి మంచినీళ్ళు కూడా ముట్టకుండా రాత్రంతా ఉపవాసం ఉన్నాడు. దాంతో అతనికి శివరాత్రి చేయాల్సిన కర్మ కాండని చేసిన పుణ్య ఫలం లభించింది. భటులు ఉదయం అతన్ని పట్టుకుని, రాజాజ్ఞ ప్రకారం ఉరి తీయగానే యమ భటులు వచ్చారు. కాని శివలోకం నించి వచ్చిన శివభటులు వారిని వారించి ఆ దొంగని శివలోకానికి తీసుకెళ్ళారు. అతని మొత్తం పాపం ఆ ఒక్క రాత్రి పూజ అనే సుకర్మతో దగ్ధం అయి లెక్కలేనంత పుణ్యం ఆర్జించాడు.

ఇలాగే అర్థం, వ్యాకరణం తెలీక పారాయణ గ్రంథాలని తప్పుగా చదివినా శ్రద్ధగా చదివితే చాలు, సరిగ్గా చదివిన పుణ్యం వస్తుంది. దేవుడు భావగ్రాహి. మన మనసులోని ఉద్దేశ్యాన్ని బట్టే అంతర్యామి ఏ కర్మకైనా ఫలితాన్ని ఇస్తాడు అని ఓ మహాత్ముడు ఈ శ్లోకంలో చెప్పాడు.

**మూర్ఖో వదతి విష్ణాయ ధీరో వదతి విష్ణవే**
**తయోః ఫలంతు తుల్యం హి భావగ్రాహీ జనార్దనః**

భావం: 'విష్ణాయః నమస్కారం' అని వ్యాకరణ దోషంతో కూడిన మాట మూర్ఖుడు అంటాడు. 'విష్ణవే నమస్కారం' అని వ్యాకరణ దోషం లేని మాట పండితుడు అంటాడు. భగవంతుడు వారి భావాలని మాత్రమే గ్రహిస్తాడు. కాబట్టి భగవన్నామ స్మరణ చిత్తశుద్ధితో చేస్తే అందువల్ల ఆ ఇద్దరికీ సమానంగా ఫలం లభిస్తుంది.

వ్యాకరణ ప్రకారం 'విష్ణవే' అంటే 'విష్ణువు కొరకు' అని అర్థం. కానీ సంస్కృత భాషా పాండిత్యం లేని పామరుడు వ్యాకరణ దోషంతో తప్పుగా 'విష్ణాయ' అంటాడు. ఐనా పరమాత్మ ఆ ఇద్దరిలోని భావాలు గ్రహించి ఆ ఇద్దర్నీ సమానంగా కరుణించి తగిన ఫలాన్ని అందచేస్తాడు. భగవంతుడు మన మనసులోని భావాన్నే చూస్తాడు. ఆ ప్రకారమే కర్మ ఫలాన్ని ఇస్తాడు.



తలారి తను ఉరి తీసే వ్యక్తికి నమస్కరించి, తన బాధ్యతని నెరవేర్చడానికి అనుమతిని ఇవ్వమని, అతన్ని తను కావాలని చంపడంలేదని చెప్పే ఆచారాన్ని పూర్వం ఋషులు ఇందుకే ప్రవేశ పెట్టారు. కాబట్టి మనం చేసే కర్మకి ఎక్కువ ఫలితం రావాలనుకుంటే మన భావాలని సక్రమంగా మార్చుకోవాలి.

దీనికి మనందరికీ తెలిసిన ఇంకో ఉదాహరణ కూడా ఉంది. రామాయణంలో రాముడ్ని అడవుల్లోకి రథం మీద తీసుకెళ్ళి వదిలి పెట్టింది సుమంతుడు. అతనికి రాముడు అడవుల పాలు అవాలన్న కోరిక లేదు. దాంతో అతని ఊసే ఎవరికీ తెలీదు. ఆ భావం కల, ఆ పనిని చేయించిన కైకేయి దుర్మార్గురాలుగా ప్రసిద్ధురాలు అవడం ఇందుకు మరో దృష్టాంతం.

ఈ ప్రపంచం మొత్తం, హిమాలయాల నించి గడ్డి పరకతో సహా కర్మ ఫలమేనని, కర్మ నశిస్తే ఈ ప్రపంచం నశిస్తుందని, కర్మకి మూలం అసలు కర్మే అని, ఓ కర్మకి ఇంకో కర్మ కారణం కర్మ నించే కర్మ పుడుతుందని' కొందరు చెప్తారు. గర్భాదానం నించి చితి దాకా ప్రపంచం, మన జీవితం సర్వం కర్మలమయమే.

చివరగా మనలోని రాగ, ద్వేషాలు, అంటే ఇష్టంగా లేదా అయిష్టంగా చేసే పనులు కూడా కర్మ బంధం అవుతాయి.

# 5. కర్మ బంధం

**అవశ్యమేవ భోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభమ్**
**నాభుక్తం క్షీయతే కర్మ కల్పకోటి శతైరపి**

**భావం:** తాను చేసిన కర్మ, అది పుణ్యం కాని, పాపం కాని కోటి కల్పాలకైనా సరే నశించేది కాదు. దానిని అనుభవించి తీరాల్సిందే. తప్పించుకోవడం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు.

## కర్మ ఎప్పుడు బంధం అవుతుంది?

తను కేవలం శరీరం తప్ప, దాన్ని ఆవరించుకుని ఉన్న ఆత్మ కాదు అన్న ఎరుకతో, తన శరీరంతో తాదాత్మ్యం చెంది చేసే పనులన్నీ కర్మ బంధాలకి కారణం అవుతుంది. దీన్ని అవిద్య లేదా అజ్ఞానం అంటారు. ఈ అవిద్యే కర్మ బంధానికి మూలం. దీన్ని శాస్త్రం 'దేహ భ్రాంతి, దేహాభిమానం, దేహాత్మ బుద్ధి'లుగా నిర్వచించింది.

## ఎప్పుడు కాదు?

'తాను ఈ శరీరం కాదు, ఆత్మ. ఆత్మ అయిన తనకి శరీరం ఉట్టి తొడుగు మాత్రమే' అనే నిజాన్ని అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకున్న వారు చేసే ఏ పనీ కర్మ బంధం కాదు.

## కర్తృత్వ భావం

కర్మ ఎలా బంధం అవుతుంది అని తెలుసుకోడానికి హిందూ సనాతన ధర్మం చెప్పే లోతుల్లోకి వెళ్ళి అధ్యయనం చేయాల్సి ఉంటుంది. మనిషి చేసే ప్రతీ కర్మ అతనికి బంధం అయి, అతను దాని ఫలాన్ని అనుభవించే దాకా వెన్నంటి ఉంటుంది అని మహా భారతంలో స్త్రీ పర్వంలో వ్యాసుడు చెప్పాడు.

**శయనం చానుశేతే హి తిష్ఠన్తం చానుతిష్ఠతి**
**అనుధావతి ధావన్తం కర్మ పూర్వకృతం నం**



**భావం:** మనుషుడి పూర్వ జన్మలో చేసిన కర్మ అతడితో పాటు నిద్రిస్తోంది. అతను లేస్తే అతనితో పాటు లేస్తోంది. పరిగెత్తితే పరిగెత్తుతోంది. నడిస్తే నడుస్తుంది.

విదురుడు ధృతరాష్ట్రుడికి చెప్పిన మాటలివి. 'తను అనుభవిస్తున్నాడు, తను చేస్తున్నాడు' అనే భావనతో చేయబడే క్రియ కారణంగా కలిగే కర్మతో జీవికి సంబంధం ఏర్పడుతుంది. దీన్నే 'కర్తృత్వ భావం' అంటారు. అదే కర్మ బంధాన్ని కలిగిస్తుంది. ఎక్కడ కర్తృత్వం (నేను చేస్తున్నాను అనే భావన) ఉంటే అక్కడ భోక్తృత్వం (కర్మ ఫలానుభవం) కూడా ఉంటుంది.

కర్మలోని కర్తృత్వ భోక్తృత్వాలు రెండూ మనః కల్పితాలే. మనస్సు శమిస్తే కర్మ చేసినా చేయనట్లే. మనవునికి అంతఃకరణంలో ఎలాంటి నిశ్చయం దృఢమై ఉంటుందో అట్టి రూపాన్నే అతడు తను చేసే పనుల్లో పొందుతూంటాడు. మనసు సంపూర్ణంగా శమించడంతో జ్ఞానికి కర్తృత్వ భావం ఉండదు. ఎందుకంటే ఈ శరీరం తను అనే భావన ఉండదు కాబట్టి అతనికి కర్తృత్వం భావం లేక, అతను చేసే కర్మలు అతనికి బంధం కాదు. తను శరీరం కాదని, అందులోని ఆత్మనని తెలుసుకున్నవాడే జ్ఞాని. దేహాత్మ బుద్ధి అనే అజ్ఞానం ('నేను ఈ దేహం' అనే భావన) మనలో ఉన్నంతకాలం మనం చేసే కర్మలన్నీ బంధాలవుతాయి.

పట్టు పురుగు తాను చేసుకున్న పనివల్లే తాను నిర్మించుకున్న పట్టు కాయలో చిక్కుకుని మరణిస్తుంది. అదే విధంగా మానవుడు తాను చేసుకున్న కర్మల్లో చిక్కుకుని తనని అనుభవకాలం దాకా సదా అనుసరించే వాటి వల్లే కష్టసుఖాలు అనుభవిస్తాడు.

**కర్మాను బంధే మనుష్య లోకే** అంటే, కర్మ వల్లే మనిషి ఈ లోకంలో పుడుతున్నాడు అని అర్థం. మనం పుట్టే కాలం, ప్రదేశం, ఆర్థిక స్థితి, ఎవరికి పుడతాం, విద్య, వివాహం, సంతానం, సంపాదన, ఎంతకాలం జీవిస్తాం, మొదలైనవన్నీ మన ప్రారబ్ద కర్మల వల్లే నిశ్చయింపబడతాయి

**ఋణాను బంధరూపేణా - పశుపత్ని సుతాలయాః**
**ఋణ క్షయే క్షయం యాంతి - కాతత్ర పరివేదనా**

**భావం:** పశువులు, భార్య, సంతానం, ఇల్లు మొదలైనవాటి సంపర్కం జన్మాంతర ఋణ సంబంధం చేత ఏర్పడి ఆ ఋణం తీరగానే అవి నశించిపోతాయి. కాబట్టి వీటి గురించి దుఃఖమేలా?

ఇతరులతో పూర్వ జన్మలో గల మన కర్మ బంధాలు తీర్చుకోడానికే మనకి భార్యగానో, సంతానం గానో, తల్లి తండ్రులు, మిత్రులు, నౌకర్లు, అక్కా చెల్లెళ్ళు, ఆవులు, గేదెలు, కుక్కలు... ఇలా ఏదో ఓ రకమైన సంబంధంతో ఈ జన్మలో మనకి తారసపడుతున్నారు. ఆ ఇచ్చి పుచ్చుకునే ఋణాలు తీరగానే దూరమవడమో, మరణించడమో జరుగుతుంది. (నీతి శాస్త్రంలో పై పద్యం ద్వారా ఓ జ్ఞాని మనల్ని ప్రశ్నిస్తున్నాడు. ఈ విషయాన్ని మనం చక్కగా అర్థం చేసుకోగలిగితే జీవిత కాలంలో మనకి సంబంధం ఏర్పడే వేటి మీదా మోజు కలగదు.)

ఇతర జీవులతో మన ఋణాలు ప్రధానంగా ఈ విధంగా ఉంటాయి.

1. పూర్వ జన్మలో మన నించి ఉచితంగా తీసుకున్న ధనం, సేవ, వస్తువులు లాంటి ఋణాన్ని తిరిగి మనకి చెల్లించడానికి వారు మనకి అనేక సంబంధాలతో ఈ జన్మలో తారసపడతారు. పిల్లలుగా మనల్ని పోషించి పెద్ద చేసే తండ్రి, చెల్లెలుగా మనల్ని పోషించి పెళ్ళి చేసే అన్న, ముసలితనంలో మనల్ని పోషించే కొడుకు, మన పొలం దున్నే లేదా బండికి కట్టిన ఎద్దులు ఈ తరహా ఋణానుబంధానికి చెందిన జీవులై ఉంటాయి.

2. పూర్వ జన్మలో మనం ఇతరుల నించి ఉచితంగా తీసుకున్న ధనం, సేవ, వస్తువులు లాంటి ఋణాన్ని తిరిగి వారికి వెనక్కి చెల్లించడానికి ఈ జన్మలో మన సంపాదనతో పోషించబడే భార్య, సంతానం, బంధువులు మొదలైనవారు ఈ తరహా ఋణానుబంధానికి చెందినవారై ఉంటారు.

3. ద్వేషం కూడా బంధమే. పూర్వ జన్మలో గల మన మీద పగని తీర్చుకోడానికి మనల్ని హింసించే యజమానిగా లేదా కొడుకుగా మనకి వారు తారస పడచ్చు.



4. పూర్వ జన్మలో మనం చేసిన అపకారానికి ప్రతీకారంగా తిరిగి మనకి అపకారం చేయడానికి. ఆస్తి కోసమో, మరి దేనికోసమో మన మీద కోర్టుకి వెళ్ళేవారు ఇందుకు ఓ ఉదాహరణ.

5. పూర్వ జన్మలో మనం ఉచితంగా పొందిన సేవలు, సుఖాలకి బదులుగా వారికి సేవ చేసి సుఖాన్ని ఇవ్వడానికి. ఇందుకు ఉదాహరణ ముసలితనంలో భర్తకి సేవ చేసే భార్య లేదా ఆయా.

6. పూర్వ జన్మలో పొందిన ఉపకారానికి బదులుగా ఉపకారం చేయడానికి. మనకి సహాయం చేసే మిత్రులు ఆ తరహాకి చెందినవారై ఉండచ్చు.

7. ఏదీ కోరనివారు.

'మనిషిగా పుట్టిన ప్రతీవాడికీ అనేక ఋణాలున్నాయి. వాటి నించి స్వచ్ఛందంగా ఋణ విముక్తుడు అవడం ఎలా?' అన్న అంశం మీద మన సనాతన సాంప్రదాయం ఇలా చెప్తోంది.

**దేవ ఋణం:** ఈ జీవితాన్ని ప్రసాదించిన పరమేశ్వరుడిని నిరంతరం స్మరించడం ద్వారా, పూజ ద్వారా దేవ ఋణాన్ని తీర్చుకోవచ్చు.

**ఋషి ఋణం:** మనకి ఋషులు సంస్కృతిని, విజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించారు. వారి స్మరణతో ఆ ఋణ విముక్తి కలుగుతుంది.

**పితృ ఋణం**: ఈ శరీరానికి జన్మని ఇచ్చిన తల్లి తండ్రులు వంశ కర్తలు. వారి పేరు ప్రఖ్యాతులు ఇనుమడించేట్లుగా ప్రవర్తించడం ద్వారా, అలాగే వారికి పితృ తర్పణాలు వదలడం ద్వారా వారి ఋణం తీర్చుకోవచ్చు.

**భూత ఋణం**: మన జీవన యాత్రలో కనబడే పశు, పక్షి, వృక్ష, క్రిమి కీటకాదుల పట్ల దయ కలిగి ఉండటం, వాటికి ఆహారాది వితరణ చేయడం ద్వారా భూత ఋణం తీర్చుకోవచ్చు.

**మనుష్య ఋణం:** సమాజ సంక్షేమ కార్యక్రమాల్లో పాలు పంచుకుని దీనులకి తగిన సహాయం చేసి వారి దుఃఖాన్ని తొలగించడం ద్వారా మనుష్య ఋణాన్ని తీర్చుకోవచ్చు.

మనం ధర్మమైన కర్మాచరణ చేస్తే, అది కర్మ బంధం కాకపోగా, పాత కర్మలు తొలగి కర్మ బంధంలో చిక్కుకోం. పైగా ఆ చిక్కుల్లోంచి బయటపడతాం. అసలు ధర్మం అంటే ఏమిటి?

**ధారణా ద్ధర్మ ఇత్యాహుః ధర్మో ధారయతే ప్రజాః**

**భావం:** ఏది ఒక వ్యవస్థని విచ్ఛిన్నం కానీకుండా ధరించి ఉంటుందో అదే ధర్మం. ధర్మమే ప్రజలని ఛిన్నాభిన్నం కానీకుండా ధరించి కాపాడుతుంది.

ఏది ధర్మమో, ఏది కాదో మనందరికీ చాలా స్పష్టంగా తెలుసు. తెలిసీ అధర్మం చేస్తూంటాం. ఎందుకు? దుర్యోధనుడు మనందరిలోనూ ఉన్నాడు కాబట్టి.

**జానామి ధర్మం న చ మే ప్రవృత్తిః**
**జానామి అధర్మం న చ మే నివృత్తిః**

**భావం:** ధర్మమని తెలిసీ ఆచరించలేను. అధర్మమని తెలిసీ వదలలేను. అని దుర్యోధనుడు చెప్పాడు.

వ్యాసుడు ధర్మాన్ని ఇలా నిర్వచించాడు. ఈ ధర్మాన్ని అతిక్రమించడం దుష్కర్మే అవుతుంది.

**యదన్యైర్విహితం నేచ్ఛేతో ఆత్మనః కర్మ పురుషః**
**న తత్పరేషు కుర్వత ఏష ధర్మ స్సనాతనః**

**భావం:** ఇతరులు ఏది చేస్తే నీకు ఇష్టం కాదో అలాంటి పనిని ఇతరుల విషయంలో నువ్వు చేయద్దు. ఇదే సనాతన ధర్మం.

ఏసుక్రీస్తు కూడా బైబిల్‌లో సరిగ్గా ఇదే చెప్పాడు.

"Do unto others as you would have them do unto you." Jesus in Matthew 7:12: దీనర్థం పై శ్లోకార్థమే. ఈ మహాత్ములిద్దరూ ఏది పాపం? ఏది పుణ్యం? అన్నది ఎవరికి వారు నిర్ణయించుకోడానికి ఒకే లిట్‌మస్ టెస్ట్‌ని ఇచ్చారు.

అధర్మం అంటే ఏమిటి? ధర్మానికి విరుద్ధమైనదంతా అధర్మమే. మనం చేసే అనేక దుష్కర్మలన్నీ అధర్మాలే.



## ఏవి దుష్కర్మలు?

మన సమాజంలోని దుష్కర్మలని మహాత్మా గాంధి యంగ్ ఇండియా పత్రికలో 1924లో ఇలా ఏడుగా విభజించాడు.

1. ఆదర్శాలు లేని రాజకీయాలు.
2. ఇతరులకి ఉపకరించని ఆస్థిపాస్తులు.
3. నీతి లేని వ్యాపారం.
4. శీలం లేని విద్య.
5. ఆత్మప్రబోధం లేని సుఖం.
6. మానవత్వం లేని శాస్త్రం.
7. త్యాగం లేని పూజ.

## మనమంతా దుష్కర్మలు చేస్తున్నాం

మనం నిత్యం పాపాలైన అనేక దుష్కర్మలు చేసి వాటి బంధంలో చిక్కుకుంటున్నాం అంటే మనలో చాలామంది అందుకు ఒప్పుకోరు. 'నేను ఒక్క పాపం కూడా చేయకుండానే జీవిస్తున్నాను' అంటారు. పాపం అంటే వారి ఉద్దేశ్యంలో సాధారణంగా బేంకు దొంగతనం, హత్య , బలాత్కారం లాంటివే అని భావన. నిజానికి మనం చేసేది ఏదైనా అది చేయాల్సిన విధంగా, సరిగ్గా చేయకపోతే పాపంలో చిక్కుబడతాం. మనం నిత్యం వ్యాపారంలో, వృత్తిలో, ఆఫీసుల్లో లేదా ఇంట్లో చేసే వివిధ పనుల్లో అనేక దుష్కర్మలు మనకి తెలీకుండానే చేస్తూంటాం. మనం శ్రద్ధగా, సమయానికి చేయని మనకి ఒప్పగించిన పని వల్ల మనం దుష్కర్మలో చిక్కుకుంటాం. నిత్య జీవితంలో మనమంతా సాధారణంగా చేసే ఎనిమిది దుష్కర్మలివి.

### 1. నివారించని ఇతరుల దుష్కర్మ బంధమే

దుష్కర్మ అంటే మనం చేసే చెడు కర్మలే కావు. మనం నివారించని దుష్టుల చర్యలు కూడా మనకి బంధమై చుట్టుకుంటాయి. అప్పుడు ఆ దుష్టులతో పాటు మనమూ ఆ కర్మ ఫలాన్ని పొందాల్సి వస్తుంది.

1964లో కిట్టీ జెనొవెసె అనే మహిళ న్యూయార్క్‌లోని క్వీన్స్ అనే చోట తన అపార్ట్‌మెంట్ బయట దుండగుల చేత దాడి చేయబడింది. గంట సేపు ఆమె సహాయం కోసం అరుస్తూనే ఉంది. చుట్టుపక్కల గల ముప్పై ఎనిమిది మంది ఇరుగు-పొరుగు వారు ఆ అరుపులని విన్నారు. కాని, ఆమె సహాయానికి ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. కనీసం పోలీసులకి ఫోన్ కూడా చేయలేదు. కొందరు సహాయానికి వెళ్తే తమకి ఏదైనా అవచ్చన్న భయంతో మిన్నకుంటే, మరి కొందరు అందులో జోక్యం చేసుకోవడం మంచిది కాదని ఊరుకున్నారు. ఇంకొందరు ఎవరో ఒకరు సహాయానికి వెళ్తారని పట్టించుకోలేదు. మొత్తానికి వారంతా ఇలా వివిధ కారణాల వల్ల కిట్టీ జెనొవెసె సహాయానికి వెళ్ళనే లేదు.

ఈ సంఘటన దుర్మార్గులని ఎదుర్కోక పోవడానికి సింబల్‌గా ఈనాటికీ అమెరికన్స్ భావిస్తూంటారు. రౌడీలు, గూండాలు, దుర్మార్గులు, దుష్టుల దుశ్చర్యని అడ్డుకుంటే తనకి ఏదైనా అవచ్చన్న స్వార్థం అడ్డుపడుతుంది. 'ఇతరులు ఏది చేస్తే నీకు ఇష్టం కాదో అలాంటి పనిని ఇతరుల విషయంలో నువ్వు చేయద్దు' అన్న ధర్మాన్ని అనుసరించి దుర్మార్గులు చేసే మోసాలని, దౌష్ట్యాన్ని ప్రజలు పట్టించుకోకుండా ఉదాశీనంగా ఉంటే అది దుష్కృతం అయి మెడకి చుట్టుకుంటుంది. తమ ఉద్యోగాన్ని కాపాడుకోడానికో, పై అధికారితో పేచీ రాకూడదనో లేదా తన బాధ్యతని విస్మరించినా మంచివాళ్ళకి కూడా ఆ దుష్కర్మల్లో భాగం ఉంటుంది. దానికి ఫలం లభించినప్పుడు వీరు కూడా ఆ దుష్కృతాన్ని చేసినవారితో పాటు తమ భాగాన్ని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

**ఏకం పాపాని కురుతే ఫలం భుంక్తే మహాజనః**
**భోక్తారో విప్రముచ్చన్తే కర్తా దోషేణ లిప్యతే**

***భావం:*** ఒకరు చేసే పాపాల ఫలాన్ని ఆ వ్యక్తితో పాటుగా అనేకమంది అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. వారి సమీప బంధువులు, మిత్రులు, అవకాశం ఉండీ నిరోధించని పెద్దలకి ఆ పాప ఫలం సోకుతుంది. అందువల్ల పాపాన్ని చేసేవారిని అడ్డుకోవడం కర్తవ్య కర్మగా భావించి తదనుగుణంగా మసలుకోవాలి.



## 2. దుష్టులతో సావాసం దుష్కర్మే

దుష్టులతో చేరడం కూడా దుష్కర్మ అయి, దాని ఫలితాన్ని ఆ దుష్కర్మలో పాలు పంచుకున్నవారు, ఒకోసారి పాలు పంచుకోని వారు కూడా అనుభవిస్తారు. దీన్నే ఈ కథల్లో చూడచ్చు.

పూర్వం నైమిశారణ్యంలోని ఓ గజదొంగ ఇల్లు కాలి అందులోని అతను, అతని కుటుంబ సభ్యులే కాక, మూగ జీవాలు కూడా ప్రాణాలని పోగొట్టుకున్నాయి. కంద మూలాలు తీసుకురావడానికి వెళ్ళి తిరిగి వస్తూ ఈ సంఘటనని చూసిన అనిరుద్ధుడు తన గురువు సుధాముడిని అడిగాడు.

"గురు దేవా! అశుభం శుభం తెలియని ఆ మూగ జీవాలని కూడా భగవంతుడు నిర్దయగా ఎందుకు పొట్టన పెట్టుకున్నాడు?"

"ఆ గజదొంగ పరమ కిరాతకుడు. దుష్టులతో చేరినవారు కూడా శిక్షార్హులే. వాడి అన్యాయపు సంపాదనని తిన్న అతని భార్యాపిల్లలు అతని పాపంలో కొంత భాగం మూట కట్టుకున్నారు. అతని అధర్మ సంపాదతో పోషింపబడ్డ అమాయకులైన మూగజీవులు కూడా తమకు తెలీకుండానే పాపాన్ని పొంది ఈనాడు శిక్షని అనుభవించాయి."

మర్నాడు సుధాముడు అనిరుద్ధుడితో సముద్రం ఒడ్డుకి వెళ్ళాడు. ఇసకలో కనపడ్డ ఓ శంఖాన్ని అనిరుద్ధుడు తీసుకున్నాడు. అందులోని చీమలు కొన్ని అతని చేతి మీదకి పాకి కుట్టాయి. 'అబ్బా!' అని అనిరుద్ధుడు ఆ శంఖాన్ని కోపంగా సముద్రంలోకి గిరాట్టేసాడు. సుధాముడు అది చూసి ఏమైందని అడిగితే అనిరుద్ధుడు జరిగింది చెప్పాడు.

"నిన్ను కుట్టిన చీమలతో పాటు నిన్ను కుట్టని చీమలు కూడా శంఖంలో ఉన్నాయి. ఐనా ఆ శంఖాన్ని నీళ్ళల్లోకి విసిరి దుష్ట చీమలతో చేరిన ఆ అమాయక చీమలని కూడా చంపావు కదా. దుష్టులతో ఉండటమనే దుష్కర్మ వల్ల మంచివారు కూడా ఆ కర్మ ఫలాన్ని ఎందుకు అనుభవిస్తారో ఇప్పుడు నీకు అర్థమైందా?" నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు సుధాముడు.

ఈ కారణంగానే దుష్టులతో స్నేహం కూడదు. అలా చేసినప్పుడు వారి చెడుని వారించకపోతే అది దుష్కర్మ అయి దాని ఫలితాన్ని మనం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. హింసతో కూడిన రాజకీయ ఉద్యమాల్లో ఏం చేయకపోయినా వెంట ఉంటే చాలు. అది చేసినవారితో పాటు వీరూ ఆ హింసా ఫలాన్ని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. తమ వెంట ఉండేవారే ఆ దుష్టుల బలం. ఆ బలాన్ని సమకూర్చడం కూడా చెడు కర్మే. వారికి ఈ బలం లేకపోతే ఈ హింసని చేసేవారే కాదు.

మరో ఉదాహరణ ఎన్నుకోబడ్డ అవినీతిపరుడు, దుర్మార్గుడైన నాయకుడికి మనం ఓటు వేసి గెలిపించకపోయినా, అతని దుర్మార్గపు పాలనకి బాధపడటం మన వంతూ అవుతుంది. అందుకు కారణం వారికి ఓటు వేసి గెలిపించిన వారి మధ్య మనం మనుగడని సాగించడమే. అలాకాక ఏ అమెరికాకో వెళ్ళిపోయినవారి మీద ఈ దుర్మార్గపు పాలన నీడ పడదు. ఎన్నికల సమయంలో మనం ఓటు వేయకపోయినా, లేదా సరైన అభ్యర్థికి ఓటు వేయకపోయినా అది సామాజిక దుష్కర్మ అవుతుంది.

## 3. అశ్రద్ధ, పొరబాట్లు దుష్కర్మలే సుమా!

ఓ హోటల్ సర్వర్‌ని ఓ కస్టమర్ పెసరట్ అడుగుతూ 'ఉల్లిపాయలు వేయద్దు.' అని చెప్పాడు అనుకుందాం. కాని సర్వర్ అశ్రద్ధ వల్ల అతను ఇచ్చిన పెసరట్‌లో ఉల్లిపాయలు కూడా వున్నాయి. ఇది దుష్కర్మ అంటే అంగీకరించడానికి చాలామంది సిద్ధంగా వుండరు.

హనుమత్ దీక్షలో వున్నవాడో, కాశీలో వాటిని వదిలేసినవాడో, ఒంటికి పడకో, అరగంటలో హోమియోపతి మందు వేసుకోవాలనో, ఇంకేదో కారణం వల్లో సాధారణంగా ఉల్లిపాయలు వద్దని చెప్తారు, తను కోరినట్లుగా వుల్లిపాయలు లేకుండా పెసరట్‌ని సర్వర్ తెచ్చి వుంటాడన్న నమ్మకంతో అతను సందేహించకుండా ఓ ముక్క తిన్నాక వుల్లిపాయలు పంటి కింద పడ్డాయి. ఇష్టంలేనిది జరిగింది కాబట్టి అతను మనస్థాపానికి గురయ్యాడు. సర్వర్ లేదా వంటవాడు నిర్లక్ష్యంతో చేసిన ఈ కర్మ ద్వారా మరొకర్ని బాధించారు కాబట్టి దాని ఫలితాన్ని అనుభవిస్తే



కాని దాన్నించి వాళ్ళు బయట పడలేరు. ఘోరమైన చెడ్డ కర్మలు కాకపోయినా నిత్యం మనం ఇలాంటి ఎన్నో తప్పులు చేసి, పాపాలని పోగుచేసుకుంటున్నాం అన్న స్పృహే లేకుండా జీవిస్తున్నాం. ఇంకో ఉదాహరణ.

ఓ రిటైరయిన వ్యక్తి పాస్‌పోర్టుకి అప్లై చేసాడు. దాంట్లో ఇసిఆర్ (కొన్ని దేశాలకి వెళ్ళేముందు ఇమిగ్రేషన్ చెక్ తప్పనిసరి అనే నియమం ఉండటం) ముద్రని ఏభై ఏళ్ళు పైబడ్డ వాళ్ళకి వేయకూడదని నియమం ఉన్నా, అ పాస్‌పోర్టు జారీ చేసిన ఉద్యోగస్థులు నిర్లక్ష్యంగా ఇసిఆర్ ముద్రని వేసారు. ఫలితంగా ఆయన దుబాయ్‌కి వెళ్తుంటే హైద్రాబాద్ ఎయిర్‌పోర్టులో ఇమిగ్రేషన్ అధికారులు అతన్ని వెళ్ళనివ్వలేదు. అతను ఎవరి నిర్లక్ష్య చర్యల వల్ల ఈ అవస్థకి గురయ్యాడో దానికి బాధ్యులయిన వారందరికి ఆ దుష్కర్మ చుట్టుకుంటుంది.

మరో వుదాహరణ. గౌట్ అనే రోగంతో హాస్పిటల్‌లో చేరిన ఓ రోగికి కోల్‌చిసైన్ అనే మందుని 1.0 మిల్లిగ్రాములు ఇవ్వమని పేషెంట్ ఛార్ట్‌లో డ్యూటి డాక్టర్ రాసారు. నైట్ డ్యూటీ నర్స్ నిద్ర మత్తులో దాన్ని తప్పుగా చదివి 10 మిల్లీగ్రాముల మందు ఇచ్చింది. ఫలితంగా ఆ రోగి మరణించాడు. ఇది దుష్కర్మ. ఇది దుష్కర్మ అయినప్పుడు పై రెండూ ఎందుకు కావు? తక్కువ బాధించినా, ఎక్కువ బాధించినా నిర్లక్ష్యం, పొరబాటు అనేవి దుష్కర్మే అయి తీరుతుంది.

అన్ని సందర్భాల్లో తప్పు ఇలా వెంటనే బయటపడదు. ఒకోసారి ఆలస్యంగా అది బయట పడచ్చు. ఇంటికి రంగులు వేసేవాడు ముందర గోడలకి వున్న పాత రంగుని గోకేసి, తర్వాత కొత్త రంగుని వేయాలి అని ఒప్పందం. కాని అతను అశ్రద్ధగా పాత రంగుని పూర్తిగా గీకేయకుండా కొత్త రంగుని వేసి వెళ్ళాడు. ఆర్నెల్ల తర్వాత పాత రంగుతో పాటు కొత్త రంగు కూడా నేల రాలసాగింది. అది ఆ పెయింటర్ ఖాతాలో దుష్కర్మగా నమోదవుతుంది.

## 4. ఆలస్యం దుష్కర్మే

మనం చేసే పనిని శ్రద్ధగా చేసినా, సమయానికి కాక ఆలస్యంగా చేయడం కూడా దుష్కర్మ కిందకే వస్తుంది. మనం ఓ చెక్‌ని, అది ఆ రోజే

కలెక్షన్‌కి పంపుతారని ఉదయం తొమ్మిదిన్నర కల్లా బేంకుకి వెళ్ళి డిపాజిట్ చేసాం. కాని క్లర్క్ దాన్ని అశ్రద్ధ చేసి ఆ రోజు ప్రజంట్ చేయకుండా, మర్నాడు కలెక్షన్‌కి పంపించాడు. దాంతో మనం ఆ డబ్బు డ్రా చేయడానికి మర్నాడు బేంకుకి వెళ్తే, మన అకౌంట్‌లో ఉండాల్సిన డబ్బు లేదు. మర్నాటికి కాని అది జమవదని తెలిసింది. ఈ ఆలస్యం ఆ క్లర్క్‌కి దుష్కర్మ కింద నమోదై తీరుతుంది.

కాబట్టి మనం చేసే పని మీద ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించి చేయాలి. తామసిక లక్షణాలైన ఆలస్యం, అశ్రద్ధల వల్ల పొరబాట్లు అధికంగా చేస్తూ, తామసికులు దుష్కర్మల్లో అధికంగా చిక్కుకుంటూ, పాపాన్ని వృద్ధి చేసుకుంటూంటారు. సత్వ గుణ ప్రధానుల్లో ఆలస్యం, అలసత్వం, అశ్రద్ధ ఆట్టే వుండవు కాబట్టి వారు అంత త్వరగా ఇలాంటి దుష్కర్మల్లో చిక్కుకోరు. మనం ఏ పని చేసినా శ్రద్ధగా చేయాలి అని మన బాసే కాక ఆధ్యాత్మిక పెద్దలు కూడా నొక్కి చెప్తూంటారు.

## 5. సరైన సమాచారం ఇవ్వకపోవడం దుష్కర్మే

పాస్‌పోర్టు ఆఫీస్‌కి జనరల్ ఎంక్వయిరీకి ఇందాకటి ఆయన వెళ్ళి తన పాస్‌పోర్టులోని ఇసిఆర్ ముద్రని రద్దు చేసుకోవడం ఎలా అని అడిగితే గ్రాడ్యుయేషన్ సర్టిఫికేట్ కాపీని సబ్‌మిట్ చేస్తూ అప్లై చేయమని అక్కడి ఉద్యోగి సలహా ఇచ్చాడు. తను రిటైరైపొయ్యానని, ఆఫీసు వాళ్ళు ఆ సర్టిఫికేట్స్ తిరిగి ఇవ్వలేదని అతను చెప్తే ఆంధ్ర యూనివర్సిటీకి వెళ్ళి డూప్లికేట్ తెచ్చుకోమని సలహా ఇచ్చాడు. నిజానికి ఏభై ఏళ్ళు పైబడ్డవాళ్ళకి ఇసిఆర్ ముద్ర అవసరం లేదని పాస్‌పోర్టు రూల్స్ లోని నంబర్ కెలో ఉంది. ఆ సమాచారం జనరల్ ఎంక్వయిరీ క్లర్క్ నిర్లక్షంగా చెప్పలేదు. ఫలితంగా ఆ ముసలాయన వైజాగ్ వెళ్ళి నానా అవస్థ పడి తన డిగ్రీ సర్టిఫికేట్‌ని తెచ్చుకున్నాడు. ఆయన పడ్డ అనవసరపు అవస్థకి కారణం అయిన ఆ క్లర్క్ ఏదోనాడు దానికి ఫలితాన్ని అనుభవిస్తే కాని ఆ దుష్కర్మ బంధంలోంచి బయట పడడు.

నా మిత్రుడు ఒకరి బ్రీఫ్ కేస్ విమానాశ్రయంలో విమానం ఎక్కబోయే ముందు మిస్ అయింది. అందులో ఆయన పాస్‌పోర్టు, ఇతర ట్రావెల్



డాక్యుమెంట్లన్నీ ఉన్నాయి. మళ్ళీ వాటి డూప్లికేట్స్‌ని ఆయన ఎంతో శ్రమ పడి, డబ్బు, కాలం ఖర్చు చేసుకుని సేకరించుకున్నాకే మూడు నెలల తర్వాత విదేశానికి వెళ్ళగలిగాడు. ఎవరికీ జరగనిది అతనికే ఆ రోజు ఇది ఎంధుకు జరిగింది? పాఠకులకి విడమరిచి చెప్పక్కర్లేదు. పబ్లిక్‌తో డీల్ చేసే ఉద్యోగస్థులు తాము ఉద్యోగంలో చేసే తప్పుల ద్వారా ఇరవై అయిదు- ముప్పై ఏళ్ళల్లో చేసుకునే ఇలాంటి అనేక దుష్కర్మల ప్రభావంతో వచ్చే జన్మలో ఎలాంటి కష్టాలు పడచ్చో ఊహించలేం. అది రెండు కాళ్ళ జన్మ మాత్రం ఖచ్చితంగా అవకపోవచ్చు..

## 6. విమర్శ దుష్కర్మే

ఓ రోజు గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి వెళ్తూంటే ఎవరో దారిన పోయేవాడు ఆయన్ని చూసి అవహేళనగా అన్నాడు.

"ఈ పిచ్చోడికి పని పాటా లేదు. పని పాటా లేని ముండాకొడుకు దేశమంతా తిరుగుతూంటాడు."

ఆ మాటలు విన్న వెంకయ్య స్వామి తన పక్కనున్న జయరామరాజు అనే అతనితో వెంటనే చెప్పాడు.

"దారినపొయ్యేవాడు పోకుండా ఇంకొంచెం నెత్తికేసుకుని పోతున్నాడు కదయ్యా."

ఆ మాటలని బట్టి ఇతరులని విమర్శించడం అనే దుష్కర్మ వల్ల మళ్ళీ జన్మలో దాని ఫలితాన్ని మనం అనుభవించాలని స్పష్టమవుతోంది. ప్రతీది 'మనకెందుకులే' అని ఉదాశీనంగా చూడగలగడం నేర్చుకోవాలి అని అంతా దీన్ని పాఠంగా గుర్తుంచుకోవాలి. లేకపోతే అది కర్మ బంధం అవుతుంది.

## 7. దుర్వినియోగం దుష్కర్మ

ఓ సారి సత్య సాయిబాబా బొంబేకి ఓ ప్రారంభోత్సవానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన బస చేసిన అతిథి గృహం బయట ఉన్న చెత్త కుండీలోని తిని పారేసిన విస్తరాకుల కోసం అనాథ బాలురు వీధి కుక్కలతో పోట్లాడుకుంటున్నారు. అది చూసిన కొందరు భక్తులు బాధగా స్వామిని అడిగారు.

"స్వామీ! భారతదేశంలో ఈ దారుణ పరిస్థితికి అంతులేదా?"

"ఆ పిల్లలంతా వారి గత జన్మల్లో ఆహార పదార్థాలని అధికంగా దుర్వినియోగం చేసారు. అందుకని వారు ఈ జన్మలో ఆహారం కోసం పరితపిస్తున్నారు." స్వామి జవాబు చెప్పారు.

నీటిని దుర్వినియోగం చేస్తే ఎడారిలో పుడతారు. కాగితం, విద్యుత్, దుస్తులు లాంటి ఏ వనరులని దుర్వినియోగం చేసినా దాని ఫలితాన్ని తర్వాతి జన్మల్లో అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఆహారం అవసరానికి మించి అధికంగా తీసుకుంటే కూడా వచ్చే జన్మలో దాని ఫలితాన్ని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

## 8. శ్రమకి తగిన ఫలం ఇవ్వకపోవడం దుష్కర్మ

శ్రీ సాయి సత్‌చరిత్రలో ఇరవై నాలుగో అధ్యాయంలో ఇది వస్తుంది. ఒకసారి బాబా ఒకతనితో నిచ్చెనని తెప్పించి రాధాకృష్ణ మాయి ఇంటి పైకి ఎక్కి అటు వైపు నించి దిగారు. ఆ నిచ్చెన్ని తెచ్చినతనికి బాబా రెండు రూపాయలు ఇచ్చారు. 'ఇంతమాత్రానికే రెండు రూపాయలా?' అని ఎవరో ఆక్షేపిస్తే బాబా 'ఒకరి కష్టాన్ని ఇంకొకరు ఉంచుకోకూడదు. ఎవరి కూలికి సరిపడ వారికి ధారాళంగా డబ్బు ఇవ్వాలి.' అని చెప్పారు. స్వామి నారాయణ్ (ఢిల్లీ ఫేమ్) తనని అనుసరించేవారు పాటించాల్సిన నియమాలని 'శిక్షా పత్రి' అనే పేరుతో గుజరాతీలో రాసారు. అందులోని ఓ నియమం, పనిచేయించుకున్నవారికి తప్పనిసరిగా వారి కూలీని పూర్తిగా ఇచ్చి తీరాలి. లేదా అది దుష్కర్మ అవుతుంది. ఈ దుష్కర్మలన్నీ మనకి బంధం అయ్యే కర్మలే అవుతాయి.

## అగామి కర్మ బంధం

ప్రారబ్ద కర్మలని ప్రతీ జన్మలో అనుభవిస్తూ పోతే కొన్ని జన్మల తర్వాత సంచిత కర్మలన్నీ వివిధ జన్మల్లోని ప్రారబ్ద కర్మల అనుభవం ద్వారా ఖర్చయిపోయి, ఇక మళ్ళీ జన్మ తీసుకోవాల్సిన అవసరమే మనకి రాదు కదా. ఐతే ప్రతీ జన్మలో కోరికల వల్లా, మనలోని త్రిగుణాల వల్లా, ఇంకా అనేక కారణాల వల్లా మనం ప్రతీ జన్మలో కొత్త కర్మలని చేస్తాం. కొత్త కర్మలు చేయకుండా ప్రారబ్ద కర్మలని



వుదాశీనంగా అనుభవిస్తే కొన్ని జన్మల తర్వాత ఇక అనుభవించడానికి ఒక్క కర్మా మిగలకుండా పోయి అప్పుడు ముక్తి తప్పదు. అలా మనం ఉదాశీనంగా జరిగేది సాక్షిలా చూడక ఇన్‌వాల్వ్ అయి కొత్త కర్మలు చేయబట్టే మనం ఈ జనన మరణ చక్రంలో చిక్కుకుంటున్నాం.

ఉదాహరణకి ఒకడు తన ప్రారబ్ద కర్మానుసారం కృష్ణా జిల్లా కలెక్టరయ్యాడు. కలెక్టర్‌గా అతనికి లభించే జీతం, ఉచిత గృహ వసతి, వాహన, సేవకుల సౌకర్యాలు అతను తన కుటుంబాన్ని పోషించుకునే స్థాయిలో వుంటాయి. ఇది పూర్వ జన్మలో అతని సుకర్మల తాలూకు ఫలానుభవం. దీన్ని అతను ఉదాశీనంగా అంటే సాక్షిగా చూస్తూ అనుభవించడం ద్వారా కొత్త కర్మలు చేయడు. కాని అతను స్వార్థంతో, కలెక్టర్‌గా తనకి అందుబాటులో వున్న ప్రత్యేక అధికారాలని దుర్వినియోగం చేసిఅధర్మంగా డబ్బు సంపాదిస్తాడు. ఇవి ప్రారబ్ద కర్మలు కాక అతను చేసుకునే కొత్త స్వతంత్ర కర్మలవుతాయి. ఆ అగామి కర్మలని తీర్చుకోడానికి అతను మళ్ళీ అనేక జన్మలు, బహుశ నీచమైనవి, ఎత్తాల్సి వుంటుంది. 'ఓ క్షణంలో చేసిన కర్మ కొన్ని జన్మల దాకా అనుభవిస్తే కాని పోదు' అని ఓ సందర్భంలో శ్రీ చినజీయర్ స్వామి చెప్పారు.

అలాగే ప్రారబ్ద కర్మవశాత్తు ఒకడు ధనవంతుడిగా పుట్టి, తన ధనాన్ని ఉదాశీనంగా అనుభవించక, కొంత ధనాన్ని దానధర్మాలకి, ఇతర పుణ్య కార్యాలకి వెచ్చించాడనుకుందాం. అప్పుడు అతను ఈ జన్మలో అలా చేసుకునే కొత్త స్వతంత్ర అగామి కర్మల ఫలాన్ని అనుభవించడానికి మళ్ళీ జన్మ తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది.

## ఏవి ప్రారబ్ద కర్మలు, ఏవి అగామి కర్మలు?

ధర్మబద్ధంగా చేసే కర్మలన్నీ పుణ్య లేదా సుకర్మలవుతాయి. అధర్మంగా చేసే కర్మలన్నీ చెడు లేదా దుష్కర్మలవుతాయి. ఈ రెండు రకాల కర్మలు అగామీ కర్మల కిందకి వస్తాయి. ఉదాహరణకి తన భర్త తనని ఎంత హింసిస్తున్నా మిన్నకుంటే అంతటితో ఆ ప్రారబ్ద కర్మ తీరచ్చు. కాని తిరిగి తనూ అతన్ని హింసిస్తే, అది పతివ్రతా ధర్మానికి వ్యతిరేకం, లేదా అధర్మం కాబట్టి అది

అలాకాక మిన్నకుంటే అది ప్రారబ్ధ కర్మానుభవం. ఇంకోలా చెప్పాలంటే, ధర్మ శాస్త్రం ప్రకారం నడచుకుంటే అగామి చెడు కర్మలు చేయం. చేస్తే అగామి సుకర్మలే చేస్తాం. కర్మలని ఉదాశీనంగా అనుభవిస్తే, ప్రారబ్ధ కర్మలని రద్దు చేసుకున్నవారం అవుతాం. స్పందిస్తే అగామి కర్మని చేసుకున్న వారం అవుతాం. ఏక్షన్ ప్రారబ్ధ కర్మానుభవం. రియాక్షన్ అగామి కర్మాచరణ. ధర్మ శాస్త్రం పుట్టడానికి కారణం, ప్రారబ్ధ కర్మలని అనుభవిస్తూ కొత్త కర్మలని చేసుకోకూడదని. ధర్మాన్ని అతిక్రమించి చేసేవన్నీ అగామి దుష్కర్మలే అవుతాయి. అందుకే మనం ధర్మాన్ని పాటించాలని ప్రతీ మతం బోధిస్తూంటుంది. భయం భక్తి లేదంటారు. భయం అంటే తను చేసే దుష్కర్మ వల్ల దుఃఖం అనుభవించాలన్న ఎరుక లేకపోవడమే. భక్తి అంటే దైవం మీద ప్రీతి.

అసలు అగామి కర్మలు సృష్టించుకోకుండా వుండటం ఎలాగో భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు ఓ మార్గం చూపించాడు.

మనం చేసేది ప్రారబ్ధ కర్మయితే అది బంధం కాదు. ఇంక అది ఫలితాన్ని ఇవ్వక అక్కడితో నశించి పోతుంది. అదే అగామి కర్మయితేనే అది కర్మ బంధం అయి, ఫలితాన్నివ్వడానికి వేచి వుంటుంది. అసలు మనం ప్రతీ కర్మని మనం భగవంతుడి చేతిలో పరికరంగా చేస్తున్నామని భావించి చేసినా లేదా ఫలితాన్ని మనం అనుభవించకుండా దాన్ని ఈశ్వరుడికి అర్పించే బుద్ధితో చేసినా అప్పుడు అలాంటి కర్మల తాలూకు ఫలితాలు మనల్ని అంటుకోవు. అలా చేస్తే, కర్మ చేసినా చేయనట్లే అవుతుంది.

**కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా**
**బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేః స్వభావత్**
**కరోమి యద్ యత్ సకలం పరస్మై**
**నారాయణాయేతి సమర్పయామి**

**భావం:** దేహం ద్వారా, వాక్కు ద్వారా, మనస్సు ద్వారా, ఇంద్రియాల ద్వారా, బుద్ధి ద్వారా, అహంకారం ద్వారా లేదా సహజ స్వభావం ద్వారా నేను



ఏ ఏ పనులని చేస్తానో ఆ పనులన్నీ పరమ పురుషుడగు నారాయణ భగవానుని కోసమే చేస్తున్నాను. ఇదే భావంతో భగవంతుడికి అర్పిస్తున్నాను.

## శుభ, అశుభ ఇంద్రియాలు

జ్ఞానేంద్రియాలు అయిదింటిలో (చూడడం, వినడం, రుచి చూడడం, వాసన చూడడం, స్పర్శ ద్వారా తెలుసుకోవడం) రెండు శుభప్రదమైనవి. మూడు అశుభప్రదమైనవి. కన్ను, చెవి రెండే మోక్ష జ్ఞానాన్ని అందించేవి. కన్ను ద్వారా చూసి, చెవి ద్వారా విని మోక్ష జ్ఞానాన్ని తెలుసుకోగలం. మిగిలిన మూడింటి ద్వారా (రుచి, వాసన, స్పర్శలు) ఇది సాధ్యం కాదు. అవి కేవలం శారీరక భోగాలకే వుపయోగిస్తాయి. కాబట్టి ఐదింటిలో తాత్విక జ్ఞానాన్ని అందించే కన్ను, చెవి మాత్రమే శుభప్రదమైనవి. మిగిలిన మూడు మోక్షాన్ని దూరం చేసి బంధాన్ని కలిగించే చర్యల్లో పాల్గొంటాయి కనుక అవి అశుభప్రదమైనవి. మనం చూసే దాని మీద, వినే దాని మీద మనకి ఆధికృత లేదు కాని, మనం మాట్లాడే దాని మీద, చేసే దాని మీద ఆధికృత వుంది. వాటి ద్వారానే మనం అధికంగా దుష్కర్మలని చేసేది. తస్మాత్ జాగ్రత్త.

# 6. కర్మ ఫలం

**పంచీకృత మహాభూత సంభవం కర్మసంచితం ।**
**శరీరం సుఖదుఃఖానాం భోగాయతన ముచ్యతే ॥**

– ఆత్మ బోధ

**భావం:** ప్రతీ మనిషికి అతని పూర్వ జన్మల కర్మానుసారం సుఖ దుఖాలని అనుభవించడానికై పంచ భూతాల పంచీకరణతో సరైన శరీరం ఇవ్వబడుతుంది.

ఓ పాల వ్యాపారి ఓసారి పొరుగూరికి బయలుదేరాడు. అడవి దారిలో మధ్యాహ్నం భోజనం చేయడానికి ఓ చెరువు పక్కన ఆగాడు. అన్నం మూటని గట్టున పెట్టి కాళ్ళు, చేతులు కడుక్కోడానికి చెరువులోకి దిగాడు. పైకి వచ్చి చూస్తే ఓ చెట్టు మీది కోతి దగ్గర తన అన్నం మూట కనిపించింది. అప్పటికే అది దాంట్లోని పెరుగన్నం తింటోంది.

తర్వాత అది ఆ మూటలో దాచిన రూపాయి నాణాలని తీసి ఒక్కోదాన్ని అటు, ఇటు తిప్పి చూసి ఒకటి చెరువులోకి విసిరేసి, ఇంకొకటి గట్టున పడేయసాగింది. అందులోని నాణాలన్నీ అయిపోయాక అది వెళ్ళిపోయింది.

ఆ పాల వ్యాపారి పాలల్లో నీళ్ళు కలిపి సంపాదించిన సగం డబ్బు నీళ్ళ పాలైంది. పాలతో సంపాదించిన సొమ్ము మాత్రం నేల మీద పడి అతనికి దక్కింది. ఎవరు చేసిందానికి వారికి తగిన, సరైన కర్మ ఫలం లభిస్తుంది.

## కర్మ ఫల ప్రదాత

తగిన సమయంలో మనకి తగిన శరీరాన్ని ఇచ్చి ఇలా మన వివిధ సుకర్మలు, కుకర్మల ఫలితాలని మనం అనుభవించేలా చేసేవాడు పరమాత్మే.

**మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్**
**హేతునానేన కౌంతేయ జగద్విపరివర్తతే** –గీత 9-10

**భావం:** ఓ అర్జునా! అధిష్ఠాతనైన నా అధ్యక్షతన ప్రకృతి ఈ చరాచర జగత్తును సృష్టిస్తోంది. ఈ కారణంగానే సంసార చక్రం పరిభ్రమిస్తోంది.



శ్వేతాశ్వతర ఉపనిషత్తులో షష్ఠాధ్యాయంలోని పదకొండో మంత్రం పరమాత్మని వర్ణిస్తూ, ఆయన **కర్మాధ్యక్షః** అని చెప్తుంది. కర్మాధ్యక్షుడి పదవిలో దేవుడు మనందరి కర్మలని పర్యవేక్షించి, కేవలం కర్మలని బట్టి జీవుల శరీరాలని, వారి జీవన గతిని సృష్టిస్తాడు. కర్మని దేవుడే సృష్టించాడని, దాని మీద అధికృత ఆయనకే ఉందని దీన్ని బట్టి అర్థం చేసుకోవచ్చు. విష్ణు సహస్రనామాల్లో కూడా పరమాత్మని 'లోకాధ్యక్షుడి'గా వర్ణించారు. శ్రీ లక్ష్మి అష్టోత్తర శతనామాలలో ఎనిమిదవ నామం 'ఓం సర్వ కర్మ ఫలప్రదాయై నమః' దీన్ని ఋజువు చేస్తోంది.

మనకి ఆకలి వేసినప్పుడు భోజనం చేస్తాం. ఆ పని వల్ల ఆకలి పోవడం గుర్తిస్తాం. ఈ రెంటికీ మధ్యలో ఉన్న అవస్థలైన ఆహారం కడుపు లోపలకి వెళ్ళడం, కడుపు నిండటం, అది జీర్ణం అవడం, దాని ఫలం మన శరీరంలో కలవడం అనే ప్రక్రియలన్నీ మన అవగాహనలో ఉండవు. ఆకలి వేయడం అనే కర్మ, ఆకలి తీరడం అన్న కర్మ ఫలం మాత్రమే మనకి అవగాహనకి వస్తాయి. ఇలాగే మనం చేసిన కర్మ మనకి తెలుసు, ఫలం తెలుసు కాని మధ్యలో జరిగేది మనకి తెలీదు. ఆ లెక్కని పరమాత్మ చూసుకుని సరైన సమయంలో ఆహారం జీర్ణం అయేటట్లుగా చేసినట్లుగా సరైన సమయంలో కర్మ ఫలితాలని ఇస్తాడు. కర్మ ఫలం అనివార్యం అని నర్మగర్భంగా ఓ మహాత్ముడు ఇలా చెప్పాడు. 'దుఖం వచ్చి నీ తలుపు తడితే, నువ్వు దానితో నీకు ఆసనం లేదు వెళ్ళిపొమంటే, అది 'ఫర్వాలేదు. నా ఆసనం నేను వెంట తెచ్చుకున్నాను' అని చెప్పి లోపలకి వచ్చి ఆసనం వేసుకుని కూర్చుంటుంది.

మనం చేసే కర్మల ఫలాలని అందించడంలో భగవంతుడు కేవలం సాక్షీభూతుడు మాత్రమే. తన కాంతిని ఆధారంగా చేసుకుని ఎవరు ఏ కర్మలు చేసినా సూర్యుడికి ఆ కర్మలతో ఎలా నిమిత్తం లేకుండా సాక్షీభూతుడిగా మాత్రమే ఉంటాడో, అలా మనలో ఉన్న భగవంతుడి శక్తిని ఉపయోగించుకునిమనం చేసే కర్మలకి భగవంతుడు సరైన సమయంలో తగిన ఫలితాన్ని ఇస్తాడు. దేవతలు కూడా కర్మఫలాన్ని అనుభవిస్తారని దేవి భాగవతంలో ఉంది **(4-28)**

కర్మలో మూడు విభాగాలుంటాయి. ఒకటి చేయడం. రెండు దాచడం. మూడు సరైన సమయంలో దానికి సరైన ఫలితాన్ని ఇవ్వడం. పాపం పండాలి అంటారు. పండటం అంటే కర్మానుభవం ఆసన్నమవడమే.

ఎవరి పుట్టుకా కాకతాళీయం కాదు. ఏదో పొరబాటు వల్లో, ప్రకృతి చేసిన అనుకోని ఘటన వల్లో మన పుట్టుక జరగలేదు. మనం పుట్టాలని దేవుడు లేదా మన కర్మ తీసుకున్న నిర్ణయం వల్ల మనం పుట్టాం. మనం పుట్టక మునుపే ఫలానా దేశంలో, ఫలానా చోట, ఫలానా సమాజంలో, ఫలానా భాష మాట్లాడేవారికి, ఫలానా ఆర్థిక, మత, సామాజిక స్థితిగతులలో, అంటే ఫలానా ఇంట్లోని ఫలానా వారికి ఫలానా సమయంలో పుట్టాలని దేవుడు నిర్ణయించబట్టే మనం పుట్టాం. ఆ తర్వాతే మన తల్లికి గర్భధారణ ఆ ప్రకారం జరిగింది. కర్మని అనుభవించడానికి దేహం, తగిన బంధు మిత్ర పరివారం, తగిన పరిసరాలు ఆ దేహాన్ని పొందడానికి తల్లి, తండ్రులు, అన్నీ ఉండాలి. ఏదో దొరికిన అవకాశం వల్ల ఇప్పుడు మనం ఊపిరిని తీసి వదలడం లేదు. దాని వెనక ఇంత ప్రణాళిక ఉంది.

## మూడు రకాల కర్మలు

మనం ఫలం అనుభవించాల్సిన కర్మలు మూడు రకాలుగా ఉంటాయి. అవి సుకర్మ, దుష్కర్మ, మిశ్రమ కర్మ. ఈ మూడు కర్మల వివరాల గురించి కర్మ విభజన అధ్యాయంలో చదువుకున్నాం. సుకర్మ వల్ల సుఖం కలుగుతుంది. అశుభ కర్మ వల్ల దుఃఖం కలుగుతుంది. మిశ్రమ కర్మ వల్ల సుఖదుఃఖాలు కలిసి కలుగుతాయి. ప్రారబ్ద కర్మ ఈ మూడు రకాల కర్మల కలయిక అయి ఉంటుంది.

ఓ రాతిని పైనించి కిందకి వదిలిపెడితే అది కిందకి పడటానికి భూమ్యాకర్షణ శక్తి అనే నియమం ఎలా పనిచేస్తుందో, అలా చెడు కర్మకి ఫలితం పాపం. పాపానికి దుఃఖం, మంచి కర్మకి ఫలితం పుణ్యం. పుణ్యానికి సుఖం అనుభవించాలి అనే నియమం పనిచేస్తోంది. దీన్నే కర్మ విపాకం లేదా కర్మ పరిపక్వం అని కూడా అంటారు.



**హసతా క్రియతే కర్మ రుదతా పరిభుజ్యతే**
**దుఃఖదాతా న కోప్యస్తి సుఖదాతా న కశ్చన**
**స్వకర్మణా భవేద్దుఃఖం సుఖం తేనైవ కర్మణా**
**తస్మాచ్చ పూజ్యతే కర్మ సర్వం కర్మణి సంస్థితమ్**

***భావం:*** మనుష్యులు నవ్వుతూ చెడ్డపనులు చేసి ఏడుస్తూ వాటి ఫలితాలని అనుభవిస్తారు. దుఃఖాన్ని కాని, సుఖాన్ని కాని కలుగచేసేది తను చేసిన కర్మ తప్ప మనిషికి మరొకటి లేదు. మంచి పనులు చేయడం ద్వారా సుఖం, చెడ్డ పనులు చేయడం ద్వారా దుఃఖం జీవులకి కలుగుతాయి. అందువల్ల కర్మకి పూజ్యత కలగడమే కాక, సమస్తం కర్మ మీదే ఆధారపడి వుంది.

ఓసారి మాతా అమృతానందమయి ఆశ్రమవాసులలో ఒకరికి ఇంకొకరితో పోట్లాట వచ్చింది. ఆ రెండో అతను చాలా పెద్ద తప్పు చేసాడు. దాంతో మొదటివాడు మాత దగ్గరకి వెళ్ళి రెండవ అతని మీద ఫిర్యాదు చేసాడు. విచారణలో నిజం తేలాక అమ్మ అతన్ని ఆశ్రమం నించి తప్పక పంపేస్తుందని మొదటివాడు భావించాడు. కాని అలా జరగక పోగా, అమ్మ రెండోవాడితో మృదువుగా వ్యవహరించడం చూసిన మొదటివాడు దిగ్భ్రాంతితో అడిగాడు..

"తప్పు చేసిన అతన్ని శిక్షించి న్యాయం చెయ్యలేదేమ్మా?"

"గురువు ఆస్థానంలో న్యాయం జరగదు. అక్కడ కేవలం దయా దాక్షిణ్యాలే లభిస్తాయి. కాలం అనే న్యాయస్థానంలో మాత్రమే ఎవరికైనా న్యాయం తప్పక లభిస్తుంది." మాతా అమృతానందమయి జవాబిచ్చింది.

కాలానికి కర్మకి దగ్గర సంబంధం ఉంది. **కాలేన సర్వమ్ లభతే మనుష్యః (వన పర్వం 26-5)** కాలం వల్లే అంతా లభిస్తుంది: కర్మ ఫలితాన్ని కాలమే కలిగిస్తుంది **(శాంతి పర్వం34-7)** కాలమే మనుష్యుల్లో పరిణితిని కలిగిస్తుంది. కాలమే మనిషిని నాశనం చేసి, కాలమే సర్వాన్ని సృజిస్తుంది **(ఆది పర్వం 1-188;189)** పక్వానికి వచ్చినప్పుడు మాత్రమే కర్మ ఫలాన్ని కాలం ఇస్తుంది.

**అచోద్య మానాని యథా పుష్పాణి చ ఫలాని చ**
**స్వం కాలం నాతి వర్తంతే తథా కర్మ పురాకృతం**
-మహా భారతం

**భావం:** పుష్పాలు, ఫలాలు ఎలా కాలానుగుణంగా పక్వం అవుతాయో అలా మనం చేసిన కర్మలు కూడా తగిన కాలంలో పక్వమై ఫలాన్ని ఇస్తాయి.

## ప్రారబ్ద కర్మ

**లలాట లిఖితే రేఖః పరిమాష్టం న శక్యతే**
**హరినాపి హరేనాపి బ్రహ్మనాపి సురైరపి**

**భావం:** నుదుటి మీద రాసిన రేఖలు మళ్ళీ చెరగవు. హరికైనా అంతే. హరుడికైనా అంతే. బ్రహ్మకైనా, దేవతలకైనా కూడా అంతే.

ప్రారబ్దం అంటే ఏమిటి? ప్ర= ఇప్పటికి ఎంతో పూర్వమే, ఆరబ్దమ్= మొదలైనది. ఇప్పటికి ఎంతో పూర్వమే మొదలైన , ప్రతీ జీవికి ఉండే సంచిత కర్మ అనేక జన్మల్లో అనుభవించేంత అత్యధికంగా ఉంటుంది. ఒక్క జన్మ కాలంలో ఆ మొత్తాన్ని అనుభవించడానికి పూర్ణాయుష్షు కూడా సరిపోదు. అందుచేత మనం సంచిత కర్మలని అనుభవించడానికి చాలా జన్మలు తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. సంచిత కర్మలోంచి ఓ జన్మలో అనుభవించేంత తీయబడ్డ కర్మని 'ప్రారబ్ద కర్మ' అంటారు.

ప్రతీ జీవి ఈ ప్రారబ్ద కర్మల ఫలానుభవాల కోసమే భూమి మీదకి వస్తోంది. మన జీవితంలో జరిగే చాలా సంఘటనలని మనం పుట్టకమునుపే మన ప్రారబ్ద కర్మ రూపొందించింది. మనల్ని ఈ భూమి మీదకి చేర్చింది కూడా మన కర్మే.

కర్మలని మనం మూడు రకాలుగా చేస్తూంటాం. మానసికంగా ఆలోచనా రూపంలో కొన్ని కర్మలు, మాటల ద్వారా కొన్ని కర్మలు, శారీరకంగా చేతల ద్వారా కొన్ని కర్మలు చేస్తూంటాం. వాటి ఫలితాలని కూడా అదేవిధంగా శారీరకంగా, వాక్కు రూపంలో, మానసికంగా అనుభవిస్తాం.



పురాకృత సుకర్మలు అధికంగా ఉంటే సుఖమైన జన్మని అనుభవిస్తాం. పురాకృత దుష్కర్మలు అధికంగా ఉంటే దుఃఖపూరితమైన జన్మని అనుభవిస్తాం. ఈ రెండూ సమపాళంలో ఉంటే అప్పుడు సాధారణ జన్మని అనుభవిస్తాం. ప్రారబ్ద కర్మలని అనుభవించడానికి వీలుగా దేశం, ఆర్థిక స్థోమత, తల్లితండ్రులు, కుటుంబ పరిస్థితులు, చదువు, వృత్తి, వివాహం, సంతానం, మరణం మొదలైన ఎన్నో పరిస్థితులు పరిగణలోకి తీసుకోబడ్డాకే మనకి సరైన జన్మ లభిస్తుంది అని ముందు చెప్పుకున్న విషయం ఇక్కడ మరోసారి గుర్తు చేసుకుందాం. మన కర్మలని బట్టి ఆ పరిస్థితులు అనుకూలించే దాకా, ఒకోసారి వందల ఏళ్ళ పాటు ఆగి, ఆ తర్వాత మనం జన్మించాల్సి రావచ్చు. సాధారణంగా ఇలా ఆగడం మహాత్ముల విషయంలో జరుగుతూంటుంది తప్ప మనలాంటి సామాన్యుల విషయంలో కాదని పెద్దలు చెప్తారు.

మనం ఆచరించిన కర్మ మనం చేసే ఫోన్ కాల్ లాంటిది. దేవుడి సూపర్ కంప్యూటర్‌లో అది తక్షణం నమోదయిపోతుంది. మనం చేసిన ఫోన్ కాల్స్‌కి మనమే ఎలా బిల్లు కట్టాల్సి వస్తుందో అలా మనం చేసే కర్మల ఫలితాన్ని కూడా మనమే ప్రారబ్ద కర్మానుభవంగా చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. బిల్లు వచ్చేదాకా మనం చేసిన ఫోన్ కాల్స్‌కి ఎలా మూల్యం చెల్లించక్కరలేదో అలాగే మనం చేసిన కర్మ పరిపక్వానికి, అంటే అనుభవించే దశకి వచ్చేదాకా మనం దాని ఫలితాన్ని అనుభవించం.

బేంక్‌లో మనం కొంత సొమ్ము మదుపు చేస్తే, దాని మీద వచ్చే వడ్డీ రోజు రోజుకీ పెరుగుతూంటుంది. దాని గడువు ముగిసిన రోజున మనకి ఆ మదుపు సొమ్ముతో పాటుగా వడ్డీ కూడా చెల్లిస్తారు. అదే విధంగా మనం చేసిన కర్మ ప్రతిఫలాన్ని అనుభవ సమయం వచ్చినప్పుడు, మనం అనుభవించే ఆ ప్రతిఫలం మనం చేసిన కర్మ కన్నా ఎన్నో రెట్లు అధికంగా ఉంటుంది.

దీన్ని ఇంకో ఉదాహరణతో చెప్పచ్చు. ఓ మామిడి టెంకని పాతితే, అది పెద్ద చెట్టయి పళ్ళు ఇచ్చేప్పుడు ఒక్క పండే ఇవ్వదుగా. లెక్కలేనన్ని పళ్ళని

ఇస్తుంది. ఇలాగే కర్మ ఫలం కూడా మనం చేసిన దానికన్నా అధికంగా అనుభవించాలి.

ఆ కర్మల ఫలితాలని అనుభవించడానికి ఒకరు కలెక్టరవుతే ఇంకొకరు బస్ కండక్టర్ కావచ్చు. ఒకరు సన్యాసం తీసుకుంటే ఒకరు సంసారి అవచ్చు. ఒకరు పెళ్ళి కాకుండా వుండిపోతే, మరొకరు రెండు మూడు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోవచ్చు. ఒకరికి సంతానం లేక దాని కోసం తాపత్రయ పడితే, మరొకరు ఎక్కువ సంతానంతో బాధపడచ్చు. ఒకరికి ఉన్న ఊళ్ళో ఉద్యోగం వస్తే మరొకరు దేశాలు పట్టి పోవచ్చు. సంచిత కర్మలోంచి మనకి ఈ జన్మకి అనుభవానికి వచ్చే కొన్ని మంచి, చెడు కర్మల ఫలితాలని అనేక విధాలుగా అనుభవించాల్సి వుంటుంది.

కర్మల కంఠమాలే ఈ జీవితం అన్నారు శ్రీ సత్యసాయి బాబా.

**శరీరారంభకం కర్మయోగినో యోగినోపిచ**
**వినాఫలోవ భోగేన నైవనశ్యత్యసంశయః**

***భావం:*** యోగులకైనా, అయోగులకైనా ప్రారబ్ధ కర్మని అనుభవింపక తప్పదు. ఇందులో అనుమానం లేదు.

ప్రారబ్ధ కర్మలని ఎవరూ తప్పించుకోలేరు అని అన్ని హిందూ మత శాస్త్రాలన్నీ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరిస్తున్నాయి. ఫలానాది ప్రారబ్ధ కర్మ అని మనకి తెలిసినా, దాన్నించి తప్పించుకోడానికి ఎంత ప్రయత్నం చేసినా సరే, అది అసాధ్యం అని కూడా శాస్త్రాలు నొక్కి వక్కాణిస్తున్నాయి. వదిలిన బాణం టార్గెట్‌ని తాకకుండా ఎలా వెనక్కి వెళ్తుంది? ఖైదులో పెట్టబడ్డ నేరస్థుడు శిక్ష ముగియకుండా ఎలా విడుదల చేయబడతాడు? ఇదీ అంతే అని శాస్త్రం చెప్తోంది.

హిందూమతం బోధించే కర్మ సిద్ధాంత సారం మొత్తం శ్రీ భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి మౌనం పాటించిన రోజుల్లో తన తల్లికి తమిళంలో రాసి చూపించిన ఈ బోధలో ఇమిడి వుంది.

వారి వారి ప్రారబ్ధ కర్మలని అనుసరించి జీవుల గతిని జగన్నియంత నడుపుచుండును. ఏది జరుగరాదని నిర్ణయించబడిందో అది జరుగదు. ఏది



జరగవలసి వున్నదో అది మీరెంత ఆపవలెనని ప్రయత్నించినా జరిగి తీరును. ఇది సత్యం కాబట్టి సర్వోత్తమమైన మార్గం **మౌనమే**.

## ప్రారబ్ధం ఎందుకు మారదు?

**అవశ్యం భావిభావానాం ప్రతీకారో భవేద్యది**
**తదా దుఃఖై ర్న సీదేరన్ నల రామ యుధిష్ఠిరాః**

***భావం:*** ప్రారబ్ధ కర్మఫల భోగాలని నివారించే పద్ధతి వుండి వుంటే, నల మహారాజు, రాముడు, ధర్మరాజు ముగ్గురూ అరణ్యంలో వుండి అనేక దుఖాలని అనుభవించి వుండేవారు కారు.

కష్టాలని తొలగించుకునే పరిహార పద్ధతులు ఉండి ఉంటే, భార్యని అడవుల పాలు చేసిన నలుడు, భార్యని మరొకడు ఎత్తుకుపోగా రాముడు, భార్యా వస్త్రాపహరణాన్ని, అదీ తమ సమక్షంలో నిండు సభలో జరగగా నిస్సహాయంగా చూసిన ధర్మరాజు వంటి మహానుభావులంతా తగిన పరిహారాలు చేసి వాటిలోంచి బయటపడి ఉండేవారు కదా. పరీక్షిత్ రాబోయే మృత్యువుని దాటాలని, పాము కాటు పడకుండా ఎన్నో కట్టుదిట్టాలని చేసుకున్నాడు. కాని చివరికి పాము కాటుతోనే మరణించాడు కదా.

అంతటి మహానుభావులే ప్రారబ్ధ కర్మ ఫలాన్ని తోసివేయలేక పోయినప్పుడు, ఇక సామాన్యుల విషయం చెప్పగలమా? కాబట్టి పూర్వ జన్మల్లో మనం చేసిన చెడు పనులకి ఫలితంగా ఈ జన్మలో వచ్చే కష్టాలని అనుభవించి క్షయం చేసుకోవడం తప్ప పరిహారాలు అంటూ ఉండవు అని ధర్మసేతువు అనే గ్రంథంలోని ఈ శ్లోక భావం.

ఏ జీవికి అయినా భూత కాలంలో చేసిన కర్మలని బట్టి ఈ రోజు నిర్మాణమై ఉంటుంది. సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే, ప్రతీ జీవి పూర్వ కర్మల తయారీ సరుకు. పూర్వం అతను నీచపు పనులు, అశుద్ధమైన కర్మలు చేసి ఉంటే ఇప్పుడు అతడు నీచ జన్మని పొందుతాడు. పూర్వం ఉన్నతమైన పనులు, శుద్ధ కర్మలు చేసి ఉంటే ఇప్పుడతను ఉన్నతమైన జన్మని పొందుతాడు.

ప్రారబ్దం పూర్వకాలానికి సంబంధించినది. వెనకటి కర్మల వల్ల ఏర్పడింది. ఓ సారి చేసేసిన కర్మలని మనం మళ్ళీ వెనక్కి వెళ్ళి మార్చుకోలేం. దాంతో వాటిని అనుసరించి వచ్చిన నేటి ప్రారబ్దాన్ని కూడా మనం మార్చలేం. ప్రారబ్ద కర్మ ఎంత శక్తివంతమైందో వివరించడానికి నిజంగా జరిగిన ఈ సంఘటనని కథగా ఉత్తర భారతదేశంలోని సత్సంగాల్లో చెప్తారు.

ఓ నాస్తికుడు ఓ రాత్రి తన దుకాణంలోనే కూర్చుని బట్టలు కుడుతూ, పక్కనే గుళ్ళో హరిదాసు చెప్పే హరికథని విన్నాడు.

"విధిని ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. చెడైనా, మంచైనా సరే దానికి మనం తల ఒగ్గి అనుభవించి తీరాలి." చెప్పాడా హరిదాసు.

ఆ నాస్తిక దర్జీ వెంటనే లేచి వెళ్ళి హరిదాసుతో గట్టిగా చెప్పాడు.

"మనిషి తన స్వప్రయత్నంతో విధిని ఎదిరించ గలడు."

కొంత ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వత గల ఆ హరిదాసు బదులు చెప్పాడు.

"సరే. ఈ రాత్రికి నీకు కర కర ఆకలి వేస్తున్నా ఎవరో బలవంతంగా తినిపించడం వల్లే నువ్వు తినాలని నీకు రాసి పెట్టి వుంది. దాన్ని తప్పించుకోగలవేమో చూడు. అప్పుడు నీకే తెలుస్తుంది."

"తినాలా తినకూడదా అన్న స్వతంత్రం నాకుంది కాబట్టి నేను దాన్ని వుపయోగించుకుని చస్తే తినను. రేపు ఉదయం మీ దగ్గరకి వచ్చి మీరు తప్పని చెప్పి తీరతాను." హరిదాసు నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

ఇంతలో ఇంటినించి దర్జీవాడి భార్య తన భర్త కోసం అన్నం తీసుకువచ్చింది. ఆకలి లేదంటే 'నేను కలిపి పెడతాను. రెండు ముద్దలు తినండి. రాత్రంతా పని చేయాలిగా' అని బతిమాలసాగింది. దర్జీవాడు వెంటనే భార్యకి చెప్పా పెట్టకుండా దగ్గరలో వున్న అడవికి వెళ్ళాడు. విశాలమైన ఓ చెట్టెక్కి దాని గుబురు కొమ్మల్లో దాక్కున్నాడు. తెల్లారేదాకా అతను చెట్టు దిగదలచు కోలేదు.

కొద్దిసేపటికి ముగ్గురు బాటసారులు ఆ చెట్టు కింద ఆగి, అన్నం మూటలు విప్పారు. రాత్రికి ఆ చెట్టు కింద విశ్రమించి మర్నాడు వుదయం తమ



ప్రయాణాన్ని కొనసాగించ దలచుకున్నారు. విస్తళ్ళలో అన్నం వడ్డించుకుని తినబోతూండగా దగ్గర నించి పెద్ద పులి గాండ్రింపు వినిపించింది. భయంతో వాళ్ళు ముగ్గురూ లేచి పరుగు లంకించుకున్నారు.

వాళ్ళు వదిలి వెళ్ళిన ఆహారపదార్థాలు ఆకర్షణీయంగా కనిపించడమే కాక, వాటి నించి కమ్మటి వాసనలు వేయసాగాయి. అది విధి తనకి పెట్టే పరీక్షగా తలచి, పట్టుదలగా ఉన్న దర్జీవాడు చెట్టు దిగి వచ్చి ఆహారాన్ని ముట్టలేదు. నిద్రకి వుపక్రమించాడు. కొద్దిసేపటికి దర్జీకి అలికిడి వినబడటంతో కిందకి చూస్తే ముగ్గురు కొత్త వ్యక్తులు కనిపించారు. గ్రామంలోంచి వాళ్ళు దొంగిలించి తెచ్చిన నగల మూటల్లోని నగలని పంచుకున్నారు.

"ఆహా! దేవుడు ఎంత దయామయుడో కదా! మన ఆకలిని గుర్తించి మనకోసం అన్నం సిద్ధం చేసాడు." ఆహారాన్ని చూసి చెప్పాడు ఒక దొంగ.

వెంటనే రెండో దొంగ దాన్ని ఖండిస్తూ చెప్పాడు.

"మూర్ఖుడా! ఇది దేవుడి పని కాదు. ఎవడో మనం దొంగిలించాక ఇక్కడికే వస్తామని కనిపెట్టి, ఈ భోజనాన్ని అమర్చాడు. దీంట్లో ఏ విషమో కలిపి మనం తిని చావగానే ఈ నగలని కాజేయాలని వాడు ఎత్తు వేసి వుంటాడు."

"అవును. ఈ భోజనం ఏర్పాటు చేసినవాడు ఈ చుట్టుపక్కలే ఎక్కడో దాక్కుని ఉంటాడు. వాడ్ని వెదుకుదాం పదండి." మూడో దొంగ చెప్పాడు.

దొంగలు ముగ్గురూ తమ దగ్గరున్న కాగడాలతో అట్టే సేపు వెదక్కుండానే చెట్టు కొమ్మల్లో దాక్కుని వున్న దర్జీ వాడ్ని చూసి కిందకి దింపారు.

"దీంట్లో ఏం కలిపావు? అసలు మేం ఇక్కడికి వస్తామని నీకెలా తెలుసు?" గద్దించారు దొంగలు.

దర్జీవాడు ఆ ఆహారం అక్కడికి ఎలా వచ్చిందో చెప్పాడు. వాళ్ళు అతని మాటలు విశ్వసించలేదు.

"సరే. నువ్వు చెప్పింది నిజమైతే ఈ అన్నం తిను." ఆజ్ఞాపించారు.

"ఇప్పుడు కాదు. సూర్యోదయం అయాక తింటాను."

దర్జీవాడు వెంటనే అన్నం తినడానికి అంగీకరించక పోవడంతో దొంగలు ముగ్గురికీ అన్నంలో విషం కలిపాడన్న అనుమానం బలపడింది. దాంతో వెంటనే ఆ అన్నం తినకపోతే చంపుతామని బెదిరించారు.

"చంపండి. అప్పుడు నేను విధిని జయించినవాడ్ని అవుతాను. కాని తినను." మొండిగా చెప్పాడు వాడు.

"వీడి చేత ఈ విషం కలిపిన అన్నం తినిపించి చంపుదాం."

ఓ దొంగ వాడ్ని కదలకుండా పట్టుకున్నాడు. రెండో దొంగ దర్జీవాడి నోరు పెగలదీస్తే మూడోవాడు బలవంతంగా వాడి నోట్లో అన్నం కుక్కి నీళ్ళు తాగించి ఆ అన్నం మొత్తం వాడి కడుపులోకి దిగేలా చేసాడు. ఎంతసేపటికీ వాడు చావకపోవడంతో ఆ దొంగలకి అతను నిజమే చెప్పాడనుకున్నారు.

"అందులో విషం కలపకపోతే మరి చావడానికి కూడా సిద్ధ పడ్డావు కాని ఎందకు తిననన్నావు?"ఆశ్చర్యంగా అడిగారు దొంగలు.

తను ఆ చెట్టు మీద ఎందుకు దాక్కున్నాడో దొంగలకి వివరించాడు దర్జీవాడు. మర్నాడు వాడు హరిదాసు దగ్గరకి వెళ్ళి జరిగింది చెప్పాడు.

"ప్రతీది మన ప్రారబ్ధ కర్మ ప్రకారమే జరుగుతుంది అని నీకు ఇప్పుడు అర్థమైందా? నా మాటలకి నీకు రోషం వచ్చి ఆ అడవికి వెళ్ళి అక్కడ దాక్కోవడం, ముగ్గురు బాటసారులు అన్నం తేవడం, పులి అరవడం, వాళ్ళు పారిపోయాక దొంగలు రావడం, వాళ్ళల్లో ఒకరికి అది విషం కలిపిన అన్నం అని అనుమానం కలగడం మొదలైనవన్నీ నీ ప్రారబ్ధ కర్మని తీర్చడానికి సహకరించడానికి ఆ విధాత రాసిన సహాయ కర్మలే తప్ప వేరు కావు. ప్రతీ ప్రారబ్ధ కర్మ తీరడానికి ఇలా మనతో ప్రమేయం వున్న లేదా లేని అనేక సంఘటనలు, వస్తువులు, మనుషులు అందుకు సహాయకారులుగా వుంటారు." వివరించాడు హరిదాసు.

ఆ దర్జీవాడి పేరు మాలుకా దాస్. ఇప్పటి అలహాబాద్ దగ్గర్లో వున్న 'కడే కి మాయి' అనే గుడి దగ్గర ఆ తర్వాత అతను తపస్సు చేసుకుని ఆధ్యాత్మికంగా వున్నత స్థితికి చేరుకున్నాడు.



**హరిణాపి హరేణాపి బ్రహ్మణాపి సురైరపి**
**లలాటే లిఖిత రేఖా పరిమార్ష్టుం న శక్యతే**

***భావం:*** ఓ సారి బ్రహ్మ మన నుదుటి మీద రాసిన రాతని ఎవరూ, చివరకి బ్రహ్మే తనంత తాను కూడా చెరపలేడు. తప్పకుండా జరిగి తీరాల్సిందే.

మానవ శక్తితో, కృషితో ప్రారబ్ధ కర్మని అరికట్టచ్చు అనే వాదన కూడా ఉంది. దీనికి ఉదాహరణగా సుప్రీం కోర్టు ఉరి శిక్షని విధించినా, రాష్ట్రపతి ఎలా దాన్ని రద్దు చేయచ్చో అలా మనం భగవంతుడికి మొర పెట్టుకుంటే, ప్రారబ్ధ కర్మని ఆయన రద్దు చేస్తాడు అని కొందరు భావిస్తారు. ప్రాగబ్ధం నోట్ల కట్ట లాంటిదని, ఓ సారి ప్రభుత్వం నోట్లు చెల్లవని శాసిస్తే ఆ నోట్లు ఎలా చెల్లుబాటు కావో అలా మన ప్రారబ్ధ కర్మలు రద్దవుతాయని కూడా మరో ఉదాహరణగా చెప్తారు.

రాష్ట్రపతిని దేవుడితో పోల్చడం సరి కాదు. రాష్ట్రపతి కొందరికి ఉరి రద్దు చేసి కొందరు ఉరికి గురికావడం చేయగలడు. ఇది పక్షపాత ధోరణి అవుతుంది. దేవుడు పక్షపాతి కాదు. చేస్తే ఆయన అందరి ఉరులని రద్దు చేస్తాడు. లేదా లేదు. రాష్ట్రపతిలా కారణం పట్టించుకోకుండా అందరి పట్లా సమానంగా ఉండటం దేవుడి నైజం. తనకి ఇష్టులు, అయిష్టులు అని లేరని గీతలో చెప్పాడు కూడా. **(గీత 9-29)** ఆయనకి అందరూ సమానులే.

ఓ సారి మొలకెత్తిన విత్తనం ఎలా తప్పక ఫలం ఇస్తుందో, అలా ప్రారబ్ధ కర్మ కూడా తప్పక ఫలం ఇస్తుంది. ఓ సారి మొలకెత్తిన విత్తనాన్ని తిరిగి ఎలా విత్తనంగా వెనకటి స్థితికి పంపలేమో, లేదా అది ఫలాన్ని ఇవ్వడం వాయిదా వేయించలేమో అలా ఈ జన్మలో అనుభవించాల్సిన ప్రారబ్ధ కర్మలని మళ్ళీ సంచిత కర్మగా వెనక్కి పంపలేం. వాయిదా వేయలేం. కృష్ణుడు చెప్పిన ఈ శ్లోకం మనిషిని దేవుడు కర్మ ఫలం వైపు ఎలా నడిపిస్తాడో తెలియచేస్తుంది (గీత18-61)

**ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జున తిష్ఠతి**
**భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా**

**భావం:** అర్జునా! శరీరరూప యంత్రాలని అధిరోహించి సర్వ ప్రాణుల హృదయాల్లో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మ, తన మాయతో వారి వారి కర్మలని అనుసరించి వారిని భ్రమింపచేస్తున్నాడు.

మనం ఓ ప్రయాణం చేసి క్షేమంగా తిరిగి వస్తే దానికి కారణం మన కర్మే అని గుర్తుంచుకోవాలి. మనం వెళ్ళి వచ్చిన దారిలో వేలకొద్దీ వాహనాలు అటు, ఇటు ప్రయాణిస్తూంటాయి. వాహనాన్ని నడిపేవాడు ఒక్కడు ఓ క్షణం జాగ్రత్తగా ఉండకపోయినా మరణం సంభవించచ్చు. కాని మన వాహనం ప్రమాదంలో చిక్కుకునే దుష్కర్మ మనం గతంలో చేయకపోవడం వల్లే మనం క్షేమంగా గమ్యాన్ని చేరుకో గలుగుతాం. చాలామంది కర్మని ఈశ్వరేచ్ఛ లేదా దైవ కృప అని భావిస్తారు కాని అది తప్పు.

## సహాయక కర్మలు

ఓ ప్రారబ్ధ కర్మ తీరడానికి కొన్ని ఇతర కర్మలు అందుకు సహాయం చేస్తాయి అని దర్జీవాడి కథని బట్టి మనకి అర్థం అవుతోంది. ప్రారబ్ధ కర్మ తీరడంలో దాని శాసన కర్త అనేక విధాలుగా మనిషిని అటు వైపు నడిపిస్తాడు. చూడటానికి మామూలుగా కనిపించే సంఘటనలు ఒకోసారి ప్రారబ్ధ కర్మ తీరడానికి మనిషిని ముందుకు లాక్కెళుతాయి. దీనికి తార్కాణంగా మనందరి జీవితాల్లో ఎన్నో అనుభవాలుంటాయి. ఉదాహరణకి ఫలానావాళ్ళు ఏ రైల్వే స్టేషన్‌లోనో లేదా హోటల్‌లోనో చెప్పిన పెళ్ళి సంబంధమే కుదరచ్చు. మన రైలు లేటయి, ఇంకో రైల్లోంచి దిగిన వాళ్ళు మనకి తారసపడి ఆ సంబంధం గురించి చెప్పచ్చు. ఇవన్నీ కర్మ యొక్క గతి, గమనాలు లేదా ఆట అని మనం అనుకోం.

మన ప్రారబ్ధ కర్మలే మన జీవన గమనాన్ని నిర్దేశిస్తాయి. మిగిలిన కర్మలన్నీ కూడా మనల్ని మన ప్రారబ్ధ కర్మ వైపే నడిపించి, మనల్ని ఎలా లొంగదీసుకుంటాయో వివరించే ఇంకో కథ ఇది.

ఒకతనికి గుర్రప్పందాలంటే తగని ఎలర్జీ. తన మిత్రుడు పిలిచినా రేస్ కోర్స్‌కి రానన్నాడు. అతన్ని స్కూటర్ మీద రేస్ కోర్స్ దగ్గర దింపి తను ఇంటికి



వెళ్ళాలనుకున్నాడు. కాని రేస్ కోర్స్ దగ్గరకి చేరుకుంటూండగా అతని సెల్ ఫోన్ మోగింది. తను ఫ్రెండ్స్‌తో సినిమాకి వెళ్తున్నానని భార్య నించి ఆ ఫోన్. ఇంటికి వెళ్ళి ఒంటరిగా వుండటం ఎందుకని కాలక్షేపానికి రేస్ కోర్స్‌కి మిత్రుడితో వెళ్ళాడు. గుర్రాల మీద ఎలా పందేలు కాస్తారో వివరించాడా మిత్రుడు. గంటలో అతని కళ్ళ ముందే మిత్రుడు అయిదు వేల రూపాయలు గెల్చుకోవడంతో ఇతనికి తన అదృష్టాన్ని కూడా పరీక్షించుకోవాలనే ఆశ పుట్టింది.

దాంతో అతనూ ఓ వంద పందెంలో డబ్బు పెట్టాడు. వెయ్యి గెలుచుకున్నాడు. ఆ వెయ్యినీ మళ్ళీ పందెంలో పెట్టాడు. అయిదువేలు వచ్చాయి. వారం తర్వాత అతను మళ్ళీ వచ్చి ఆ అయిదు వేలతో పందెం కాసాడు. కొంత వచ్చి కొంత పోయి పదివేలయ్యాయవి. అతనికి ఆ ఆట మీద గల ఎలర్జీ పోయి ఉత్సాహం కలిగింది. ఆ పది వేలూ మళ్ళీ పందెం కాసాడు. మళ్ళీ కొంత వచ్చి కొంత పోయి ఇరవై వేలైందా మొత్తం.

గుర్రప్పందేల మీద అతనికి ఆ సరికి ఆసక్తి బలపడింది. వాటి మీద తనకి మంచి కమాండ్ వుందన్న నమ్మకం కూడా కలిగింది. ఆ తర్వాత ఒకేసారి ఏభై వేలు కాసాడు. లక్షన్నర వచ్చింది. తర్వాత ఐదు లక్షలు తెచ్చి పందెం కాసాడు. మొత్తం పోయింది. అతనికి ప్రారబ్ధ కర్మవశాత్తు ఎంత పోవాలో అంత పొయ్యే దాకా, తనకి గుర్రప్పందేల మీద మంచి పట్టు వుందన్న నమ్మకం కలిగించే అనేక సంఘటనలు జరిగాయి. ఆ నమ్మకంతో అతను ఇంట్లోంచి తెచ్చిపెట్టింది మొత్తం ఒక్క దెబ్బతో తుడిచిపెట్టుకు పోయాక ఆ నమ్మకం సడలి ఇదివరకటి ఎలర్జీ తిరిగి వచ్చింది. ఇలా ప్రారబ్ధ కర్మ ప్రకారం మనలో తగిన ఆలోచనలు కలిగేలా చేసేది, వాటి ఫలాలని పంపిణీ చేసేది మనలోని దైవమే. దీన్నే బుద్ధిః కర్మానుసారిణి అన్నారు. ఇది ప్రారబ్ధ కర్మ పని చేసే తీరు.

**స్వభావజేన కౌంతేయ నిబద్ధః స్వేన కర్మణా**
**కర్తుం నేచ్ఛసి యన్మోహాత్ కరిష్యస్యవశోపి తత్**

-గీత 18-60

**భావం:** ఓ కౌంతేయా! మోహంతో నువ్వు చేయడానికి ఇష్టపడని కర్మని కూడా, పూర్వం నువ్వు చేసిన కర్మల బలంతో బంధింపబడి, ఆ ప్రభావంతో తప్పక చేస్తావు.

## ప్రారబ్ధ కర్మలు క్షయం అయే విధానం

**1. అనుభవంతో:** ఇది మనం అంతా చేసేదే. దేహం తీసుకుని కర్మ ఫలాలని కష్టసుఖాల రూపంలో అనుభవించడం ద్వారా కర్మ క్షయం అవుతుంది.

**2. అనుభవానికి మునుపే భస్మం చేయడం ద్వారా:** ధ్యానం, వివిధ రకాల దైవారాధనలు, దానం లాంటి సుకర్మలతో సంచిత, అగామి దుష్కర్మలని అవి ఇంకా ప్రారబ్ధ కర్మలుగా మారకుండా భస్మం చేయడం ద్వారా.

ప్రారబ్ధ కర్మల్లో రెండు రకాలు వున్నాయి. ఒకటి అనివార్యం, రెండు నివార్యం. అనివార్య కర్మలంటే అనుభవించకుండా నివారించలేనివి. సాధారణంగా ఇవి ఉద్దేశపూర్వకంగా చేసిన ఘోరపాప కర్మలై వుంటాయి. ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొందిన సద్గురువు ఉన్నవారు లేదా అలాంటి మహాత్ముల దయతో తమ నివార్య ప్రారబ్ధ కర్మ ఫలాలు తెచ్చే కష్టాలని కొందరు తొలగించుకోవచ్చు. ఇలాంటి సంఘటనలు చాలానే జరిగాయి. ఐతే ఇది లక్షల్లో ఏ ఒక్కరికో జరుగుతుంది తప్ప అందరికీ ఈ అవకాశం లేదు. ఆ విధానాలు కింద ఇవ్వబడ్డాయి.

**4. గురువు వాయిదా చేయడం ద్వారా:** అనేక మంది మహాత్ముల జీవిత చరిత్రల్లో ఇలాంటి సంఘటనలు పుష్కలంగా కనిపిస్తాయి. వారు తమ భక్తుల కష్టాలని వాయిదా వేసి ప్రస్తుతానికి వాటిని అనుభవానికి రానీకుండా పోగొడతారు. మళ్ళీ ఏదో జన్మలో వారు ఈ సద్దుబాటుని తప్పనిసరిగా అనుభవించి తీరాల్సి ఉంటుంది. 'కర్మ క్షయం' అనే అధ్యాయంలో ఉదహరించిన ఇలాంటి కొన్ని సంఘటనలని చదవచ్చు.

**4. సుకర్మలతో దుష్కర్మలని రద్దుచేయడం ద్వారా:** మహాత్ములు తమ భక్తుల సంచితం లేదా అగామి లోని సుకర్మలలోంచి కొన్నిటిని అవసరమైన మేర తీసుకుని వాటితో దుష్కర్మని, తద్వారా కష్టాలని రద్దు చేయడం ఓ పద్ధతి.



**5. గురువు తనకి బదిలీ చేసుకోడం ద్వారా:** ప్రారబ్ధ కర్మని ఓ మహాత్ముడు భక్తుడి నించి తనకి బదిలీ చేసుకుని, అతని కష్టాన్ని తను అనుభవించవచ్చు. అంతటి శక్తివంతుడైన గురువు దొరకడమే అరుదు. దొరికినా గురువు తన శిష్యుడి కష్టాన్ని తనకి బదిలీ చేసుకోవడం ఇంకా అరుదు. ఇలాంటి సంఘటన ఒకటి జరిగింది. పంజాబ్‌కి చెందిన మహాత్ముడు శ్రీ రామ్‌లాల్ మహారాజ్ కలకత్తాలో ఓ మీటింగ్‌లో ఉండగా ఆయన ప్రియ శిష్యుడు ఒకడు మేడ మీంచి కిందకి పడ్డాడు కాని అతనికేం కాలేదు. తన అదృష్టానికి అతను సంతోషించాడు. కాని మీటింగ్‌లో కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్న రామ్‌లాల్ చెయ్యి విరిగింది! తన శిష్యుడి కర్మ ఫలానుభావాన్ని తను తీసుకున్నానని ఆయన తర్వాత చెప్పారు.

అనంతపురం జిల్లాలో, కదిరి దగ్గరున్న ఓడిసిచెరువు అనే చిన్న ఊళ్ళో, బస్ స్టాండ్ పక్కన రోడ్డు మీద జీవించే అవధూత ఓడిసి బాబా కాళ్ళకి ఉన్న ఆనెలని రచయితకి చూపించి, కొద్ది రోజుల క్రితం ఆయన దగ్గరకి వచ్చిన ఒకరి కాళ్ళకున్న ఆనెలని ఆయన తీసుకున్నారని అక్కడ ఉండేవారు చెప్పారు. షిరిడీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రలో ఇలాంటి సంఘటనలు కొన్ని చదువుతాం. ఆ వివరాలు కర్మ క్షయం అధ్యాయంలో చదవచ్చు.

**6. ఆ సమయంలో మనసుని సమాధిలో వుంచడం ద్వారా:** మనం శారీరక బాధలని నిజానికి మనసుతో తప్ప శరీరంతో కాదు అనుభవించేది. సమాధి స్థితికి చేరుకున్నవారికే ఈ పద్ధతి సాధ్యం తప్ప సామాన్యులకి కాదు. శ్రీ రమణ మహర్షి జీవితంలో ఇలాంటి ఓ సంఘటన జరిగింది.

తిరువణ్ణామలైకి వెళ్ళిన కొత్తల్లో వారు ధ్యానం చేసుకుంటూంటే, కొందరు కొంటె పిల్లలు ఆయన్ని అల్లరి పెట్టడంతో, చాటుగా ఉంటుందని అరుణాచల ఆలయంలోని భూగర్భంలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. ఆయన సమాధి స్థితిలో ఉండగా అనేక పురుగులు కుడుతున్నా ఆయనకి ఆ స్పృహే లేకుండా పోయిన సంఘటనని ఇందుకు ఉదాహరణగా చెప్పచ్చు. అది ప్రారబ్ధ కర్మో, కాదో మనకి తెలీదు

కాని, సమాధిలో ఉండగా శారీరక, మానసిక బాధలు తెలియవు అనడానికి ఈ ఉదాహరణ ఉపయోగిస్తుంది.

కర్మానుభవాలన్నీ మనసుకే కాని శరీరానికి కాదు. శరీరం జడం. ఆత్మకీ కాదు. అది సాక్షి. శరీరానికి జరిగేవన్నీ మనిషి తన మనసుతోనే అనుభవిస్తున్నా, శరీరంతో అనుభవిస్తున్నాననే భ్రమతో అనుభవిస్తాడు. మనసు సమాధిలో ఆత్మలో లయం అయినంతసేపు శారీరక బాధ తెలీదు.

శ్రీ రమణ మహర్షి మత్తు మందు తీసుకోకుండా, ఏ బాధా పడకుండా ఆపరేషన్‌ని చేయించుకోవడం దీన్ని ఋజువు చేస్తుంది. ఇలాంటివి స్వామి రామ జీవిత చరిత్ర 'లివింగ్ విత్ హిమాలియన్ మాస్టర్స్'లో కూడా చదవచ్చు.

**7. గురువు తక్కువ కాలంలో అనేక జన్మల కర్మలని అనుభవింపచేయడం ద్వారా:** దీనికి ఏకైక ఉదాహరణ రమణ మహర్షి తల్లి జీవితంలో కనపడుతుంది.

1922లో రమణ మహర్షి తల్లి అళగమ్మ ఆరోగ్యం క్షీణించి అంతిమ ఘడియలు వచ్చాక, మరణ సమయంలో తన కుడి చేతిని ఆవిడ ఛాతీ మీద, ఎడమ చేతిని తల మీద ఉంచి ఆవిడ సంచిత, అగామీ కర్మలన్నింటినీ ఆమె సూక్ష్మ శరీరంతో, సూక్ష్మ లోకంలో ఆవిడ చేత అనుభవింప చేసి ఆఖరి కర్మ కూడా ఆవిడ అనుభవించి, ఇక అనుభవించడానికి కర్మే మిగలని స్థితికి తీసుకువచ్చాడు. దాంతో మళ్ళీ పుట్టేందుకు కర్మే లేకపోవడంతో ఆవిడ ముక్తిని పొందిందని, అందువల్ల మైల లేదని శ్రీ రమణ మహర్షి చెప్పారు. ఇలాంటి సంఘటన ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో ఇదొక్కటే నమోదైంది.

ఇలా సద్గురువుల ప్రమేయంతో తమ కర్మలు పోవడం కూడా వారి ప్రారబ్దంలోని భాగమే అయి ఉండాలి.

## కర్మానుభవం రెండు రకాలు

పదార్థంతో తయారు కాబడ్డ శరీరంతో మనం కర్మలని చేస్తూంటాం. మరణంతో ఈ శరీరం నశిస్తుంది. కాని కర్మలు నశించవు అని కర్మ సిద్ధాంతం.



కాబట్టి మనిషి చేసే కర్మ శరీరం నించి పుట్టింది కాదు. మనిషి చేసే కర్మలకి ఆధారం ఈ శరీరాన్ని ఆవరించుకుని ఉన్న మనసే. కాబట్టి కర్మ ఫలం కూడా మరో శరీరంలోని మనసుతోనే అనుభవిస్తాం.

శారీరకంగా అనుభవించే రోగాలు, అవకరాలు, శీతోష్ణస్థితుల వల్ల కలిగే బాధలు, అధిక శారీరక శ్రమ మొదలైన రూపాల్లోనివి శరీరంతో అనుభవిస్తున్నామని మనం భావించినా, అందులోని మనసుతోనే అనుభవిస్తాం. అవి శరీరానుభవాలుగా భ్రమిస్తామంతే.

శరీరానుభవానికి చెందని మిగిలినవన్నీ మానసిక అనుభవాలే. ప్రమోషన్, ధన నష్టం, ప్రేమ సఫలం అవడం, ప్రేమించేవారి మరణం, ఉద్యోగం పోవడం, రావడం, ఇచ్చిన అప్పు తిరిగి రాబట్టుకోలేక పోవడం, లాటరీ తగలడం, ఆత్మ న్యూనతా భావం, ఎన్నికల్లో ఓడిపోవడం...మొదలైన సవా లక్ష కష్టాలని మనం మానసికంగానే అనుభవిస్తాం. వాటి మీద నించి మనసు తీసేస్తే అప్పుడు ఆ అనుభవం ఉండదు.

## త్రివిధ తాపాలు

దుష్కర్మలకి ఫలంగా ప్రారబ్ద కష్టాలు మనకి మూడు రకాలుగా ప్రాప్తిస్తాయిఅని శాస్త్రం చెప్తోంది. వేదాంతపరంగా వాటిని త్రివిధ తాపాలు అంటారు. త్రయం అంటే మూడు. మూడు రకాల దుఃఖాలకి తాపత్రయాలు అని పేరు. అవి...

**1. ఆధిదైవిక దుఃఖం:** తుఫాను, భూకంపం, వడ కొట్టడం, వరదలు, చలి లాంటి అనేక ప్రకృతి సహజమైన వాటివల్ల, యక్ష, రాక్షస, పిశాచ గ్రహాల వల్ల కలిగే దుఃఖం దీని కిందకి వస్తాయి. ఇవి సామూహికంగా అనుభవిస్తాం.

ఎండకి నీడన చేరడం ద్వారా, చలికి కంబళి కప్పుకోవడం ద్వారా, ఇలా ఆ బాధలని నివారించుకోవచ్చు.

**2. ఆధిభౌతిక దుఃఖం**: ఇది పూర్వజన్మలో చేసిన కర్మ ఫలంగా లభించే దుఃఖం. ఇవి రెండు రకాలు. ఒకటి శారీరకం. రెండోది మానసికం.

మన శరీరంలోని కఫ, వాత, పిత్తాలనే ధాతువులలోని తేడా వల్ల కలిగే అనారోగ్యం అనే దుఃఖం శారీరక దుఃఖం. లేదా ఇతర జీవుల వల్ల అంటే మనుషులు, పశువులు, పక్షులు, పాములు లాంటి ఇతరుల వల్ల కలిగే దుఃఖం కూడా దీనికిందకే వస్తుంది.. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాల వల్ల కలిగే మానసిక దుఃఖాలు రెండో రకానికి చెందినవి. శరీరం, మనసుల్లోని ధాతువుల వల్ల ఈ రెండు రకాల దుఖాలు ఏర్పడతాయి. ఇది జీవికి, జీవికి కర్మ ఫలాలని బట్టి మారి వారు ఒంటరిగా అనుభవిస్తారు.

మొదటి రకం దుఃఖ నివారణ ఔషధం తీసుకోవడం ద్వారా, రెండో రకం దుఃఖం వైరాగ్యం ద్వారా నివారించబడతాయి. యంత్ర, తంత్ర, మంత్రాల ద్వారా కూడా ఈ దుఃఖాన్ని పోగొట్టుకోవచ్చు.

**3. ఆధ్యాత్మిక దుఃఖం:**

నేనెవర్ని? ఈ జన్మ ఎందుకు వచ్చింది? నా గతేమిటి? నేనీ జనన మరణ చక్రంలోంచి ఎలా బయట పడతాను అనే విచారమే ఆధ్యాత్మిక దుఃఖం. కొంత ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ఆర్జిస్తే కాని సాధారణంగా ఇది కలగదు.

భగవంతుడ్ని ప్రార్థించడం ద్వారా, సద్గురువు ప్రాప్తి ద్వారా ఈ తాపం నశిస్తుంది.

**అనేక జన్మ సంప్రాప్త కర్మ బంధ విదాహినే**
**ఆత్మజ్ఞాన ప్రదానేన తస్మైశ్రీ గురవేనమ**

-గురు గీత

***భావం:*** అనేక జన్మల నించి పోగుచేసుకున్న కర్మ బంధాలని నాశనం చేసుకునే మార్గాన్ని చూపించి, ఆత్మ జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే గురువుకి నమస్కారాలు.

**అజ్ఞాన తిమిరాంధస్య, జ్ఞానాంజన శలాకయా**
**చక్షురున్మీలితం ఏన తస్మైశ్రీ గురవేనమః**



***భావం:*** అజ్ఞానం అనే అంధకారంలో అలమిటించే మన కళ్ళకి జ్ఞానం అనే అంజనాన్ని ప్రసాదించే గురువుకి నమస్కారం.

## ఒకేసారి పాప పుణ్యానుభవాలు

**దుర్లభం సదా సుఖం**= ఎల్లప్పుడూ సుఖం లభించడం దుర్లభం. అలాగే ఎప్పుడూ దుఃఖానుభవమే రాదు. ఎందుకంటే సాధారణంగా దుఃఖాన్ని మాత్రమే ఇచ్చే పాపకర్మనే లేదా సుఖాన్ని మాత్రమే ఇచ్చే పుణ్యకర్మనే మనిషి అనుభవించడం అరుదు. రెండూ కలిసి ఒకే సమయంలో అనుభవిస్తాడు. ఇందుకు ఉదాహరణ కర్నాటక రాష్ట్రంలో, కొల్లూరులోని మూకాంబికా తల్లి ఆలయం దగ్గర అడుక్కునే ఓ కుంటి బిచ్చగాడు. అతను ఉదయం ఆరు నించి రాత్రి పది దాకా గుడి పక్కన బిచ్చం అడుక్కుంటాడు. తను సౌకర్యవంతమైన జీవితం గడిపితే బిచ్చం వెయ్యరని సాధారణ బిచ్చగాడి జీవితమే గడుపుతున్నాడు. రోడ్డు పక్కన ఎవరి పంచలోనో పడుకొంటాడు. మూకాంబికా తల్లి ఆలయంలో పెట్టే ఉచిత భోజనాన్నే తింటాడతను.చిరిగిన దుస్తులే ధరిస్తాడు. ఆ వృత్తిలో నెలకి పదివేలకి తక్కువ సంపాదించడు. సంపాదించే సుకర్మని, కాని అదే సమయంలో కటిక దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించే దుష్కర్మని ఒకేసారి అతను ఈ జన్మలో అనుభవిస్తూ తన సంపాదనతో అతని ఇద్దరి కొడుకులని ఎం.బి.బి.ఎస్ చదివిస్తున్నాడు.ఆ విధంగా వారి ఋణానుబంధాన్ని కూడా అలా తీర్చుకుంటున్నాడు.

## జీవితమే కర్మల సూచిక

మనిషి జీవితాన్ని బట్టి అతని సంచిత కర్మల్లోని పాప పుణ్యాలని అంచనా వేయచ్చు. ఎవరి జీవితం ఎలాంటి ఒడిదుడుకులు లేకుండా సాఫీగా సాగుతుందో వారికి పాపానికి సంబంధించిన కర్మలు తక్కువ, పుణ్యానికి సంబంధించిన కర్మలు ఎక్కువ వున్నాయని భావించవచ్చు. ఎవరి జీవితంలో కష్ట సుఖాలు సమానంగా ఉన్నాయో వారు గత జన్మలో పుణ్య పాపాలు సమానంగా చేసారని భావించవచ్చు. ఎవరికైతే పేదరికం, కష్టాలు, రోగాలు అధికంగా ఉన్నాయో వారి సంచిత కర్మల్లో దుష్కర్మల శాతం అధికంగా వున్నాయని ఊహించవచ్చు.

## ప్రారబ్ధ కర్మని గుర్తించడం ఎలా?

మన ప్రమేయం లేకుండా మనకి జరిగేవన్నీ ప్రారబ్ధ కర్మలవుతాయి. ఉదాహరణకి మనం వెళ్ళే రైలుకి ప్రమాదం సంభవించడంలో మన ప్రమేయం ఉండదు కాబట్టి మనకి అందులో వాటిల్లే కష్టం ప్రారబ్ధ కర్మ అవుతుంది.

ముఖ్యంగా పుట్టుక, మరణం, వివాహం, సంపాదన, సంతానం, మరణం మొదలైన ముఖ్య జీవిత భాగాలు తప్పక ప్రారబ్ధ కర్మానుసారమే మనకి లభిస్తాయి. ఎవరికి వారు తమ సమర్ధత వల్లే తాము ఫలానా ఉన్నత స్థితికి చేరుకున్నామని భావిస్తూంటారు. అలాగే తమ అసమర్ధత వల్లే ఫలానా నీచ స్థితికి చేరుకున్నామని అనుకుంటారు. కాని అవేమీ నిజం కాదు. అన్నీ మన ప్రయత్నంతో పొందుతున్నాం అని అజ్ఞానంతో ఇలా భ్రమ పడతాం. అది నిజం కాదు. పూర్వ జన్మల్లో చేసిన మంచి కర్మల ఫలితాల వల్లే ఈ జన్మలో ఆరోగ్యం, ఐశ్వర్యం, సంపాదన, సుఖాలు లభిస్తాయి. దుష్కర్మల వల్ల అనారోగ్యం, ధనలేమి లాంటి కష్టాలు వస్తాయి. ఈ జన్మలోని వాటి అనుభవాల వల్ల ఆ కర్మలు ఖర్చయి రద్దవుతాయి. ప్రారబ్ధ కర్మని గుర్తించడానికి రెండు కొలమానాలు ఉన్నాయి.

1. చేయవలసిన పనిని చక్కగా చేసినా దాని ఫలం రాకపోతే అప్పుడు పూర్వ కర్మరూపమైన దైవం బలవత్తరమైనది (ప్రారబ్ధ కర్మ) అని భావించాలి.

**అసంకల్పితమేవేహ యాదకస్మాత్ ప్రవర్తతే**
**నివర్త్యారంభమారబ్ధం ననుదైవస్య కర్మతత్**

-అయోధ్య కాండ, 22-24

**భావం:** ప్రారంభించిన పనికి అడ్డుగా ఊహింపరాని విధంగా, అకస్మాత్తుగా ఏదైనా వచ్చిపడితే అది దైవ విలసితమే.

2. ఏ విధమైన ప్రయత్నం లేకుండా ఏదైనా లభించకూడనిది లభిస్తే అది కూడా ప్రారబ్ద కర్మ అని భావించాలి. మనం రైల్లో ప్రయాణిస్తూండగా కిటికీ అంచున ఉంచిన మన చేతి మీద దాని తలుపు అకస్మాత్తుగా కిందకి జారి మన చేతికి దెబ్బ తగిలితే అది ప్రారబ్ద కర్మానుభవానికే జరిగింది. తలవని



తలంపుగా జరిగేవి అన్నీ కూడా ప్రారబ్ద కర్మ పరిపాకం వల్లే జరుగుతాయి. లాటరి టిక్కెట్ తగిలి ధనం రావడం కూడా ప్రారబ్ద కర్మ కిందకే వస్తుంది.

దుఃఖాలే కాక సుఖాలు కూడా ప్రారబ్ద కర్మానుభవం ప్రకారం అనుకోకుండా వస్తాయి. దీనికి మనందరికీ తెలిసిన చక్కటి ఉదాహరణలు ముగ్గురు ఉన్నారు. ఎంతో ప్రయత్నం మీద, ఎన్నో సర్దుబాట్లు చేస్తే కాని భారత ప్రధాని పదవి లభించదు. దాని మీద ఎప్పుడూ చాలామంది రాజకీయ ప్రత్యర్ధుల కళ్ళు ఉంటాయి. ఎలాంటి ప్రయత్నం లేకుండా భారత చరిత్రలో ముగ్గుర్ని ఆ పదవి వరించింది. ఇందిరా గాంధీని కామరాజ నాడార్ ప్రధాన మంత్రిని చేసాడు. పి.వి. నరసింహరావు సామాను సర్దుకుని ఢిల్లీ నించి వెళ్ళిపోయే దశలో భారత ప్రధాని అయి అయిదేళ్ళు పాలించాడు. చివరి రోజు దాకా సోనియా గాంధి ప్రధాన మంత్రి అవుతుందని అంతా భావించారు కాని మన్మోహన్ సింగ్ ఏ ప్రయత్నం లేకుండా, ఆఖరికి పార్లమెంట్ సభ్యుడు కూడా కాకుండా' ప్రధాని అయారు. వారి పూర్వజన్మార్జిత ప్రారబ్ద కర్మే వారు ప్రయత్నించకపోయినా పరిస్థితులని వారికి అనుకూలంగా మార్చేసింది. అలా అని ఏ విధమైన ప్రయత్నం చేయకుండా 'నా కర్మ ఇంతే' అని అనుకునేవాడు తనకి తను ద్రోహం చేసుకుంటూ దైవ ద్రోహం చేస్తున్నట్లే. కొన్ని ఈ జన్మలో చేసే ప్రయత్నంతో అగామి కర్మల వల్లే లభ్యం అవుతాయి అని విస్మరించకూడదు. ప్రారబ్ధ కర్మల వల్ల కలిగే కష్టాలకన్నా చాలామందికి ఇలా ఈ జన్మలో స్వేచ్ఛా చిత్తంతో చేసే కర్మల వల్లే ఎక్కువ కష్టనష్టాలు వస్తూంటాయి.

## అంతా ప్రారబ్ద కర్మేనా?

మనలో చాలామంది తమకేం జరిగినా 'అంతా నా కర్మ' అనుకుని, అది తమ ప్రారబ్ద కర్మ వల్లే అని భావిస్తారు. పక్కవారు కూడా 'చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత మహాదేవా' అని అది వారి ప్రారబ్ద కర్మవల్లే జరిగిందని అనుకుంటారు. మనిషికి జీవితంలో కలిగే కష్టసుఖాలన్నీ ప్రారబ్దకర్మలై వుండాలని లేదు. వాటిలో కొన్ని ప్రారబ్ద కర్మానుసారం కలిగితే, మరికొన్ని ఈ జన్మలోనే

స్వేచ్ఛా ఇచ్ఛతో, స్వబుద్ధితో అగామి కర్మలని ఆచరించడం వల్ల కలుగుతూంటాయి. ఒకడు నిర్దోషి అయి కూడా జైలుకి వెళ్తే అది తప్పక ప్రారబ్ధ కర్మ వల్ల జరిగినట్లు. అదే నిజంగా దోషి అయి అప్పుడు జైలుకి వెళ్తే అది ప్రారబ్ధ కర్మ వల్ల కాక, ఈ జన్మలో చేసుకున్న అగామి కర్మ వల్ల అవచ్చు. ఈ జన్మలో చేసిన కర్మ తాలుకు ఫలితం వచ్చే జన్మ దాకా వాయిదా పడకుండా ఈ జన్మలోనే ఫలితం చూపించడం వల్ల అతను జైలుకి వెళ్ళచ్చు. పక్కింటి వాడిని కొడితే తిరిగి మనల్ని రెండు కొడతాడు. అది తక్షణ ఫలితం ఇచ్చిన అగామి కర్మ అవుతుంది. దొంగ పోలీసులకి దొరికిపోవడం కూడా అగామి కర్మ ఫలితం తప్ప ప్రారబ్ధ కర్మ ఫలితం అవదు..

## ప్రారబ్ధ కర్మ- మహాత్ములు

శ్రీ రమణ మహర్షికి బ్రతికుండగానే మృత్యువు అనుభవం ఏర్పడటంతో ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోకి ప్రవేశించారు. ఎవరో భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షిని 'మీరు మృత్యువుని జయించిన మృత్యుంజయులు కదా' అంటే, 'ఏమన్నావు? మళ్ళీ ఒకసారి చెప్పు' అన్నారు. అతను 'మీరు మృత్యువుని జయించిన మృత్యుంజయులు కదా' అంటే 'మృత్యువుని జయించానా? మృత్యువుని అనుభవించాను తప్ప నేను మృత్యువుని జయించలేదు. ఒకరోజెప్పుడో శరీరాన్ని వదిలిపెడతాను. మృత్యువంటే ఏమిటి? అది మన మీదకి ఎలా వస్తుంది? మొదలైనవన్నీ నాకు అనుభవాలయ్యాయి. ఎందుకు అనుభవాలయ్యాయి అంటే ఈ శరీరం ఏమవుతుందో నాకు తెలియాలి కాబట్టి. అది నా ప్రారబ్ధ కర్మ కాబట్టి నాకు ముందుగా తెలిసింది.' అన్నారు. మహాత్ముల ప్రారబ్ధ కర్మానుభవానికి సామాన్యుల ప్రారబ్ధ కర్మానుభవానికి చాలా తేడా ఉంది. కాలిపోయిన తాడులా మహాత్ముల ప్రారబ్ధ కర్మ ఉన్నట్లు కనపడ్డా అది వాళ్ళని బాధించదు. కాలని తాడులాంటిది మన ప్రారబ్ధ కర్మ. అది మనల్ని బాధిస్తుంది.

సామాన్యులు ప్రారబ్ధాన్ని అనుభవించడం నించి తప్పించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తే, మహాత్ములు వాటిని ఆనందంగా ఆహ్వానించి అనుభవిస్తారు అని ఎందరో మహాత్ముల జీవితంలోని సంఘటనలని బట్టి గ్రహించచ్చు. కారణం



కర్మ ఫలం అయిన కష్టాలని అనుభవించడం ద్వారా మన కర్మ నాశనం అవుతుందన్న జ్ఞానం వారికి ఉండటం. ప్రారబ్ధ కర్మని మహాత్ములు ఇంటికి వచ్చిన అతిథిని గౌరవించినట్లు గౌరవిస్తారు.

గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి (నెల్లూరు జిల్లా) ఆత్మకథలో వస్తుందిది. కొంతకాలం ఆయనకి కాళ్ళు స్వాధీనంలో లేకుండా పోయాయి. వైద్యానికి ఆయన అంగీకరించలేదు.

"ఏ వైద్యం చేస్తే ఆ కాళ్ళు బాగుపడతాయో నేను అడక్కుండానే స్వామి వారు నాకు చెప్పాలి. అది నా ద్వారా జరిగి వారి కాళ్ళు బాగవ్వాలి. అంతదాకా నేను వారి సన్నిధిలోనే ఉంటాను." అని కస్తూరి అంకయ్య అనే భక్తుడు సంకల్పం చేసుకుని కూర్చున్నాడు.

"లెక్క తప్పిపోతుంది. అట్లా అడక్కూడదయ్యా. పూర్వం నేను ఓ ఆవుని కొట్టాను. దాని ఫలితమే ఇది. దీన్ని అనుభవించి ఆ కర్మ దోషాన్ని పోగొట్టుకోవాలి కనుక మందు తీసుకోను. లేకపోతే మళ్ళీ రావాల్సి వస్తుందయ్యా." తిరస్కరించారు ఆయన.

1948లో రమణ మహర్షికి ఎడమ చేతి పైభాగాన సర్కోమా అనే కురుపు (విషగ్రంధి) లేచింది. రెండు సార్లు దానికి శస్త్ర చికిత్సని చేసినా అది తగ్గలేదు. ఆయన భక్తులు కూడా ఆయన్ని రోగం నయం చేసుకోమని ప్రాధేయ పడ్డారు. కాని ఆయన జవాబు కూడా అదే. నయం చేసుకుంటే తిరిగి దాన్ని అనుభవించడానికి జన్మించాలి. ఆ రోగ కారణంగానే 1950 ఏప్రిల్ 14న రాత్రి ఎనిమిది నలభై ఏడుకి శ్రీ రమణ మహర్షి నిర్యాణం జరిగింది.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస గొంతుకి కేన్సర్ వచ్చింది. ఆయన్ని కూడా భక్తులు రోగాన్ని కుదుర్చుకోమంటే అందుకాయన చెప్పిన సమాధానం కూడా అదే. పూర్వ జన్మల్లో ఎన్నడో వారు అనివార్య ప్రారబ్ధ కర్మగా మారిన పాపం చేసి ఉండబట్టే వారికి ఆ ప్రాణాంతక వ్యాధులు వచ్చాయి. పూర్వ జన్మల్లో సామాన్యుల్లా వారు కూడా కొన్ని దుష్కర్మలు చేసినవారే అయి ఉండాలి. ఈ

జన్మలో వారు మహాత్ములు అయ్యారు. అందుకే 'నిన్నటి పాపి నేటి మహాత్ముడు, నేటి పాపి రేపటి మహాత్ముడు' అన్నారు. అంతా కర్మని, దాని రాతని బట్టే ఉంటుంది. స్వయంగా ఈశ్వరుడికే ప్రారబ్ధ కర్మ ఫలాన్ని అనుభవించడం తప్ప లేదు.

**స్వయం మహేశః శ్వశురో నగేశః సఖా ధనేశ స్తనయో గణేశః**
**తథాపి భిక్షాటనమేవ శమ్భోర్బలీయసీ కేవలమీశ్వరేచ్ఛా**

***భావం:*** ఆయన అందరికీ ఈశ్వరుడు, మిత్రుడు కుబేరుడు, హిమవంతుడు ఆయన మామ, కొడుకు గణేశుడు, (ఇంకో కొడుకు కుమారస్వామి, పరాశక్తి ఐన పార్వతి సహధర్మచారిణి, నివాసం రజత, సువర్ణరత్నాలతో కూడిన కైలాసం) ఆహా! ఇన్ని ఉన్నా కర్మను తప్పించుకోలేక పరమ శివుడు భిక్షమెత్తుతూ తిరగాల్సిన గతి పట్టింది. కర్మ ఫలం బలం ఎంతో చూసారా!

## కర్మే బ్రహ్మ

బ్రహ్మ మనం చేసిన అనేకానేక కర్మల్లోంచి వేటిని వేరుచేసి అనుభవానికి నిర్ణయిస్తాడో అదే రాత. వాటిని అనుభవానికి ఇచ్చేదే శరీరం. అది మనిషి శరీరం కావచ్చు లేదా జంతు శరీరం కావచ్చు. మనకి ఏ శరీరం లభిస్తుంది అన్నది మన అనుభవానికి వచ్చిన కర్మల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. పురుషుడు, స్త్రీ, నపుంసకుడు ఇలా ప్రారబ్ధ కర్మానుభవాన్ని బట్టి జీవాత్మకి ఆయా శరీరాలు లభిస్తూంటాయి. పూర్వ జన్మలోని పురుషుడు ఇప్పుడు స్త్రీగా కాని, నపుంసకుడుగా కాని అనుభవించాల్సిన కర్మని బట్టి అలా పుట్టచ్చు.

**నైవ స్త్రీన పుమానేష నైవ చాయం నపుంసకః**
**యద్యచ్ఛరీరమాదత్తే తేన తేన స యుజ్యతే**

***భావం:*** ఈ ఆత్మ పురుషుడు కాని, స్త్రీ కాని, నపుంసకుడు కాని, ఇలా ఏ ఏ శరీరాల్లో ప్రవేశిస్తే ఆయా ఆకారాలతో ప్రకాశిస్తూంటుంది.



ఒకే రకం రోగం అనేక మందికి వస్తే అది అందరికీ ఒకే మందుతో సమానంగా నివారణ అవుతోందా? లేదు. కారణం? డాక్టర్లు చెప్పే కారణం 'వాళ్ళు రెస్పాండ్ కాలేదు.' తమ ప్రాణాలు పోతాయని తెలిస్తే ఎవరైనా ఎందుకు రెస్పాండ్ కారు? ధనవంతులైన కొందరు రోగులకి ఫైవ్ స్టార్ హాస్పిటల్స్‌లో మేలు రకం వైద్యం జరిగినా వారు మరణిస్తున్నారు. ధర్మాసుపత్రులలో కొందరు బీద రోగులకి జరిగే నాసిరకం వైద్యంతో వారి అదే రకం రోగం మాయం అవుతోంది. అంటే వైద్యుల, రోగుల చేతిలో లేని బలమైనదేదో మరో శక్తి చేతుల్లో ఉన్నట్లే కదా. ఆ శక్తే కర్మ.

ఏ హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళి ఓ ఏడాది స్టాటిస్టిక్స్ పరిశీలించి చూసినా, కొందరు రోగులు పూర్తి చికిత్సతో రోగాలు తగ్గి హాయిగా బయటకి వెళ్తే, మరి కొందరు అదే రకం రోగాలకి అవే మందులు వాడినా తగ్గకుండానే వెళ్తున్నారు అని తెలుస్తుంది-ఒకోసారి పైకే. ఎవరి కర్మ ప్రకారం రోగం తగ్గాలో, చికిత్స పొందాక వారికి రోగం తగ్గుతుంది. లేని వారికి లేదు. అందుకు తగ్గ పరిస్థితులని వారు చేసుకున్న కర్మే సృష్టిస్తుంది. అన్నిటికీ మన కర్మే బ్రహ్మ అయి మన తల రాతని రాస్తుంది. ఇలాగే కొందరికి వచ్చే కొన్ని రకాల గడ్డు సమస్యలు తేలిగ్గా పరిష్కరింపబడితే, ఇంకొందరి సరిగ్గా అలాంటి తేలికపాటి సమస్యలు పరిష్కరింపబడక పోడానికి కూడా ప్రారబ్ధ కర్మే కారణం.

## శాపం సత్వర ఫలాన్ని ఇస్తుంది

శాపం తగలడం అనేది నిజం అని ఈ కింది సంఘటని ఋజువు చేస్తోంది. ఇది మాతృవాణి ఇంగ్లీష్ పత్రికలో షామ్ భట్ అనే అతను తన స్వానుభవాన్ని ఇలా రాసాడు.

షామ్ భట్ అనే బి ఏ విద్యార్థి పుత్తూరు వివేకానంద కాలేజ్‌లో చదువుతూండగా ఆ కాలేజి ప్రిన్స్‌పాల్ అయిన ప్రొఫెసర్ యం ఎస్ అప్పాతో కాలేజీ మేగజైన్ విషయంలో పోట్లాట వచ్చింది. ఆవేశంలో అప్పా ముందే ఆ మేగజైన్‌ని ముక్కలు ముక్కలుగా చింపిపారేసాడు. అతను కాలేజీ చదువు

పూర్తయ్యాక ఏ పని ఆరంభించినా దాన్నించి సరైన ఫలాలు అందడం లేదు. ఓరోజు షామ్ భట్ మాతా అమృతానందమయి దగ్గరకి తనకి కలిగే అపజయాల గురించి చెప్పుకోడానికి వెళ్ళాడు. ఆవిడ అతనేం మాట్లాడకుండానే కాలేజీలో జరిగిన సంఘటనని గుర్తు చేసి, అతనికి గురు శాపం తగిలిందని, ఆయన్ని కలిసి తను చేసిన అపరాధానికి క్షమాపణ వేడుకోమని సలహా చెప్పింది. రెండు రోజుల తర్వాత షామ్ భట్ తన ప్రొఫెసర్ యం ఎస్ అప్పా ఇల్లు వెదుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. ఆయన ఇతన్ని చూడగానే గుర్తు పట్టాడు. షామ్ భట్ తను ఆనాడు చేసిన పనికి పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ కోరడానికి వచ్చానని చెప్పగానే అప్పాకి అతని మీద కోపం పోయింది.

"ఇన్ని రోజులు నిన్ను తలచుకుని తిట్టుకోని రోజు లేదు. ఇప్పుడు నీ మీద నాకు కోపం పోయింది." చెప్పాడు ప్రొఫెసర్.

ఆ తర్వాత షామ్ భట్‌కి సంపాదనలో లోపం లేకుండా పోయింది.

వారిలో మన మీద కోపం నిలిచిపోయేంత లోతుగా మనం ఎవర్నయినా బాధించి ఉంటే, వారి మనసులోని బాధ ప్రకంపనలు మనల్ని వచ్చే జన్మలో వెంటాడి తాకుతాయి. ఒకోసారి ఈ జన్మలోనే అవి వచ్చి తాకచ్చు. కాబట్టి మనం అందులోంచి విడుదలవాలి అని అనుకుంటే మాత్రం, అవకాశం ఉంటే మనం మనస్థాపం కలిగించిన వారందరి దగ్గరకి వెళ్ళి క్షమాపణ చెప్పడం విజ్ఞత అవుతుంది.

## పంచుకునే కర్మ ఫలాలు

ఎవరు చేసిన పాపం లేదా పుణ్యం వారు ఒంటరిగా, స్వంతంగా అనుభవించాలి. ఎందుకంటే వారి పాప పుణ్యాలు వారికి మాత్రమే పరిమితం. ఈ సంగతి అక్రూరుడు ధృతరాష్ట్రుడితో చెప్పాడు.

**ఏకః ప్రసూయతే జన్తురేక ఏవ ప్రలీయతే**
**ఏకోనుభుంక్తే సుకృతమేక ఏవ చ దుష్కృతమ్**

-భారతం , దశమ స్కంధం



**భావం:** జీవుడు ఒంటరిగానే పుడతాడు. ఒంటరిగానే మరణిస్తాడు. తన కర్మల యొక్క ఫలాలని కూడా ఒంటరిగానే అనుభవిస్తాడు.

కాని కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాల్లో కొందరు చేసిన కర్మని ఇతరులు కూడా పంచుకుని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. అలాంటి కొన్ని సందర్భాలివి.

## 1. ప్రజల కర్మలని పంచుకునే రాజు

దేశాన్ని పరిపాలించే రాజు తన ప్రజలంతా చేసే అన్ని రకాల కర్మల్లోంచి కొంత భాగాన్ని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఎందుకంటే వారు ధర్మంగా లేదా అధర్మంగా ప్రవర్తించడానికి రాజు ప్రభావం వారి మీద అధికంగా ఉంటుంది. దీన్నే *'యథా రాజా తథా ప్రజా'* అంటారు. రాజు గుణవంతుడైతే ప్రజలూ గుణవంతులవడం వల్ల వారు చేసే పుణ్యాన్ని లేదా రాజు అధర్మపరుడైతే ప్రజలూ అధర్మపరులవడం వల్ల వారు చేసే పాపాన్ని రాజు పంచుకుంటాడు. ఇలాగే ఇంకా ఎవరెవరు ఇతరుల కర్మని పంచుకుని అనుభవిస్తారో ఓ మహాత్ముడు ఈ శ్లోకంలో చెప్పాడు.

**రాజా రాష్ట్ర కృతం పాపం రాజ పాపం పురోహితమ్**
**భర్తారాం స్త్రీ కృత పాపం శిష్య పాపం గురు వ్రజేత్**

**భావం**: రాజ్యంలో చేయబడే పాపాల ఫలం రాజుకి చెందుతుంది. అలాగే రాజు చేసే పాపాల ఫలం అతనికి సలహాలని ఇచ్చే పురోహితుడికి, ఇంకా భార్య చేసిన పాపం భర్తకి, శిష్యుడు చేసిన పాపం గురువుకి పోతుంది. **పుత్ర పాపం పితుశ్చైవ** అని కొడుకు చేసిన పాపం తండ్రికి పోతుంది.

## 2. ఉద్యోగుల కర్మలని పంచుకునే రాజు

ఒక్క ప్రజల పాపపుణ్యాలనే కాక ప్రభుత్వోద్యోగులు తమ విధి నిర్వహణలో చేసే సుకర్మల తాలూకు పుణ్య ఫల భాగాన్ని, అలాగే దుష్కర్మల తాలుకు పాప ఫల భాగాన్ని రాజు అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఎందుకంటే వారు సుకర్మలని చేయడానికి ప్రోత్సహించాల్సిన బాధ్యత, అలాగే దుష్కర్మలు చేయకుండా చూడాల్సిన బాధ్యత రాజుదే. అందుకే **'రాజ్యాంతే నరకం ధృవం'**

అనే నానుడి ఉంది. రాజు సిబ్బందిలో దుష్కర్మలు చేసేవారే అధికం కాబట్టి రాజు మరణించి అతనికి రాజ్యం అంతం కాగానే, నరకానికి వెళ్తాడు అని అర్థం.

రాజుల కాలం పోయి, ఇప్పుడు ప్రధాన మంత్రి, ముఖ్య మంత్రి, ఇతర మంత్రులకి, ఇంకా ప్రజల చేత ఎన్నుకోబడ్డ పంచాయితీ ప్రెసిడెంటుల్లాంటి అందరికీ ఈ నియమం వర్తిస్తుంది. ఎందుకంటే వారంతా తమ ఏలుబడిలోని ఉద్యోగస్థులకి బాధ్యతని వహిస్తారు.

## 3. పెద్దల పాప పుణ్యాలు పిల్లలకి తగులుతాయా?

తల్లి తండ్రులు చేసిన పాపం పిల్లలకి విధిగా సంక్రమిస్తుందన్నది లోకాభిప్రాయం. కాని ఇందులో పూర్తి నిజం లేదు. ఎవరు చేసిన పాపం లేదా పుణ్యం వారు ఒంటరిగా, స్వంతంగా అనుభవించాలి. ఎందుకంటే వారి పాప పుణ్యాలు వారికి మాత్రమే పరిమితం.

ఐతే ఆ పిల్లలకి కూడా తమ పెద్దల సుకర్మల లేదా దుష్కర్మల్లో భాగం ఉంటే, అప్పుడు దాంట్లో ఆ పిల్లలు తమ భాగాన్ని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. దుష్కర్మ ద్వారా డబ్బు సంపాదించడానికి పిల్లలు తండ్రిని ప్రోత్సహించినా లేదా అలా తండ్రి సంపాదించిన సొమ్ముని పిల్లలు అనుభవించినా అప్పుడు మాత్రమే పిల్లలు ఆ పాపఫలంలో భాగం పంచుకుని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఎలాంటి ప్రమేయం లేకుండా ఊరికే తల్లితండ్రుల కర్మ పిల్లలకి వచ్చి చుట్టుకోదు.

**యది నాత్మని పుత్రేషు నచేత్ పౌత్రేషు న పిత్రుషు**
**నహి పాపమ్ కృతమ్ కర్మసద్యఃఫలతి గౌరివ**

-శాంతి పర్వం 92-20

**భావం:** ఓ వ్యక్తి చేసిన కర్మ ఫలం ఆ కర్త అనుభవంలోకి రాకపోతే అది అతని సంతానానికి (కొడుకులు, మనవలు, వారసులు) అనుభవంలోకి వస్తుంది.

దీనికి ఓ ఉదాహరణ శ్రీపాద శ్రీవల్లభ చరితామృతంలో కనిపిస్తుంది. శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడి ఇంట్లోని ఆవు తక్కువ పాలని ఇచ్చేది. అది దేవుడి నైవేద్యానికి



సరిపోయేది. అతని తండ్రి బాపనార్యులు దానం స్వీకరించకూడదనే నియమాన్ని పాటించేవాడు. దాంతో ఇంకో ఆవుని గోదానంగా స్వీకరించలేదు.

శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడి తాతగారు అయినవిల్లి గ్రామాధికారిగా ఉన్నప్పుడు జమీందారులకు కట్టాల్సిన పన్నుని వసూలు చేసే బాధ్యత తనది కాబట్టి, పంటలు పండినా, పండకపోయినా పన్నుని తన ఇష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండా నిర్బంధంగా వసూలు చేసేవారు. ఈ దుష్కర్మ వల్ల ఆయన మొదటి కొడుక్కి పుట్టిన ఇద్దరు కొడుకులు అంగ వైకల్యంతో జన్మించారు. (నిజానికి అంగవైకల్యంతో జన్మించాల్సిన పూర్వ జన్మ కర్మ గల ఆ ఇద్దరూ ఈ వంశంలో పుట్టారు. తాతగారి దుష్కర్మ వల్ల కాదు) ఆ దుష్కర్మ ప్రభావాన్ని స్వల్పంగా అనుభవించాల్సి ఉండటంతో శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడికి పాల సమస్య వచ్చింది. త్వరలోనే వారింటికి ఓ గోవు వచ్చి ఆ సమస్య తీరింది.

## 4. కలిసి చేసే కర్మ ఫలం

సాధారణంగా ఏ మానవుడూ కర్మని ఒంటరిగా చేయడు. ఇతరులతో కలిసే చేస్తాడు. ఉదాహరణకి మనం ఇంట్లో చేసే భోజనం మనకి అందడానికి దాన్ని పండించిన వాళ్ళు, ఇంటి ముందుకి వచ్చే కూరల బండి వాడు, మధ్య గల దళారులు, అవి పండిన పొలానికి అప్పు ఇచ్చిన బేంకు వాళ్ళు, దానికి హామీ ఉన్నవాళ్ళు, మన ఇంట్లో దాన్ని శుభ్రం చేసి వండినవాళ్ళు, వండటానికి గేస్‌ని తెచ్చిన వాళ్ళు, ఆ గేస్‌ని వెలికి తీసి ఇంటికి సరఫరా అవడానికి భాగం పంచుకున్న అనేకులు కూడా మనం తినడం అనే కర్మలో భాగం పంచుకున్నారు. వారిలో ఏ లింకు తెగిపోయినా మనం అన్నం తినలేం. వారంతా మనం భోజనం తినడం అనే సుకర్మలో భాగం పంచుకుంటారు. ఇలాంటి ఉదాహరణలు మన నిత్య జీవితంలో చాలా ఉంటాయి. అలాగే మనం కూడా ఇతరులు చేసే కర్మల్లో భాగం పంచుకుంటాం.

**కర్తా కారయితా చైవ ప్రేరకశ్చాను మోదకః**
**పుణ్యకార్యే పాపకార్యే చత్వారస్సమభాగినః**

**భావం:** కర్మని చేసేవాడు, చేయించేవాడు, దానికి ప్రేరణని ఇచ్చేవాడు, దాన్ని చూసి ఆనందించేవాడు–ఈ నలుగురు కలిసి చేసిన పాప కార్యంలో కాని, పుణ్య కార్యంలో కాని, దాని ఫలం పంచుకోవడంలో కాని సమాన భాగస్తులు అవుతారు.

వెంకయ్య స్వామి కూడా ఓ సందర్భంలో ఇదే చెప్పారు. గొర్రెలు కాచుకుని వాటిని కసాయి వాడికి అమ్ముకునే వ్యాపారం చేసే ఒకతను స్వామి వారికి భక్తుడిగా మారాక ఆ వృత్తిని మానుకున్నాడు. పదిహేనేళ్ళు స్వామి వారి సేవకే అంకితమయ్యాడు. పదిహేను సంవత్సరాల తర్వాత అతను ఆర్థికంగా ఇబ్బందుల్లో ఉన్నప్పుడు తిరిగి ఆ వృత్తినే కొనసాగించమని స్వామి చెప్పారు.

'అది పాపమని నువ్వే అన్నావుగా' అంటే, స్వామి ఇచ్చిన జవాబు.

"అయ్యా! పదిమందిలో నువ్వు పదకొండో వాడివి కదా."

అంటే గొర్రెల యజమాని, వాటిని మేపినవాడు, సంతకు లేదా కసాయి వాడికి తోలినవాడు, కోసినవాడు, వండినవాడు, వడ్డించినవాడు, తిన్నవాడు...ఇలా ఆ గొర్రెల పుట్టుక నించి, అవి చచ్చే దాకా ఆ పాపంలో ఎంతోమంది భాగస్వాములు అవుతారని స్వామి చెప్పారు. వాడికి తెలిసింది ఆ ఒక్క పనే కాబట్టి స్వామి వాడిని ఆ పనే చేయమన్నారు. మనువు కూడా మనుస్మృతిలో ఇలా చెప్పాడు.

**అనుమంతా విషస్థితా నహంతా క్రయ విక్రయా**
**సంస్కర్తా చోపహర్తా చా ఖేడకశ్చేతి ఘాతుకాః**

**భావం:–** హింసని అనుమతించేవారు, చంపేవారు, మాంసాన్ని అమ్మేవారు, దాన్ని వండేవారు, వడ్డించేవారు, దాన్ని తినేవారు... ఈ ఆరుగురూ ఆ పాపాన్ని పంచుకుంటారు.

ఇదే సూత్రాన్ని అనుసరించి, సమర్థులైన ఇతరులని పుణ్య కార్యాలు చేయడానికి ప్రేరేపించినా, చెడు పనులని చేయకుండా నిరోధించినా కూడా వారి కర్మ ఫలంలో భాగం పంచుకుని మనం సుకర్మలని పెంచుకోవచ్చు.



## దుష్కర్మ సమాజానిది– ఫలం మనది

ఓ వర్షపు చుక్క వల్ల వరద రాదు కాబట్టి ప్రతీ వర్షపు చుక్కా వరదకి తన బాధ్యత లేదనుకుంటుంది. కొన్ని కోట్ల వర్షపు చుక్కలు కలిస్తేనే వరద వస్తుంది. ఇలాగే ఏ మనిషి సమాజంలోని జాడ్యాలకి తను బాధ్యుడు కాదనుకుంటాడు. కాని అందుకు అతను బాధ్యుడై, తగిన కర్మ ఫలాన్ని అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

ఉదాహరణకి ముప్పై రూపాయల దూరానికి ఆటో వాడు అరవై అడిగినప్పుడు ఆ మొత్తం ఇచ్చి ఎక్కినవాడు ఈ సామాజిక దుష్కర్మని ప్రోత్సహించడంతో అందులో చిక్కుబడతాడు. దీనివల్ల ఆటోవాడికి ఎక్కువ అడిగినా ఇస్తారనే ధీమాని అతను ఇస్తున్నట్లే. సమాజంలోని ఎవరూ ఎక్కువ ఇవ్వమని భీష్మించుకుంటే ఈ దుష్కర్మకి తావుండదు. దీని వల్ల జరూరు పనిమీద వెళ్ళాల్సిన అమాయకులు కూడా ఒకోసారి మీటర్ కన్నా విధిగా ఎక్కువ చెల్లించి ఆటోని ఎక్కాల్సి ఉంటుంది. అన్యాయాన్ని ఎదుర్కోని సమాజంలో ఉండే ప్రతీవాడు, దాన్ని ప్రోత్సహించేవాడి దుష్కర్మ ఫలితాన్ని ఇలా అనుభవించాల్సిందే.

ఇలాగే లంచం ఇచ్చే సమాజం లంచాన్ని ప్రోత్సహించే సమాజమే అవుతుంది. అలాంటి సమాజంలో ఉన్న మనమంతా లంచాల బాధితులమే. ఏ ప్రభుత్వ కార్యాలయానికి వెళ్ళినా లంచం ఇవ్వకుండా మన పని జరుగుతుందా?

ముఖ్యమంత్రి రాజశేఖర రెడ్డిది అరాచక పరిపాలన అని ప్రతిపక్షాలు దుయ్యబట్టాయి. ఐతే ఆయన ఆ దుష్కర్మలన్నిటిని ఒంటరిగా చేయలేదు. దానికి ఎంతోమంది సహకారం ఉంది. ఆయన మాట విని అన్యాయంగా ప్రవర్తించిన ప్రభుత్వోద్యోగులు, ఇంకా ఎందరో సహకరిస్తేనే ఆ ఆర్థిక, ఇతర దుర్మార్గాలు సాగాయి. అలాంటి సమాజంలో ఉన్న ప్రజలు దాన్ని ప్రతిఘటించకపోవడం అనే పాప ఫలితాన్ని అనుభవించాల్సిందే. మన రాష్ట్ర ప్రజలంతా ఆ దుర్మార్గుల మధ్య ఉండటమే వీరు చేసే పాపం అయి తమకి తెలీకుండానే ఆ దుష్కర్మల్లో చిక్కుబడతారు. ఇది పంచుకునే కర్మ ఫలం అవుతుంది.

## ఈ జన్మ కర్మానుభవం ఈ జన్మలోనేనా?

క్రితం జన్మలో చేసిన పాప, పుణ్యాలని మనం ఈ జన్మలో అనుభవిస్తున్నామని, ఈ జన్మలో చేసే పాప, పుణ్యాలని వచ్చే జన్మలో అనుభవిస్తామని కర్మ సిద్ధాంతం బోధిస్తోంది. ఐతే ఈ కింది ప్రత్యేక సందర్భాల్లో కర్మ ఫలం అంతదాకా వేచి ఉండక ఈ జన్మలోనే కర్మానుభవం రావచ్చు.

### 1. అధికంగా చేసే ఫలానుభవం ఈ జన్మలోనే

ఒకేరకం పాపాన్ని కాని, పుణ్యాన్ని కాని మనం ఏ జన్మలో అధికంగా చేస్తే, దాని ఫలితం ఆ జన్మలోనే మనకి సిద్ధిస్తుంది. అది వచ్చే జన్మ దాకా వేచి ఉండదు అని శాస్త్రం స్పష్టంగా చెప్పింది.

శ్లో॥ **త్రిభిర్వర్షైస్త్రిభిర్మాసైస్త్రిభిః పక్షైస్త్రిభిర్దినైః**
**అత్యుత్కటైః పుణ్యపాపైరిహైవ ఫలమశ్నుతే**

**భావం:** మనిషి చేసే అత్యధికమైన పుణ్య కర్మ లేదా పాప కర్మ ఈ లోకంలోనే అనుభవించి తీరాలి. అది మూడు సంవత్సరాల్లో కాని, మూడు నెలల్లో కాని, మూడు పక్షాల్లో కాని, మూడు దినాల్లో కాని తప్పక ఫలించును.

ఒక్కడ్ని చంపితే ఆ పాప ఫలితానుభవం వచ్చే జన్మకి వాయిదా పడచ్చు. కాని ఈ జన్మలో వందమందిని హత్య చే(యి)స్తే దాని ఫలితం కూడా ఈ జన్మలోనే అనుభవిస్తాం. ఇందువల్లనేనేమో, రాజకీయ హత్యలకి కారణం అయినవారు సాధారణంగా దారుణంగా హత్య చేయబడి మరణించడం చూస్తుంటాం. అలాగే ఈ జన్మలో ఓ శివాలయాన్ని కట్టిస్తే ఆ పుణ్య ఫలితానుభవం వచ్చే జన్మకి వాయిదా పడచ్చు. కాని ఈ జన్మలో వంద శివాలయాలు కట్టిస్తే ఆ పుణ్యం ఫలితాలు ఈ జన్మలోనే లభిస్తాయి. ఇలా ఏ కర్మ అధికంగా చేసినా దాని ఫలితానుభవం ఈ జన్మలోనే అనుభవిస్తాము.

జీవితాంతం పవిత్రంగా జీవించి అనుష్టానాన్ని క్రమం తప్పకుండా చేసిన దైవ భక్తులు, తమ మరణాన్ని ముందే తెలుసుకుని, ఆ సంగతి బంధువులకి చెప్పి, ఏ మాత్రం భయపడకుండా చెప్పిన టైంకి ఎరుకతోనే ప్రశాంతంగా



మరణించడం గురించి మనలో కొందరైనా విని వుంటారు. ఈ జన్మలో ఉత్కృష్టమైన పుణ్యం చేస్తే ఆ కర్మఫలానుభవంగా అలాంటి నిర్భీతి మరణం సంభవిస్తుంది.

### 2. అవకాశం వస్తే ఫలం ఈ జన్మలోనే లభిస్తుంది.

1928లో పోలిష్ పియానిస్ట్ ఇక్‌నేసి పాడిరవ్‌స్కిని అమెరికాలోని స్టాన్‌ఫోర్డ్‌కి చెందిన ఇద్దరు విద్యార్థులు పియానో కచేరికి ఫీజుగా రెండు వేల డాలర్లిస్తామని చెప్పి ఆహ్వానించారు. ఐతే ఆ ఇద్దరు విద్యార్థులూ ఎంత ప్రయత్నించినా పదహారు వందల డాలర్లకి మించి టిక్కెట్లని అమ్మలేకపోయారు. దాంతో కచేరికి వచ్చిన పాడిరవ్‌స్కికి పదహారు వందల డాలర్లు, మిగిలిన నాలుగు వందల డాలర్లకి తమ ప్రామిసరీ నోటుని ఇచ్చి ఆ విద్యార్థులు జరిగింది చెప్పారు. కాని ఆశ్చర్యంగా ఆ ప్రామిసరీ నోట్‌ని పాడిరవ్‌స్కి చింపేసి, పదహారు వందలు వెనక్కి ఇచ్చేసి వారి వంక దయగా చూస్తూ చెప్పాడు.

"మీకైన ఖర్చులని దీంట్లోంచి ముందుగా తీసుకోండి. మిగిలిన దాంట్లో పది శాతం మీరు మీ సేవకి తీసుకుని ఆ తర్వాత మిగిలింది నాకివ్వండి చాలు."

కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం వచ్చింది. తమ దేశ ప్రజలకి ఆహారం సరఫరా చేయాల్సిందిగా అమెరికన్ ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేసిన కమిటీలో పాడిరవ్‌స్కి సభ్యుడు. అతని సంతకంతో ఆ ఉత్తరం వెళ్ళగానే వేల కొద్దీ టన్నుల ఆహార పదార్థాలు పోలండ్ ప్రజలకి అమెరికా నించి అందాయి. ఓ సారి మాజీ ప్రెసిడెంట్ హెర్బర్ట్ హూవర్ పేరిస్‌కి వచ్చాడని తెలిసిన పాడిరవ్‌స్కి ఆయన చేసిన సహాయానికి తన కృతజ్ఞతలని స్వయంగా తెలియచేయాలని పోలండ్ నించి పేరిస్‌కి ఆయన్ని కలవడానికి వెళ్ళాడు.

"మీరు నేర్పిన పాఠాన్నే నేను అనుసరించాను. కొన్నేళ్ళ క్రితం మీరు స్టాన్‌ఫోర్డ్ యూనివర్సిటీకి వచ్చి పియానో కచేరీ చేసినప్పుడు మీరు కోరిన రెండువేల డాలర్లు మాకు సమకూరనప్పుడు మీరు చూపిన ఔదార్యం గుర్తుందిగా?" అడిగాడు ప్రెసిడెంట్.

"ఆ విషయం మీకెలా తెలుసు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు పొడిరవ్స్కి అతను ఈ సంగతి ఎవరితోనూ చెప్పలేదు.

"ఆ నాటి ఇద్దరు విద్యార్థుల్లో నేనొకడ్ని కాబట్టి. మీరా ఔదార్యం చూపించి ఉండకపోతే మేం ఆర్థికంగా చాలా ఇబ్బందులకి గురై ఉండేవాళ్ళం. ఆ ఋణాన్ని ఈ విధంగా తీర్చుకున్నాను." నవ్వుతూ జవాబు చెప్పాడు అమెరికన్ ప్రెసిడెంట్ హ్యూబర్ట్.

పొడిరవ్స్కికి హ్యూబర్ట్‌తో పని ఏర్పడకపోతే వారి కర్మ బంధం తర్వాతి జన్మలకి వాయిదా పడి ఉండేది.

## మరో ఉదాహరణ

1891లో ఓ వర్షం రాత్రి ఒంటిగంటకి అమెరికాలో ఫిలడెల్ఫియాలోని బ్రాడ్ స్ట్రీట్‌లో ఉన్న డిలియన్ హోటల్‌లోకి విలియం, తన భార్యతో వెళ్ళి ఓ గది కావాలని అడిగాడు.

"సారీ! మా హోటల్‌లోని ఇరవై నాలుగు గదులు ఫిలప్ అయిపోయాయి. మీరు ముందే రిజర్వేషన్ చేసుకోవాల్సింది." జవాబు చెప్పాడు హోటల్ మేనేజర్ జార్జ్ సి బోల్ట్.

ఆ దంపతులు ఇద్దరూ కాసేపు తమలో తాము ఏం చెయ్యాలని చర్చించుకుని తలుపు వైపు వెళ్తూంటే జార్జ్ వాళ్ళతో చెప్పాడు.

"వర్షంలో ఈ అర్ధరాత్రి ఎక్కడికి వెళ్తారు? మీరు నా గదిలో ఈ రాత్రికి విశ్రమించి రేపు వేరే హోటల్ చూసుకోండి."

వారిద్దరూ కౌంటర్ వెనక ఉన్న అతని చిన్న గదిలోని మంచం మీద ఆ రాత్రి నిద్రపోతే, జార్జ్ రిసెప్షన్ హాల్‌లోని సోఫాలో నిద్రపోయాడు. మర్నాడు ఉదయం అతనికి ఆ దంపతులు తమ కృతజ్ఞతలని తెలియచేసి వెళ్తూండగా భర్త చెప్పాడు.



"ఓ పెద్ద హోటల్‌ని నడిపే సామర్థ్యం గల వ్యక్తివి నువ్వు. నీకోసం ఓ హోటల్‌ని కట్టి నిన్ను దానికి మేనేజర్‌ని చేస్తాను."

అది జోక్ అన్నట్లుగా ముగ్గురూ నవ్వుకున్నారు. రెండేళ్ళ తర్వాత పోస్ట్‌లో జార్జ్‌కి వచ్చిన ఓ ఉత్తరంలో, ఆ వర్షం రాత్రి అతను తమ మీద చూపించిన దయని గుర్తు చేస్తూ, తన మాట ప్రకారం ఓ హోటల్‌ని కట్టానని, ఓసారి న్యూయార్క్‌కి రమ్మని ఆహ్వానిస్తూ విలియం రాసిన ఉత్తరం ఉంది. దానికి ఫిలడెల్ఫియా నించి న్యూయార్క్‌కి రిటర్న్ టిక్కెట్ కూడా జత చేసి ఉంది. జార్జ్ అది ప్రాక్టికల్ జోక్ అనుకున్నాడు కాని, టిక్కెట్ ఉండటంతో వెళ్ళిరావడంలో తప్పు లేదనుకుని వెళ్ళి విలియంని కలిసాడు. విలియం అతన్ని న్యూయార్క్‌లో ఫిఫ్త్ అవెన్యూ, తర్టీ ఫోర్త్ స్ట్రీట్‌లో ఉన్న ఎర్ర రాయితో కట్టిన ఓ పెద్ద భవంతిని చూపించి చెప్పాడు.

"జార్జ్. నీ కోసం కట్టిన హోటల్ ఇదే. నిన్ను దీనికి మేనేజర్‌ని చేస్తున్నాను."

అది హోటల్ వాల్‌డ్రోఫ్. అదే నేటి న్యూయార్క్‌లోని నాలుగు వందల గదులు, వెయ్యి మంది ఉద్యోగస్థులు గల ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ వాల్‌డ్రోఫ్ ఆస్టర్ హోటల్. ఓ చిన్న హోటల్‌లో మేనేజర్‌గా పని చేసిన జార్జ్ ఓ వర్షం రాత్రి చేసిన ఓ నిస్వార్ధ సేవ ఫలితం తర్వాతి జన్మలకి వాయిదా పడకుండా ఈ జన్మలోనే దాని ఫలితాన్ని చూపించింది. అనువైన వాతావరణం ఉంటే కర్మ ఎప్పుడూ వాయిదా పడదు.

త్వరలోనో లేదా కొద్ది కాలం తర్వాతో మనం పాతిన విత్తనం నించి వచ్చిన పైరుని మనం తప్పక కోసుకుంటాం అని, ప్రేమని నాటితే ప్రేమని, మంచితనాన్ని నాటితే మంచితనాన్ని, ద్వేషాన్ని నాటితే ద్వేషాన్ని, సహాయాన్ని నాటితే సహాయాన్ని కోసుకుంటాం అని ఆనాటి ఈ రెండు సంఘటనలు ఋజువు చేస్తున్నాయి.

ఓ సాధారణ వ్యక్తి ఓ పోలీస్ ఆఫీసర్ని మన రాష్ట్రంలో కొడితే ఆ కర్మ ఫలితం అందుకు అనువైన వాతావరణం ఉంది కాబట్టి తక్షణమే అతను చవి చూస్తాడు. అదే ఓ ఎంఎల్ ఏ కొడితే మన రాష్ట్రంలో అందుకు అనువైన వాతావరణం లేదు కాబట్టి దాని ఫలితాన్ని అలాంటి వాతావరణం ఏర్పడ్డాక అనుభవిస్తాడు, (ఏ ప్రతిపక్షమో ఎన్నికై, ఆ కేసుని తిరగతోడే సందర్భం ఎదురవుతే) లేదా ఇంకో జన్మలో తగిన ఫలితాన్ని అనుభవిస్తాడు.

దుష్కర్మకి కూడా అమెరికా గడ్డ మీదే ముగ్గురు ఉదాహరణలు ఉన్నారు. 1958 మునుపు ఫిల్టర్ సిగరెట్లని కేవలం ఆడవాళ్ళే తాగేవారు. స్త్రీల సిగరెట్గా ముద్ర పడ్డ దాన్ని మగాళ్ళు కూడా తాగాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ఆ కంపెని మేనేజర్ మగాళ్ళు కూడా దాన్ని తాగే ప్రకటనలని అమెరికాలో 1958లో విడుదల చేసాడు. చూడటానికి రౌడీలా కనిపించే కౌబాయ్ ఓ ఎడారిలో ఒంటరిగా ఉండగా ఫిల్టర్ సిగరెట్ని తాగుతాడు. రెండేళ్ళల్లో ఫిల్టర్ సిగరెట్లని మగాళ్ళు కూడా తాగడం మొదలై, వాటి అమ్మకాలు బాగా పెరిగాయి. ఆ ప్రకటనల్లో నటించిన డేవిడ్ మెక్లీన్, వేని మేక్హరెన్, డిక్ హేమ్మర్లకి 'మేర్ల్బరో మేన్' అనే నిక్నేమ్ కూడా వచ్చింది. ఇక్కడ కూడా ఈ జన్మలో చేసిన కర్మ ఫలితం ఈ జన్మలోనే పొందుతారన్నది చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. వారి ప్రకటనలకి ఆకర్షింపబడ్డ లక్షలాది మంది మగాళ్ళు, సిగరెట్ తాగడం మగతనానికి గుర్తుగా నమ్మి, కొత్తగా సిగరెట్ని తాగే అలవాటు చేసుకున్నారు. దాని దుష్ఫలితాలని వారు అనుభవించారు. అందుకు కొంత కారణం అయిన ఈ ముగ్గురు మోడల్స్ కేన్సర్తోనే మరణించడం విశేషం.

మరో రెండు ఉదాహరణలు. 1984లో ఒకతను తన ఇంటికి కాంపౌండ్ వాల్ కట్టబోతూ తను ఓ అరడుగు పక్క వారి స్థలం కలుపుకోవాలని అనుకుంటున్నానని సలహా చెప్పమని ఇంకొకర్ని అడిగాడు. 'ఓ అడుగు కలుపుకో' సలహా ఇచ్చాడు రెండో అతను. ఇది జరిగిన పధ్నాలుగేళ్ళ తర్వాత ఆ చెడు సలహా ఇచ్చిన అతను తన ఇంటి వెనక మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ అనుమతి



లేకుండా ఓ అవుట్ హౌస్ నిర్మాణాన్ని మొదలెట్టాడు. పిల్లర్స్ పూర్తయి రూఫ్ వేయడానికి చెక్క కొడుతూండగా, చాలాకాలంగా ఖాళీగా ఉన్న వెనక ఇల్లు అమ్ముడై కొత్త యజమాని అదే రోజు వచ్చాడు. అక్కడ ఇల్లు కట్టడానికి అభ్యంతరం చెప్పి, కడితే తగిన చర్య తీసుకుంటానన్నాడు. ఈ తిప్పలన్నీ ఎందుకని అతను ఇంటి నిర్మాణాన్ని విరమించుకున్నాడు. అతనికి పునాదులకి, పిల్లర్స్కి ఏభైవేల పైనే నష్టపోయాడు. ఒకనాడు పక్కవారి స్థలాన్ని అరడుగు ఆక్రమించుకోమని సలహా ఇచ్చిన దుష్కర్మ ఫలితం పక్కవారి ద్వారానే ఈ జన్మలోనే అతనికి లభించింది.

అతని జీవితంలోనే జరిగిన ఇంకో ఉదాహరణ. 1960లలో అతనికి తెలిసిన ఒకరు ఆర్టిసి ఉద్యోగి. ఓరోజు ఈ చెడ్డ వ్యక్తి విజయవాడ నించి గుంటూరు వెళ్తున్నట్లు తెలుసుకుని, ఆర్టిసి ఉద్యోగి తన ఐడెంటిటీ కార్డుని ఇచ్చి, టికెట్ కొనద్దని, పాస్ అనమని, చూపించమంటే దాన్ని చూపించమని చెప్పాడు. గుంటూరు వెళ్ళేప్పుడు ఆ చెడ్డ వ్యక్తి ఆ పని చేసాడు కాని, తిరిగి వచ్చేప్పుడు భయం వేసి టికెట్ కొన్నాడు. నలభై అయిదేళ్ళ తర్వాత ఆ వ్యక్తే మోపిదేవి సుబ్రమణ్యేశ్వర స్వామి ఆలయాన్ని సందర్శించి విజయవాడకి బస్లో తిరిగి వస్తూ టికెట్ కొన్నాడు. మిర్చి బజ్జీ పట్టుకుని తినడం వల్ల వేళ్ళకి అంటిన చమురుని పరధ్యానంగా ఆ టికెట్తో తుడిచి దాన్ని బయట పారేసాడు.

బస్ సగం దూరం ప్రయాణించాక బస్ని ఆపి ఓ జీప్లోంచి దిగిన ఆర్ టి సి చెకింగ్ స్క్వేడ్ బస్లోకి ఎక్కి ప్రయాణీకులందరి టిక్కెట్స్ చెక్ చేస్తే ఈ వ్యక్తి దగ్గర టిక్కెట్ లేదు. ఎస్సార్లో నమోదైన టిక్కెట్లకి, బస్లోని ప్రయాణీకులు సరిపోవడంతో మోపిదేవి నించి విజయవాడకి మళ్ళీ అతని చేత టిక్కెట్ కొనిపించి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. బస్ కదిలాక కండక్టర్ చెప్పాడు, సాధారణంగా ఇలాంటి సందర్భంలో ఫైన్ని కూడా విధిస్తారని, ఆ వ్యక్తికి ఫైన్ విధించకపోవడం అదృష్టం అని. గుంటూరు నించి తిరిగి వస్తూ తను చేసిన పొరబాటుని గ్రహించి అతను టిక్కెట్ కొనడం వల్ల బహుశ ఫైన్ విధించబడలేదు. ఈ పుస్తక రచయిత జీవితంలో పై రెండు సార్లు ఆ విధంగా 'నాటు-కొయ్యి' సిద్ధాంతం పని చేసింది.

## అన్యాయంగా సంపాదించింది ఏమవుతుంది?

**అన్యాయో ఆర్జితం ద్రవ్యం దశవర్షాణి తిష్టతి**
**ప్రాప్తే తు ఏకాదశే వర్షే సమూలంచ వినశ్యతి**

-వృద్ధ చాణుక్యుడు

***భావం:*** అన్యాయంగా సంపాదించిన సొమ్ము పదేళ్ళుంటుంది. అలా వచ్చిన సొమ్ము సమూలంగా, అంటే మన దగ్గర వున్న న్యాయార్జిత సొమ్ముతో సహా, పదకొండేళ్ళకి పోతుంది.

## వీరు కర్మ సాక్షులు

'నువ్వు చేసేది ఎప్పటికీ ఇతరులకి తెలీదన్న హామీ ఉంటే, అప్పుడు నువు ఏం చేస్తావన్నదాన్ని బట్టి నీ కేరక్టర్ ఏమిటో చెప్పచ్చు' అని ఓ మహానుభావుడు అన్నాడు. ఎవరయినా చెడు పనులు చేసేది ఏ ఒక్కరికీ తెలిసే అవకాశం లేదనుకున్నప్పుడే. ఈ విషయంలో చాలామంది అంచనాలు కరెక్ట్ అయి, వారు చేసే దుర్మార్గాలు ఎప్పటికీ ఎవరికీ తెలీకుండా గుప్తంగానే ఉండిపోతాయి. కాని కొందరి అంచనాలు తారుమారై, అవి బయట పడుతూంటాయి. అలాంటి వారే సస్పెండ్ అయేది, జైలుకి వెళ్ళేది, టి విల్లో చూపబడి పరువు పోగొట్టుకొనేది. .

అయితే సాటి మానవుడికి తెలీకుండా ఎంతో జాగ్రత్తగా, నైపుణ్యంతో అధర్మం చేసినా, అది ఎవరికీ తెలీకుండా ఉంటుందనుకోవడం అజ్ఞానం. మనం చేసే ప్రతీ అధర్మపు పనిని గమనించి తెలుసుకునేవారు వున్నారు. కనుక వాటి ఫలం మనం తప్పనిసరిగా అనుభవించే శ్రద్ధని వారు తీసుకుంటారు అని మనం గుర్తుంచుకుంటే, మన ప్రవర్తనా సరళి సజావుగా ఉంటుంది.

వృక్షాల విషయంలో వున్న భూమాత, సూర్యుడు సాక్షులు. ఇలాగే మనుష్యుల కర్మ విషయంలో పరమాత్ముడు కేవలం సాక్షిగా వుండి వారి వారి కర్మ ఫలాలని తగిన సమయానికి ఇస్తున్నాడు. ఈ ప్రపంచంలో ఎంత మారు మూలయినా, ఎంత చీకట్లోనైనా అక్రమాలు, అన్యాయాలు, అధర్మాలు, నేరాలు,



దోషాలు చేసే వాళ్ళని చూసే దైవ సాక్షులు చాలామందే ఉన్నారు అని భాగవతంలో వ్యాస మహర్షి ఇలా చెప్పాడు.

శ్లో॥ **సూర్యోగ్నిఃఖం మరుద్దేవః సోమః సన్ధ్యాహనీ దిశః ।**
**కం కుః స్వయం ధర్మ ఇతిహ్యేతే దైహ్యాన్య సాక్షిణః ॥**

- భాగవతం

***భావం:*** మనలోని అంతరాత్మ, ఇంకా సూర్యుడు, అగ్ని, ఆకాశం, గాలి, చంద్రుడు, ఇరు సంధ్యలు, అన్ని దిక్కులు, జలం, భూమి, ధర్మం... ఇవన్నీ మానవుడు చేసే ప్రతీ కర్మకీ సాక్షులుగా నిలుస్తాయి.

వివేక చూడామణిలో కూడా 507వ శ్లోకంలో కూడా ఓ విషయంలో కర్మలకి సాక్షి సూర్యుడు అని ఓ ఉపమానంగా ఆదిశంకరుల వారు ఈ క్రింది శ్లోకాన్ని చెప్పారు.

**రవే ర్యథా కర్మణి సాక్షిభావో**
**వహ్నే ర్యథావాయసి దాహకత్వమ్...**

***భావం:*** సూర్యుడికి కర్మలందు సాక్షిభావం ఎలా కలదో, అగ్నికి ఇనుప లోహంనందు దహన శక్తి ఎలా కలదో...

పైవి మతపరమైనవి. ఆధ్యాత్మికంగా ఆలోచిస్తే నిజానికి మనం దేవుడు అని పిలిచే విశ్వ చైతన్యం సృష్టి అంతటా లీనమై ఉంది కాబట్టి అది మన కర్మలని సదా చూస్తుంది, గుర్తుంచుకుంటుంది, వాటికి ఫలితాలని ఇస్తుంది. ఈ కర్మ సాక్షులంతా నిజానికి ఆ విశ్వ చైతన్యం రూపాలే. వేదాంత దృష్టి లేని సామాన్యులకి అర్థం అవడానికి మతపరంగా ఇలా కర్మ సాక్షులుగా ఋషులు వాళ్ళని పేర్కొని ఉంటారు. అంతేకాని వారే కర్మ సాక్షులు అని భావించడం వేదాంతపరంగా మూఢనమ్మకం అవుతుంది. మన హృదయంలోనే ఉన్న పరమాత్మ నిజమైన కర్మ సాక్షి. మన మనసుల్లోని ఆలోచనలని, మనం పని చేసేప్పుడు అది ఏ భావంతో చేస్తున్నాం అన్నది ఆయనకి తక్షణం తెలిసిపోతూంటుంది. ఆయనే పరమ సాక్షి.

## బుద్ధిః కర్మానుసారిణి

**అలిరనుసరతి పరిమళం లక్ష్మీరనుసరతి నయన నిపుణమ్**
**నిమ్న మనుసరతి సలిలం విధిలిఖితం బుద్ధిరనుసరతి**

**భావం:** తుమ్మెద పరిమళాన్ని అనుసరిస్తుంది. నైపుణ్యం గలవాడ్ని లక్ష్మీదేవి వరిస్తుంది. నీరు పల్లాన్ని అనుసరిస్తుంది. బుద్ధి విధి లిఖితాన్ని అనుసరిస్తుంది.

మనం అనుభవించాల్సిన ప్రారబ్ద కర్మ వైపే మనం కదులుతాం. దీన్నే 'బుద్ధిః కర్మానుసారిణి' అంటూంటాం. ప్రారబ్ద కర్మ మనల్ని మన ఫలం వైపే నడిపిస్తుంది. మనకి కర్మ ఫలం లేకపోతే అటువైపు వెళ్ళకుండా మన కర్మే మనల్ని ఆపుతుంది. 2008లో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో గౌతమి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లోని కొన్ని పెట్టెల్లో అనేకమంది కాలి బూడిదై మరణించారు. కాని ఎస్ సెవెన్‌లోని డెబ్భై ఆరో బెర్త్ నంబర్ అతనికి రిజర్వేషన్ ఉన్నా, హైద్రాబాద్‌లోని ట్రాఫిక్ జామ్‌లో ఇరుక్కుని టైంకి వెళ్ళి రైలుని పట్టుకోలేక పోయాడు. అక్కడ రైలు ఎక్కే ప్రయత్నం ఉన్నా ప్రకృతి అతనికి అడ్డు పడింది. ఎందుకంటే అతనికి అందులో మరణించే ప్రారబ్ద కర్మ లేదు. ఆ కర్మ ఉన్నవారు రిజర్వేషన్ లేకుండానే ఆ రిజర్వ్‌డ్ డబ్బాల్లోకి ఎక్కి అనామకంగా మరణించారు.

ఇంకో ఉదాహరణ. బాంబేలో 2008 చివర్లో తాజ్ హోటల్‌ని పాకిస్థాన్ టెర్రరిస్టులు ఆక్రమించి మారణ హోమం చేసిన రాత్రి, ఈ గొడవ వల్ల హైద్రాబాద్‌కి ఎక్కాల్సిన రైలు తప్పిపోయిన ఒకతను, తన సోదరి ఇంటికి టేక్సీలో వెళ్తూ టెర్రరిస్టుల కాల్పులకి మరణించాడు. అతని కర్మ అతన్ని ముందు ఆ రైలుకి టిక్కెట్‌ని రిజర్వ్ చేసుకునేలా చేసింది. తర్వాత రైలు తప్పిపోయేలా చేసి, సోదరి ఇంటికి వెళ్ళే ఆలోచనని చేయించింది. దారిలో టెర్రరిస్ట్‌లు కాల్పులు జరిపేప్పుడు అతనెక్కిన టేక్సీ అక్కడ ఉండేలా చేయడమే కాక, అతని ప్రారబ్ద కర్మ అది వాళ్ళ కళ్ళబడేలా చేసింది. మనుషులతో కర్మని తను ఎలా చేయిస్తాడో పరమాత్మ భగవద్గీతలో ఇలా చెప్పాడు.



**స్వభావజేన కౌంతేయ నిబద్ధః స్వేన కర్మణా**
**కర్తుం నేచ్ఛసి యన్మోహాత్ కరిష్యస్యవశోపి తత్**

-గీత 18-60

**భావం:** ఓ కౌంతేయా! మోహంతో నువ్వు చేయడానికి ఇష్టపడని కర్మని కూడా, పూర్వం నువ్వు చేసిన కర్మల బలంతో బంధింపబడి, ఆ ప్రభావంతో తప్పక చేస్తావు.

**ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జున తిష్ఠతి**
**భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా**

-గీత 18-61

**భావం:** అర్జునా! శరీరరూప యంత్రాలని అధిరోహించి సర్వ ప్రాణుల హృదయాల్లో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మ తన మాయతో వారి వారి కర్మలని అనుసరించి వారిని భ్రమింపచేస్తున్నాడు.

**ప్రవర్తయతి తత్కర్మ పరిపాకక్రమం విదన్** : ఎవరి కర్మ పరిపాకాన్ని అనుసరించి వారు ఆ ప్రకారం ప్రవర్తిస్తారు.

## అపరిగ్రహం

శుకబ్రహ్మాశ్రమాన్ని స్థాపించిన శ్రీ విద్యా ప్రకాశానందగిరి జీవిత చరిత్రలో వస్తుందిది. ఓ సారి ఆయన తమ ఊరు బందరుకి వెళ్ళడానికి తమ గురువైన శ్రీ మళయాళ స్వామి అనుమతి తీసుకుని వెళ్తూంటే ఆయన వెనక్కి పిలిచి అడుగుతారు, నీ చేతి సంచీ ఏదని. తన పక్కనున్న మిత్రుడి చేతిలోని సంచీ తనదేనని శ్రీ విద్యా ప్రకాశానందగిరి చెప్తే, 'నువ్వు మోయగలిగి ఉండీ, ఈ జన్మలో నీ మిత్రుడి చేత నీ సంచీని మోయిస్తే, ఆ కర్మబంధం తీర్చుకోడానికి వచ్చే జన్మలో నువ్వు అతని బియ్యం బస్తాని మోయాల్సి ఉంటుంది.' అన్నారు. ఇలాంటివి మనం చాలా చేస్తూంటాం. కొత్తవాళ్ళ నించి పెన్‌లాంటి వస్తువులని, తీర్థయాత్రల్లో, ప్రయాణాల్లో ఇతరుల టూత్ పేస్టుని వాడటం మొదలైనవన్నీ నిత్య జీవితంలో మనకి అనుభవమైనవే. ఇద్దరి మధ్య జరిగిన ఆ కర్మలు ఆ

ఇద్దరికీ బంధాలై తీరతాయి. మనం ఇతరుల నించి బలవంతపెట్టబడో, మొహమాటం చేతనో, మర్యాదకో, కృతజ్ఞతగానో, గౌరవంగానో లేదా మరే ఇతర కారణాల ద్వారానో ఉచితంగా స్వీకరించినవన్నీ తక్షణమే కర్మ బంధాలయి జనన-మరణ చక్రంలో మనల్ని బంధిస్తాయి.

తమ పెట్టెని ఇతరులు పట్టుకోవడానికి అనుమతించడం, ఉత్తరం పోస్ట్ చేయమని ఇవ్వడం, షాపుకెళ్తుంటే తమకి ఫలానాది తెచ్చి పెట్టమని డబ్బివ్వడం లాంటి వందలాది సందర్భాల్లో ఇతరుల సేవని వుచితంగా తీసుకోవడం వల్ల అది కర్మగా మనకి చుట్టుకుంటుంది. ఈ సంగతి తెలీక మనం జీవిత కాలంలో చేసే ఇలాంటి వేలకొద్దీ కర్మ బంధాల్లో చిక్కుకుపోతూంటాం.

నిమ్మకాయ పరిమాణంలోని బంగారమూ బంగారమే. అలాగే ఆవగింజ పరిమాణంలోని బంగారమూ బంగారమే. దేని విలువ దానిదే. వస్తు రాశి తగ్గినందువల్ల విలువ తగ్గుతుంది తప్ప, విలువ పూర్తిగా మాయం కాదు. అలాగే కర్మ ఎంత పెద్దదైనా లేదా చిన్నదైనా దాని ఫలితం దానికుండి తీరుతుంది తప్ప ఫలం మాయం కాదు. ఆరడుగుల తాచుపాము విషం ఎలా ప్రమాదకరమో, అలాగే ఆరంగుళాల తాచు విషం కూడా అలాగే ప్రమాదకరం అవుతుంది. పతంజలి యోగ సూత్రాల్లోని యమ నియమాల్లో ఈ అపరిగ్రహాన్ని కూడా పేర్కొన్నారు. ఇతరులనించి ఏదీ ఉచితంగా తీసుకోకూడదన్న నియమాన్ని తూ.చ. తప్పకుండా నిష్ఠగా పాటించడం ద్వారా అగామి కర్మలు తలెత్తకుండా చేయచ్చు.

## విధి అంటే ఏమిటి?

మనం విధిగా భావించేదంతా నిజానికి ప్రారబ్దకర్మల ఫలాలే. పూర్వ జన్మల్లో అనేకానేక కర్మల ద్వారా మనమే వాటి రచనని చేసుకుని అనుభవిస్తాం. ఆ విధిని మనకి ఇచ్చేది విధాత అయిన పరమాత్మ. ఆ విధి ఎలా ఉందో మన ఆలోచనలు, నిర్ణయాలు, పనులు అలా ఉంటాయి.

మనం చేయదానికి ప్రయత్నించే పనులలో కొన్ని అట్టే ప్రయాస లేకుండా చక్కగా జరిగిపోతాయి. కొన్ని విశ్వ ప్రయత్నం చేసినా జరగవు. కారణం మనం



భావించేట్లుగా ప్రయత్న లోపం కాని, కాలం కలిసి రాకపోవడం కాని, అదృష్టా దురదృష్టాలు కాని కావు. ప్రతీ దానికీ కారణం లేదా మూలం వుంటుంది. మూల కారణం లేనిది ఏదీ ఉండదు. శోధిస్తే ఆ మూల కారణమే ప్రారబ్ద కర్మ అవుతుంది. మనకి పని జరిగే కర్మ వుంటే అట్టే ప్రయత్నం లేకుండా పని అవుతుంది. అదే పని జరిగే కర్మ లేకపోతే ఎంత ప్రయత్నించినా సరే ఆ పని కాదు. కార్య వైఫల్యానికి కారణ వైఫల్యమే, అంటే కర్మే తప్పనిసరి అవుతుంది.

పనులన్నీ వ్యవహారికంగా కనిపించినా, పనులు జరగకపోవడం లేదా జరగడం లౌకికంగా తోచినా, నిజానికి అలౌకిక కారణం వల్లే అవి అలా జరుగుతాయి. మనకి ప్రారబ్ద కర్మ అనుకూలిస్తే పని సక్రమంగా అవుతుంది. లేదా అది విఫలం అయి తీరుతుంది. ఈ సూత్రం మనసుకి పట్టించుకుంటే మనం తలపెట్టిన పని అయేందుకు కృషి చేసాక ఫలించిందా సంతోషం, లేదా దుఃఖం కలగదు. ఆ పనికి అడ్డు వచ్చే మనుషులు, సంఘటనల మీద కూడా అప్పుడు మనకు కోపం రాదు. శ్రీ శృంగేరి జగద్గురు శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ మహాస్వామి విధి గురించి ఇలా చెప్పారు.

'విధి అంటే మనకి సంబంధం లేని దూర వస్తువు అని భావించడం తప్పు. అది నీ పూర్వ కర్మ ఫల స్వరూపం మాత్రమే అని గుర్తించాలి. భగవంతుడు నీ కర్మ ఫల ప్రదాత. కాబట్టి ఆ ఫల రూపమైన విధి నువ్వు చేసుకున్నదే కాని భగవన్నిర్మితం కాదు. విధి పూర్వ కర్మ ఫలితం. విధంటే కర్మ ఫలమే అన్న విషయాన్ని విస్మరించినవారికి మాత్రమే విధి భగవద్దత్తం అనిపిస్తుంది. ఈ రోజు నిన్నటి కర్మ ఫలితం. నేటి కర్మ రేపటికి కారణం.'

## మనిషికి జంతు జన్మ వస్తుందా?

ప్రారబ్ద కర్మలో భాగంగా మనిషికి జంతు, పక్షి, జలచరాల జన్మలు వస్తాయనడానికి మహా భారతంలోని శాంతి పర్వంలో చెప్పిన ప్రమాణం ఇది.

**యథా కాకాశ్చ గృధ్రాశ్చ తథైవోపధి జీవినః**
**ఊర్ధ్వం దేహవిమోక్షాత్ తే భవన్త్యేతాను యోనిషు**

**భావం:** కపటంతో జీవించేవారు కాకులు, గద్దల వలె ఉంటారు. వారు మరణించిన తర్వాత అలాంటి నీచ జన్మలనే పొందుతారు.

ఎప్పుడైతే మన కర్మల ఖాతా దుష్కర్మలతో సగం కంటే ఎక్కువగా నిండుతుందో అప్పుడు మనిషి జంతు జన్మలలోకి వెళ్ళి ఆ దుష్కర్మలని ఆ జన్మానుభవంతో వదిలించుకుంటే కాని తిరిగి మనిషి జన్మ లభించదు అని ఛత్రపతి శివాజి గురువు, సమర్థ రామదాసు 'దాస బోధ'లో చెప్పాడు.

ఎక్కడ వివేకం, అంటే మంచి చెడు అనే విచక్షణ వుంటుందో బంధ హేతువైన కర్మ అక్కడ జరుగుతుంది. అలాంటి జన్మ ఒక్క మనిషి జన్మే. జంతువులకి స్వతంత్రంగా ఆలోచించి కర్మ చేసే వివేకం ఉండదు. కాబట్టి జంతు జన్మల్లో చేసే ఏ కర్మా బంధం కాదు. జంతు జన్మల్లో జరిగే కర్మలన్నీ కేవలం ఫలితం అనుభవించే, అంటే భోగించే కర్మలే తప్ప బంధించే నిర్మాణ కర్మలు జరగవు. ప్రపంచంలో ఏ కాలంలోనైనా ఏ దేశంలోనైనా పులి చేసే కర్మలన్నీ ఒకేలా ఉంటాయి. పక్షి చేసేవి ఒకేలా ఉంటాయి. ఒకదానికి ఒకటి విరుద్ధంగా ఉండవు. కాని ఇద్దరు మనుషుల జీవితాలు పరిశీలిస్తే వారు చేసే కర్మలు చాలా విరుద్ధంగా ఉంటాయి. కారణం వారికి ఉన్న వివేకాన్ని లేదా స్వేచ్ఛా చిత్తాన్ని ఉపయోగించడమే. అధికంగా పేరుకున్న చెడు కర్మలని వదిలించడానికే పరమాత్మ జీవులకి జంతు జన్మలని ఇస్తాడు. లేకపోతే మనిషిగానే పుట్టిస్తూ పోతే చెడు కర్మల నిధిని అతను మరింతగా పెంచుకుపోయే అవకాశం ఉంటుంది.

దుష్ట కర్మల ఫలమైన జంతు జన్మ ఎందుకు బాధాకరమో చూద్దాం. ఓ పిల్లికి ఆకలేస్తే దానికి ఏ తోటి పిల్లీ ఆహారం తెచ్చివ్వదు. ఏ జంతువు ఆహారం అదే జీవితాంతం ఏ రోజుకా రోజు సంపాదించుకుని తీరాల్సిందే. లేదా ఆకలితో మాడాలి. మనిషి విషయంలో అలా కాదు. నెల రోజులు పక్క మీద ఉన్నా ఆహారం ఇచ్చేవారు ఉంటారు. ఓ పులికి జబ్బు చేస్తే ఏ సాటి పులి దానికి వైద్యం చేయకపోగా, స్వాంతనని కూడా ఇవ్వలేదు. మనిషికి అలా కాదు. ప్రాణాంతకం కాని దాదాపు ప్రతీ రోగానికి, చికిత్స చేసి, బాధా నివారణని చేసే మందుని



పక్క మీదకి తెచ్చిచ్చే సాయం ఉంటుంది. కాలు పోయిన కుక్క కుంటుతూనే నడవాలి. దానికి జైపూర్ కాలుని అమర్చేవారే ఉండరు. వర్షాన్ని, ఎండని, చలిని, అది అనుభవించి తీరాల్సిందే.

మనిషి జన్మ అన్నిటికన్నా ఎందుకు ఉత్కృష్టమైన జన్మంటే, మనిషికి తోటి మనిషి సహకారం ఉంటుంది. అతను తన సంతోషాన్ని ఇతరులతో పంచుకుంటే కాని చక్కగా అనుభవించలేడు. కాబట్టి అతని ఆనందంలో చాలామంది పాలు పంచుకుంటారు. అలాగే అతనికి కష్టం వస్తే తోటివారు దాన్ని తీర్చడానికి సహాయం చేస్తారు. కాబట్టి మనిషి జన్మ ఎప్పుడూ సౌకర్యవంతమైనదే. అందుకని సుకర్మలు అధికంగా, దుష్కర్మలు తక్కువగా చేస్తే మంచి మానవ జన్మ వస్తుంది. పుణ్య రాశి తగ్గి, పాప రాశి పెరిగే కొద్దీ, అనారోగ్య, పేద, తక్కువ స్థాయి మనిషి జన్మలు వస్తాయి.

మాతా అమృతానందమయి తన శిష్యులతో ఓ సారి తిరువణ్ణామలైకి వెళ్ళినప్పుడు అరుణాచలానికి ప్రదక్షిణ చేయడం పూర్తయింది. రోడ్డు పక్కన ఓ పాములని ఆడించేవాడు నాగస్వరాన్ని ఊదుతున్నాడు. అమ్మ వెళ్ళి అతని ముందు కూర్చుని ఆ నాదానికి అనుగుణంగా పాము ఆడడం చాలా ఆసక్తిగా చూసింది. తన శిష్యులని అమ్మ అడిగింది, " పిల్లల్లారా, పాములకి ఎందుకు కాళ్ళు చేతులూ ఉండవు?" ఆమె అమాయకపు ప్రశ్న వారందరికీ నవ్వు తెప్పించింది. అప్పుడు అమ్మే సమాధానం చెప్తూ, "పూర్వ జన్మలో వారు కాళ్ళూ, చేతులూ సరిగ్గా ఉపయోగించి ఉండరు. పిల్లల్లారా, గుర్తుంచుకోండి. దేవుడు ఇచ్చిన అవయవాలని ఉపయోగించకపోయినా లేదా తప్పుగా ఉపయోగించినా ఇలాంటి జన్మ ఎవరికైనా రావచ్చు."

పూర్వం చీరాలలో ఉండే ఓ అవధూత ఓ ప్రభుత్వాఫీసు బయట కూర్చుని, ఆఫీసులో పనిచేసే కొందర్ని చూసి వారు తర్వాతి జన్మలో తేళ్ళల్లా పుడతారు అనేవాడు. కారణం ఈ జన్మలో వారు ఇతరులని అకారణంగా బాధించేవారు. మనం ఈ జన్మలో ఏవిధంగా ప్రవర్తిస్తే ఆ మనస్థత్వానికి

అణుగుణమైన జన్మే మనకి వస్తుంది. అధిక పాపం చేసినవారు క్రిమి కీటకాదులు, పక్షులు, జంతువులు, జలచరాలుగా, ఆఖరికి ముళ్ళ చెట్లుగా కూడా పుట్టక తప్పదు. మనిషి జంతువుగా పుట్టిన సందర్భాలు అనేకం వివిధ మహాత్ముల జీవిత చరిత్రల్లో వస్తాయి. అలాంటివి కొన్ని పరిశీలిద్దాం.

మనిషి నికృష్టపు పనులు చేస్తే జంతు జన్మకి వెళ్ళడం గురించి శ్రీసాయి సత్ చరిత్రలో వస్తుంది. శివుని ధనాన్ని కాజేసి, ఒకరి మీద మరొకరు విరోధాన్ని పెంచుకున్న వీర బసవప్ప, చెన్న బసవప్పలు ఒకరినొకరు నరుక్కుని మరణించాక, కప్ప, పాముగా జన్మించారు. పాము కప్పని మింగుతూండగా బాబా ఆ కప్పని రక్షించాడు. తర్వాత బాబా తన దగ్గరున్న భక్తులకి వీర బసవప్ప, చెన్న బసవప్పల వృత్తాంతాన్ని చెప్పారు. మోసం, ద్రోహం, అసూయల్లాంటి నీచ సంస్కారాలు నీచ జన్మలకి దారి తీయిస్తాయనడానికి వీరి కథ ఓ మంచి ఉదాహరణ. మరో ఉదాహరణ కూడా ఆ పుస్తకంలోనే ఉంది.

ఓ రోజు బాబా రెండు మేకలని ముప్పై రెండు రూపాయలకి కొని, నాలుగు శేర్ల శనగపప్పుని కొని వాటికి పెట్టించాడు. ఈ బేరంలో బాబా మోసపోయారని తాత్యా కోతే, శ్యామా అన్నారు. బాబా ఆ మేకలని వాటి యజమానికి ఇచ్చేసి చెప్పారు.

"ఇందులో నేను మోసపోయింది ఏమీ లేదు. గత జన్మలో వారు అన్నదమ్ములు. నా మిత్రులు. చిన్నవాడు బాగా చురుగ్గా డబ్బు సంపాదించాడు. పెద్దవాడు సోమరి. అన్న తమ్ముడ్ని చంపి డబ్బు దొంగిలించాలని అనుకోవడంతో ఇద్దరూ శత్రువులు అయ్యారు. అన్న ఓ రోజు తమ్ముడ్ని బడితెతో కొడితే, తమ్ముడు అన్నని గొడ్డలితో నరికాడు. ఇద్దరూ మరణించారు. ఆ కర్మ ఫలంతో మేకలుగా పుట్టారు. నేను వీళ్ళని గుర్తుపట్టి తిండి పెట్టి ఓదార్చాను."

మానవ జన్మ రావడానికి ఈశావాసోపనిషత్తులో ఇచ్చే సలహ ఇది.

**కుర్వన్నేవేహ కర్మాణి జిజీవి షేచ్ఛతగ్ం సమాః**

**ఏవం త్వయి నాన్యథేతోస్తిన కర్మ లిప్యతే నరే**



**భావం:** శాస్త్ర విహితాలైన కర్మలని చేస్తూ మాత్రమే మానవుడు నూరు సంవత్సరాలు జీవించాలని కోరాలి. మానవ జీవితం మీద ప్రీతి ఉన్నంతవరకూ దుష్కర్మ కాలుష్యాన్ని దూరం చేసుకోడానికి ఇది తప్ప వేరే మార్గం లేదు. దుష్కర్మలు చేస్తే మనిషి జన్మ రాదని తాత్పర్యం.

**తథాప్రతీనస్తు మాసి మూఢ యోనిషు జాయతీ ।**

**భావం:–** తమోగుణం కలిగి చెడు ప్రవర్తనతో వ్యవహరించే మనిషి, మృతి చెందాక పశు, పక్షి, కీటకాది యోనులలో జన్మిస్తాడు.

**క్షిపామ్యజ భ్రమశుభాన్ అసురీష్వేవ యోనిషు ॥**

**భావం:–** వారు మరణించినప్పుడల్లా అసురీ యోనుల్లోనే పడిపోతారు. (అసురీ యోనులంటే, సింహం, పిల్లి, సర్పం, తేలు, కుక్క పంది, గద్ద లాంటివి. పశు, పక్షి, కీటకాలన్నీ అసురీ యోనులకి సంబంధించినవే. జంతువులంటే, ఆవు, మేక, కుందేలు, గేదె లాంటి శాకాహార జంతువుల యోనులందు పుట్టేవి. ).

ఐతే కొందరు జీవికి పురోగమనమే తప్ప తిరోగమనం ఉండదని, అందువల్ల మనిషికి ఇక జంతు జన్మ రాదని భావిస్తారు. అవతార్ మెహర్‌బాబా, రామకృష్ణ పరమహంస శిష్యులలో ఒకరైన అభేదానంద, అరవిందులు, సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ తదితరులు అలాంటి అభిప్రాయం వ్యక్తం చేసిన వారిలో కొందరు. అదే నిజమైతే మనిషి అంతులేని దుష్కర్మలని ప్రతీ జన్మలో చేసుకుంటూ వెళ్తొంటే పాప రాశి భయంకరంగా పెరిగిపోతూంటుంది. దాన్ని తగ్గించే మార్గం ఏది? కాబట్టి తార్కికంగా ఆలోచిస్తే వీరి అభిప్రాయంలో లోపం ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తోంది.

అదీకాక పురోగమనం పొందిన మనుష్యులు కొందరు జంతువుల కన్నా హీనంగా ప్రవర్తించడం మనం చూస్తూంటాం. అదే సమయంలో కొన్ని జంతువులు మనుషుల కన్నా ఉన్నతంగా ప్రవర్తిస్తూంటాయి. రచయితకి తెలిసిన ఒకరు తమ పెంపుడు కుక్క గురించి ఇలా చెప్పారు. అది నిత్యం స్నానం చేసి కాని అన్నం తినదు. మాంసాహారం ముట్టదు. నైవేద్యం పెట్టాక గంట కొట్టాకే తింటుంది. ఓ

వరాహం ఓ గుడికి ప్రదక్షిణలు చేయడం మనం 2008లో టివిలో చూసాం. వాళ్ళు చెప్పింది బహుశ నిజంగా పురోగమనం సాధించిన మనషుల గురించై ఉంటుంది.

## అంగవైకల్యానికి కారణం

ఇంద్రియాలు చేసే మంచి కర్మ గాని, చెడు కర్మ గాని వాటి యొక్క ఫలాలని ఆయా ఇంద్రియాలే అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. కామంతో స్త్రీని చూస్తే గుడ్డివాడిగా పుట్టచ్చు. చెడు వినడంలో ఉత్సాహం ఉంటే, లేదా అధికారిగా ఉండి ప్రజల ఫిర్యాదులని విని కూడా పట్టించుకోక పోతే చెవిటివాడిగా పుట్టచ్చు. తిరుగుబోతు లేదా స్త్రీలని తార్చేవాడు నపుంసకుడి జన్మని పొందచ్చు. ఎదుటి వాడి ఓ అవయవానికి నష్టం కలిగిస్తే ఈ జన్మలో ఆ అవయవ నష్టంతో పుట్టచ్చు. ఇది అవకరానికి కొన్ని కారణాలు మాత్రమే. ఇంకా అనేక ఇతర కారణాల వల్ల కూడా అవకరం రావచ్చు.

## రోగం కర్మ ఫలం

మనం చేసే దుష్కృతాల ఫలాలని శారీరకంగా కాని, మానసికంగా కాని అనుభవిస్తాం అని చెప్పుకున్నాం. ఈ జన్మలో మనకి వచ్చే రోగాలన్నీ పూర్వ జన్మార్జిత కర్మ ఫలాలే. అనేక రోగాల నివారణకి, రుగ్మతలు తగ్గడానికి రోగులు వైద్యశాలలకి వెళ్తున్నారు. వేలకి వేలు ఖర్చుచేస్తున్నారు. 'అసలు నాకే ఈ రోగం ఎందుకు వచ్చింది?' అని వాపోతున్నారు. 'ఇంత దరిద్రమైన రోగం ఇంకోటి ఉండదు' అనుకుంటున్నారు. రోగం ఎందుకు వస్తుందో, ఎలా పోతాయో ఆయుర్వేద శాస్త్రంలో ఇలా చెప్పారు.

**పూర్వజన్మ కృతం పాపం వ్యాధి రూపేణ బాధతే**
**తచ్చాంతి రౌషధై ర్ధానై ర్జప హోమ సురార్చనైః**

**భావం:** పూర్వ జన్మల్లో చేసిన పాపాలు ఈ జన్మలో రోగాలుగా పట్టి పీడిస్తాయి. ఔషధులు, దానాలు, నవగ్రహ జపాలు, హోమాలు, దేవతా పూజ వాటిని వుపశమింపచేస్తాయి.



పూర్వ జన్మ కర్మ ఫలితాలని రోగాల రూపంలో అనుభవించడం మీద మహాత్ములు చెప్పిన అనేక విషయాలు వారి జీవిత చరిత్రల్లో వస్తాయి. గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి దగ్గరకి వచ్చిన ఓ సన్యాసి పక్షిలా గిరగ్గిరా తిరుగుతూ పడిపోయేవాడు. మళ్ళీ కొద్దిసేపటికి లేచి తిరిగి అలా పడిపోయేవాడు. అతని గురించి చెప్తూ స్వామి ఇలా అన్నారు.

"పూర్వం ఇతను పక్షులని వేటాడుతూండేవాడు. ఆ పాపం ఊరికే పోతుందా? అనుభవించవద్దా?"

మరో సందర్భంలో ఓ ఉపాధ్యాయుడు తన కొడుకుని స్వామి దగ్గరకి తీసుకువచ్చాడు. ఆ అబ్బాయికి కాళ్ళు, చేతులు పటుత్వం కోల్పోయి అతని స్వాధీనంలో లేవవి. అతన్ని చూసి స్వామి ఇలా అన్నారు.

"మనమేం చేయగలం? ఇతను పూర్వ జన్మలో గుర్రాలు తోలేవాడు. గుర్రాలని కొట్టిన పాపం ఇప్పుడు అనుభవించాలి కదా."

మరోసారి నాగులవెల్లటూరు అనే ఊరికి చెందిన ఓ అబ్బాయికి రెండు బొటన వేళ్ళ స్పర్శ తెలీకపోవడం గురించి స్వామి దగ్గరకి వచ్చాడతను. స్వామి ఇలా చెప్పారు.

"అయ్యా! ఇతను తమాషాకి క్రితం జన్మలో పిట్టలని కొడుతూండేవాడు. ఇది అనుభవించక తప్పదు."

## కర్మని బట్టి రోగం

**దేవానా మసురాణాంచ అమరత్వా తపమోబలాత్**
**ఏకేనైవ శరీరేణ భుజ్యతే కర్మణాం ఫలమ్**

**భావం:** మనం గతంలో చేసుకున్నది నేడు పొందుతున్నాం. నేడు చేస్తున్నది రేపు పొందుతాం.

కర్మని బట్టి కొన్ని విచిత్రమైన రోగాలు కూడా వస్తూంటాయి. పుట్టిన ఏడాదికి మొదలై, పదేళ్ళకే బాలుడుకి ఎనభై ఏళ్ళ వాళ్ళకి వచ్చే శారీరక మార్పులు కలిగి, ముసలివాడై మరణించే కొందరు వింతరోగులని అమెరికన్ డాక్టర్లు

కనుగొన్నారు. చిన్నతనంలోనే వచ్చే ఓ వ్యాధి వల్ల పిల్లల్లో ఎముకల దృఢత్వం తగ్గి, వాళ్ళని గట్టిగా ఎత్తుకుంటేనే ఎముకలు విరిగే ప్రమాదం గల వ్యాధిగ్రస్థులు కూడా అమెరికాలో ఉన్నారు. చిరునవ్వు నవ్వడానికి ఉపయోగించే కండరాలు పనిచేయక నవ్వని రోగం గలవారి గురించి అమెరికన్ పత్రికల్లో వచ్చింది. హైద్రాబాద్ సమీపంలో మెదక్ జిల్లా, తొగుట మండలంలోని రామాపురంలో గల గురు మదనానంద సరస్వతి ఆశ్రమానికి చెందిన శ్రీ కృష్ణానంద స్వామి అనే సన్యాసి మరణానికి కొద్ది రోజుల ముందు ఎక్కిళ్ళు ఆగకుండా వచ్చాయి. గిదుతూరి సూర్యం అనే ఓ సినిమా దర్శకుడి సమీప బంధువుకి కనురెప్పలకి పక్షవాతం వచ్చి, అవి సదా తెరచుకునే ఉండటంతో ఆమె నిద్రకి మొహం వాచి బాధపడేది. పసితనం నించే జుట్టు మొలవక బట్ట తల వచ్చే మరో వింత జబ్బు కూడా అలోపేషియా అమెరికాలో విస్తారంగా ఉంది. (ఇలాంటివారికి జుట్టుని దానం చేస్తే దాంతో విగ్స్‌ని తయారు చేసి అందించే 'లాక్స్ ఆఫ్ లవ్' అనే ధార్మిక సంస్థ ఒకటి ఫ్లోరిడాలో పని చేస్తోంది) జీడిపప్పు, బాదం పప్పు, వేరుశెనగ పప్పులు తింటే ఎలర్జీతో బాధపడేవారు అమెరికాలో చాలామంది ఉన్నారు. ఇంకా ఇలాంటి అనేక వింతరోగాలు అమెరికన్ మెడికల్ జర్నల్స్‌లో చదవచ్చు. ఇవన్నీ దుష్కర్మలకి కాసిన ఫలాలే.

ఏ దుష్కర్మకి ఏ రకం వ్యాధి వస్తుందో ఋషికేశ్‌కి చెందిన శ్రీ శివానంద స్వామి తయారుచేసిన జాబితాని ఈ పుస్తకం చివరి పేజల్లో చూడచ్చు.

## ఆయుష్షు నిర్ణయం

ఓ ఉయ్యాలలో ఓ పాపని పడుకోబెట్టి బలంగా ఊపితే ఆ ఊపు బలాన్ని బట్టి ఎన్ని సార్లు ఆ ఉయ్యాల ఊగాల్సి ఉందో అన్ని సార్లూ అది ఊగాల్సిందే. దాన్ని మధ్యలో ఆపగల శక్తి ఉయ్యాలలోని పసి పాపకి లేదు. ఉయ్యాల జీవితం. ఉయ్యాలలోని పసిపాప పుట్టిన మనిషి. ఊపు ప్రారబ్ధ కర్మలు. ఓ సారి కొన్ని ప్రారబ్ధ కర్మలతో పుట్టాక వాటిని తొలగించే శక్తి వాటితో పుట్టిన ఎవరికీ ఉండదు అని ఈ పోలికతో చెప్పచ్చు. మనం చేసిన పాప, పుణ్య కర్మలకి



అనుగుణంగా ఈ జన్మని ఎత్తాం. మన ప్రారబ్ధ కర్మలన్నీ అంతం అయేదాకా అంటే, ఉయ్యాల ఊగే బలం తగ్గేదాకా పాప ఊగినట్లుగా మనం వాటిని అనుభవిస్తూ జీవించాల్సిందే.

గడియారానికి కీ ఇస్తే, స్ప్రింగ్ చుట్టుకుని, మరలా ఆ కీ శక్తి అయిపోగానే గడియారం తిరగడం ఆగిపోయినట్లుగా, మనిషి ప్రారబ్ధ కర్మలన్నీ అనుభవించి ఇంక కర్మలు మిగిలి లేనప్పుడు మనిషి ప్రాణాలు పోయి దేహం పడిపోతుంది.

**స్వకర్మ వశతః సర్వ జంతూనాం ప్రభవావ్యయౌ:** తమ తమ కర్మలని అనుసరించి సకల ప్రాణుల చావు పుట్టుకలు ఉంటాయి.

## కర్మ–మరణం

నిరుక్తం అనే వేదనిఘంటువులో యాస్కుడు ప్రపంచంలోని సర్వ వస్తువులకు ఆరు స్థితులుంటాయని చెప్పాడు. అవి...

1. **జాయతే**=పుట్టడం (శిశువు)
2. **అస్తి**= అనుభవంలో వుండటం (కనిపించడం)
3. **వర్ధతే**= పెరగడం
4. **విపరిణమతే**= మార్పుని పొందడం (గడ్డం మీసాలు, ముడతలు)
5. **అపక్షీయతే**= క్షీణించడం (బట్టతల, చెముడు, దృష్టిదోషం)
6. **నశ్యతి**= నశించడం (కనిపించక పోవడం)

దీన్ని బట్టి మనిషితో సహా కనిపించకపోవడం లేదా మరణం లేని వస్తువు ఈ భూతలంలో లేనే లేదు అని తెలుస్తోంది.

**ధృవం హ్యకాలే మరణం న విద్యతే:** కాలం తీరనిదే చావు రాదు.

ఇక్కడ కాలం అంటే ఆయుష్షని కాక ప్రారబ్ధ కర్మలని భావం. కర్మ ఫలానికి, జీవి ఆయుష్షుకి దగ్గర సంబంధం ఉంది. ఆయువు అంటే ప్రారబ్ధాన్ని అనుసరించి ఈ శరీరంతో సుఖ దుఃఖ కర్మ ఫలాలన్నిటిని అనుభవించడానికి సరిపడే కాలమే. కొందరు వృద్ధులుగా మరణిస్తే కొందరు బాల్యంలోనే మరణిస్తారు. కాని వారంతా సరైన వయసులోనే మరణించినట్లు. కర్మ సిద్ధాంతం ప్రకారం

అకాల మృత్యువు అన్నదే లేదు. ఈ జన్మలో తీర్చుకోవాల్సిన ప్రారబ్ధ కర్మలు ఎక్కువ ఉన్నవారు వృద్ధాప్యంలో, తక్కువ ఉన్నవారు బాల్యంలో మరణిస్తారు. మరణించాక మళ్ళీ మిగిలిన కర్మలని అనుభవించడానికి తిరిగి పుడతారు.

**జాతస్య హి ధ్రువో మృత్యుః ధ్రువం జన్మ మృతస్య చ**
**తస్మాదపరిహార్యేర్థే న త్వం శోచితుమర్హసి**

-గీత 2-27

**భావం:** పుట్టినవానికి మరణం తప్పదు. మరణించిన వానికి పునర్జన్మ తప్పదు. కనుక అపరిహార్యాలైన ఈ విషయంలో నువ్వు శోకించ తగదు.

ప్రతీ జీవి జీవితంలోని మృత్యువు ఆఖరి ప్రారబ్ధ కర్మ అవుతుంది. ప్రారబ్ధ కర్మలన్నీ తీరాకే, ఈ పాంచభౌతిక శరీరాన్నించి జీవాత్మని మృత్యువు విడదీస్తుంది. మరణించాక యమ యాతనలు అనుభవించకుండా ఉండటానికి ఓ మహాత్ముడు ఇచ్చిన సలహా ఇది.

**కర్మణా మనసా వాచా సర్వ వస్థాను సర్వదా ।**
**పరపీడాం న కుర్వంతి న తే యాంతి యమాలయం ॥**

**భావం:-** ఆలోచన ద్వారా, మాట ద్వారా, కర్మ (పని) ద్వారా ఎవరైతే ఎప్పుడూ పరప్రాణులకి కష్టాన్ని కలిగించరో, అట్టి వారు ఎప్పుడూ యమ యాతనలు అనుభవించరు.

## కర్మ-హత్య

ఎవరైనా చంపబడ్డప్పుడు చాలామందికి వచ్చే సందేహం, ఓ మనిషి అందరిలా సహజంగా మరణించే దాకా ఆగకుండా ఇంకొకరు అతన్ని చంపితే అప్పుడతని ఆయుష్షు ప్రకారం కాక అతను ముందే మరణించినట్లు అవుతోంది కదా? ఓ జీవి ఆయుష్షుకి ఒక్క క్షణం ముందు కూడా ఈ భూ ప్రపంచంలో ఎవర్నీ ఎవరూ చంపలేరు, ఎవరూ అలా మరణించలేరు. హత్య ద్వారా మరణించడం అతని ప్రారబ్ధ కర్మ అయినప్పుడే అతను హత్య చేయబడతాడు. పాపం చేసినవాడికే అలాంటి మరణం వస్తుంది. అంటే సహజ మరణం ఎలా



ప్రారబ్ధ కర్మో, అలాగే హత్య చేయబడటం ద్వారా మరణించడం కూడా ప్రారబ్ధ కర్మలో ఓ భాగంగా మాత్రమే సంభవిస్తుంది. మహా భారతంలో ఈ విషయం స్పష్టంగా చెప్పబడింది.

**స్వకర్మణా హతం హంతి హత ఏవ సహన్యతే**

-శాంతి పర్వం

**భావం:** పాపి అయినవాడు తన కర్మచే మరణిస్తాడు కనుక, అతన్ని చంపేవాడు చచ్చినవాణ్ణే చంపేవాడు అవుతాడు.

## కర్మ- ఆత్మహత్య

ప్రతీ జీవి పుట్టుక, మరణాలు ప్రారబ్ధ కర్మలు ముందే నిర్ణయించబడి ఉంటాయని ఇందాకే అనుకున్నాం. మరి ఆత్మహత్య ఎలా సంభవం అనే అనుమానం చాలామందికి వస్తూంటుంది. 'కారణం లేకుండా కార్యం జరగదు' అన్న కర్మ సిద్ధాంతం ప్రకారం ఆత్మహత్య ద్వారా మరణించడం అన్నది కూడా వారి ప్రారబ్ధ కర్మలోని భాగమే తప్ప, ఇంకా జీవించాల్సిన సమయం రాసిపెట్టి ఉండగా ఓ మనిషి ఆత్మహత్య చేసుకుని దాన్నించి తప్పించుకోలేడు. అది కర్మ సిద్ధాంతానికే విరుద్ధమైన భావన.

పూర్వ జన్మలో ఎవరైనా ఆత్మహత్య చేసుకునే పరిస్థితులు వారు కల్పించినా, లేదా అందుకు సహాయం చేసినా ఆ దుష్కర్మ ఫలితంగా అతను ఏడు జన్మల పాటు ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణిస్తాడని ఓ సందర్భంలో శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామి చెప్పారు. కొందరు అతి స్వల్ప కారణానికి కూడా ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణించడం మనం చూస్తూంటాం. అందుకు ఇదే కారణం కావచ్చు. తను ఆత్మహత్యకి పురికొలిపిన వాడి ఆత్మ దేహాన్ని వదిలాక పడే బాధని అతని ఆత్మ కూడా అనుభవించి కర్మ క్షయం చేసుకోవాలి కాబట్టి అతను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు. హత్యలా ఆత్మహత్య కూడా ప్రారబ్ధ కర్మ. ఇది వేదాంతం చెప్పేది.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస గురువు తోతాపురి దక్షిణేశ్వర్‌లో పదకొండు నెలలు ఉండి కడుపునొప్పితో బాధ పడి, గంగలో మునిగి చావాలనుకుని వెళ్తే,

ఎంత దూరం వెళ్ళినా మోకాలు వరకే నీరు ఉండటంతో, చేసేది లేక తిరిగి వెనక్కి వచ్చేసాడు. ఆత్మహత్య కూడా ఈశ్వరాధీనం లేదా కర్మాధీనం అని దీన్ని బట్టి తెలుస్తోంది.

హిందూ మతం ప్రకారం ఆత్మహత్య నిషిద్ధ కర్మ. అది మహా పాపం. కర్మ శక్తి మృత్యువుతో ఆగిపోయేది కాదు. అది జాగిలమై మృత్యువు తర్వాత కూడా ఆ జీవిని వెన్నాడుతుంది. జీవిస్తే వాడు అనుభవించే ఫలం కంటే ఆత్మహత్య ఎక్కువగా బాధిస్తుంది. ఇది మత పరమైన భావన. మతం కన్నా వేదాంతం చెప్పేదాంట్లో ఎక్కువ స్పష్టత ఉంటుంది.

**కోహిలోకస్యకురుతెవినాశప్రభవావుభౌ**
**కృతమ్ హితత్కృతెనైవ కర్తాతస్యాపి చాపరః**
-శాంతి పర్వం 217-16

***భావం:*** ఈ ప్రపంచంలో పునరుత్పత్తి, నాశనం ఎవరు చేస్తున్నారు? మానవుని విభిన్న కర్మలే అవి చేస్తున్నాయి.

## మరణ స్థల, సమయాలు

మనం మరణించే సమయం, ప్రదేశం, పద్ధతి కూడా మన ప్రారబ్ధ కర్మలోని భాగాలే. సహజ మరణమా లేక ప్రమాదంలో పోవడమా, ఆత్మ హత్యా లేదా హత్య చేయబడటమా, సునాయాస మరణమా లేదా బాధ పడి పోవడమా, పక్క ఎక్కి ఎత్తి పోయించుకోవడమా లేదా తన పనులు తను చేసుకుంటూ పోవడమా అన్నవి కూడా ప్రారబ్ధ కర్మలోని భాగాలే అవుతాయి.

రచయిత బాల్యంలో ఓ పొరుగాయన హిమాలయాల్లోని బదరీనాథ్‌లో మరణించాడు. హిప్నటిస్ట్ నాగరాజు, విజయవాడ వెళ్ళే రైల్లో మరణించాడు. రచయిత కొండముది శ్రీరామచంద్రమూర్తి కైలాస మానస సరోవర యాత్రకి వెళ్ళి అక్కడ మరణించాడు. ముఖ్యంగా ప్రమాదంలో మరణించడం ప్రారబ్ధ కర్మే. ఓ చిత్ర నిర్మాత బాగా తాగి, హోటల్ గదిలో పడుక్కున్నాడు. ఆ గదిలో మంచి నీళ్ళు లేకపోవడంతో ఆయన దప్పికతో అక్కడే మరణించాడని మద్రాసులో



రచయిత ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం విన్నాడు. స్వంతిల్లు ఉన్నా ఆ రాత్రి ఆయన ఇంటికి వెళ్ళలేదు. మరణ సమయం, స్థలం గురించి చక్కగా వివరించే ఈ కథ చూడండి.

ఓసారి యముడుకి శివుడితో పనిపడి హిమాలయాల్లోని కైలాస పర్వతానికి వెళ్ళాడు. శివుడి దగ్గరకి వెళ్ళబోతూ అక్కడున్న జీవుల్లోని ఓ పిచ్చుక వంక ఆయన ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. యముడు తనని ఎందుకలా చూసాడా అని ఆ పిచ్చుకకి భయం వేసి వెంటనే పక్షిరాజు గరుత్మంతుడ్ని ప్రార్థించింది. అతను ప్రత్యక్షం అవగానే ఆ పిచ్చుక జరిగింది చెప్పి 'యముడు తన ప్రాణాలని తీసుకెళ్ళక మునుపే తనని కాపాడమని' కోరింది.

ఆ పిచ్చుక మీద జాలి కలిగిన గరుత్మంతుడు వెంటనే దాన్ని తన మీద ఎక్కించుకుని తీసుకెళ్ళి కన్యాకుమారిలోని సముద్ర తీరంలో వదిలి వచ్చాడు. శివుడితో పని ముగించుకుని కైలాస పర్వతం నించి బయటకి వచ్చిన యముడు ఆసక్తిగా చూస్తూంటే, ఏం తెలీనట్లుగా ఏమిటని అడిగాడు గరుత్మంతుడు.

"ఇక్కడ ఓ పిచ్చుక ఉండాలి. అదేమైందా అని చూస్తున్నాను." జవాబు చెప్పాడు యముడు.

"దాని ప్రాణం పట్టుకెళ్ళడం నీ వల్ల కాదు. నేను దాన్ని తీసుకెళ్ళి ఓ రహస్య ప్రదేశంలో వదిలి వచ్చాను." నవ్వుతూ చెప్పాడు గరుత్మంతుడు.

"ఈ క్షణంలో అది కన్యాకుమారిలోని సముద్రం ఒడ్డున ఓ విలుకాడి బాణానికి మరణించాల్సి ఉంటే, ఇక్కడ ఎలా ఉందా అని నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది." చెప్పి యముడు వెళ్ళిపోయాడు. మరణించే ప్రదేశం మన ప్రారబ్ధ కర్మ నిర్ణయమే.

## కర్మల బట్వాడా

ఈ జన్మలో అనుభవించిన ప్రారబ్ధ కర్మలు పోను, మిగిలిన పూర్వ జన్మల్లోని సంచిత కర్మలని, ఈ జన్మలో చేసిన ఆగామి కర్మలన్నింటినీ ఆఖరి శ్వాసతో ప్రతీ జీవి తర్వాతి జన్మకి తీసుకువెళ్తుంది. వాసనలని గాలి ఎలా తీసుకువెళ్తుందో అలా కర్మలన్నింటినీ శ్వాస తీసుకు వెళ్తుంది. సూక్ష్మ శరీరం ఈ కర్మలతో ఏర్పడుతుంది. అదే జడ శరీరాన్ని ఆవరించుకుని ఉండేది.

**అర్థా గృహే వివర్తంతే స్మశానే మిత్ర బాంధవా**
**సుకృతం దుష్కృతం చైవ గచ్ఛన్తమనుగచ్ఛతి**

**భావం:** మరణించిన మనిషి సంపద తన ఇంట్లోనే ఉంటుంది. బంధు మిత్రులు స్మశానం దాకే వస్తారు. వెంట వచ్చేవి మనిషి చేసుకునే దుష్కర్మలు, సుకర్మలు మాత్రమే.

## కర్మని బట్టే పునర్జన్మ

కర్మ వల్లే జన్మ అనేది వస్తుంది. ఓ జన్మలో ఓ జీవి చేసిన కొంత కర్మ తాలూకు ఫలాన్ని ఆ జీవి ఆ జన్మలో అనుభవించగా ఇంకా కొంత మిగిలితే, ఆ శేష కర్మ ఫలాన్ని అనుభవించడానికి మరో జన్మని తీసుకుంటాడు. మళ్ళీ ఆ రెండో జన్మలో ఈ ఫలాన్ని అనుభవిస్తూ చేసే కొత్త కర్మని అనుభవించడానికి మళ్ళీ కొన్ని పునర్జన్మలని పొందుతాడు. ఇలా కర్మ, జన్మ, మళ్ళీ కర్మల చక్రంలో జీవులమైన మనమంతా ఎంతో కాలంగా చిక్కుకుని తిరుగుతున్నాం. పునర్జన్మ అనే అధ్యాయంలో (పేజి నంబరు 203) ఈ కర్మ చక్రం గురించి విస్తారంగా వివరించబడింది. ఈ కర్మ చక్రం గురించి శ్రీ ఆది శంకరాచార్య భజగోవిందంలో ఇలా చెప్పారు.

**పునరపి జననం పునరపి మరణం**
**పునరపి జననీ జఠరే శయనం**

**భావం:** మళ్ళీ మళ్ళీ పుడతారు, మరణిస్తారు, తిరిగి తల్లి గర్భాన పడతారు.

మనిషిలో మరణ సమయంలో ఏ గుణం అధికంగా వుంటే దాన్ని బట్టి తర్వాతి జన్మ లభిస్తుందని **(గీత 14-15)** శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. తమో గుణ ప్రధానులకి జంతు జన్మలు వస్తే, రజో గుణస్థులు మనుషులుగా పుడతారు. సత్వ గుణస్థులు ఆధ్యాత్మిక సంపద అధికంగా గల ఇళ్ళల్లో పుడతారు.

**రజసి ప్రలయం గత్వా కర్మసంగిషు జాయతే**
**తథా ప్రలీనస్తమసి మూఢయోనిషు జాయతే**



**భావం:** రజోగుణం వృద్ధి చెందినప్పుడు మరణిస్తే అతడు కర్మంటే ఆసక్తి గల మనుషుల్లో పుడతాడు. అలాగే తమో గుణం అధికమైనప్పుడు మరణించిన మానవుడు పశు పక్షి కీటకాది నీచ యోనుల్లో పుడతాడు.

## సత్వగుణ సంపన్నులు వచ్చే జన్మలో ఎలా పుడతారు?

**యదా సత్త్వే ప్రవృద్ధే తు ప్రళయం యాతి దేహభృత్**
**తదోత్తమవిదాం లోకాన్ అమలాన్ ప్రతిపద్యతే**

-గీత 14-14

**భావం:** సత్త్వ గుణం ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు మరణిస్తే అతడు ఉత్తమ కర్మలని ఆచరించేవారు చేరే నిర్మలమైన స్వర్గం మొదలైన దివ్య లోకాలని చేరుతాడు.

యోగ భ్రష్టుడు స్వర్గం మొదలైన దివ్య లోకాలలో అనేక సంవత్సరాలు గడిపాక పవిత్రులు, ధనవంతులు ఐనవారి ఇంట్లో పుడతాడు. (8-41) ఒకోసారి పై లోకాలకి పోకుండానే అతను జ్ఞానులైన వారి కుటుంబంలో పుడతాడు. ఐతే ఇది చాలా దుర్లభ జన్మ.(గీత 8-42) లేదా ఆధ్యాత్మికంగా వున్నత స్థితిలోని యోగి కుటుంబంలో పుట్టి తిరిగి తన సాధనని కొనసాగిస్తాడు. (గీత 8-43)

దీన్ని బట్టి మరణ సమయంలో ఏ గుణం అధికంగా వుంటే తిరిగి అదే గుణంతో, అదే గుణానికి చెందిన జీవిగా పుడతారని తెలుస్తోంది. చేసిన కర్మలు కూడా మనిషి తర్వాతి జన్మని నిర్ణయిస్తాయి. సుకర్మలు అధికంగా ఉంటే మనిషి జన్మ, మరీ అధికంగా ఉంటే ఉత్తమ మానవ జన్మ, దుష్కర్మలు అధికంగా ఉంటే జంతువు, పక్షి, లేదా కీటకం, వృక్షాలు లాంటి జన్మలు వస్తాయి అని శాస్త్రం చెప్తోంది. మన కర్మని బట్టే దేవుడు మనల్ని సృష్టిస్తున్నాడు. **(గీత 9-8)**

**ప్రకృతిం స్వామవష్టభ్య విసృజామి పునః పునః**
**భూతగ్రామమిమం కృత్స్నమ్ అవశం ప్రకృతేర్వశాత్**

**భావం:** తమ తమ స్వభావ వశంలో పరతంత్రమైయున్న భూత సముదాయాన్ని నా ప్రకృతి నాశ్రయించి మాటిమాటికీ వాటి కర్మానుసారం సృష్టిస్తున్నాను.

శ్రీపాద శ్రీవల్లభ చరితామృతంలో కర్మ మరు జన్మకి ఎలా దారితీస్తుందో వస్తుంది. నిష్కారణంగా భార్యని హింసించిన భర్త బాల వితంతువుగా ఏడు సార్లు పుడతాడు. ఓ పురుషుడు నలుగురైదుగురు స్త్రీలని వివాహం చేసుకుంటే, తర్వాతి జన్మలో ఆ పురుషుడు స్త్రీగా జన్మిస్తాడు. అతని మీద తమ కామ వాసనలు నశించని స్త్రీలు పురుషులుగా జన్మించి, ఆ స్త్రీని అనుభవిస్తారు. ఒకే జన్మలో ఇది జరిగితే వ్యభిచార దోషం కలుగుతుంది. వేరు వేరు జన్మల్లో వివాహం చేసుకుంటే ఆ దోషం ఉండదు. కర్మ ప్రభావాన్ని బట్టి ఇది జరుగుతుంది. భార్యాభర్తలని విడదీసిన పాతకులు స్త్రీ, పురుష జన్మ కాని నపుంసక జన్మని ఎత్తి, సంసార సుఖం అంటే ఏమిటో తెలీక మనస్థాపాన్ని అనుభవిస్తారు.

తీరని తీవ్రమైన కోరిక కూడా తర్వాతి జన్మని నిర్ణయిస్తుంది. మరణించే సమయంలో మామిడి పండు తినాలన్న కోరిక కలిగితే, తర్వాతి జన్మలో మామిడి పండులో పురుగుగా పుట్టచ్చు. మరణించేప్పుడు ఆఖరి శ్వాస సమయంలో ఏ ఆలోచన కలిగితే ఆ ఆలోచన ఫలితమైన జన్మ తర్వాతి జన్మగా వస్తుంది. ఇది భగవద్గీతలోని మాట **(గీత 8-6)**

ఓ ప్రవచనంలో స్వామి సుందర చైతన్యానంద ఇలా అన్నారు.

"మన సంకల్పాలే మన తర్వాతి జన్మని నిర్ణయిస్తాయి. అబ్బాయిలంతా తన వెంట పడాలనే కోరిక గల అమ్మాయి సంకల్పం ఈ జన్మలో తీరకపోతే, తర్వాతి జన్మలో ఆడ కుక్కగా పుడుతుంది. మగ కుక్కలన్నీ ఏక కాలంలో ఆ ఆడ కుక్క వెంట పడుతూంటాయి."

దీన్నిబట్టి చిన్న లేదా పెద్ద కోరికలని ఉంచుకోవడం మంచిది కాదని అర్థమవుతోంది. అందుకే వైరాగ్యానికి వేదాంతంలో పెద్ద పీట వేసారు.

## స్వర్గ నరకాలు ఉన్నాయా?

కర్మ సిద్ధాంతం ప్రకారం ఇంద్రుడు, రంభ, ఊర్వశి, మేనకలు, ఇతర అప్సరసలు గల, మనం పురాణాల్లో చదివే సుఖాన్నిచ్చే స్వర్గం నిజంగా ఉందా?



దీనికి ముందుగా సుఖం అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. **సచ్చిదానందానుభవ స్వరూపం జ్ఞాత్వా ఆనందరూపావస్థితిః ఏవ సుఖమ్.** *(నిరాలంబోపనిషత్ 26)* అంటే సత్, చైతన్య, ప్రకాశ, జ్ఞాన, ఆనంద లక్షణాల స్వతస్సిద్ధమైన సంపూర్ణ అనుభవ స్వరూపాన్ని తెలిసికొని, జ్ఞాపకంలో నిలుపుకుని ఆనంద రూపంలో స్థిరత్వాన్ని పొందడమే సుఖం అంటే. దీన్నే బ్రహ్మానందం అంటారు.

ఇప్పుడు నిరాలంబోపనిషత్ ఇచ్చిన స్వర్గం నిర్వచనం చూద్దాం. **సత్సంసర్గన్ స్వర్గః** (నిరాలంబోపనిషత్-28) అంటే సత్ లక్షణాన్ని సృజించుకోవమే స్వర్గం. అంటే తను సచ్చిదానంద స్వరూపుడైన పరమాత్మ అనే విషయం తన ఉనికిలో చూడగలగడం స్వర్గం. ఇందువల్ల బ్రహ్మానంద సుఖం కలుగుతుంది. దీన్నిబట్టి సుఖం, స్వర్గం అనే రెండిటి నిర్వచనాలు దాదాపు ఒక్కటే అని తెలుస్తోంది. అంటే ముక్తిని పొందడమే స్వర్గం అని వేదాంతం చెప్తోంది.

మరో స్వర్గం కూడా ఉంది. ఇది లౌకికమైనది. **సృజ్యత ఇతి స్వర్గః** సృజింపబడేదే స్వర్గం. **స్వప్రయత్నేన గచ్ఛతీతి స్వర్గః** తన ప్రయత్నం చేత చేరేది స్వర్గం. అంటే తన ప్రయత్నంతో మనసుతో భోగ స్వర్గాన్ని ఊహించుకోవడమే స్వర్గం. అలసిన బాటసారి కడుపు నిండా భోజనం చేసి చక్కటి మంచం మీద నిద్రిస్తే అది అతను సృజించుకున్న స్వర్గం. అసలు స్వర్గం తను పరమాత్మ అనే ఎరుకని కలిగి ఉండటమే. నరకం సంగతి చూద్దాం.

## నరకం

నరకం అంటే దుఃఖమే కాబట్టి ముందుగా దుఃఖం అంటే ఏమిటో చూద్దాం. నిరాలంబోపనిషత్ ప్రకారం **అతన్ సంసారవిషయసంకల్ప ఏవ దుఃఖం** *(నిరాలంబోపనిషత్-27)* అంటే సుఖానికి వ్యతిరేకంగా ఉండే అన్ని సంసార విషయాల సంకల్పమే దుఃఖం. సంసారం అంటే ఏమిటి? భార్యా భర్తలు కలిసి జీవించడం అని లౌకిక ప్రపంచంలో అర్థం. కాని వేదాంతపరంగా దాని అర్థం వేరు.

**సంసరతి అనేన ఇతి సంసారః స్మృ గతౌ**. అంటే స్వతస్సిద్ధమైన బ్రహ్మ రూపమైన సత్, చైతన్య, ప్రకాశ, జ్ఞాన, ఆనంద లక్షణాల జ్ఞాపకం నించి జారిపడుట సంసారం అని అర్థం. తను పరమాత్మ అనే స్మృతి పోవడాన్ని సూక్ష్మంగా 'అజ్ఞానం' అని అంటారు. (సత్వ, రజో, తమో గుణాలు అజ్ఞానానికి ప్రతీకలు) తిరిగి ఆ స్మృతి కలిగేదాకా, అంటే ముక్తిని పొందేదాకా అంటే, తను సచ్చిదానంద స్వరూపం అన్న ఎరుకని, ఉనికిని తిరిగి పొందే దాకా మనం జనన మరణ చక్రంలో పడి కొట్టుకుంటాం. ఇదే సంసారం. కర్మ-జన్మ అన్నదే సంసారం. దీనివల్ల బంధం కలుగుతుంది. సంసారానికి సంబంధించింది ఏదైనా దుఃఖకరమైందే కాబట్టి బంధం కూడా అంతే. బంధం అంటే ఏమిటో తెలుసుకుందాం.

**అనాద్యవిద్యావాసనయా జాతోహమిత్యాది సంకల్పో బన్ధః** (నిరాలంబోపనిషత్ - 30) అంటే 'అనాదిగా పీడిస్తున్న అవిద్య యొక్క వాసనచేత పుట్టినవాడిని నేను' మొదలైన ఆలోచనలే బంధం. ఈ ఆలోచనకి ఆలంబనంగా అనేక బంధాలు ఉంటాయని శాస్త్రం చెప్తోంది. అవి అనేకం. తల్లి, తండ్రి, సోదరుడు, కొడుకు, ఇల్లు, తోట, భార్య మొదలైనవి నావి అనే సంసార ఆవరణపరమైన సంకల్పం బంధం. కర్తృత్వం (నేను, నాది) మొదలైన అహంకార సంకల్పం బంధం. అష్టైశ్వర్యాల మీద ఉండే ఆశ బంధం. ఉపాసన, యజ్ఞ, వ్రత, తప, దాన, విధి, విధానాల సంకల్పం బంధం. యోగం చేయాలనుకోవడం, యమ నియామాల సంకల్పం బంధం. వర్ణాశ్రమ ధర్మాలు పాటించాలనే సంకల్పం బంధం. భయం, సంశయం లాంటి గుణ సంబంధమైన సంకల్పం బంధం. మోక్షం మాత్రమే కావాలనే సంకల్పం బంధం. **సంకల్ప మాత్ర సంభవః** అంటే, ఏ సంకల్పమైనా బంధం. సంసారం వల్ల బంధం, బంధం వల్ల దుఃఖం కలుగుతాయని తెలుస్తోంది. ఇక నరకం అంటే ఏమిటో చూద్దాం.

నరకాన్ని నిరాలంబోపనిషత్ ఇలా నిర్వచించింది. **అసత్ సంసార విషయ జనన సంసర్గ ఏవ నరకః** అంటే, సంసార విషయంలో జనింపచేసే సత్యం



కాని వాటి చేరికయే నరకం. అంటే చావు పుట్టుకలు, వాటి మధ్య జరిగేదంతా నరకం. అదంతా అజ్ఞానం వల్లనే జరుగుతుంది కాబట్టి అజ్ఞానమే నరకం అంటే. మనమంతా అజ్ఞానులం కాబట్టి ఈ ప్రపంచంలోనే నరకాన్ని అనుభవిస్తున్నాం. వేదాంతపరంగా నరకం అంటే తను పరమాత్మనన్న మరుపు, నేను నాది అనే బంధం, చావు పుట్టుకల చక్రం, భౌతిక దేహం అని అర్థం. **కో వాస్తి ఘోరో నరకః స్వదేహః** ఘోరమైన నరకం ఏది? ఈ శరీరమే. ( **ప్రశ్నోత్తరి మణిమాల**)

మతపరమైన నరకం గురించిన వర్ణన గరుడ పురాణంలో, దేవి భాగవతంలో ఉంది. మనం చేసే పాపాలు, వాటికి నరకంలో అనుభవించే శిక్షలు, నరకంలోని రకాలు గురించి ఇంకా అనేక పురాణాల్లో వివరంగా వర్ణించబడింది. కర్మ సిద్ధాంతం ప్రకారం యముడు, యమ భటులు, కాగే నూనె బాణలిలో మరిగే పాపులు గల నరకం నిజంగా ఉందా? లేక ఇది కల్పనా? యముడు, చిత్రగుప్తుడు, స్వర్గ నరకాలు పురాణాల్లో కొన్ని కథలకి సూచించడానికి సంకేతంగా చేసిన పాత్రల కల్పన మాత్రమే. పాపాలకి శిక్ష అనుభవించాక జీవికి ఇక మళ్ళీ జన్మకి రావాల్సిన అవసరం ఏముంది? వచ్చినా పాపరహితులైన అంతా సమానులుగా రావాలి కాని ఇలా హెచ్చు తగ్గులతో ఎందుకు పుడతారు? అవి కేవలం మనిషికి పాపం చేయడానికి భయం కలిగించేందుకు ఋషులు చేసిన హెచ్చరికలై ఉండాలి.

ఏ దుశ్చర్యకి ఏ రోగమో నిర్ణయింపబడ్డాక అది భౌతిక దేహంతోనేగా అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. పరస్త్రీలతో అక్రమ సంబంధం గలవాడు క్షయ వ్యాధికి గురయి ఆ నరకాన్ని ఇక్కడే అనుభవిస్తాడు. వ్యభిచార వ్యాపారం చేసినవాడు హిజ్రాగా జన్మించి నరకాన్ని ఈ లోకంలోనే అనుభవిస్తాడు. ఇలా ప్రతీ దుష్కర్మకి ఓ ఫలితం ఉంది కాబట్టి ప్రత్యేకంగా నరకం అనే ఇంకో లోకం ఉండకపోవచ్చు. మనస్సే నరకాన్ని ఈ లోకంలో అనుభవిస్తోంది తప్ప పురాణాల్లో చెప్పినట్లుగా ప్రత్యేకంగా నరకం అనేది ఉండదు. ఎందుకంటే పాపం అధికంగా చేస్తే ఆ పాపానుభవానికి జంతు జన్మ వస్తుందని చెప్పుకున్నాం. చెడు కర్మలు చేసినవాడు

చెడు యోనుల్లో పుట్టి కష్టాలు అనుభవిస్తాడు. ఇక నరకం అవసరం ఎక్కడుంది? ఇది వేదాంతపరమైన విశ్లేషణ.

## ఓ సారి ఆలోచిద్దాం

మనమంతా ఏ చెడ్డ పని చేసినా దాని కర్మ ఫలాన్ని పట్టించుకోకుండా చేయడానికి అలవాటు పడ్డాం. ఫొటోగ్రాఫర్ కెవిన్ కార్టర్ ఆఫ్రికాలోని బీద దేశం సూడాన్‌లో క్షామం వచ్చినప్పుడు 1994లో తీసిన, పులిట్జర్ బహుమతి పొందిన ఓ ఫొటోలో, ఓ పిల్ల దేకుతూ కిలో మీటర్ దూరంలో ఉన్న యు ఎన్ ఓ అన్నదాన శిబిరానికి వెళ్తోంది. అస్థి పంజరానికి చర్మం తొడిగినట్లున్న ఆ పాపకి మూడు నాలుగు అడుగుల వెనకే, ఆ పాపలో చలనం ఆగగానే తిందామని ఓ పెద్ద గద్ద అనుసరిస్తోంది. ఆ ఫొటో చూసిన వారంతా నిర్ఘాంత పోయారు. తర్వాత ఆ పాపకి ఏం జరిగిందో ఆ ఫొటోగ్రాఫర్‌తో సహా ప్రపంచానికి తెలీదు. మూడు నెలల తర్వాత డిప్రెషన్‌తో కెవిన్ కార్టర్ ఆత్మ హత్య చేసుకున్నాడు. 'ఆ పాప స్థానంలో నేనుంటే? ఏం దుష్కర్మ వల్ల ఆ పాపకి ఇలాంటి జన్మ లభించింది?' అనే ఆలోచన అది చూసిన వారిలో ఎంతమందికి కలుగుతుంది?

2004లో అనుకుంటా ఓ మండు మే నెలలో ఈనాడు దినపత్రికలో మొదటి పేజీలో మన దేశాన్ని ఎండ ఎంత మండిస్తోందో సచిత్రంగా ఓ వార్తని ప్రచురించారు. ఢిల్లీలోని రాష్ట్రపతి భవన్ ఆవరణలోని పచ్చిక బయల్లోని ఓ రబ్బర్ ట్యూబ్‌కి ఏర్పడ్డ రంధ్రం లోంచి కారే నీటి ధార నించి రెండు పావురాలు నీళ్ళల్లో జలకాలాడుతున్నాయి. పక్క ఫొటోలో హైద్రాబాద్‌లోని నీళ్ళు రాని ఓ పంపు దగ్గర నీళ్ళ కోసం ప్రయత్నించే ఓ రెండు పావురాలు ఉన్నాయి. ఆ పావురాలు ఢిల్లీ రాజ్‌భవన్‌లో, ఇవి హైద్రాబాద్‌లో ఎందుకు పుట్టాయి? నీటి దప్పికతో హైద్రాబాద్‌లోని పావురాలు పడే బాధ ఎలాంటిది? మర్నాడు అవి దాహంతో అలమటించి మరణించిన ఫొటో వచ్చింది. 'ఆ పావురాల స్థానంలో నేనుంటే? ఏ దుష్కర్మ వల్ల ఆ పావురాలకి అలాంటి జన్మ లభించింది?' అనే ఆలోచన అది చూసిన వారిలో ఎంతమందికి కలుగుతుంది?



చాలాసార్లు మనం చెత్త కుప్పల దగ్గర అస్థిపంజరంలా కనిపిస్తూ ఆహారం కోసం వెదికే జంతువులని చూస్తూంటాం. ఐతే వాటిని మనం పట్టించుకోం. 'ఆ జీవి స్థానంలో నేనుంటే? ఎందుకలా కష్టపడుతోంది? ఏ దుష్కర్మ వల్ల దానికి అలాంటి జన్మ లభించింది?' అని కూడా మనం ఆలోచించం. మనం కూడా అలాంటి స్థితికి వెళ్ళే అవకాశం ఉంది అని ఒక్కసారి కూడా సీరియస్‌గా అనుకోం. మన మెదడులో ఎప్పుడూ ఓ ఛానల్ ఇలా ఆలోచిస్తూంటే, మనం ఆ స్థితికి వెళ్ళకూడదని నిర్ణయం చేసుకుంటే, అంతకు మించిన మేలు మనకి మనం ఇంకోటి చేసుకోలేం. ఎన్ని ప్రవచనాలు విన్నా, ఎన్ని సత్సంగాల్లో పాల్గొన్నా మనకి జరగని మేలు, మనకి ఈ కర్మ ఫల ఆలోచన వల్ల లేదా పాప భీతి వల్ల కలిగి తీరుతుంది. పాపం వల్ల ఏం జరుగుతుందో మనకి ఇలాంటి ఉదాహరణలు తెలియచేస్తాయి. వాటిని అర్థం చేసుకుంటే సరైన పాప భీతి మనలో ప్రవేశిస్తుంది. అది మనిషిని ఎన్నడూ చెడు చెయ్యనివ్వకుండా కాపాడుతుంది.

ఈ నాటు-కొయ్యి సిద్ధాంతం ఎవరికి పరిపూర్ణంగా అర్థం అయి పట్టుపడుతుందో వారికి కర్మ వల్ల కలిగే అనేక కష్ట నష్టాలు, సుఖాలకి చెందిన ఎన్నో విషయాలు చాలా చాలా స్పష్టంగా అర్థమవుతాయి. అప్పుడు వారికి వారే శత్రువుగా ఉండటం ఆగిపోయి, వారికి వారే మిత్రుడు అవుతారు.

## ఏదీ కాకతాళీయం కాదు

రచయిత కూతురు క్లాస్‌మేట్ ఒకతను గేట్ పరీక్షకి కట్టి, ప్రిపేర్ కాలేకపోయాడు. పరీక్షకి వెళ్ళి తోచిన చోట టిక్కులు పెట్టి వచ్చాడు. ఆశ్చర్యంగా అతనికి నూట డబ్బైమూడో రేంకు వచ్చి, ఐఐటిలో సీటు వచ్చింది. ఇది పూర్వ జన్మలో అతని పుణ్య ఫలానుభవమే. ఏది కాకతాళీయంగా, యాదృచ్ఛికంగా, అనుకోకుండా జరిగినట్లుగా మనకి తోస్తుందో అదంతా కర్మ ఫలమే. కాకతాళీయం, యాదృచ్ఛికాలంటూ కర్మ సిద్ధాంతం ప్రకారం లేవు. మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి ఆధ్యాత్మిక నవల 'జయం'లో కర్మ గురించిన చాలా సమాచారం చదవచ్చు.

# 7. కర్మ క్షయం

**తపసాకర్మాభిచైవ ప్రదానేన చ భారతా**
**పునాతి పాపమ్ పురుషః పూతశ్చేన్న ప్రవర్తతే**

-శాంతి పర్వం 36-1

**భావం:** తపస్సు, యజ్ఞకర్మ, దానం ద్వారా మనిషి తన పాపకర్మలని కడిగివేసుకోవచ్చు. కాని అలాంటి కర్మలని మళ్ళీ చేయకూడదు.

## కర్మలని అనుభవించకుండా భస్మం చేసుకునే అవకాశం లేదా?

సుకర్మలు సుఖాన్నిస్తాయి కాబట్టి వాటి విషయంలో సమస్య లేదు. కాని దుష్కర్మలు కష్టనష్టాలని ఇస్తాయి కాబట్టి అవి అనుభవించకుండా భస్మం చేసుకునే అవకాశం లేదా? ఇది ప్రతీవారికీ వచ్చే ప్రశ్న, ఉండే ఆశ.

మనకి మూడు రకాల కర్మలు ఉన్నాయని కర్మ విభజన అధ్యాయంలో చెప్పుకున్నాం. అవి సంచిత కర్మలు, అగామి కర్మలు, ప్రారబ్ధ కర్మలు. మనం మనిషిగా పుట్టాక అనుభవించాల్సిన ప్రారబ్ధ కర్మలని అనుభవించక తప్పదు. అనుభవించే దాకా భస్మం కాక నిలిచే ఉండి, అనుభవంతోనే ప్రారబ్ధ కర్మలు నాశనం అవుతాయి. మన నీడ నించి మనం పారిపోవడం ఎలా అసాధ్యమో అలా మనం చేసిన ఇంకా తీరని కర్మ నించి పారిపోవడం అసాధ్యం.

అనివార్యమైన ప్రారబ్ధ కర్మలనించి వచ్చే కష్టాలని అనుభవించే తీరాలి. దైవం మనకి అనుకూలిస్తే వాటిని సహనంగా భరించే మానసిక శక్తి, శారీరక స్థైర్యం కలగచ్చు. ఇవీ నివార్యమైన కర్మల విషయంలోనే జరగచ్చు తప్ప అనివార్య ప్రారబ్ధ కర్మల విషయంలో జరగడం అసాధ్యం.

ఇక మిగిలిన రెండు అయిన సంచితం, అగామి కర్మలని ప్రారబ్ధ కర్మ రూపానికి మారి మనకి అనుభవానికి రాకుండానే, ఇంకా ముందే దైవారాధన, నిష్కామ సేవలాంటి అనేక మార్గాల ద్వారా తొలగించుకోవచ్చు.



ప్రతీ కర్మకి మూడు భాగాలుంటాయి. అవి, బీజాంశం (కర్మ చేయగానే తయారయ్యే బీజం) వృద్ధ్యాంశం (కాలం గడిచేకొద్దీ ఆ బీజం వృద్ధి చెందడం) భోగాంశం (ప్రారబ్ధ కర్మగా దాన్ని అనుభవించి నశింప చేసుకోవడం) బీజాంశం జ్ఞానం చేత, వృద్ధ్యాంశం ప్రాయశ్చిత్తం చేత, పుణ్యకర్మల చేత, భోగాంశం (ప్రారబ్ధ కర్మ) అనుభవం ద్వారా నశిస్తాయి. పెన్సిల్‌తో రాసిన గీతని రబ్బర్ ఎలా తుడిచేస్తుందో అలా చెడ్డ కర్మల ఫలితాలని మనం సుకర్మలతో చెరిపేసుకోవచ్చు. ఉప్పు నీటిలో మనం మంచి నీటిని పోస్తూ పోతూంటే అందులోని ఉప్పదనం తగ్గిపోయినట్లుగానే, అధికంగా చేసే సుకర్మలతో దుష్కర్మల ఫలితం తగ్గిపోతుంది.

పుణ్య క్షేత్ర యాత్రలు, అర్చనలు, ఉపవాసాది వ్రతాలు, దానాలు మొదలైన సుకర్మలు మనం ఇదివరలో చేసిన పాప బీజాలు వృద్ధి చెందకుండా మనల్ని కాపాడుతాయి. అంతేకాక వాటివల్ల భోగాంశంలో భాగంగా పైన చెప్పినట్లుగా మనకి లభించే కష్టనష్టాలని మనం తట్టుకునే శక్తి లభిస్తుంది. ఎలాంటి సత్కర్మలు చేయనివారు కష్టాలని తట్టుకునే శక్తి లేక బాధతో విలవిల్లాడి పోతారు. భగవత్ చింతన, దైవారాధన, దాన ధర్మాల వల్ల వృద్ధ్యాంశను పోగొట్టడమే కాక, అవి జ్ఞానాన్ని ఇచ్చి తద్వారా బీజాంశని కూడా నశింపచేస్తాయి.

ఉదాహరణకి దుష్కర్మల వల్ల కుక్కగా జన్మించే కర్మ ఉంటే, వీధిలో ఎవరికీ సంబంధించని ఊర కుక్కగా పుడతాం. దానికి సుకర్మలు తోడవుతే అప్పుడు అది ధనికుడి ఇంట్లో పెంపుడు కుక్కగా పుట్టచ్చు. ఊరకుక్కకి, ఓ ధనికుడు పెంచుకునే కుక్కకి ఎంతో తేడా ఉంది. ధనికుడి కుక్కగా పుడితే, అప్పుడు ఆహారం కోసం ఊరకుక్కలా నిత్యం వెదుక్కుని, నానా చెత్తని తినక్కర్లేదు. బురద నీరు తాగక్కర్లేదు. ఓ గూడు దొరికి సమయానికి పౌష్టికాహారం, జబ్బు చేస్తే చికిత్స మొదలైనవి సమకూరుతాయి. సుకర్మల చేరిక వల్ల దుష్కర్మలని అనుభవించడంలో కష్టం తగ్గుతుంది. కాబట్టి మనిషి అవకాశం ఉన్న మేరకి చిన్న, పెద్ద సుకర్మలని చేసుకుంటూ పోవాలి.

## కర్మ- రాజ దండన

ఓ నేరస్థుడి నేరానికి రాజు వేసిన శిక్షని అనుభవిస్తే అతనికి ఆ కర్మ ఆ జన్మతో భస్మం అయిపోతుందని న్యాయ శాస్త్రంలో ఉంది. రాజులు లేని ఈ రోజుల్లో నేరస్థుడికి చట్ట ప్రకారం న్యాయస్థానం విధించిన శిక్షని అనుభవిస్తే ఆ దుష్కర్మ అంతటితో భస్మం అయి, ఇక అది అతని తర్వాతి జన్మకి వెంట వెళ్ళదు.

## క్షమ వల్ల కర్మ క్షయం

క్షమాగుణం వల్ల కూడా కర్మ బంధం తీరుతుంది. పగ వల్ల అది తెగదు. శ్రీపాద శ్రీవల్లభ చరితామృతంలో దీని గురించి వస్తుంది. ఓ సాత్వికుడు ఓ మేకని చూసి, పూర్వ జన్మలో తను మేకగా ఉండగా, అది తనని తిన్నదని తెలిసీ దాన్ని క్షమించి వదిలితే అంతటితో వారి ఇద్దరి మధ్యా గల ఆ కర్మ చక్రం ఆగిపోయింది. ఆ ఇద్దరు కర్మ బంధంలోంచి బయట పడ్డారు. ద్వేషం వల్ల ఇద్దరు కర్మ చక్రంలో చిక్కుకుంటే, అందుకే క్షమ వల్ల అది భస్మం అవుతుంది. అందుకే అన్ని మతాలు క్షమని ప్రోత్సహిస్తాయి.

## మహాత్ముల దయతో కర్మలు తొలగుతాయా?

మనుషుల జీవితాలు విధి లిఖితాలని, అవి వారి పూర్వజన్మల కర్మానుసారమే జరుగుతాయి అని ఓ పక్క చెప్తూంటే, మరో పక్క సద్గురువులు కొందరి ప్రారబ్ద కర్మలని మార్చిన అనేక సంఘటనలు వారి జీవిత చరిత్రల్లో కనిపిస్తాయి.

గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి, షిరిడి సాయిబాబా, మాతా అమృతానందమయి, ఆనందమయి, సద్గురు నిత్యానందబాబా (సద్గురు నిత్యానందబాబా జీవిత చరిత్ర: లిపి పబ్లికేషన్స్ ప్రచురణ: వెల రూ. 80) మొదలైన మహాత్ముల జీవిత కథల్లో వారు తమ భక్తులని తేలు, పాము కాట్ల నించి, వివిధ రోగాలనించి రక్షించిన ఉదంతాలు వస్తాయి. ముఖ్యంగా దత్త సాంప్రదాయ మహాత్ముల జీవిత చరిత్రలో వారు మరణించినవారిని తిరిగి బ్రతికించి, తమ భక్తుల కష్టాలని ఆదుకున్న అనేక సంఘటనలు కనిపిస్తాయి. సద్గురువుల ప్రమేయం



లేకపోతే వారి ప్రారబ్దాలు మారి వుండేవి కావు. వారు కొందరి మీద గల ప్రేమతోనో, తమ మీద కొందరికి గల అచంచల భక్తి విశ్వాసాల వల్లో వారి ప్రారబ్ద కర్మలని మార్చారు. అవన్నీ కర్మ శాసనం పరిధిలోనే, దైవ సమ్మతంతోనే జరుగుతాయని భావించాలి.

తమ భక్తుల ప్రారబ్ద కర్మ ఫలానుభవాన్ని కరుణతో ఈ కింది పద్ధతుల్లో ఒకటి ఉపయోగించి మహాత్ములు వారి కష్టాలని పోగొడుతారు.

1. ప్రస్థుత కష్టాన్ని మరొక జన్మకి కొంత తరలించడం
2. సంచితంలోని వారి సుకర్మలని తెచ్చి ఈ కష్టాన్నిచ్చే కర్మని భస్మం చేయడం.
3. పై రెండూ సాధ్యం కాని అనివార్య కర్మయితే, తామే ఆ కర్మని బదిలీ చేసుకోవడం.
4. కర్మని సవరిస్తూ ఆయుష్షును మరొక జన్మ నించి కొంత తెచ్చి ఇప్పటి జన్మకి కలపడం.

శ్రీగురు చరిత్ర, సాయినాథుని వంటి మహనీయుల జీవిత చరిత్రలలో వచ్చిన అలాంటి సంఘటనలు కొన్ని గుర్తు చేసుకుందాం.

→ కళ్ళు బాగా వాచిన ఒకరు షిరిడి సాయిబాబా దగ్గరకి రాగా, ఆయన నల్ల జీడి గింజలని నూరి రెండు కళ్ళకి కట్టు కట్టి మర్నాడు విప్పమన్నారు. విప్పగానే నీరు ధారగా కారి, కంటిపాపలు తెల్లబడి, కళ్ళు శుభ్రం అయాయి. నల్ల జీడి గింజలు నిజానికి కంటి చూపుని పోగొట్టే లక్షణం కలవి.

→ ఓ దీపావళి పండగ రోజు బాబా ధుని దగ్గర కూర్చుని హఠాత్తుగా తన చేతిని ధునిలో ఉంచారు. వారి చేయి కాలింది. మాధవరావు బాబాని వెంటనే వెనక్కి లాగి విషయం అడిగితే, దూర దేశంలోని ఓ కమ్మరి భార్య కొలిమి తిత్తులని ఊదుతూ భర్త పిలిచాడని చేతిలో ఉన్న పసిబిడ్డని గమనించకుండా లేస్తే అ పాప కొలిమిలో పడిందని, తన చేతిని వెంటనే అగ్నిలోకి పోనించి ఆ బిడ్డని రక్షించానని చెప్పారు.

→ ఖాపర్డే కొడుక్కి శిరిడీలో ఉండగా ప్లేగు జ్వరం వచ్చింది. బాబా ఆ ప్లేగు వ్యాధిని తనకి బదలాయించుకున్నారు. బాబా అంగీ పైకెత్తి తన శరీరంలో వచ్చిన నాలుగు ప్లేగు పొక్కులని చూపించారు.

→ షోలాపూర్ నివాసి సఖరామ్ ఔరంగాబాద్‌కర్ భార్యకి ఇరవై ఏడు ఏళ్ళుగా సంతానం లేదు. తన సవతి కొడుకు విశ్వనాథ్‌తో షిరిడికి వచ్చింది. ఆమె రెండు నెలలు ఉన్నాక శ్యామా ఓ రోజు ఆమెని బాబా దగ్గరకి తీసుకువెళ్ళాడు. బాబా ఓ కొబ్బరి కాయని పగలకొట్టి చిప్పని ఆమె ఒళ్ళో వేసి ఏడాదిలోగా ఆమెకి సంతాన కలుగుతుందని చెప్పారు. ఒక ఏడాదిలో ఆమె బిడ్డని కన్నది.

→ బాబా 'భావూ' అని ప్రేమగా పిలిచే డాక్టర్ పిళ్ళై బాబా భక్తుడు. షిరిడీలో ఉండగా పిళ్ళేకి నారి కురుపు లేచింది. దాని బాధ పడలేక దాన్ని పది జన్మలకి మార్చమని దీక్షిత్ ద్వారా పిళ్ళై బాబాకి కబురు చేస్తే, అతన్ని మసీదుకి బాబా రప్పించి చెప్పారు.

"పది జన్మలకి దేనికి? పది రోజుల్లో విమోచనం పొందుదువు గాని. ఇప్పుడో కాకి వచ్చి నీ పుండుని పొడవగానే నీకు నయం అవుతుంది."

అబ్దుల్ మసీదు శుభ్రం చేస్తుండగా అతని కాలు సరిగ్గా పిళ్ళే కాలి కురుపు మీద పడి అది చితికి ఏడు పురుగులు బయటపడ్డాయి. క్రమంగా పిళ్ళే బాధ ఉపశమించింది. 'అబ్దులే ఆ కాకి' అని బాబా నవ్వుతూ చెప్పారు.

→ బాంబేకి చెందిన హరిశ్చంద్ర పితలే అనే అతని కొడుకు మూర్ఛ రోగంతో బాధ పడేవాడు. ఎన్ని వైద్యాలు చేసినా ఆ జబ్బు నయం కాకపోవడంతో, అతను బాబా దగ్గరకి తన కొడుకుతో వచ్చాడు. బాబా ఆ పిల్లవాని వైపు చూడగానే అతని కళ్ళు తిరిగి స్పృహ తప్పి నేల మీద పడ్డాడు. అతని మూర్ఛ రోగం పూర్తిగా నయం అయింది.

→ శ్రీ దత్తాత్రేయులు శ్రీ పాద శ్రీవల్లభుడిగా పిఠాపురంలో జన్మించాడు. శ్రీవల్లభుడికి అప్పటికే కుంటి, గుడ్డి అవకరాలు గల ఇద్దరు అన్నలు ఉన్నారు. తను తీర్థయాత్రలకి వెళ్ళబోయే ముందు తన తల్లి తండ్రులకి ఆసరాగా వుంటారని



సోదరులని పిలిచి ఆయన స్పృశించగానే వారి అవకరాలు మాయం అయి మామూలు వాళ్ళయ్యారు ఆ తర్వాత శ్రీవల్లభుడు తీర్థయాత్రలకి బయలుదేరాడు.

మహాత్ములు తమ దగ్గరకి వచ్చిన ఆర్తుల కష్టాలని తొలగించడానికి చికిత్సగా వారిని ఏదైనా చేయమని కోరుతూంటారు. నిజానికి మహాత్ముల సంకల్పంతో ఆ కష్టాలు తొలగుతాయి కాని వారు సూచించినది చేయడం వల్ల కాదు. అది ఓ నెపం మాత్రమే. శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడి జీవిత చరిత్రలో ఇలాంటి సంఘటనలు కొన్ని నమోదయ్యాయి.

→ కుజ దోషంతో వివాహం కాని ఓ అమ్మాయితో కందులు తెప్పించి దాంతో వంటకం చేయించి ఆ అమ్మాయితో సహా అందర్నీ తినమని శ్రీపాదుడు ఆదేశించారు. దాంతో కర్మ బంధం తీరి అమెకి వివాహం జరిగింది.

→ కొందరిని ఆవు నెయ్యితో దీపం పెట్టమనేవారు. మరి కొందరిని దర్బారు వంటశాలకి ఆవునేతిని ఇవ్వమని చెప్పేవారు. క్లిష్ట పరిస్థితిలో వున్న ఆర్తులని రాహు కాలంలో శుక్రవారం అంబికకి పూజ చెయ్యమని చెప్పేవారు.

→ రోగగ్రస్థుడైన ఓ భక్తుడు మంచం పట్టాడు. అతను పడుకున్న గదిలో ఆముదం దీపం పెట్టి రాత్రంతా అది ఆరిపోకుండా ఆముదం పోయాలని చెప్పారు. ఆ ప్రకారం చేస్తే అతని రోగం నయం అయింది.

→ ఓ వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు కడుపు నొప్పితో కురువపురంలోని శ్రీపాద శ్రీవల్లభుల దగ్గరకి వచ్చాడు. ఆయన బాధతో మెలికలు తిరుగుతూ ఆ నొప్పిని భరించేకంటే ఆత్మహత్య మేలని శ్రీవల్లభులతో చెప్పాడు.

"నువ్వు పూర్వ జన్మలో నీ వాగ్బాణాలతో, సూటీ పోటీ మాటలతో చాలామందిని బాధపెట్టావు. దాని ఫలితంగానే నీకీ కడుపు నొప్పి వ్యాధి వచ్చింది. నేను చేయించే 'శ్రీపాద శ్రీవల్లభ దిగంబరా! దత్త దిగంబరా!' అనే నామస్మరణంలో నువ్వూ పాల్గొను. నీ బాధ పోతుంది." సూచించారాయన.

ఆ ప్రకారం మూడు పగళ్ళు, రాత్రులు చేయించారు. దాంతో అతని కడుపు నొప్పి పోయింది.

ఒకోసారి శ్రీపాదులవారు తమ శిష్యుల పాపకర్మలని రాళ్ళు, రప్పలకి బదలాయించేవారు. వాటిని కొట్టడం ద్వారా, నరకడం ద్వారా ఆ కర్మఫలాలని వారు ధ్వంసం చేసేవారు.

→ పిఠాపురంలో (పీఠికాపురం) శ్రీపాదులవారు తమ పెరటిలోని ఓ ముళ్ళ చెట్టుకి శ్రద్ధగా నీళ్ళు పోయడం గమనించిన తండ్రి బాపనార్యులు దానికి నీళ్ళు పోయకపోయినా అది పెరుగుతుందని చెప్పాడు.

"నాన్నా! ఈ ముళ్ళ చెట్టు ఎవరో తెలుసా? విస్సావధాని తాత. 'స్వయం భూదత్తుడే నీ మనవడిగా అవతరించడం విడ్డూరం, దైవ ద్రోహం' అని పరిహాసం చేసిన కర్మానికి మన వీధిలోని విస్సావధాని తాతే ఈ ముళ్ళ చెట్టుగా పుట్టాడు. పైగా ఆయన బ్రాహ్మణ పరిషత్తులో భోజనాల దగ్గర 'మల్లాది వారు, ఘండికోట వారు బొత్తిగా అనాచారులు, ధర్మ భ్రష్టులు. ఈ రెండు కుటుంబాల వారినీ బ్రాహ్మణ సమాజం నించి వెలివేయాలని' వివాదం లేపారు. అంతే కాక 'శ్రీపాదుడే దత్తాత్రేయుడు అనడానికి ప్రమాణం ఏమిటి? శాస్త్రాల్లో,, వేదాల్లో ఇది ఉందా? ఉంటే చూపించండి. నమ్ముతాను.' అన్న విస్సావధానులే ఈ ముళ్ళ చెట్టు. మరణానంతరం ఉత్తర క్రియల విషయంలో జరిగిన లోపం వల్ల తన స్వభావానికి అనుగుణంగా ముళ్ళ చెట్టుగా జన్మించిన ఆయన్ని చూసి జాలిపడి జల తర్పణం చేస్తున్నాను."

ఆ ముళ్ళచెట్టుని పీకేసి, దానికి అతని కొడుకుతో శ్రాద్ధ కర్మని చేయించి, శ్రీపాదులవారు దానికి ఉత్తమ గతిని ప్రసాదించాడు.

అప్పుడెప్పుడో కాదు. ఇరవై ఏళ్ళ లోపు జరిగిన సంఘటన ఇది. మాతా అమృతానందమయి మొదటి సారి అమెరికా యాత్రని చేయాలి అని అనుకున్నప్పుడు, అమ్మ ఫ్రాన్స్ భక్తుడు అమ్మని దారిలోని తన దేశానికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. అయితే అతని రెండు కళ్ళకి గ్లూకోమా వ్యాధి వచ్చింది. ఆ సంగతి తెలియచేస్తూ అతను 'చికిత్సకి నాకు డబ్బు లేదు. అమ్మ ఇచ్ఛ జరుగు గాక.' అని అమ్మకి టెలిగ్రాం పంపాడు. ఆ టెలిగ్రామ్ చదివాక అమ్మ కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కారాయి.



ఆమె లేచి ఆశ్రమంలో ఒక మూలకి వెళ్ళి ఒంటరిగా కాసేపు ధ్యానం చేస్తూ కూర్చుని, తర్వాత బ్రహ్మచారుల్లో ఒకర్ని పిలిచి, ఫ్రాన్స్‌లోని ఆ బ్రహ్మచారికి ఫోన్ చేసి, 'బాధపడద్దని, అతనికి డబ్బు పంపబడుతుందని' చెప్పమంది. ఆరుగంటల దూరంలో ఉన్న ఊరికి వెళ్ళి ఆ బ్రహ్మచారి ఫోన్‌లో మాట్లాడాక తిరిగి వచ్చి చెప్పాడు, "ఫ్రాన్స్ భక్తుడు ఇప్పుడే వైద్యుడి దగ్గర నించి తిరిగి వచ్చాడు. అతన్ని పరీక్షించిన ముగ్గురు వైద్యులకి అతని కళ్ళల్లో గ్లూకోమా లక్షణాలు కనిపించలేదని చెప్పారుట."

→ మరో ఉదాహరణ. ఓ రాత్రి మాతా అమృతానందమయి కేరళలోని వల్లిక్కావులో దేవీ భావ సమయంలో ఉండగా ఆశ్రమ దూడల్లో ఒకటి పెద్దగా అరవసాగింది. అంతా దానికి ఏమయిందో చూద్దామని వెళ్ళారు. ఆ దూడ నేల మీద పడి కొట్టుకుంటోంది. దేవీ భావం పూర్తి అవగానే అమ్మ పరిగెత్తుకుని గోశాలకి వచ్చి ఆ దూడ తలని తన ఒళ్ళో ఉంచుకుంది. ఆలయంలో నించి మంత్ర జలం తెప్పించి, దాన్ని అమ్మ ఆ దూడ నోట్లో పోసి, "ఇంక వెళ్ళు" అనే సైగ చేసింది. కొద్ది క్షణాల్లో ఆ దూడ శ్వాసని నిలిపేసింది. అమ్మ చెప్పింది.

"ఈ దూడ క్రితం జన్మలో ఓ సన్న్యాసి. ఓ ఆవు మీద అభిమానం పెంచుకున్నాడు. దాంతో ఆవుగా పుట్టాడు. అతను సన్న్యాసి కాబట్టి ఆశ్రమంలో పుట్టి, భక్తుల, మహాత్ముల పవిత్ర సాంగత్యం పొందాడు. దివ్య నామాలు భజనలు వినిపించటంతో ఆశీర్వదించబడి ఇప్పుడు ఉన్నత జన్మని పొందాడు." కర్మయొక్క అంతు తెలియని పని అలా ఉంటుంది.

అమ్మ తర్వాత చెప్పింది, తన తల్లే ఆ రాత్రి మరణించాల్సి ఉందని. అమ్మ తన తల్లిని అన్నిటికీ సిద్ధంగా ఉండమని చెప్పింది కూడా. అయితే తన తల్లి ఆయుష్షుని పెంచాలని అమ్మ నిర్ణయించుకుని, తన తల్లి మరణాన్ని ఆ దూడకి బదిలీ చేసి, దాని కర్మనీ పరిపాకం చేసింది.

ఇలాంటి పనిని తన దగ్గరకి వస్తున్న వందలమందికి అనేక ఏళ్ళుగా చేసానని కూడా అమ్మ చెప్పింది. మరణ కాలం సమీపించిన వారి మరణం,

వారి కుటుంబానికి చాలా కష్టాలు తెచ్చి పెట్టేప్పుడు, వారి మీద దయతో వారి ఆయుష్షుని అమ్మ పెంచేది. అందుకు ఆమె వారిని ఓ ఆవునో, కోడినో, గొర్రెనో, కుక్కనో లేదా పిల్లినో కొనమని చెప్తుంది. వారు మరణించాల్సిన రోజు వారి బదులు ఆ జంతువు మరణించి, దానికీ ఉత్తమ గతి లభిస్తుంది.

→ ఓ సాయంత్రం అమ్మ భక్తుడు శ్రీకుమార్ పాదం మీద ఓ పాము కాటు వేసింది. అమ్మ అతని పాదాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని విషాన్ని నోటితో పీల్చి ఉమ్మేసింది. క్రమంగా అతని బాధ పెరిగి రాత్రి అయ్యేసరికి అది భరించలేనిదిగా మారింది. అమ్మ అతని పక్కన కూర్చుని, అతనికి స్వాంతనని కలిగిస్తూ భయపడాల్సినదేమీ లేదని చెప్పింది. ఇతర భక్తులు అతన్ని వైద్యుడి దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాలని అనుకోవడంతో అమ్మ తన అనుమతిని ఇచ్చింది. వైద్యుడు గాయాన్నీ ఇతర లక్షణాలనీ పరిశీలించాక శ్రీకుమార్ చాలా విషపూరితమైన పాము చేత కాటు వేయబడ్డాడని, కాని చిత్రంగా అతని రక్తంలో విషం తాలూకు ఛాయల్లేవని చెప్పాడు. శ్రీకుమార్ ఆ రాత్రి బాధపడ్డాడు. కాని మర్నాటి కల్లా అది తగ్గిపోయింది

" నాయనా! నువ్వు మరెక్కడ ఉన్నా నిన్న రాత్రి నువ్వు పాము కాటు తినాల్సిన విధి ఉంది. అది అమ్మ సమక్షంలో జరిగింది కాబట్టి నీకేమి హాని జరగలేదు. ఉదయం నించీ నువ్వు ఇంటికి వెళ్ళడానికి అనుమతి ఇవ్వమని అడిగినప్పటికీ ఇది తెలిసే నేను అనుమతి ఇవ్వలేదు." అమ్మ మర్నాడు అతనికి వివరించింది,

ఇంటికి వెళ్ళాక శ్రీకుమార్ తన జాతకాన్ని చదివితే ఆ రోజు తను విషంతో బాధపడాలని రాసి ఉండటం గమనించాడు. ఇది ముందే తెలిసినప్పుడు అమ్మ శ్రీకుమార్‌ని అసలు పాము కాటు వేయకుండా ఎందుకు చూడలేదన్న అనుమానం కలగచ్చు. పరమాత్ముడికి లేక సద్గురువుకి శరణాగతుడు అయిన వారి కర్మ యొక్క పట్టు తగ్గుతూ వస్తుంది. అయితే వారు దాన్ని కొంతవరకు అనుభవించ వలసివస్తుంది. ఈ విషయాన్ని తెలియ జేయడానికి అమ్మ ఈ కథని చెప్పింది.



"పూర్వం ఓ ధనిక భూస్వామికి ఇద్దరు కొడుకులు ఉండేవారు. వారిద్దరి స్వభావాలు విరుద్ధాలు. మోహన్ దుష్కర్మలు చేసేవాడు. రెండో కొడుకు శశికి దైవభక్తి ఎక్కువ. వారు పెరిగి పెద్దయ్యాక మోహన్ మద్యం, మగువ, జూదాలతో గడిపితే, శశి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ, దగ్గిర గ్రామాల్లో దైవారాధన కార్యక్రమాలకి వెళ్ళేవాడు. మోహన్ వారి ఆధ్మాత్మికతని హేళన చేసేవాడు.

"ఓ రోజు పక్క గ్రామంలో ఓ ప్రసిద్ధ నర్తకి నృత్య ప్రదర్శన కార్యక్రమానికి మోహన్ ప్రధాన అతిథిగా వెళ్ళాడు. అదే రోజు అదే గ్రామంలో జరిగే ఓ ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనానికి శశి వెళ్ళాడు. అతను తిరిగి వస్తూండగా పెద్ద వర్షం కురిసి ఓ గోతిలో పడడంతో దెబ్బలు తగిలాయి. అతన్ని మిత్రులు ఇంటికి తీసుకెళ్ళి వైద్యుడ్ని పిలిచారు.

"ఆ నాట్యకత్తెతో మోహన్ ఆనందించాక ఇంటికి వస్తూంటే, అదే చోట అతని కాలు జారి ఓ రాయికి కొట్టుకుంది. జాగ్రత్తగా చూస్తే అది 'బంగారు రాయి. ఆనందంగా మోహన్ దాన్ని ఇంటికి తీసుకొచ్చి అందరికీ చూపించాడు. సోదరుడి బాధాకరమైన పరిస్థితిని చూసి ఏడిపిస్తూ అన్నాడు ' నీ ఆధ్యాత్మిక వల్ల నీకు ఏం ఉపయోగం జరిగింది? ప్రవచనం వినడానికి వెళ్ళిన నువ్వు తిరిగి వస్తూ పెద్ద ప్రమాదంలో చిక్కుకున్నావు. నన్ను చూడు. నేను ఆనందించడమే కాక, నాకో బంగారు రాయి కూడా దొరికింది. నిజంగా దేవుడుంటే అతను నన్ను శిక్షించి నీకు ఈ బహుమతిని ఇచ్చేవాడు.'

"మర్నాడు ఆ పిల్లల తండ్రి ఓ మహాత్ముడి దగ్గరకి వెళ్ళి జరిగింది వివరించి అడిగాడు. 'దైవ భక్తిగల వాడికి దెబ్బలు తగలడం ఏమిటి? చెడ్డ వ్యక్తికి బహుమతి లభించడం ఏమిటి?' అందుకు ఆ మహాత్ముడు ఇలా జవాబు చెప్పాడు. 'ఆ సంఘటన జరిగిన రాత్రి శశి మరణించి ఉండాలి. అతని భక్తి వల్ల అతను దెబ్బలతో తప్పించుకున్నాడు: ఆ రాత్రి మోహన్‌కి విధి ప్రకారం రాజ్య ప్రాప్తి రాసిపెట్టి ఉంది. కాని అతని చెడ్డ కర్మ వల్ల అతనికి లభించింది ఆ బంగారు రాయి మాత్రమే. చూడండి."

## కలల్లో కర్మ ఫలం

కర్మ ఫలితాన్ని భౌతిక శరీరంతో మెలకువగా ఉండగానే కాక, కలలో కూడా అనుభవించచ్చని శ్రీపాద శ్రీవల్లభ చరితామృతం చెప్తోంది. స్వప్నంలో కొన్ని ఘడియల్లో అనుభవించే మానసిక బాధ వల్ల కూడా కర్మ నివారణ అవుతుంది.

ఓసారి శ్రీపాద శ్రీవల్లభుల దగ్గరకి ఓ క్షయవ్యాధి పీడితుడు వచ్చాడు.

"నువ్వు పూర్వ జన్మలో గజ దొంగవి. ఓ తండ్రి తన కూతురు పెళ్ళి కోసం దాచిన సొమ్మును దోచావు. కట్నం ఇవ్వలేని ఆమెని చేసుకోడానికి ముసలి పెళ్ళికొడుకులే ముందుకు రాసాగారు. దాంతో ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుంది. అందుకు కారణం అయిన నీకు క్షయ వ్యాధి వచ్చింది."

అతన్ని శ్రీచరణులు పంచదేవపహాడ్‌లోని గోశాలలో ఓ రాత్రి నిద్రచేయమన్నారు. తాగడానికి ఎవరూ అతనికి మంచినీళ్ళు ఇవ్వద్దని చెప్పారు. రాత్రంతా దోమలు బాగా కుట్టాయి. ఆ రాత్రి కలలో ఓ రాక్షసుడు తన కంఠాన్ని నొక్కి చంపుతున్నట్లు, మరో కలలో ఓ పహిల్వాన్ తన ఛాతీ మీద పెద్ద బండరాయిని ఉంచినట్లు రెండు కలలు వచ్చాయి. ఆ రెండు కలలతో అతని పాపం పరిపక్వమై అతని క్షయ వ్యాధి నయం అయింది. ఐతే దీనికి గురువు అనుగ్రహం తప్పనిసరి అవుతుంది. ఆయనే అలాంటి కర్మ ఫలాలని ఇచ్చే కలలని ఏర్పాటు చేయగలడు.

## కర్మ-జంతువులు

ఏదో జన్మలోని ఋణానుబంధం వల్ల జంతువులు ఏదో పొరబాటు వల్ల మన చేతిలో మరణిస్తాయి. అప్పుడు దాన్ని శ్రద్ధగా దహనం చేసి అన్నార్తులకి భోజనం పెడితే, అందువల్ల కర్మ శేషం నశించి, వాటికి సద్గతి కలుగుతుంది అని శ్రీపాద శ్రీవల్లభులు చెప్పారు. ఋణానుబంధం లేకుండా ఏ జంతువూ మన దగ్గరకి రాదు. అలా వచ్చిన జంతువుకి ఆహారం పెట్టి పంపడం శ్రేయస్కరం. మనిషికయితే తగిన సహాయం చేయాలి. చేయలేకపోతే శాంతంగా మన అసమర్థతని తెలియచేయాలి తప్ప నిర్దాక్షిణ్యంగా మాత్రం ప్రవర్తించకూడదు.



## సుకర్మతో దుష్కర్మ రద్దు

కురువపురానికి వెళ్ళే పడవలో శ్రీపాద శ్రీవల్లభులకి వేద శాస్త్రాలు అభ్యసించిన ఓ పండితుడు తారసపడ్డాడు. అతనితో ఆయన ఇలా చెప్పారు,

"నువ్వు ఓ రజకుని భార్యని ఆకర్షించి ఆమెని నీ ఉంపుడుగత్తెగా చేసుకుని, ఆమెని, నీ భార్యని, ఆ రజకుడ్నీ క్షోభ పెడుతున్నావు. ఈ రోజు నువ్వు మరణించాల్సి ఉంది. కాని నేను నీకు మూడేళ్ళ ఆయుష్షుని ఇస్తున్నాను. వచ్చే జన్మలో ఆ రజక దంపతులు మహారాజ భోగాలని అనుభవిస్తారు. అప్పుడు నువ్వు నపుంసక జన్మని పొంది ఆ రజక వనితకి సేవలు చేస్తూ కర్మ ఫలాన్ని అనుభవిస్తావు. ఈ మూడేళ్ళు మంచి కర్మలు చేస్తే అప్పుడు ఆ జన్మలో నీకు అన్నవస్త్రాలకి లోటు లేకుండా ఆ రజక వనిత సేవ చేసుకుంటావు. లేదా శ్రమకి తగ్గ ఫలితం లేకుండా నానా యాతనలు పడతావు."

దీన్ని బట్టి పుణ్య కర్మలతో గతంలో చేసిన పాప కర్మలు నశిస్తాయి అని అర్థం అవుతోంది.

## ఏ పాపం ఎలా నశిస్తుంది?

భగవత్ ధ్యానం వల్ల, జపం వల్ల మానసిక పాపం నశిస్తుంది. భజన, సంకీర్తనలతో వాచిక పాపం, ఉపవాస, అర్చన, యజ్ఞాదుల వల్ల శారీరకంగా చేసిన పాపం నశిస్తుంది. ధనం కోసం చేసిన పాపాలు దానాల వల్ల పోతాయి.

**యత్కర్మ సుకృతం ప్రోక్తం మనోవాక్కాయ సంభవమ్**
**తత్తు కర్మాన్తరం హన్తి మనోవాక్కాయ సమ్భవమ్**

**భావం:** మనసుతో, మాటతో, క్రియతో చేయబడ్డ దుష్కర్మలు అవి మనసుతో, మాటతో, క్రియతో చేసే సుకర్మల వల్ల నాశనం అవుతాయి.

మనం చేసే పుణ్య కర్మలతో, గతంలో మనం చేసిన పాప కర్మలు నశిస్తాయి. మనిషి జన్మకి కారణం ఇదే. సుకర్మలు చేసి గతంలో చేసిన దుష్కర్మలని వదిలించుకోవడానికి మనిషి జన్మఉత్తమ అవకాశం. కాని మనం అది తప్ప మిగిలినవన్నీ చేస్తూ, కర్మ బంధాలని, జన్మ పరంపరని పెంచుకుంటూ పోతున్నాం.

కొందరు ఏ కర్మకి ఆ కర్మే విడివిడిగా అనుభవించాలని, సుకర్మ దుష్కర్మని రద్దు చేయదని భావిస్తారు. తార్కికంగా ఆలోచిస్తే ఆ వాదన తప్పు. అదే నిజమైతే ఎవరూ ముక్తిని పొందలేరు. ఎందుకంటే వారు చేసిన సర్వ కర్మలు భస్మమయితే తప్ప ముక్తి సాధ్యం కాదు. అలా కర్మలని అనుభవించడానికి మానవ దేహం తీసుకున్నాక మాయ చేత, ప్రకృతి శాసించే ఇంద్రియాల వల్ల మనిషి మరిన్ని శుభ, అశుభ కర్మలని చేస్తూనే ఉంటాడు. జన్మ ఎత్తి కర్మలని అనుభవిస్తూ, మళ్ళీ కొత్త కర్మలని ఆ జన్మల్లో చేస్తూంటాం. చేసిన కర్మలని రద్దు చేసుకునే విధానం లేకపోతే, ఇక ఈ చక్రానికి అంతే ఉండదు.

అజ్ఞానంలో గత జన్మల్లో చేసిన వివిధ కర్మలని నాశనం చేసుకుని ముక్తి పొందడానికే ధ్యాన మార్గం అని, అందుకే మానవ జన్మ అని కూడా శాస్త్రం స్పష్టంగా చెప్తోంది.

కాబట్టి మంచి కర్మలు చేస్తే కలిగే పుణ్యం వల్ల పాత దుష్కర్మలు భస్మం అవుతాయి. ముల్లుని ముల్లుతో తీసినట్లుగా సుకర్మ దుష్కర్మని తీసేస్తుంది. **కర్మ కర్మణా నశ్యతి** 'కర్మ కర్మతోనే నశిస్తుంది' అనే శృతి వాక్యం అర్థం ఇదే. మరో ఋషి దాన్ని ఇలా చెప్తున్నాడు.

**యస్య పాపం కృతం కర్మ కుశలేన విధీయతే**
**స ఇమం లోకం ప్రభాసయత్యభ్రాన్ముక్త ఇవ చంద్రమా**

**భావం:** పూర్వం చేసిన పాపాన్ని ఎవడైతే పుణ్యం ద్వారా అణగద్రొక్కుతాడో అతడు ఈ లోకానికి నిర్వాణ మార్గం చూపే జ్యోతి అవుతాడు. కారు మబ్బులనించి బయటకు వచ్చిన పూర్ణచంద్రునిలాంటి వాడు అవుతాడు.

సుకర్మని సమర్థిస్తూ శ్రీ శృంగేరి జగద్గురు శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ మహాస్వామి ఇలా అన్నారు. 'కొయ్యలోకి పూర్తిగా కొట్టిన మేకును ఉదాహరణగా తీసుకుందాం. మొదట మేకు బయటి భాగం మాత్రమే కనిపిస్తుంది. కొయ్యలో ఎంత దిగిందో తెలీదు. ఆ మేకుని బయటకి లాగడానికి ఎంత శక్తిని ఉపయోగించాలి? లోపలకి మేకు ఎంత దిగింది అన్న దాన్ని బట్టి అది ఆధారపడి



ఉంటుంది. అందుకు ఆధారమైనవి మూడు. ఒకటి మేకు నెత్తి మీద ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టారు, రెండు ఒకో దెబ్బకి ఎంత శక్తి ఉపయోగించారు, మూడు కొయ్య ఎంత ప్రతిఘటించింది అన్నది. కాబట్టి మేకుని బయటకి లాగడానికి చేసే ప్రయత్నాలు మేకుని లోపలకి కొట్టిన శక్తి, దాన్ని ప్రతిఘటించిన కొయ్య శక్తిల మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. మేకు ఈ జన్మలో మనకి కలిగిన కష్టం అనుకుంటే, మేకుని కొట్టిన శక్తి గతంలో మనం చేసిన దుష్కర్మలు అనుకుంటే, అవి మనకి ఇప్పుడు కనబడవు. అవి తెలియవు కదా అని మేకుని బయటకి లాగడం విరమించుకుంటామా? లేదు కదా. అది బయటకి వచ్చే దాకా మన శక్తిని ఉపయోగించి లాగుతూనే ఉంటాం. అలాగే మనం చేసే సుకర్మలన్నీ ముందు రాబోయే కష్టాలనే మేకులని బయటకి లాగడానికి ఉపయోగించే శక్తిగా మారుతుంది. సుకర్మలు చేయడానికి ఇది ముఖ్య సూత్రం. ఇదే కర్మ క్షయ రహస్యం.

కంచి కామకోటి పీఠాధీశ్వరులు శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ వారు ఓ సందర్భంలో చెప్పిన మాటలు కూడా దీన్ని బలపరుస్తున్నాయి.

'శ్రీ ఆది శంకర భగవత్పాదుల పేరిట పీఠాన్ని అధిరోహించిన నేను వారి ముఖ్యమైన ఆజ్ఞలని పాటించాలి. ఎల్లప్పుడూ మేము ఈశ్వర ధ్యానంలో నిమగ్నమై ఉండాలి. ఇతరులని కూడా ధ్యాన తత్పరులని చేయాలి. పాపాలు ప్రక్షాళనం అయేందుకు భగవధ్యానమే ఉపాయం. తద్వారా మనసు పవిత్రం అయి పూర్వ పాప కర్మల ప్రాబల్యం తగ్గిపోతుంది. మరల కొత్తగా పాపాలు చేయకుండా నిరోధిస్తుంది. కనుక అంతా శక్తి కొలది ధ్యాన సాధన చేయాలి.'

ఈవిధంగా ఈ జన్మలో చేసిన పాపాలని ఈ జన్మలోనే తగిన సుకర్మతో అనుభవానికి రాకముందే వదిలించుకోవచ్చు. అలాంటి సదవకాశం ఓ ముసలాయనకి ఓ సారి లభించింది.

శ్రీచంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి ఓ సారి తమిళనాడులోని తిరుక్కోయిలూరులో అరుణాచల పర్వతం వైపు తిరిగి కూర్చుని కళ్ళు మూసుకుని అనుష్ఠానం

చేసుకోసాగారు. వారి అనుచరులు ఏమరుపాటుగా వుండటంతో ఓ కుక్క వచ్చి స్వామి వారి కమండలంలోని నీరు కతకసాగింది. స్వామి వారి చుట్టూ వున్నవారిలోని రిటైరైన ఓ ప్రభుత్వోద్యోగి అది చూసి ఓ రాయి తీసుకుని కుక్క తలమీద కొట్టాడు. అది ఏడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది. పరిచారకులు ఇంకో పాత్రలో నీరు తెచ్చి పెట్టారు. అనుష్ఠానం అయాక కళ్ళు తెరచిన స్వామి ఆ కొత్త పాత్రని చూసి అది అక్కడికి ఎందుకు వచ్చిందని అడిగారు. కుక్క రావడం, దాన్ని కొట్టి తరిమేయడం గురించి స్వామివారు తెలుసుకోగానే కొట్టినతనితో చెప్పారు.

"మనం ఇంతమంది వుండగా కూడా ఆ కుక్క ధైర్యం చేసి వచ్చి మంచినీళ్ళు తాగిందంటే అది ఎంతో ఆకలితో, దాహంతో వుండి వుంటుంది. ఓ సారి అది తాకాక ఎలాగూ ఆ నీరు వుపయోగించం. కనుక నువ్వు దాన్ని కొట్టి తరిమేయడం వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం కలగక పోగా నీకు పాపం అంటుకుంది. ఈ పాప నివృత్తికై నువ్వే స్వయంగా తినుబండారాలు బిచ్చమెత్తుకుని వచ్చి కుక్కలన్నిటికీ నీరు, ఆహారం ఇవ్వు."

ఆయన వెంటనే వెళ్ళి ఆహారం బిచ్చమెత్తుకుని వచ్చేదాకా స్వామివారు అక్కడే వేచివున్నారు. అక్కడే వున్న కుక్కకి స్వామివారు సైగ చేసారు. ఒక్క ఆ కుక్కే కాక మరి కొన్ని కుక్కలు కూడా వచ్చి మట్టి మూకుళ్ళల్లో వడ్డించిన ఆహారాన్ని తిని నీరు తాగి వెళ్ళాయి.

దీన్నిబట్టి ఏ రకం పాపం చేస్తే దాని ఉపశమనానికి ఆ రకం పుణ్య కార్యమే చేయాలి అని అనుకోవచ్చు. కాని మనం చేసిన పాపాన్ని మనం గుర్తించగలిగినా, ఏం చేస్తే ఆ పాపం వదులుతుందో చెప్పే శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి లాంటి మహాత్ముడు మనకి దొరకాలిగా? అందుకూ పుణ్యం అవసరం అవుతుంది. మనం వీలైనన్ని వివిధ రకాల సత్కర్మలని చేస్తూండటం మనకి మంచిది. గతంలో ఏమేం దుష్కర్మలు చేసామో మనకి తెలీదు కదా.

**వనేరణే శత్రు జలాగ్ని మధ్యే మహార్ణవే పర్వత మస్త కేవా**
**సుప్తం ప్రమత్తం విషయం స్థితంవా రక్షంతి పుణ్యాని పురాకృతాని**



**భావం:** కీకారణ్యం, యుద్ధం, శత్రు సముదాయం, నీరు, అగ్ని అనే నాలుగింటి మధ్యా చిక్కుకున్నప్పుడు, సముద్రం లేదా పర్వతం మీద వున్నప్పుడు, నిద్రావస్థలో మత్తుగా వున్నప్పుడు, భయంకరమైన ప్రమాదంల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు మనిషిని కాపాడేది పూర్వ పుణ్యాలే. అవే చివరకు మిగిలేది.

## కర్మ క్షయానికి మరి కొన్ని మార్గాలు

**1. దైవారాధన:** దైవారాధన ఎవరు ఎందుకు చేసినా దాని ఫలితంగా పూర్వ జన్మార్జిత దుష్కర్మలు క్షయం అవుతాయి. ఆ దైవారాధన ఏ రూపంలోనైనా ఉండచ్చు. జపం, పూజ, యజ్ఞం, వ్రతం, దేవాలయ సందర్శనం, క్రతువు... ఇలా శాస్త్రంలో చెప్పిన ఏ రీతిలో ఉన్నా ఫలం లభిస్తుంది. ఆది శంకరాచార్య ప్రశ్నోత్తర మణిమాలలో ఇలా చెప్పారు.

**కిం కర్మ కృత్వా న హి శోచనీయం?** ఏ కర్మ చేస్తే విచారించక్కర లేదు? శివకేశవుల పూజ చేస్తే విచారించక్కర లేదు.

**2. పుణ్య క్షేత్రాల దర్శనం, దీక్షలు:** తీర్థాటనకి వెళ్ళినప్పుడు పూర్వపు రోజుల్లో కాలి నడకనో, ఎద్దుల బళ్ళ మీదో వెళ్ళేవారు. వేళకి భోజనం ఉండదు. క్రూర మృగాలుండే అడవులు దాటి వెళ్ళాల్సి వచ్చేది. కటిక నేల మీద శయనం. ఎలాంటి ప్రాపంచిక లాభం రాని, దైవం కోసం స్వచ్ఛందంగా పడే ఈ శారీరక కష్టాల వల్ల, కర్మ ఫలంగా అనుభవించాల్సిన రాబోయే శారీరక కష్టాలు రద్దవుతాయి అని పెద్దలు చెప్తారు. పూర్వకాలంలో తీర్థయాత్రల వల్ల ఈ అదనపు లాభం ఉండేది. ఇప్పుడు సౌకర్యాలు పెరిగి శరీరం అంతగా అలవదు. ఈ రోజుకీ మహారాష్ట్ర ప్రజలు ఏటా ఓ సారి కాలి నడకన పండరీపురానికి వెళ్తారు. దారిలో కటిక నేల మీద పడుకుంటూ వారు ఎంతదూరం అయినా ఇలా కాలి నడకనే గుంపులుగా వెళ్తారు. పుణ్య క్షేత్రాల దర్శనం వల్ల ఈ విధంగా శారీరకంగా అనుభవించాల్సిన దుష్కర్మల ఫలాలు రద్దవుతాయి.

నాడి జ్యోతిష్యం చెప్పేవారు పాప పరిహారంగా కొన్ని పుణ్య క్షేత్రాలని సందర్శించమని చెప్పడం మనకి అనుభవమే.

**శ్రీశైల శిఖరం దృష్ట్వా వారణాస్యాం మృతోర్ధ్రువమ్**
**కేదారే హ్యుదకం పీత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే**

–పద్మ పురాణం

**భావం:** శ్రీశైలం శిఖర దర్శనం వల్ల, కాశీలో మరణం వల్ల, కేదార క్షేత్రంలోని నీటిని తాగడం వల్ల పునర్జన్మ లేక ముక్తి ప్రాప్తిస్తుంది.

**3. ఆధ్యాత్మిక దీక్షలు:** ఇలాగే ఆధ్యాత్మిక దీక్షల్లో పడే శారీరక శ్రమతో ఎంతో దుష్కర్మ క్షయం అవుతుంది. అయ్యప్పమాల దీక్ష, ఆలాంటి కఠినమైన ఇతర దీక్షలు మన పాపాలని క్షయం చేస్తాయి. తమిళనాడులో గుళ్ళల్లో పెట్టే పొర్లు దణ్ణాలు, భగ భగ మండే నిప్పుల మీద నడక మొదలైనవి కూడా శారీరక కష్టంతో కూడిన, తద్వారా దుష్కర్మలని రద్దు చేసే దైవారాధనలే.

**4. శారీరక సేవ:** ఇతరులకి శారీరకంగా చేసే సేవ వల్ల కూడా కర్మ క్షయం అవుతుంది. వెంకయ్య స్వామి దీన్ని గురించి ఇలా అనేవారు.

"అయ్యా! చేతుల్లో గీతలు అరిగేలా పని చేస్తే సద్గురువు మీ గీతల్ని మార్చి గీస్తాడు."

**5. హిత కర్మ:** ఆది శంకరాచార్య ప్రశ్నోత్తర మణిమాలలో నిజమైన కర్మ ఎలాంటిదో ఇలా చెప్పారు. **సత్యం చ కిం భూతహితం సదైవ:** యదార్థమైన కర్మ ఏది? ఎల్లప్పుడు పరులకి హితం చేయడమే యదార్థ కర్మ.

ముఖ్యంగా మనవల్ల ఎవరికైనా అపరాధం జరిగితే వారికి మనం సదా హితాన్ని చేస్తూండాలి. అందువల్ల అతను మన అపరాధాలని మనసా విస్మరిస్తే, అది మనం చేసిన అపరాధానికి ప్రాయశ్చిత్తం అయి ఆ కర్మ తొలగుతుంది.

**6. పంచశాంతులు:** పాపపరిహారం కోసం పంచశాంతులు నిర్దేశించబడ్డాయి. అవి...

1. ఉపవాసం 2. జపం 3 మౌనం 4 పశ్చాత్తాపం 5 అన్నశాంతి.

**1. ఉపవాసం:** తీర్థయాత్రలా ఉపవాసం కూడా శారీరక కష్టంతో కూడిన దైవారాధన. కష్టం పాప ఫలానుభవంగా వస్తుంది. కాబట్టి మనం స్వచ్ఛందంగా



పాప పరిహారం కోసం చేసే ఉపవాసంతో అనుభవించే శారీరక కష్టం, ఆ మేరకి రాబోయే ప్రారబ్ధ కష్టాలని తొలగిస్తుంది. వైష్ణవులకి ప్రతీ ఏకాదశి రోజు ఉపవాసం ఉండటం ఓ ప్రధాన దైవారాధన. ద్వాదశి ఘడియలు వచ్చాక్కే వారు ఉపవాస దీక్షని విరమిస్తారు. రంజాన్‌కి ఉపవాసం ముస్లింలకి ఎంతో పవిత్రమైన దైవ కార్యం. మన పెద్దలు కూడా ప్రాయశ్చిత్తంగా శాస్త్రంలో రెండు ఉపవాస వ్రతాలని నిర్దేశించారు. అవి కృచ్ఛ్రము, చాంద్రాయణము.

**ప్రాయ ఇతి శబ్దేన దోషసంపాదనం చిత్త మితి**
**తాన్ర ప్రతిషేధః తస్మా త్ప్రాయ శ్చిత్తమిత్యాచ్యతే**

**భావం:** 'ప్రాయ' అంటే, దోష సంపాదనం అని అర్థం. 'చిత్తం' అంటే దాన్ని నివారించుకోవడం అని అర్థం. 'ప్రాయశ్చిత్తం' అంటే దోషాన్ని నివారించుకోవడానికి చేసే కార్యక్రమం అని అర్థం.

**కృచ్ఛ్ర వ్రతం:** ఈ వ్రతం ఆరంభించిన రోజు నించి మూడు రోజుల దాకా మధ్యాహ్న సమయంలో పెద్ద నిమ్మకాయంత పరిమాణంలో ఇరవై ఆరు అన్నపు ముద్దలు తినాలి. ఉదయం రాత్రి ఏమీ తినకూడదు. తర్వాతి మూడు రోజులు సాయం కాలం మాత్రమే ముప్పై రెండు ముద్దలని, తర్వాతి మూడు రోజులు కోరకుండా లభించిన ఇరవై నాలుగు అన్నపు ముద్దలని తినాలి. ఆ తర్వాతి మూడు రోజులు కటిక ఉపవాసం ఉండాలి. ఈ విధంగా పన్నెండు రోజులు చేసే వ్రతాన్ని కృచ్ఛ్ర వ్రతం అంటారు.

**చాంద్రాయణ వ్రతం:** చంద్రుని వృద్ధి క్షయాలని అనుసరించి ఆచరించే వ్రతం ఇది. ఇదీఉపవాసానికి సంబంధించిందే. ఈ వ్రతం అమావాస్య వెళ్ళిన తర్వాతి రోజు, అంటే శుక్ల పక్ష పాడ్యమి నించి ప్రారంభం అవుతుంది. పాడ్యమి రోజు కేవలం ఒకే ఒక్క అన్నం ముద్ద తినాలి. రెండో రోజు రెండు ముద్దలు, మూడో రోజు మూడు ముద్దలు, ఇలా పూర్ణిమ దాకా ప్రతీ రోజు ఒకో ముద్దని పెంచుకుంటూ తినాలి. అలా పౌర్ణమి నాడు పదిహేను ముద్దలు తిని, మర్నాటి

నించి కృష్ణ పక్ష పాడ్యమి దాకా ఒకో రోజు ఒకో ముద్దని తగ్గించుకుంటూ తినాలి. అమావాస్య రోజు కటిక ఉపవాసం ఉంటే చాంద్రాయణ వ్రతం ముగుస్తుంది. పరస్త్రీ పొందు, శాఖాహారి మాంసాహార భక్షణం చేయడం లాంటి పాపాలని పోగొట్టుకోడానికి ఈ రెంటినీ ధర్మ శాస్త్రంలో పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు.

ఓ ప్రముఖ స్వామి ఆశ్రమంలోని ఒకరు, ఆ ఆశ్రమంలోని పరస్త్రీని అనుభవించిన కారణంగా, ఆ పాపాన్ని పోగొట్టుకోవాలన్న తపనతో ఈ చాంద్రాయణ వ్రతాన్ని స్వచ్ఛందంగా, రహస్యంగా చేసి తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురైన ఓ ఉదంతం ఈ పుస్తక రచయిత దృష్టికి వచ్చింది. కాబట్టి వయసు పైబడ్డవారు, బి.పి, షుగర్ లాంటి వ్యాధులు గలవారు ఎవరూ కూడా వైద్యుల పర్యవేక్షణ లేకుండా ఈ వ్రతాన్ని చేయకూడదు.

ఋషికేశ్‌లోని ముని-కి-రేతిలో గల అతి ప్రాచీన ఆశ్రమం అయిన కైలాస ఆశ్రమంలో చేరిన బ్రహ్మచారులు అనుమతి లేకుండా ఆశ్రమం దాటి బయటకి పోకూడదు. అలా వెళ్తే, ముఖ్యంగా రాత్రి బయటే ఉంటే వారిని గోమూత్రంతో స్నానం చేయించి, శుద్ధి చేసి కాని తిరిగి ఆశ్రమంలోకి అడుగు పెట్టనివ్వరు. ఈ నిబంధనని కొన్నేళ్ళ క్రితం దాకా కఠినంగా పాటించేవారు. పంచగవ్యములు అనగా గోవు పేడ, మూత్రం, పాలు, పెరుగు, నెయ్యిలని కలిపి తినిపించి కూడా ప్రాయశ్చిత్తం చేస్తారు. రాత్రి లేదా పగలు నీళ్ళల్లో మెడ దాకా మునిగి ఉండి ఉపవాసం చేస్తూ గడపటం కూడా ఓ ప్రాయశ్చిత్తం.

జైన మతంలో నిర్జరం అనే తీవ్ర ప్రాయశ్చిత్తం ఒకటుంది. కఠిన నిష్టతో అన్నాహారాలు మానేసి శరీరాన్ని శిధిలం చేసి దేహ త్యాగం చేయడమే నిర్జరం అనే ఈ ప్రాయశ్చిత్తం. మన పురాణాల్లో దీన్ని ప్రాయోపవేశం అంటారు. ఈ అన్ని ప్రాయశ్చిత్త పద్ధతులలో శారీరక కష్టాన్ని స్వచ్ఛందంగా అనుభవించి, తద్వారా కర్మఫలాన్ని స్వచ్ఛందంగా ముందే అనుభవించడం అవుతుంది.

ఉద్దేశపూర్వకంగా జరిగిన పాప కర్మలకి ప్రాయశ్చిత్తం లేదని యాజ్ఞవల్క్య స్మృతిలో చెప్పబడింది (3-226) ఆనాలోచితంగా జరిగినవి ప్రాయశ్చిత్తం ద్వారా



పోవడం తేలిక. స్మృతులు రాసిన వారిలో ప్రాయశ్చిత్తం మీద ఏకాభిప్రాయం లేదు. కొందరు అవి పాప నిర్మూలని చేయదని రాస్తే, మరి కొందరు చేస్తుందని రాసారు.

**జానతాతుకృతమ్ పావం గురునర్వం భవత్యుత**
**అజ్ఞానాత్స్ఖలితే దోషే ప్రాయశ్చిత్తం విధీయతె**

-శాంతి పర్వం 36-41

**భావం:** ఉద్దేశపూర్వకంగా చేయబడిన దుష్కార్యాలు చాలా తీవ్రమైనవి. ఉద్దేశం లేకుండా అంటే యాదృచ్ఛికంగా చేయబడిన దుష్కార్యాలు తీవ్రములు కావు. వాటిని ప్రాయశ్చిత్తంతో నిరోధించవచ్చు.

**2. జపం:** దైవ నామాలని జపం చేయడం లేదా ఉచ్ఛరించడం ఓ సుకర్మ. తద్వారా మనలోని దుష్కర్మలు నాశనం అవుతాయి. గీతలో పరమాత్మ 'యజ్ఞాల్లో నేను జప యజ్ఞం'ని అని చెప్పాడు కూడా. ***(గీత 10-25)*** జపం ఎలా చేయాలి? దైవ జపం ఖర్చు లేనిది. సౌకర్యమైంది. సుఖవంతం అయింది

**విధియజ్ఞాతి జపయజ్ఞో విశిష్టోదశభిర్గుణైః**
**ఉపాంశుస్యాద్ శతగుణః సాహస్రోమానసః స్మృతః**

***భావం:*** శాస్త్ర విధి ప్రకారం కర్మకాండ సంబంధమైన యజ్ఞాల కంటే జప యజ్ఞం అత్యంత ఉన్నతమై, అనేక రెట్లు అధిక ఫలాన్ని ఇస్తుంది. వాచక తపస్సు (స్పష్టంగా అక్షరాల ఉచ్చారణ) పది రెట్లు ఫలితాన్ని, ఉపాంశువు (పెదవులని మాత్రం కదిలిస్తూ చేసేది) వంద రెట్ల ఫలితాన్ని, మానసికం (నాలుక కదలకుండా చేసే జపం) వెయ్యి రెట్లు ఫలితాన్ని ఇస్తుంది.

దైవారాధనలైన నామ జపం, ధ్యానం, పూజ, అర్చన, అభిషేకం, దైవ స్మరణలు, కీర్తనలు, భజనలు మొదలైనవి ఈ జన్మలో చేస్తే ముందుగా అగామి, తర్వాత సంచిత కర్మలు తొలగుతాయి.

జీవుల కష్ట సుఖాలని, జయాపజయాలన్నిటినీ కర్మ నిర్దేశిస్తూంటే ఇక దైవ భక్తి ప్రయోజనం ఏమిటి? అనే ప్రశ్న కొందరికి వస్తుంది. దైవ భక్తి అనేది

అత్యుత్తమమైన సత్కర్మ. దానికి సత్ఫలితాలు కలుగుతాయి. గతంలో చేసిన చెడు (ప్రారబ్ద) కర్మల నించి దైవ భక్తి మనల్ని నేడు రక్షించలేక పోవచ్చు కాని, వర్తమాన, భవిష్య కర్మల్ని పవిత్రం చేసే శక్తి దానికి ఉంది. గంగా స్నానం, రామేశ్వర సముద్ర స్నానం, వ్రతాలు, నోములు, దానధర్మాలు లాంటి వాటి వల్ల ముక్తి కలగదు. పుణ్య కార్యాలైన ఇవన్నీ చిత్త శుద్ధిని, కర్మ క్షయాన్ని, శుభాలని, విజయాలని కలగచేస్తాయి. మానవుడు జీవించి ఉండగా నిత్యం పాప నిర్మూలన కోసం సదా ప్రయత్నిస్తూండాలి. లేదా గత జన్మల్లో, ఈ జన్మలో చేసిన పాపాలని వచ్చే జన్మల్లో అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

**హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలమ్**

**కలౌ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ గతి రన్యథా**

***భావం:*** కలి యుగంలో హరిని నిరంతరం కీర్తించడం తప్ప మరే విధంగా తేలిగ్గా ముక్తి రాదు. కీర్తనం, శ్రవణంలో ఖర్చు లేదు. కులం, మతం, రంగు, జాతి లాంటివి అడ్డంకి కావు.

**3 మౌనం: యోగస్య ప్రథమం ద్వారం వాగ్నిరోధః** అని శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు చెప్పారు. వాక్కుని నిగ్రహించటమే యోగం అనే భవనానికి ముఖద్వారం అవుతుంది. ఏకాగ్రతకి, నిశ్చలతకి ఉపకరించే మౌనంలో మహత్తర శక్తి ఉంది. మౌనం నాలుగు రకాలు. వాక్ మౌనం, నేత్ర మౌనం, కర్ణ మౌనం, మానసిక మౌనం. మొదటి మూడూ మానసిక మౌనానికే దారి తీయిస్తాయి. ఏ ఆలోచనలు రాని మౌనమే నిజమైన మౌనం. అయితే అది ఆధ్యాత్మికంగా పై మెట్టులో ఉన్నవారికే సాధ్యం. మాటని నిగ్రహించడం అందుకు తొలి మెట్టు. అందుకే దీన్ని మౌన వ్రతం కన్నా 'వాక్ బంధం' అనడం సబబు.

నోటి మాటల ద్వారానే మనిషి ఎక్కువగా కర్మ చేస్తూంటాడు. నాలికని నియంత్రించిన వ్యక్తి సమస్తాన్ని నియంత్రించగలడని భాగవతం చెప్తోంది. మౌనం, మితభాషణ వల్ల మనిషి నింద, చాడీలు లాంటి వాగ్దోషాలనించి తనని తాను రక్షించుకోగలుగుతాడు. మౌనం ఆత్మశక్తిని పెంచుతుంది. సాధారణంగా



మనుషులకి నిశ్శబ్దం అంటే ఎంత భయమంటే, దాన్నించి పారిపోవడానికే అనవసరపు మాటలు మాట్లాడుతారు. ఇతరులు లేకపోతే పాటలు పాడుకుంటారు. లేదా వింటారు. నిశ్శబ్దంలో ఎంత శాంతి, సుఖాలుంటాయో తెలియకే ఇదంతా. తెలిసిన ఖలీల్ జిబ్రాన్ 'మౌనం భగవంతుడి భాష' అన్నాడు. మౌనాన్ని 'వాచిక తపస్సు' అని కూడా అంటారు. దేవుడికి సంబంధించిన విషయాలు మాట్లాడటం కాని, భజనల్లో పాల్గొనడం కాని మౌనం కిందకే వస్తుంది అని పెద్దలు చెప్తారు.

మౌనం పాటించేవారు రాసి చూపించడాన్ని కొందరు మౌనభంగం అనుకుంటారు. మొదట్లో మౌనవ్రతాన్ని అవలంబించిన బ్రాహ్మణ స్వామి (శ్రీ రమణులు) పలక మీద రాసి చూపించేవారు అన్న విషయం మనం మరవకూడదు. అలాగే కుర్తాలంలో శ్రీ సిద్ధేశ్వర పీఠాన్ని స్థాపించి, 'మౌనస్వామి'గా పేరొందిన శ్రీ శివ చిదానంద సరస్వతి వారు కూడా సౌంజ్ఞలతో, పలక, బలపంతో మాట్లాడేవారు. మౌనం పాటించిన అవతార్ మెహర్ బాబా కూడా 'ఇలాగే కమ్యూనికేట్ చేసేవారు. మాట్లాడకుండా ఉండటం ఉపవాసంలా కొందరికి పెద్ద శిక్ష అవుతుంది కాబట్టి మౌనం పాపపరిహారానికి ప్రాయశ్చిత్తం అవుతుంది.

మనిషి తన నోట్లోకి వెళ్ళేదాని కంటే, దాంట్లోంచి బయటకి వచ్చేదాని వల్లే ఎక్కువ పాపంలో చిక్కుకుంటాడు. (మేథ్యూ 15:11)

**4 పశ్చాత్తాపం:** మనం పాపం అని భావించకుండా చేసిన దానిని ఇప్పుడు పాపంగా గుర్తించి, దాన్ని మరెన్నడూ చేయకపోవడం పశ్చాత్తాపం. సరయిన పశ్చాత్తాపంతో గతంలో చేసిన దుష్కర్మలన్నీ క్షయం అవుతాయి. మనసు పొరల్లోంచి దానంతట అదే ఉద్భవించి, గుండెలో స్పందన కలిగి తిరిగి ఆ తప్పు చేయకపోవడమే నిజమైన పశ్చాత్తాపం. జీవితంలో ఒకవేళ ఎప్పుడైనా ఆ తప్పు తిరిగి చేస్తే పశ్చాత్తాపం వల్ల రద్దయిన ఆ దుష్కర్మల ఫలితాలు మనకి బంధాలుగానే మిగిలిపోతాయి. పశ్చాత్తాపం గురించి మనుస్మృతిలో ఇలా చెప్పారు.

**అజ్ఞానాత్ యదివ్యామోహాత్ కృత్వా కర్మ విగర్హితం**

**తస్మాద్విముక్తి మన్విచ్ఛన్ ద్వితీయం న సమాచరేత్**

**భావం:** తెలియక మోహం వల్ల ఒకసారి చేసిన పాపం యొక్క ఫలం నించి విముక్తులం కావాలనుకుంటే, మరల ఆ పాప కృత్యాన్ని చేయకుండా ఉండాలి.

భార్యాభర్తల మధ్య పోట్లాటలు సర్వసాధారణం. 'అయ్యో! అనవసరంగా తిట్టానే' అని తర్వాత పశ్చాత్తాప పడ్డా, తిరిగి పోట్లాటలు మామూలే. దాంతో ఆ పశ్చాత్తాపం రద్దయిపోతుంది. అది తెచ్చి పెట్టుకుంటే వచ్చేది కాదు. అందుకు సరయిన చోట, సరైన పాళ్ళలో మనసులో దెబ్బ తగలాలి. రక్తపుటేరులు చూస్తే కాని అశోకుడికి అలాంటి పశ్చాత్తాపం రాలేదు.

ఉత్తర భారత దేశంలో ఇది నిజంగా జరిగింది. ఓ గజదొంగ అనేక దోపిడీలు, హత్యలు చేస్తూ పోలీసులకి, తన గ్రామస్థులకి దొరక్కుండా జీవనం సాగించేవాడు. కరడు కట్టిన స్వార్థానికి ప్రతిరూపమైన అతను ఓసారి తనని తరిమే పోలీసుల నుంచి దాక్కోడానికి గుళ్ళోకి వెళ్ళి, ఓ పండితుడు చెప్పే పురాణ కాలక్షేపం విన్నాడు. 'ఇతరులని హింసించడం పాపం' అన్న హితోపదేశం అతని మనసులోకి ఇంకింది.

అంతా వెళ్ళాక ఆ పండితుడికి తన వృత్తాంతం మొత్తం చెప్పి పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయాడు. ఆయన సానుభూతితో అర్థం చేసుకుని మరెన్నడూ ఆ దుష్కృత్యాలు చేయవద్దని, నీటి ఎద్దడి బాగా ఉన్న అతని గ్రామంలో చెట్లు నాటి వాటిని పెంచమని సలహా ఇచ్చాడు. అతను. చెట్లు నాటి దూరంగా ఉన్న నది నుంచి నీరు తెచ్చి వాటిని పెంచి పెద్ద చేశాడు. ఫలితంగా ఆ గ్రామంలో వానలు కురిసి సుభిక్షం అయింది. తనని కోరలు తీసిన పాముగా గుర్తించాక గ్రామస్థులు ఏం చేసినా అహం చంపుకుని సహించి, ప్రపంచం నుంచి ప్రతిఫలాపేక్ష లేని సేవ చేస్తూ తిరిగి ఆ పాపాలు చేయని ఆ గజదొంగకి ఆ దుష్కర్మల బంధాలంటవు.

క్రిస్టియన్ మతంలో పశ్చాత్తాపం విలువైన ప్రధాన అంశం. తాము చేసిన పాపాలని కన్‌ఫెషన్ బాక్స్‌లో కూర్చుని ఫాదర్‌కి చెప్పుకోవడం వారి



ఆచారం. ఇందువల్ల పాపం నశిస్తుందని వారి నమ్మకం. ఐతే తనకి ఎవరు ఆ కన్‌ఫెషన్ చెప్తున్నారో ఫాదర్‌కి తెలిసే అవకాశం ఉండని రీతిలో ఏర్పాటు చేస్తారు.

ముస్లిం మతంలో కూడా పశ్చాత్తాపానికి పెద్ద పీట వేసారు. నిత్యం నమాజు కోసం రాత్రి నిద్ర లేచే హజ్రత్ మౌలానా థాన్వీ అనే మహాత్ముడు ఓ రోజు మెలకువ రాక నమాజు వేళ దాటాక లేచాడు. దాంతో అతను ఆ రోజంతా దుఃఖిస్తూ, అల్లాహ్‌ని క్షమాపణ వేడుకుంటూ గడిపాడు. మర్నాడు రాత్రి అతన్ని ఎవరో వచ్చి లేపారు. నువ్వెవరని అడిగితే, 'సర్వకాల సర్వావస్థల్లో అపఖ్యాతి పాలయ్యే ఇబ్లీసు సైతాన్‌ని నేనే' అని అతను జవాబిచ్చాడు. ఎందుకు నమాజు కోసం లేపావంటే సైతాన్ చెప్పిన జవాబిది.

"నిన్న రాత్రి నిన్ను ఏమరుపాటుకు గురి చేసి మెలకువ రాకుండా చేసాను. నీ నమాజు భ్రష్టమైంది. కాని నువ్వు రోజంతా దుఃఖంతో, పశ్చాత్తాపంతో గడిపావు. దాంతో నీకు నమాజు చేసిన దాని కన్నా ఎక్కువ పుణ్యం లభించింది. నాకిది నష్టం కాబట్టి నిన్ను లేపి నమాజు చేసుకునే అవకాశం కల్పించి, నిన్నటిలా ఈ రోజు నీకు ఎక్కువ పుణ్యం లభించకుండా చేసాను."

ప్రతి మనిషి వెంట ఇద్దరు దైవ దూతలు ఎప్పుడూ ఉంటారుట. వారిని కిరామన్, కాతిబీన్ అంటారు. వీరు మనుష్యుల పాపపుణ్యాల లెక్కని రాస్తారు. ఏదైనా పుణ్యం చేస్తే జీవికి కుడివైపున ఉండే దైవ దూత దాన్ని వెంటనే రాస్తాడు. అదే పాపం చేస్తే జీవికి ఎడమ వైపు ఉండే దైవ దూత దాన్ని వెంటనే రాయడు. అది చేసినందుకు అతను పశ్చాత్తాప పడతాడేమోనని ఎదురు చూసి. పశ్చాత్తాప పడకపోతే అప్పుడు ఆ పాపం నమోదు చేస్తాడు. అవసాన కాలంలో గొంతులో గురక మొదలయ్యే దాకా క్షమాపణ (తౌబా) ద్వారం తెరచే ఉంటుంది అని ముస్లిం మత గ్రంథాలు చెప్తున్నాయి.

నిత్యం నిద్రకు ఉపక్రమించే ముందు మనం చేసిన పాపాలకి పశ్చాత్తాపం కలిగించమని దైవాన్ని ప్రార్థించడం ఉత్తమం.

**5 అన్నశాంతి**: సర్వ పాప క్షయానికి అన్న దానం ఉత్తమం. శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడు భక్తులకి చెప్పిన పన్నెండు అభయ వాక్యాల్లో అయిదవది ఈ క్రిందిది.

'అన్నమో రామచంద్రా అని అలమటించేవారికి అన్నం పెడితే నేను ప్రసన్నుడ్ని అవుతాను.'

**తురగశత సహస్రం గోగజాంచ లక్షం**
**కనకరజత పాత్రం మేదినీం సాగరాంతామ్**
**సురయువతి సమనానంత కన్యా ప్రదానం**
**నహిభవతి సమానం త్వన్నదానప్రదానాత్**

***భావం:*** లక్ష గోవులు, లక్ష ఏనుగులని, బంగారు, వెండి పాత్రలని, సముద్రం పర్యంతం గల భూమిని, ఇంకా దేవతా స్త్రీల వంటి కన్యలని దానం చేసిన ఫలితం త్రాసులో ఒక వైపు సిబ్బెలో వుంచి, ఇంకో వైపు సిబ్బెలో అన్నదాన పుణ్యాన్ని వుంచితే, త్రాసు ముల్లు అన్నదాన పుణ్యం వైపే మొగ్గుతుంది.

నాగ్‌పూర్‌లోని అవధూత శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా శిష్యుడు విజయనగరంలోని శ్రీ ఖాదర్‌వలీ బాబా. వారి శిష్యుడు శ్రీ చిట్టిబాబా అన్నదాన పుణ్యంతో మనిషి దుష్కర్మల నించి త్వరగా బయటపడతాడని అనేవారు. దుష్కర్మలు తొలగడానికి నామం, సేవ, అన్నదానం అనే మూడు సులభ ఉపాయాలని చెప్పేవారు. రకరకాల సమస్యలతో తనని ఆశ్రయించిన భక్తుల కష్టాలని వారితో అన్నదానం చేయించి తొలగిస్తూండేవారు. ఆయన రాగోలిపల్లి మెట్టపై ఉండగా చలపాటి సత్తెమ్మ అనే భక్తురాలి కూతురికి బొల్లి వ్యాధి నయం చేయడానికి చిట్టిబాబా వారి చేత అన్నదానం చేయించాడు. ఆ వ్యాధి నయం అయింది. బంధు మిత్రులకి గొప్ప విందు ఇచ్చేకంటే, అనాథలకి, అన్నార్తులకి చేసిన అన్నదానం ఎక్కువ ఫలాన్ని ఇస్తుంది.

ఇస్లాం మత దైవ ప్రవక్త మహమ్మద్ (సఅసమ్) తన ఒక సూక్తిలో 'నోటి నించి వెలువడ్డ వృథా మాటల వల్ల ఏర్పడే లో(పా)పాలని మారకం చెయ్యడానికి పేదవారికి భోజనం ఏర్పాటు చెయ్యడానికి ఫిత్రా దినం నిర్దేశించబడింది. సా (రెండున్నర కిలోల) ఫిత్రా దానం నిర్దేశించబడింది. సుకర్మలు దుష్కర్మలని రద్దు చేస్తాయని, దోష నివారణకి అన్నదానం మంచిదని దీన్ని బట్టి అర్థమవుతోంది.



## పాప పరిహార మంత్రాలు

మంచి జరగడానికి శ్రీలక్ష్మీ రామ స్తోత్రం, దారిద్ర్య నాశనానికి కనకధారా స్థవం, అప్పుల బాధ తీరడానికి శ్రీ నృసింహస్వామి ఋణ విమోచన మంత్రం, కన్యకి వివాహం జరగడానికి రుక్మిణీ కళ్యాణం లేదా భాగవతంలోని గోపికా ప్రకరణలోని కృష్ణుడిని భర్తగా పొందడానికి గోపికలు పఠించిన కాత్యాయనీ మంత్రం మొదలైనవి దుష్కర్మలని నివారిస్తాయి.

**దత్తం దత్తం పునర్దత్తం యోవదేత్ భక్తి సంయుతః**
**తస్యపాపాని సర్వాణి క్షయం యాంతి నసంశయః**

-దత్త హృదయం

**భావం:** దత్త దత్త అని భక్తితో స్మరిస్తే చాలు-పాపాలు నిస్సందేహంగా పోతాయి.

ఆదిత్య హృదయం చదివితే రోగాలు నయం అవుతాయని విశ్వాసం. ఆరోగ్యం కోసం తలపైన చేతిని ఉంచుకుని ఈ మంత్రాన్ని 108 సార్లు ఉచ్చరించమని ధన్వంతరి చెప్తున్నాడు.

**అచ్యుతానంద గోవింద నామోచ్చారణభేషజాత్**
**నశ్యంతి సకలా రోగాః సత్యం సత్యం వదామ్యహమ్**

**భావం:** ఓ అచ్యుతా! ఓ అనంతా! ఓ గోవిందా! ఈ నామాలని ఉచ్చరించడం అనే ఔషధం వల్ల సమస్త రోగాలు నశించిపోతాయి. నేను చెబుతున్నాను. ఇది సత్యం. నేను సత్యాన్నే చెబుతున్నాను.

## దైవ స్మరణ రోగాలని తొలగిస్తుందా?

ఇది ఓ ఉదాహరణ. ప్రయాగలోని శ్రీ ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి శిష్యుడైన శ్రీ అవధూతేంద్ర స్వామి జీవితంలో ఈ సంఘటన జరిగింది. పుట్టుకతోనే

సంగీతంలో గొప్ప ప్రవేశం గల ఆయన పక్షవాతం తనని నెమ్మదిగా కబళిస్తోందని గ్రహించాడు. చాలామంది వైద్యులని కలిసి అనేక మందులు వాడాడు కాని ఫలితం లేదు. చివరికి ఆయన మాట్లాడలేని స్థితికి చేరుకున్నాడు. ఇక కొద్ది కాలంలో మరణిస్తానని అనుకున్న సమయంలో ఓ సహ సన్యాసి 'హనుమాన్ చాలీసా' పుస్తకాన్ని ఇచ్చి దాన్ని పఠిస్తే ఆయన ఆరోగ్యం కుదుట పడచ్చని, నాలుగు వందల ఏళ్ళ క్రితం తులసీ దాసు రాసిన దాన్ని స్మరించిన ఎందరికో సాధ్యం కాని రోగాలు నయం అయాయని, అవధూతేంద్రని కూడా దాన్ని మనసులో స్మరించమని చెప్పాడు. ఆయన ఆ శ్లోకాలన్ని కంఠతా పట్టి స్మరించగానే ఆశ్చర్యంగా నెల రోజుల్లోనే పక్షవాతం పూర్తిగా మాయం అయి మాట తిరిగి వచ్చింది!

అవధూతేంద్ర స్వామి హనుమంతుడికి కృతజ్ఞతగా తర్వాతి నలభై సంవత్సరాలు ఉత్తర భారత దేశంలోని రెండు వందల పైచిలుకు హనుమాన్ మందిరాల్లో పాలరాతి మీద చెక్కించిన హనుమాన్ చాలీసాలని గోడల మీద ప్రతిష్టింప చేసారు. తనకి వచ్చిన డబ్బుని కూడా ఇందుకే ఉపయోగించారు. ఆ తర్వాత వీరు చాలాకాలం జీవించి, చివరికి హైద్రాబాద్‌లో హిమాయత్ నగర్‌లోని ఓ భక్తుడి ఇంట్లో మరణించారు. ఆదిత్య హృదయం చదివినా రోగాలు పోతాయని చాలామంది విశ్వాసం.

మరో దృష్టాంతం, వాల్మీకి రామాయణాన్ని చక్కటి తెలుగులో రాసిన శ్రీ యామిజాల పద్మనాభస్వామి 1994లో భగందరం అనే వ్యాధితో బాధపడుతూ, అరసవిల్లి శ్రీ సూర్యనారాయణ స్వామి సన్నిధిలో సూర్యునిచే చెప్పబడిన పన్నెండు శ్లోకాలని పఠిస్తూ ఇరవై రోజులు నిష్ఠగా ఉన్నారు. ఇరవై ఒకటో రోజున ఆయన జబ్బు నయం అయిందని ఆయన రాసారు.

ఐతే అందరికీ హనుమాన్ చాలీసా వల్ల పక్షవాతం పోతుందా? సూర్య శ్లోకాలకి భగందర వ్యాధి పోతుందా? ఇలా ఆ రోగాలు వారికి మాత్రమే తొలగడం వారి ప్రారబ్ధ కర్మలో భాగం అయివుండాలా? లేదా అవి సర్వ రోగ



నివారిణిలు అయితే మరి అవి అందరికీ పనిచేస్తాయా? ఎవరికి వారు ప్రయత్నించి సమాధానాలు చెప్పాల్సిన ప్రశ్నలివి.

చాలామంది ధ్యానం, పూజ మొదలైనవి ఎందుకు చేస్తున్నామో తెలీకుండా చేస్తారు. అవి పూర్వ కర్మలని తొలగిస్తాయి. తెలిసి చేసినా, తెలీక చేసినా వచ్చే ఫలితం తప్పక వస్తుంది. అన్ని ఆధ్యాత్మిక సాధనల ఉద్దేశం ఇదే.

**రోగ చికిత్స:** మనిషి వ్యాధుల నివారణకి ఆయుర్వేద శాస్త్రం ఈ కింది మూడు రకాల చికిత్సలని సూచిస్తోంది. ఇవి వారి ప్రారబ్ధ కర్మలని బట్టి ఫలితాలని ఇస్తాయి.

**మానవ చికిత్స**: ఆహార విహారాదులని, దోష రహితమైన ఔషధులని, ద్రవ్యాలని మెళకువగా వాడటం.

**రాక్షస చికిత్స:** శస్త్ర చికిత్స ద్వారా శరీర అవయవాలని కోయడం, తొలగించడం, పెట్టడం, ప్రాణులని చంపి వాటితో తయారు చేసిన మందులతో చికిత్స చేయడం.

**దైవిక చికిత్స:** మంత్రం, హోమం, హవనం, ఉపవాసం, శుభకర్మ, ప్రాయశ్చిత్తం, పరిహారం, తీర్థాటన, గురువు లేక భగవంతుని ఆరాధన మొదలైన వాటి ద్వారా వ్యాధులని నిర్మూలించుకోవడం.

## ఏడుపు పరమ పావనం

రాన్ అనే ఓ అమెరికన్ భక్తుడు కేరళ లోని మాతా అమృతానందమయి ఆశ్రమానికి దాని ఆరంభ దినాల్లో న్యూయార్క్ నించి వెళ్ళినప్పుడు అతను అమ్మని చూసినా లేదా మాట విన్నా విపరీతంగా ఏడ్చేవాడు. దాన్ని నిరోధించడం అతనికి సాధ్యం అయేది కాదు. ఇలా చాలా రోజులు గడిచాక ఓ రోజు రాన్ అమ్మని అడిగాడు.

"నేనిక్కడికి వచ్చాక నాలో ఏదో మానసిక బలహీనత చోటు చేసుకుంది. లేకపోతే నేనెందుకు ఇలా ఏడుస్తున్నాను?"

అమ్మ కరుణగా చూసి చిరునవ్వు నవ్వుతూ చెప్పింది.

"మన హృదయాంతరాల్లో మనమంతా దేవుని బిడ్డలమే. కాని పెద్ద వాళ్ళమయ్యే కొద్దీ మనిషి దుష్కర్మల చేత నిర్మింపబడ్డ గట్టి పెంకుతో కప్పబడి పోతాడు. కామం, క్రోధం, అసూయ, కపటం, అత్యాశ, గర్వం వంటి అనేక వ్యతిరేక వాసనలు ఆ పెంకుని తయారు చేస్తాయి. చివరికి మృదువైన బిడ్డ గట్టిగా రాయిలా తయారవుతాడు. కాని దేవుడి సమక్షంలో లేదా ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొందిన వారి సమక్షంలో ఆ పెంకు కరిగి విరగడం ఆరంభమవుతుంది. అలా జరుగుతున్నప్పుడు మనిషి చిన్న పిల్లవాడిలా ఏడుస్తాడు. అది ఎవరికైనా జరిగితే వాళ్ళు చాలా అదృష్టవంతులు. అనేక జన్మల ఆధ్యాత్మిక సాధనల ద్వారా సాధించలేని పవిత్రత అలాంటి కొన్ని నిముషాల ఏడుపు ద్వారా సంపాదించవచ్చు."

ఐతే దేవుడి కోసం తప్ప లౌకిక కారణాల ఏడుపు గురించి కాదు ఇది.

## దానం పాప హరణం

**తపః పరం కృతయుగే త్రేతాయం జ్ఞానముచ్యతే ।**
**ద్వాపరే యజ్ఞా మే వాహు దానమేకం కలియుగే ॥**

***భావం:*** కృతయుగంలో తపస్సు, త్రేతాయుగంలో జ్ఞానం, ద్వాపర యుగంలో యజ్ఞం, ఇక కలియుగంలో దానం మోక్షానికి ముఖ్య సాధనాలు.

ప్రపంచంలోని అతి గొప్ప ధనవంతుడైన రాక్‌ఫెల్లర్ జబ్బుతో లేవలేని స్థితిలో ఉన్నప్పుడు, ప్రపంచంలోని పేరు ప్రఖ్యాతులు గల వైద్యులు కాని, మందులు కాని ఆయనకి ఆయనకి సహాయం చేయలేకపోయారు. రోజు రోజుకీ ఆరోగ్యం క్షీణించసాగింది. చివరకి ఓ మానసిక వైద్యుడు 'బీదవాళ్ళకి దానం చేసి చూడండి. మీరోగం నయం అవచ్చు.' అని సలహా ఇచ్చాడు. దానధర్మాలంటే గిట్టని రాక్ ఫెల్లర్ తన ఆరోగ్యం కోసం చాలా డబ్బుని బీదలకి దానం చేసాడు. చిత్రంగా కొన్ని రోజులకి అతని ఆరోగ్యం కుదుటపడి, మంచం మీంచి లేచి నడవసాగాడు. దానమహిమని స్వయంగా అనుభవించిన ఆయన తన పేరుతోనే రాక్‌ఫెల్లర్ ఫౌండేషన్ అనే సంస్థని స్థాపించి కోట్ల డాలర్లని బీదల అభివృద్ధికి దానం చేసాడు.



ధన సంపాదన, ఖర్చు విషయంలో శాస్త్రం ఈ సలహా ఇస్తోంది.

**విత్తం చ సంపాదన మేరుతుల్యం దానేన తద్విద్ధి తృగేనతుల్యం**

***భావం:*** సంపాదించేప్పుడు మేరుపర్వతం అంత సంపాదించాలి. దానం చేసేప్పుడు ఆ ధనాన్ని గడ్డి పరకలా చూడాలి.

దానం చేసేవారిలో ఏడు రకాలవాళ్ళున్నారు.

1. తిట్టుకుంటూ ఇతరులకి దానం చేయడం.
2. మౌనంగానే దానం చేసినా, సరిపడా దానం చేయకపోవడం.
3. ఇతరులకి సరిపడా ఇచ్చినా, అడిగితే కాని దానం చేయకపోవడం.
4. ఇతరులకి సరిపడా వారడగకుండానే దానం చేయడం.
5. దానం చేసేది ఎవరికి వెళ్తోందన్నది తెలీకుండా దానం చేయడం.
6. దానం చేసేది ఎవరికి చెందుతుందన్నదే కాక, దానం చేస్తే తనెవరో పుచ్చుకునే వారు తెలుసుకోకుండా గుప్తదానం చేయడం.
7. బీదవారు తమ బీదరికంలోంచి శాశ్వతంగా బయటపడేలా దానం చేయడం.

ఈ ఏడు రకాల దానాలు ఒకదాని మీద, దాని తర్వాతది అత్యుత్తమైనవి. వేటి ఫలాలు అవి ఇస్తాయి. కాబట్టి దానం చేయడంలో మన అభిరుచి ఏదో గమనించి, దాన్నించి పైకి అధిగమించగలిగితే, తద్వారా కర్మ క్షయం, ఆధ్యాత్మిక పురోగతి తధ్యం. ఇందుకోసం మన ధనం మనకే అనే 'నాది' అనే భావనని వదిలించుకుని దానం చేయడానికి మనసుని తయారు చేసుకోవాలి.

**సుక్షేత్రే వాపయేద్బీజం సుపాత్రే నిక్షిపేద్ధనమ్**
**సుక్షేత్రే చ సుపాత్రే చ హ్యుప్తం దత్తం న నశ్యతి**

***భావం:*** ఏ విధంగా సారవంతమైన భూమిలో నాటిన బీజం ఎప్పటికీ నష్టపోక సమయానుకూలంగా ఫలాలని ఇస్తుందో అలా యోగ్యుడైన, పాత్రుడైన వానికి ఇచ్చే దానం వృధా పోక ఆశించిన ఫలితాన్ని ఇస్తుంది (అయోగ్యుడికి ఇచ్చిన దానం వల్ల ఫలితం ఉండదని కూడా ఈ శ్లోక భావం)

## దాన ఫలం దేని మీద ఆధారపడుతుంది?

ఓ రాజుకి తన పూర్వ జన్మ జ్ఞాపకం వచ్చింది. కిందటి జన్మలో కటిక దరిద్రం అనుభవించే బీద బ్రాహ్మణుడిగా ఉండగా తను అడిగిన వారందరికీ లేదనకుండా తన ఇంటి తోటలో పెరిగే తోటకూరని దానం చేసేవాడినని, ఆ సుకర్మ ఫలితంగా ఈ జన్మలో తనకి రాజు జన్మ వచ్చింది అని తెలిసింది. దాంతో వచ్చే జన్మలో కూడా రాజు అవాలన్న కోరికతో ఆ రాజు బళ్ళ కొద్దీ తోటకూరని దానం చేయసాగాడు. ఐతే పూర్వ జన్మలోని అతని ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్ట్యా తోటకూర అప్పుడు ఎంతో విలువైంది. ప్రస్తుత అత్యున్నత జన్మ దృష్ట్యా ఇప్పుడు దానం చేసే తోటకూర విలువ అల్పమైంది. రత్నాలు, బంగారం వంటివి దానం ఇవ్వదగ్గ స్థితిలో, తోటకూర దానం చేయడం వల్ల పూర్వ జన్మలో వచ్చినట్లుగా ఫలం రాదు అని ఓ మహాత్ముడు ఆ రాజుకి చెప్పాడు.

కొందరు ధనాన్ని కేవలం అన్నదానానికే వినియోగించడం మంచిదంటారు. మరి కొందరు విద్యా దానం చేయడం మంచిదంటారు. మరి కొందరు ఇంకేదో దానికి వినియోగించాలంటారు. ఓ పది వేల రూపాయలని బీదవాడికి దానం చేస్తే పుణ్యం వస్తుంది. దాంతో గుళ్ళో ఓ వెండి శఠగోపం కొనిచ్చినా పుణ్యం వస్తుంది. దేవతా కైంకర్యం వల్ల కూడా పాప కర్మలు క్షయం అవుతాయి. దేని ఫలం దానికి ఉంటుంది. స్వార్థ ప్రయోజనం లేకుండా, అంటే అవసరానికి తిరిగి వారి నించి సహాయం అందుతుంది అనే భావన లేకుండా దానం జరగడం ముఖ్యం. దానం ఉద్దేశ్యం మనలోని స్వార్థం చావడమే. దేవుడికి తనని పూజించడం కన్నా, అవసరం ఉన్నవారికి అవసరం ఉన్నవి దానం చేయడం ఎక్కువ ప్రీతికరం అని, అదే నిజమైన కర్మ అని పెద్దలు చెప్తారు.

**కిం కర్మ యత్ప్రీతికరం మురారేః** నిజమైన కర్మ ఏది? భగవంతునికి ప్రీతికరమైందే నిజమైన కర్మ.

యక్షుడికి, ధర్మరాజుకి జరిగిన సంవాదంలో యక్షుడు **కిం తద్దైవం పరం ప్రోక్తం** (పర దైవం అనగా ఏమి?) అని ప్రశ్నిస్తే ధర్మరాజు **దైవం దాన ఫలం**



**ప్రోక్తం** (దాన ఫలమే దైవం) అని జవాబు చెప్తాడు. దాన ఫలంగా లభించేది కర్మ ఫలం. కర్మ ఫలమే మనకి ఏదైనా అందించేది. కాని దైవమే మనకి అన్నీ ఇస్తాడని కర్మ సిద్ధాంతం గురించి తెలీని పామరులు అనుకుంటారు కాబట్టి 'దాన ఫలమే దైవం' అని వాళ్ళ కోణం నించి ధర్మరాజు చెప్పాడు.

## వైద్య దానంతో కర్మ క్షయం

ఈ జన్మలో మనకి వచ్చే రోగాలని బట్టి పూర్వ జన్మలో మనం చేసిన పాపాలని గుర్తించవచ్చు. అందుకు తగిన పుణ్య కార్యాలని ఈ జన్మలో చేయడం ద్వారా, సంచితంలో ఇంకా మిగిలి వున్న అలాంటి పాపాన్ని రద్దు చేసుకోవచ్చు. ఉదాహరణకి మనకి థైరాయిడ్ సమస్య ఉంది. లేదా బిపి లేదా డయాబెటిస్. ఇవన్నీ దీర్ఘకాలిక రోగాలు. మనకి ఏ రోగం వస్తే అదే రకం రోగం వచ్చిన బీదల చికిత్సకి ధన సహాయం చేయడం ద్వారా, భవిష్యత్తు జన్మల్లో అనుభవానికి సంచితంలో ఇంకా మిగిలిన ఉన్న ఆ రకం పాపాలని ఈ దానం ద్వారా నివారించుకోవచ్చు. మనం ఈ జన్మలో అనుభవించే రోగాలు మనం చేసిన పాపాల్లో కొంత భాగమే అనుభవిస్తున్నామేమో? తర్వాతి జన్మలకి కొంత మిగిలి ఉందేమో? ఎవరికి తెలుసు? మనం ఇతరులకి దేనిని నష్టపరిచామో, అంటే ధన నష్టం, మానసిక క్లేశం, శారీరక బాధ ఇలా దాన్ని మనం తిరిగి అదే పద్ధతిలో అనుభవిస్తేనే కర్మ ఫలం లెక్క సరిపోయేది. సరిగ్గా అలాంటి సుకర్మ చేస్తేనే ఆ దుష్కర్మ తేలిగ్గా అనుభవానికి ముందే తొలగిపోయేది.

ఏ రోగం వల్ల ఎలాంటి కర్మ ఫలాన్ని మనం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది? ఇది తెలుసుకోవడం ఎలా? ఋషికేశ్‌లో జీవించిన స్వామి శివానంద ఏ రోగం ఏ రకం దుష్ప్రవర్తన వల్ల వస్తుందో ఓ జాబితాని తయారు చేసారు. మనకి వచ్చిన రోగాలని బట్టి ఈ పట్టిక ద్వారా మనం పూర్వ జన్మలో చేసిన దుష్కర్మలని కొంతదాకా తెలుసుకుని, ఈ జన్మలో తిరిగి ఆ పాపాలని ఆ వాసనలతో చేస్తున్నామా అని ఎవరికి వారు తణిఖీ చేసుకోవడం మంచిది. ఆ వివరాలు పేజీ నంబర్ 249లో ఇవ్వబడ్డాయి. *(కర్టసి డివైన్ లైఫ్ సొసైటి, ఋషికేశ్)*

## ధన దానం

దానం ఇవ్వబోయే ముందు అది సక్రమంగా వినియోగింప బడుతుందా లేదా అనే మీమాంస కొందరికి కలుగుతుంది. బీద విద్యార్థి ఫీజ్ కోసం వచ్చినా, రోగి బంధువు వైద్య సహాయం కోసం వచ్చినా తామిచ్చే కారణానికి దానం చేసేది ఖర్చవుతుందా లేదా అనే మీమాంసకి వారు గురవుతారు. ఆ అనుమానంతో ఇవ్వరు కూడా. నిజానికి ఈ అనుమానం మనలోని 'ఇవ్వకూడదు' అనే భావానికి మారు వేషం తప్ప ఇంకోటి, మరోటి కాదు. ఓ సుకర్మని చేసే అవకాశం దీంతో పోగొట్టుకుంటాం. మనలోని నిస్వార్థ గుణం పెరగకుండా అడ్డుపడే విధానమే ఇలాంటి అనుమానాలని గుర్తుంచుకోవాలి. దేవుడు భావగ్రాహి అని చెప్పుకున్నాం. దానం చేసేప్పుడు మన మనసులోని భావాన్ని బట్టి దేవుడు మనకి సుకర్మని లేదా దుష్కర్మని అనుగ్రహిస్తాడు తప్ప దాని ఫలితాన్ని చూసి కాదు. కాబట్టి 'ఫీజుకి లేదా వైద్యానికి నేను ఇచ్చేది అవసరంలో ఉన్న అతనికి సహాయపడుతుంది' అనే భావనతో ఇస్తే మనకా సుకర్మ లభిస్తుంది– ఆ డబ్బు మనం ఇచ్చిన కారణానికి కాక, మరే ఇతర కారణానికి వారు ఉపయోగించినా సరే. ఆ దుష్కర్మ దానాన్ని స్వీకరించిన వారి స్వయంకృతాపరాధం అవుతుంది తప్ప మనది కాదు. కాబట్టి ఆ దోషం మనకి అంటదు.

ఐతే, 'మనం దానం చేసిన ధనాన్ని వారు ఏ ఆల్కహాల్‌కో, పేకాటకో మరే చెడ్డ పనికో ఉపయోగిస్తే అప్పుడు ఆ దుష్కర్మలో మనకీ భాగం వస్తుంది' అని బ్రహ్మకుమారీస్ సంస్థ వారు నొక్కి చెప్తుంటారు. ఏ బీద విద్యార్థికో చదువుకి సహాయం చేయదలచుకుంటే ట్యూషన్ ఫీజ్‌కి విద్యా సంస్థ పేరు మీద డి డి లేదా చెక్ ఇవ్వచ్చు. వైద్య సహాయానికైతే మందులు కొనిచ్చి హాస్పిటల్ ఫీజ్‌కి చెక్ ఇవ్వచ్చు. పేదరికాన్ని ఎరగా వేసి, పది మంది దగ్గర నించి కాలేజీ ఫీజని వసూలు చేసేవారూ ఉన్నారు. ఐతే ముందు చెప్పినట్లుగా మనం ధనాన్ని దానం చేసేప్పుడు మన మనసులోని భావానిదే ప్రాముఖ్యత. దాన్ని బట్టే మనకి కర్మ ఫలం అందేది.



మనం మన కోసమే కాక ఇతరులకోసం కూడా జీవించేలా చేసేది దానం. మనలోని స్వార్థాన్ని చంపే పరికరంగా అది పనిచేస్తుంది. ఒక లక్షాధికారి వెయ్యి రూపాయలు దానం చేస్తే అతనికి కలిగే పుణ్యం ఒక్క శాతం మాత్రమే. అదే వెయ్యి సంపాదించేవాడు వంద దానం చేస్తే కలిగే పుణ్యం పది శాతం. త్యాగం విలువ ప్రకారం దానానికి తగ్గ ఫలితం వస్తుంది.

## నారాయణ సేవ

**సుకర్మయాస్మిన్ జీవతి జీవంతి బహవస్సతు జీవతు**
**కాకోపికిం న కురుతే చంచ్వా స్వోదరపూరణమ్**

***భావం:*** ఎవరి జీవితం అనేకమంది జీవించడానికి ఉపయోగిస్తుందో, వాడు లోకంలో చల్లగా బ్రతుకుతాడు. కాకి తన ముక్కుతో తన పోషణ చేసుకుంటున్నట్లుగా, తన కోసమే పాటు పడేవాడు బ్రతికి ప్రయోజనం ఏమిటి?

పాపక్షయానికి నారాయణ సేవ ఉపయోగిస్తుంది. మనకి ఎన్నడూ తిరిగి సహాయం చేయలేని వారిని ఆదుకోవడమే ఈ సేవ. ఏ భౌతిక లాభాన్ని ఆశించక, ఫలితాన్ని భగవంతుడికి అర్పించి చేసే కర్మనే నారాయణ సేవ లేదా నిష్కామ సేవ అంటారు. ఇలా అర్పించేదంతా కూడా సుకర్మ కిందకే వస్తుంది.

ఇతరులకి చేసే సేవలు అనేక రకాలు. ధన రూపేణా, శక్తి రూపేణా, వస్తు రూపేణా సేవ చేయచ్చు. చిరునవ్వు కూడా సేవే. కష్టపడేవారిని, బాధితులని చూసి అది వారి కర్మ ఫలం అని వదిలేసే వ్యక్తికి, అలాంటి సమాజానికి అధోగతి తప్పదు. తమ పూర్వ జన్మ కర్మ ఫలాల వల్ల దుఃఖాన్ని అనుభవించేవారికి చేతనైన సహాయం చేసి వారి బాధలని తొలగించే ప్రయత్నం చేయడం మన భవిష్యత్‌కే మంచిది. మనం వారి కర్మ గతిని పెద్దగా తప్పించలేకపోయినా, మనం వారికి చేసేది సుకర్మ అయి అది మనకి పుణ్యాన్ని లేదా జ్ఞానాన్ని ఆర్జించి పెడుతుంది. అవసరంలో ఉన్నవాడికి చిన్న సహాయం చేసినా ఎక్కువ ఫలితం, అవసరం లేనివాడి కోసం ఎంత ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టినా తక్కువ ఫలితం లభిస్తుంది అని గుర్తుంచుకుని దానం చేయాలి.

పాల కోసం పెంచే గోవుకి తిండి పెడతాం కాని ప్రతిఫలం ఇవ్వని జంతువులకి కూడా తిండి పెట్టడం మంచిది. చీమ నారాయణునితో సమానం అన్నారు కాబట్టి చీమకి ఆహారం ఇవ్వడం మంచిది. రోజూ ఓ బెల్లం ముక్కో చెంచాడు చక్కెరో బయట వేయాలి. కుక్క భైరవుని వాహనం. దత్తాత్రేయుడి దగ్గర సర్వదా ఉంటుంది కాబట్టి దానికీ ఆహారం పెట్టడం మంచిది. కాకి శనికి ప్రతీక కాబట్టి దానికి, కోతి ఆంజనేయుడే కాబట్టి దానికి, ఎద్దు శివుడి వాహనం కాబట్టి దానికి, ఎలుక వినాయకుడి వాహనం కాబట్టి దానికి తినిపించడం నారాయణ సేవ అవుతుంది.

ఈ పుస్తక రచయిత బంధువుల్లోని ఉద్యోగం రాక ఇబ్బంది పడే ఓ యువకుడు నాడి జ్యోతిష్యం చెప్పించుకుంటే, తమిళనాడులోని ఫలానా పుణ్య క్షేత్రానికి వెళ్ళి అక్కడ రెండు కుక్కలకి పాలు పోయమని పరిహారం వచ్చింది. అవి పూర్వ జన్మలో అతని తల్లితండ్రులు. కొండమీద ఉన్న ఆ సుబ్రమణ్యేశ్వర స్వామి ఆలయానికి వెళ్తే ఒక్క కుక్కే కనపడింది. గుళ్ళో దైవదర్శనం చేసుకుని వచ్చేసరికి రెండో కుక్క కూడా వచ్చి ఉంది. వాటికి పాలు పట్టిన మూడో రోజు జెట్ ఎయిర్‌వేస్‌లో అతనికి ఉద్యోగం వచ్చింది. బహుశ పూర్వ జన్మలో వాళ్ళకి ఉన్న ఆ బాకీని ఈ సుకర్మ ద్వారా తీరిస్తే కాని అతని దుష్కర్మ తొలగి రావాల్సిన ఫలితం లభించి ఉండదు.

తమిళనాడులో ఘటికాచలంలోని కోతులకి అరటిపళ్ళు పెట్టమని మరొకరికి పరిహారం వచ్చింది. కాబట్టి జంతువులకి ఆహారం పెట్టడం మంచి సుకర్మ అవుతుంది. ఇలాంటి సేవ వల్ల మనలోని పాపాలు (స్వయంకృతం) లోపాలు (అప్పటికే ఉన్న దోషాలు) శాపాలు (మనం బాధపెట్టిన వారి చెడు దృష్టి) కరిగిపోతాయి.

ఓసారి గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి పొదలకూరు మండలంలోని ఇనకుర్తి గ్రామంలో ఉన్నప్పుడు, చిరిగిన బట్టల్లోని ఒక యానాది స్త్రీ చేపల బుట్టని తల మీద ఉంచుకుని వెళ్తూండటం చూసి ఆమెను పిలిపించి స్వామి



అన్నం పెట్టించి ఒక చీర, పది రూపాయలు ఇప్పించారు. ఆమె గురించి స్వామి చెబుతూ 'గత జన్మలో ఆమె మైసూరు మహారాజు కోడలుగా జన్మించిందని, వీసమెత్తు కూడా దానం చేయకపోవడం వల్ల బీద జన్మ లభించిందని' చెప్పారు.

## దానధర్మాలు-బైబిల్

దానధర్మాల మీద బైబిల్లో మహోన్నత బోధనలున్నాయి.

→ పేదసాదలకు సాయం చేస్తే దేవుడికి అప్పిచ్చినట్లే. ఆపత్కాలంలో ఆ అప్పును దేవుడు తప్పక తీరుస్తాడు. (సామె 19:17)

→ దానం దేవునికి బహు ఇష్టమైంది. దానం చేసేవాడిని మృత్యులోకం నించి దేవుడు కాపాడుతాడు (తోబీతు 4:7-11)

→ పేదలకిచ్చేదే నువ్వు భద్రం చేసుకున్న నిధి. బంగారం కంటే ఎక్కువ విలువైన ఆ నిధి డాలు కంటే బలమైంది. ఈటె కంటే అధికమైంది. అది నీ శత్రువులతో పోరాడుతుంది. నిన్ను రక్షిస్తుంది (సీరా 29:8-13)

→ దేవుడు ఉత్సాహంగా ఇచ్చువానిని ప్రేమించును. అలాగే మీరు ధారాళంగా ఇవ్వవలెను. మీరు ఏమి విత్తురో దానినే కోస్తారు (2 కొరింథి 9:7)

→ పేదలని ఆదరించేవాడు ధన్యుడు. అతనికి ఆపద వాటిల్లితే ప్రభువు ఆదుకుంటాడు. విరోధుల చేతుల్లో చిక్కుకోనివ్వడు. అతడు రోగగ్రస్థుడై మంచం పట్టినప్పుడు సహాయపడతాడు. మంచి ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తాడు. (కీర్తనల గ్రంథం 41:1-3)

→ ప్రతీ మూడో ఏటి చివరా మీ పంటని సొంత ఆస్తంటూ లేని లేవీయులకి, పట్టణంలో నివసించే పరదేశీయులకి, అనాథ శిశువులు, వితంతువులుకి ఇవ్వండి. అలా చేస్తే ప్రభువు మీకు పుష్కలంగా పంటలు ఇస్తారు (ద్వితీ 14:28-29)

→ మీరు పొలంలో పంటని కోసేప్పుడు గట్టు వరకు కోయకండి. తప్పిపోయిన వెన్నులను కోయడానికి వెనక్కు వెళ్ళకూడదు. పేదల కోసం, పరదేశుల కోసం ఆ పరిగలను వదిలివేయాలి (లేవీ 23:28)

## గ్రంథ పారాయణం

**జ్ఞానాజ్ఞాన కృతం నిత్య మిన్ద్రియైర్జనితం చయత్ ।**
**తత్సర్వం నాశమాయాతి గీతా పాఠేన తత్ క్షణాత్ ॥**

**భావం:** ప్రతి నిత్యం ఇంద్రియాల ద్వారా తెలిసి కాని, తెలియక కాని చేసే పాపాలన్నీ గీతా పఠనం వల్ల తక్షణమే నశించి పోతాయి.

గోరక్‌పూర్ వారు ప్రచురించిన పాకెట్ సైజ్ గీత అయిదు రూపాయలకి దొరుకుతుంది. వాటిని కొని దానం ఇవ్వడం వల్ల కూడా కర్మ క్షయం అవుతుంది. ముందు జాగ్రత్తగా టీకాలు తీసుకున్నట్లుగా, దైవ భక్తి కలిగి వుంటే పాపం కరుగుతుంది. తీవ్ర భగవత్ భక్తి గలవారికి అసలు పాపపు ఆలోచనలే రావు.

## కర్మ ఫల నాశనానికి నామం ఉత్తమం

దానం, తీర్థయాత్రలు లాంటి ముందు చెప్పుకున్నవి ధనంతో ప్రమేయం కలవి. ధన లోపం వల్ల అవి ఏవీ మన వల్ల కాకపోతే, కర్మ ఫల నాశనానికి మంచి దారి భగవదారాధన. ఓ నామం జపించడమో లేదా మంత్ర లిఖిత జపం చేయడమో చేస్తే చాలు. దుష్కర్మలు నాశనం అవుతాయి.

**అప్రారబ్ధ ఫలం పాపం కూటం బీజం ఫలోన్ముఖమ్**
**క్రమేశైవ ప్రతీమంతే విష్ణుభక్తి రతాత్మనామ్**

-పద్మ పురాణం

**భావం:** పాప కర్మ ఫలాలు నాలుగు విధాలు

1. ఇంకా పరిపక్వం కాని కర్మ ఫలం.
2. బీజ రూపంలో వున్న కర్మ ఫలం.
3. ఇంతకు ముందే పరిపక్వమైన కర్మ ఫలం.
4. ఇంచుమించు పరిపక్వమైన కర్మ ఫలం.

ఎవరు విష్ణువుకి ఆత్మార్పణ చేసుకుంటారో వారి విషయంలో ఈ నాలుగు విధాలైన కర్మ ఫలాలు నశిస్తాయి. ఇది మరోసారి ఇలా గుర్తుచేసుకుందాం.



**నారాయణేతి శబ్దోస్తి వాగస్తి వశవర్తిణి ।**
**తథాపి నరకే ఘోరే పతంతి కి మద్భుతమ్ ॥**

**భావం:** 'నారాయణ' అనే శబ్దం ఉంది. నోరు తన వశంలో ఉంది. అయినప్పటికీ ప్రజలు ఘోరమైన నరకంలో పడుతున్నారు. ఇది ఎంత ఆశ్చర్యకరమైన విషయం?

మళ్ళీ మరోసారి ఈ సత్యాన్ని ఇలా మనసులో నాటుకుందాం.

**హరర్హరతి పాపాని దుష్టచిత్తైరపి స్మృతః ।**
**అనిచ్ఛయాపి సంస్పృష్టో దహత్యేపహి పావకః ॥**

**భావం:** తెలీక నిప్పుని తాకితే చెయ్యి ఎలా కాలక మానదో, అలాగే హరి నామ స్మరణ చేస్తే, అది పాపాలని నశింప చేస్తుంది.

మరోసారి, ఇంకోసారి గుర్తు చేసుకోదగ్గ విషయం ఇది.

**యద్యప్యువహారతః పాపై ర్మనసాత్యన్తదుస్తరైః**
**తథాపి సంస్మరన్ విష్ణుం న బాహ్యాన్తరః శుచిః**

-గరుడ పురాణం

**భావం:** అత్యంత దుస్తరమైన మానసిక పాపాలతో అపవిత్రమైన హృదయం గలవాడైనప్పటికీ, విష్ణువుని (దేవుడ్ని) స్మరించినట్లయితే, అతడు లోపల, బయట పవిత్రుడు అవుతాడు.

ఐతే, ఆరాధించే దైవ నామాలని మార్చినంత మాత్రాన దైవం మారేవాడు కాదు. ఏ దేవతని ఆరాధించినా అన్నీ ఆయన రూపాలే, ఆయన నామాలే. కాబట్టి హరిని బదులు హరుడ్ని కీర్తించినా, సాయిని కీర్తించినా లేదా గ్రామ దేవతని కీర్తించినా అవన్నీ చేరేవి ఆ పరమాత్ముడ్నే. ఎవరికి నమస్కరించినా ఆ అన్ని నమస్కారాలు కేశవుడికే చెందుతాయి.

నిత్యం మనందరి ఆయుష్షుని తీసుకుపోతూ సూర్యుడు ప్రతీ రోజూ అస్తమిస్తున్నాడు. ప్రతీ రాత్రి మనం 'వచ్చే జన్మ ఇంతకన్నా ఉత్తమ జన్మ రావడానికి

నేను ఈ రోజు ఒక్క సుకర్మ అయినా చేసానా? నీచ జన్మ రాకుండా ఉండటానికి ఎలాంటి దుష్కర్మలు చేయలేదు కదా?' అని ఎవరికి వారు ఆత్మ పరిశోధన చేసుకోవాలి. ఎందుకంటే సుకర్మలిచ్చే సుఖాలని మనమే అనుభవిస్తాం. దుష్కర్మల కష్టాలని కూడా మనమే అనుభవించేది. సుకర్మ రాశి తక్కువ, దుష్కర్మ రాశి ఎక్కువ ఉంటే వచ్చే జన్మ నాలుగు కాళ్ళ జన్మ రావడం తప్పదు. కాబట్టి మనం మన ప్రవర్తన విషయంలో జాగ్రత్తగా మసలుకుంటూ, సుకర్మల రాశిని పెంచుకోవడం ఉత్తమం. ఈ కింది మూడు రకాల మనుషుల్లో మనం ఏ రకం నించి ఏ రకానికి ఎదుగుతున్నాం అని ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోవాలి.

## మనుషుల్లో రకాలు

**దేవ మనుషులు:** ఇతరుల సౌఖ్యం కోసం తమ సౌఖ్యాన్ని పణంగా పెట్టేవారు. వీరు ముక్తి మార్గంలో ఉన్నవారు.

**మనుషులు:** తమ సుఖాన్ని చూసుకుంటూ ఇతరుల సుఖాన్ని చూసేవారు. వీరు మళ్ళీ మనిషి జన్మని ఎత్తుతారు.

**అసుర మనుషులు:** తమ సుఖం కోసం ఇతరుల సుఖాన్ని చెడగొట్టేవారు. వీరు జంతువులు లేదా పురుగులు లాంటి నీచ జన్మలని పొందుతారు.

## అనుసరణీయం

అమెరికన్ లీడర్ బెంజిమన్ ఫ్రాంక్లిన్ ఇరవై ఏడవ ఏట, తన జీవితాన్ని తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలనుకున్నాడు. అందుకోసం పన్నెండు నీతి సూత్రాలని ఓ కాగితం మీద రాసుకుని వాటికి అణుగుణంగా తన నడవడికని మార్చుకోవాలని విశ్వప్రయత్నం చేయసాగాడు. ఎప్పుడైనా ఏ నీతి సూత్రాన్ని అతను ఉల్లంఘించినా, దాని ఎదుట ఓ నల్లని చుక్కని అందుకు గుర్తుగా ఉంచసాగాడు. అతని లక్ష్యం ఏ నీతి సూత్రం ముందూ నల్లటి చుక్క ఉండని రోజు రావాలని. ఆయన కఠినంగా పాటించిన ఈ పద్ధతి వల్లనే ఫ్లాంకిన్ గొప్ప రాజకీయవేత్త, ప్రచురణకర్త అయి కొన్ని కొత్త వస్తువులని కూడా కనిపెట్టాడు. కర్మ క్షయానికి ఇదో చక్కటి దారి.



## మనుషులు చేసే దుష్కర్మలు మూడు రకాలు

1. తన శరీరానికి చేసుకునే దుష్కర్మలు. సిగరెట్, ఆల్కహాల్, డ్రగ్స్ ఉపయోగించడం, అలవిమాలిన శారీరక శ్రమ చేయడం మొదలైనవి.

2. ఇతర జీవులకి చేసే దుష్కర్మలు.

3. తను జన్మించిన ప్రపంచంలోని వాటిని నాశనం చేయడం. అడవుల ధ్వంసం మొదలైనవి.

## దుష్కర్మలకి దూరం

శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి చక్రాల వాహనాల్లో ప్రయాణించరని చాలామందికి తెలుసు కాని కారణం అందరికీ తెలీదు. ఓ సారి వారు రోడ్డు మీద వాహనాల చక్రాల కింద పడి నలిగి మరణించిన వివిధ జీవులని చూసి, ఇక వాహనంలో ప్రయాణించడం మానేసారు. తమ వాహనం కింద పడి మరణించిన జీవుల మరణం తాలూకు పాపం ఆ వాహనంలో ప్రయాణించేవారికి చుట్టుకుంటుంది. ఈ సంగతి వారికి తెలీకపోయినా సరే. వారి దేహ బరువు కూడా ఆ వాహన బరువుని పెంచి అందుకు కారణం అవుతోంది కదా. పైగా వారి దేహాల ప్రయాణానికే అసలా వాహనం ప్రయాణిస్తోంది. ఈ విధంగా అప్పటి నించి స్వామి వారు చక్రాల వాహనాలైన కారు, బస్సు, రైలు లాంటివి స్వామి వారు ఎక్కలేదు. కాలి నడకన, పల్లకీలో లేదా పడవలో మాత్రం ప్రయాణించేవారు. వాటివల్ల ఏ జీవికి భయం లేదు కదా.

మనం చేసే కర్మల ద్వారానే మనం రక్షింపబడేది. లేదా శిక్షింపబడేది. మనిషిని ఉద్ధరించేది లేదా పతనం గావించేది అతని కర్మలే తప్ప ఇంకేం కావు. అందుకే చేసే కర్మ విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. తప్పు పని చేయబోయే ముందు మనల్ని అంతరాత్మ వద్దని హెచ్చరిక చేస్తుంది. అది మొదటి ఆలోచనగా వస్తుంది. ఇలాగే మంచి పని చేయబోయేముందు కూడా దాన్ని చేయమన్న ప్రోత్సాహం కూడా లోపల నించి వస్తుంది. ఆ మొదటి ఆలోచన ప్రకారం చేస్తే అప్పుడు మనం చాలా కర్మ బంధాలలో చిక్కుకోం. ఎందుకంటే మొదటి ఆలోచన

ఎప్పుడూ అంతర్యామి ఆలోచన. తర్వాత అది వద్దు అనే ఆలోచన స్వార్థపూరితమైన మనసు నించి వస్తుంది. ఇతరులకి మనం ఉపయోగపడే అవకాశం మనకి వచ్చినప్పుడు దాన్ని జారవిడుచుకోకూడదు.

**న మాంస భక్షణే దోషో న మద్యే నచ మైథునే ।**

**ప్రవృత్తి రేషా భూతానాం నివృత్తిస్తు మహాఫలా ॥**

**భావం:** మాంస భక్షణ, మద్యపానం, మైథునం వీటిలో విషయ పరంగా ఎలాంటి దోషం లేదు. ఇవి సర్వ ప్రాణులు సహజంగా చేసే కర్మలే. కాని ఏ మానవులు వీటిని త్యాగం చేసి నియమబద్ధంగా వుంటారో, వారికి మహా ఫలం లభిస్తుంది. తక్కిన వారికది మృగ్యమౌతుంది.

ఇది అన్ని దుష్ట చర్యలకి వర్తిస్తుంది.

### ధనం మూలం ఇదం జగత్

డబ్బు విషయంలో అంతా ముందుంటారు కాబట్టి అన్నిటికన్నా ముందు చెప్పాల్సింది ఆఖరులో చెప్పబడుతోంది.

**టకా ధర్మః టకా కర్మ టకా హి పరమం పదం**

**టకా యస్య గృహే నాస్తి హాటకాః టక్ టకాయతే**

ఇదో చాటు శ్లోకం. బెంగాలీ భాషలో 'టక' అంటే రూపాయి అని అర్థం. హాస్యంగా చెప్పబడిన ఈ శ్లోకార్థం 'రూపాయే ధర్మం. రూపాయే కర్మం. రూపాయే మోక్షం. రూపాయలు ఎవరింట్లో ఉండవో వారింట్లోని ఖాళీ కుండలు టకటక శబ్దం చేస్తాయి.' కుండలు ఒకదానికొకటి రాసుకుంటే 'టకటక' శబ్దం చేస్తాయని ఇంకో అర్థంతో కూడా ఈ శ్లోకం రాయబడింది.



## 8. కర్మ మర్మం

### గహనా కర్మణో గతిః=కర్మ గతి తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం

### కర్మ ముందా, జన్మ ముందా?

కర్మ వల్ల జన్మ, జన్మ వల్ల కర్మ అనుకున్నాం. కాని మొదటి జన్మకి మునుపు మనకి జన్మ లేనప్పుడు కర్మ కూడా ఉండదు కదా? అసలు మొదటి జన్మ మనకి ఎలా వచ్చింది? అసలీ జన్మ చక్రంలో మనం ఎలా చిక్కుకున్నాం? ఈ ప్రశ్నలని ఎంతమంది వేదాంతులని, ఎంతమంది మహాత్ములని, సత్పురుషులని అడిగినా కూడా ఇంతదాకా ఎవరూ తృప్తికరమైన జవాబివ్వలేదు. చెట్టు ముందా, విత్తు ముందా? ఎవరు చెప్పగలరు?

బృహదారణ్యకోపనిషత్‌లో ఈ ప్రశ్న వస్తుంది. త్రేతాయుగంలో జనక మహారాజు సభలో ఓ రోజు వేదాంత చర్చని ఏర్పాటు చేసి, ఎవరు అందులో గెలిస్తే వారికి బంగారు మువ్వలు, గంటలు కట్టిన వెయ్యి గోవులని బహుమానంగా ప్రకటించాడు. వేదాంత చర్చ జరుగుతోంది. యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి ఆ సభలో తనే గొప్ప పండితుడినని, కాబట్టి ఆ గోవులని తనకే ఇప్పించమని కోరాడు. గార్గి అనే తపస్వి ఆయన్ని చివరగా ఈ ప్రశ్న అడిగింది.

"జన్మ ముందా? కర్మ ముందా?"

"అది నువ్వు అడక్కూడదు. నేను చెప్పకూడదు." జవాబు చెప్పాడు.

"కాదు. నేను అడుగుతున్నాను. నువ్వు చెప్పి తీరాలి." గార్గి పట్టుబట్టింది.

"మరోమారు ఆ ప్రశ్న అడిగావంటే నీ తల వెయ్యి ముక్కలవుతుంది జాగ్రత్త." హెచ్చరించాడు యాజ్ఞవల్క్యుడు.

ఆ గోవులని ఆయన తోలుకువెళ్ళాడు. జన్మ ముందా లేక కర్మ ముందా అనే ప్రశ్నని ఎవరూ ఎందుకు వేయకూడదు?దానికి సమాధానం లేదా? లేక ఉన్నా ఆ రహస్యాన్ని పరమాత్మ రహస్యంగా ఉంచదలచుకున్నాడా? ఇది ఇంతదాకా ఎవరికీ తెలీని విషయం.

'అసలు మొదటి జన్మ ఏది?అంతకు మునుపు మనం ఎవరం? ఆ మొదటి జన్మ ఎందుకు వచ్చింది? రెండవ జన్మకి కర్మ మొదటి జన్మ వల్ల వచ్చింది. మరి మొదటి జన్మకి కర్మ ఎక్కడ నించి వచ్చింది?' వీటికి తార్కికమైన జవాబులు ఎవరూ ఇంతదాకా ఇవ్వలేకపోయారు. అసలీ కర్మ చక్రం ఎప్పుడు ప్రారంభమైందో ఎవరూ చెప్పలేరు కాబట్టి దీన్ని 'ఆది లేనిది'గా చెప్పారు.

అమెరికాలో వివిధ మత సమ్మేళనం జరిగినప్పుడు దానికి హాజరైన స్వామీ వివేకానందని ఎవరో ఇదే ప్రశ్న వేస్తే దానికి ఆయన ఇచ్చిన జవాబు.

"ఈ జనన మరణ చక్రంలో ఎప్పుడు చిక్కుకున్నామో, ఎందుకు చిక్కుకున్నామో, ఎలా చిక్కుకున్నామో మా హిందూ సనాతన ధర్మం చెప్పలేదు. కాని ఈ చక్రం నించి ఎలా తప్పుకోవాలో మాత్రం చెప్పింది."

సమాధానం దొరకని ప్రశ్నని పట్టుకుని వేలాడేకంటే ఈ చావు పుట్టుకల నించి తప్పుకోవడం తెలివైన పని. బహుశ తప్పుకున్నాక ఈ రహస్యం తెలియచ్చు. ఓ సందర్భంలో మాతా అమృతానందమయి ఆమె అమెరికన్ శిష్యుడు నీల్‌తో (స్వామి పరమాత్మానంద పురి) దీని గురించే ఇలా చెప్పింది.

"ఒక్క కర్మా మిగలని స్థితిని సాధిస్తే కర్మ రహస్యం మొత్తం తెలుస్తుంది. నీ పూర్వ జన్మలన్నిటి గురించి కూడా నువ్వు అప్పుడు తెలుసుకోవచ్చు."

దగ్గుకు కరక్కాయ మందు అని తెలిసాక దాన్ని బుగ్గన పెట్టుకోవాలి కాని, అసలు దగ్గెందుకు వచ్చింది, కరక్కాయ ఏ చెట్టుకి , ఎన్ని సంవత్సరాలకి ఎప్పుడు కాపు కాసింది మొదలైన విషయాలు పట్టించుకోం కదా. దీన్నీ అలాగే తీసుకోవాలి. వాటి పూర్వాపరాల గురించి శోధించేకన్నా, వాటినించి ఎలా బయటపడాలి అన్నది ఆలోచించడం మనకి వుపయోగించే విషయం అవుతుంది. అదే వివేకం.

విత్తు ముందా? చెట్టు ముందా? ఈ రెండిటికీ ముందున్నవాడు ఒకడున్నాడు. ఆయనే పరమాత్మ. తన సంకల్పాన్ని బట్టి ఆయన చెట్టు నించి విత్తుని లేదా విత్తు నించి చెట్టుని సృష్టించగలడు.



## కర్మ ప్రయోజనం

ప్రపంచంలో మంచిని పెంచాలని క్రూరత్వాన్ని, దుర్మార్గాన్ని అంతం చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో భగవంతుడు కర్మని, అందుకే పాప పుణ్యాలని, కర్మ ఫలాన్ని ఏర్పాటు చేసి ఉంటాడు. లేకపోతే దుష్టులు మంచివాళ్ళని, బలవంతులు బలహీనులని హింసించడం పేట్రేగిపోతుంది.

ఓ వ్యక్తి తన స్వార్థం కోరి ఒక చెడు పని చేస్తే అందువల్ల అతనిలోని చైతన్యం సంకుచితం అయి, తద్వారా అజ్ఞానమయం అవుతుంది. 'ఈ కర్మ చేస్తే నేను సృష్టి చక్రంలో బంధింపబడతాను' అని ఆ చైతన్యం లేదా ఆత్మ దాని ఫలితాలని అనుభవించాక గ్రహిస్తుంది. తిరిగి దాని వికాసానికి మళ్ళీ ఎన్నడూ ఆ చెడు కర్మని చేయదు. అందువల్ల కర్మ అన్నది ఆత్మ వికాసానికి ఏర్పరచబడిన యంత్రాంగంగా భావించవచ్చు. ఈ క్రమంలోనే చెడు కర్మల ఫలితాలుగా కలిగే దుఃఖం ఆత్మవికాస పరిణామానికి ఉపకరిస్తుంది. ఇలాగే నిస్వార్థంగా ఇతరుల మంచి కోసం చేసిన కర్మల వల్ల అతనిలోని చైతన్యం విశాలం అయి తద్వారా జ్ఞానమయం అవుతుంది. 'ఈ కర్మని చేస్తే నేను వికాసం చెంది సృష్టి చక్రంలోంచి విడుదల చేయబడతాను' అని ఆ చైతన్యం లేదా ఆత్మ దాని ఫలితాలని అనుభవించాక గ్రహిస్తుంది.

ఓ చిన్నపిల్ల బొటన వేల్లో కట్టె పేడు ముక్క దిగింది. అతని తండ్రి అ వేలుని చూసి చికిత్స చేయడానికి బేండ్ ఎయిడ్, ఆయింట్‌మెంట్, టించర్ తెచ్చాడు. వేల్లోని పేడు ముక్కని తొలగించబోతే ఆ పాప 'ఒద్దొద్దు. అది తీయాలంటే నొప్పి. దాన్ని అలాగే ఉంచి కట్టు కట్టు.' అన్నది. ఐనా ఆ తండ్రి ఊరుకోడు కదా. వేల్లోంచి ఆ పేడు బయటకి వచ్చేదాకా ఆ పాపకి శాంతి ఉండదు.

కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు మనమంతా ఇలాగే ప్రవర్తిస్తాం. ఇక్కడ పేడు ముక్క దుష్కర్మ. దాన్ని వేల్లోంచి తీయడం కర్మ ఫలం. మనం చికిత్స వద్దంటాం. పైన కట్టు చాలు అంటాం. నొప్పి పుట్టకుండా పేడు తొలగాలనుకుంటాం. కష్టం తొలగితే దుష్కర్మ అలాగే ఉండిపోతుంది.పేడు ముక్కని తీయద్దంటే తండ్రి

ఊరుకుంటాడా? మనకి కష్టం తొలగి దుష్కర్మని అలాగే ఉండనీమంటే దేవుడు ఊరుకుంటాడా?

ఇలాగే కర్మ ఫలానుభవం కూడా మన రక్షణకే అని గ్రహించాలి. జీవాత్మ రకరకాల దుష్కర్మలు చేస్తూ, దానికి శిక్షని అనుభవిస్తూ క్రమేపీ పవిత్రతని సంతరించుకుంటుంది. కర్మ ప్రయోజనం ఇదేనని అద్వైత వేదాంతుల నమ్మకం.

**మన కర్మలకి దేవుడు ఎందుకు బాధ్యుడు కాడు?**

**కర్మణః పురుషః కర్తాశుభస్యా వ్యశుభస్య చ**
**స్వఫలమ్ తదుపాసనాతి కథమ్ కర్తాస్విదీశ్వరః**

-వన పర్వం 181-5

***భావం:*** ఎవరు చేసిన కర్మ ఫలాన్ని వారే అనుభవిస్తారు. దానికి భగవంతుడు కర్త కాడు.

కొందరంటారు, మన హృదయంలో ఉన్న దేవుడే మన చేత కర్మలు చేయిస్తున్నాడు కాబట్టి వాటి ఫలితాలు కూడా ఆయనకే చెందాలని. మరి కొందరు 'శివాజ్ఞ లేనిదే చీమైనా కుట్టదు' అన్న సామెత ప్రకారం, తాము చేసే ప్రతీ కర్మని పరమాత్మ ఆజ్ఞతోనే చేస్తున్నాం కాబట్టి వాటి ఫలాలు కూడా ఆయనే అనుభవించాలని, అన్యాయంగా తాము అనుభవిస్తున్నామని అంటారు.. ఇది నిజం కాదని, పరమాత్మకి మన కర్మలతో ఎలాంటి ప్రమేయం లేదని చెప్పడానికి పెద్దలు ఈ ఉదాహరణ చెప్తుంటారు.

ఓ చిన్న గదిలో దీపం వెలుగుతోంది. కొందరు ఆ వెలుగులో భగవద్గీత చదువుకుంటున్నారు. మరి కొందరు ఎవరివో చెక్కుల మీద దొంగ సంతకాలు చేస్తున్నారు. భగవంతుడి కరుణ ఆ దీపం లాంటిది. గీత చదివినవాడు తరిస్తే, దొంగ సంతకాలు పెట్టినవాడు జైలుకి వెళ్ళచ్చు. తప్పు ఆ దీపందా? మన కర్మ ఫలాలని అందించడంలో భగవంతుడు కేవలం సాక్షీభూతుడు మాత్రమే.

సూర్యుడి వెలుగులో కొందరు మంచి కర్మలు చేస్తారు. దాని పుణ్యం సూర్యుడికి చెందదు. అలాగే కొందరు చెడ్డ కర్మలని చేస్తారు. దాని పాపం



కూడా సూర్యుడికి చెందదు. ఇలాగే భగవంతుడు కూడా ప్రతీ జీవి హృదయంలో తటస్థంగా, ఆ జీవి కర్మలకి సాక్షీ భూతుడుగా మాత్రమే ఉంటాడు.

జీవులు చేసే కర్మలకి ఫలితంగా అనుభవించే సుఖదుఃఖాలతో దేవుడికి ఏ మాత్రం సంబంధం లేదు. దేవుడు కర్మ ఫల ప్రదాత. అంటే బేంకులో కేషియర్ లాంటివాడు. మన చెక్కుకు తగినంత డబ్బే కేషియర్ ఇస్తాడు- అదీ అందుకు తగ్గ జమ ఉంటేనే. దేవుడు కూడా మన కర్మలని అనుసరించే మనకి ఫలాలని ఇస్తాడు. దీన్ని గురించి శ్రీ మళయాళ స్వామి ఇలా చెప్పారు.

"మనం చేసే కర్మలకి పూర్తిగా మనమే బాధ్యులం తప్ప పరమాత్మ కాదు. ఎలాగంటే, వివిధ వృక్షాలు రకరకాల రుచులు గల పళ్ళని ఇస్తాయి. కొన్ని తియ్యటి పళ్ళని, కొన్ని వగరు, ఇంకొన్ని చేదు, మరికొన్ని పులుపు రుచి గల పళ్ళని ఇస్తాయి. కాని ఆ వృక్షాలు ఆ పళ్ళని ఇవ్వడానికి కావలసిన శక్తిని భూమి, సూర్యుడు ఇస్తున్నా వాటి ఫలాల గుణ దోషాలకి ఆ రెంటికీ బాధ్యత లేదు. అలాగే మనుషులు చేసే కర్మలకి తగిన శక్తిని పరమాత్మ ఇస్తాడు. అంతే కాని ఆ కర్మలకి పరమాత్మ కారణం కాడు. వారి వారి సంస్కార బీజాల వల్ల మనుషులు దుష్కర్మలని చేసి దుఃఖాన్ని, సుకర్మలని చేసి సంతోషాన్ని అనుభవిస్తున్నారు.

**నాదత్తే కస్యచిత్పాపం న చైవ సుకృతం విభుః**
**అజ్ఞానేనావృతం జ్ఞానం తేన ముహ్యంతి జంతవః**

-గీత 5-15

***భావం:*** సర్వవ్యాపి అయిన పరమాత్మ ప్రాణుల పుణ్య పాప కర్మలలో దేనికీ భాగస్వామి కాడు. అజ్ఞానంతో జ్ఞానం కప్పబడి ఉండటంతో ప్రాణులు మోహితులు అవుతారు.

## పరమాత్మకి కర్మ బంధం ఉండదా?

యాజ్ఞవల్క్యుడు రాసిన ఈశావాస్యోపనిషత్తు భగవంతుడి రూపాన్ని ఈ మంత్రం ద్వారా వర్ణిస్తోంది. ఇలాంటి లక్షణాలు గల వారికి కర్మలు అంటవు.

**శుక్రమకాయమ వ్రణమస్నావిరం శుద్ధమపాపవిద్ధమ్**

శుక్రం=నిర్మలమైనది;
మాలిన్యం లేనివాడికి కర్మలు అంటవు.
అకాయం= శరీరం లేనివాడు
పాంచభౌతికమైన శరీరంతో చేస్తేనే కర్మలు అంటుతాయి.
అవ్రణం=గాయాల్లేని శరీరం
గాయాలు ఎవరికి వస్తాయి? పూర్వ జన్మలో పాపాలు చేసుకున్నవారికే.
అస్నావిరం= నాడులు, నరాలు లేనిది
తేజోమయ శరీరానికి నాడులు, నరాలు అవసరం లేదు.
శుద్ధం=కళంకం లేనిది
అపాపవిద్ధమ్= పాపపు స్పర్శ లేని శరీరం. శుభాశుభ కర్మ సంపర్కం లేనివారికి పాపపు స్పర్శ ఉండదు.

ఈ ధర్మాలు ఉన్నవారికి కర్మలు అంటవు. అలాంటివారు ఒక్క భగవంతుడు, తర్వాత సంపూర్ణ జ్ఞానులే. మరి పరమాత్మ రాముడిగా, కృష్ణుడిగా ఎందుకు పుట్టారు? కర్మ లేక జన్మ ఉండదని కదా సిద్ధాంతం? మరి యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి చెప్పింది తప్పా?

దానికి జవాబు ఓ సారి భగవాన్ శ్రీరమణ మహర్షి చెప్పిన ఈ సమాధానంలో దొరుకుతుంది.

"భగవాన్. ప్రారబ్దం లేనిదే శరీరం రాదని కదా శాస్త్ర నిర్వచనం. మరి మనిషి శరీరాన్ని దాల్చి వచ్చే పరమాత్మకి ప్రారబ్దం అంటూ వుంటుందా? ఉంటే అదేమిటి?" అడిగారు ఒకరు.

"శాస్త్ర వచనాన్ని సందేహించాల్సిన పని లేదు. నిష్క్రియుడైన పరమాత్మకి పాప కర్మలతో తమని బాధించే దుర్మార్గుల దుర్మార్గం నించి రక్షించమని సాధువులు చేసే పూజ, జప, తప, యజ్ఞ, యాగాది సత్కార్యాచరణ చేత; దుర్మార్గుల పాపం, సన్మార్గుల పుణ్యం కలిసి ప్రారబ్దంగా పరిణమించి, ఆయన మనుష్య రూపం



ధరిస్తాడు. దీన్ని 'ప్రదేజ్ఞ ప్రారబ్దం' అంటారు. ఇదే భగవద్గీతలోని భగవానుడు 'పరిత్రాణాయ సాధూనాం, వినాశాయచ దుష్కృతాం, ధర్మ సంస్థాపనాయార్థ సంభవామి యుగే యుగే' అని శెలవిచ్చారు." భగవాన్ సమాధానం చెప్పారు.

దీన్నిబట్టి పరమాత్మ స్వయంగా చేసుకున్న కర్మ అంటూ ఉండదు అని తెలుస్తోంది. యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి చెప్పింది తప్పు కాదు.

## మనిషికి స్వేచ్ఛా చిత్తం లేదా?

మన పుట్టుక పూర్వ జన్మల్లో చేసిన కర్మలని బట్టి ఉంటుందని తెలుస్తోంది. కాని మన మొదటి జన్మ నించి ముక్తి పొందే ఆఖరి జన్మ దాకా మనం చేసేది, మనకి జరిగేది మొత్తం భగవంతుడి ఇచ్ఛానుసారమే జరుగుతుంది అనడానికి ఓ దృష్టాంతం షిరిడీ సాయి భగవానుడి చరిత్రలో వస్తుంది.

స్వతంత్రానికి రావడానికి మునుపు బాలగంగాధర తిలక్ కపర్దేతో, శుద్ధానందుల వారితో వెళ్ళి సాయిబాబాని కలిసాడు. గురుస్థాన్‌లో వేపచెట్టు కింద కాలు మీద కాలు వేసుకుని కూర్చుని ఉన్నారు సాయిబాబా. సాయిబాబా తిలక్ వైపు తిరిగి అన్నారు.

"పొలికేకలు స్వరాజ్యాన్ని ఇవ్వవు."

సాయి అన్న మాటలకి తిలక్, శుద్ధానందుల వారు ఆశ్చర్యపోయారు. ఆ మాటని శుద్ధానందుల వారు లక్నోలో కాంగ్రెస్ సదస్సులో అన్నవే!

"స్వరాజ్యం ఎలా వస్తుంది?" సాయిబాబాని అడిగాడు తిలక్ వెంటనే.

"అల్లా మాలిక్! ఆయనే మానవాళిని నడిపిస్తాడు. నిశ్శబ్దంగా ఉండు. దైవ సంకల్పాన్ని అనుసరించు. వెళ్ళు. విశ్రాంతి తీసుకో. ఒక నాయకుడు వస్తాడులే." తిలక్‌కి సమాధానం ఇచ్చారు బాబా.

అప్పటికే డయాబెటీస్‌తో బాధపడే తిలక్ మరణించాక బాపూజీ ద్వారా స్వరాజ్యం వచ్చింది. అందుకు అవసరమైన కర్మలని ఉద్యమాల్లో కొన్ని లక్షల మంది చేసారు. దీన్ని బట్టి భారత దేశానికి స్వతంత్రం రావడం భగవంతుడి

ఇచ్ఛ అని, గాంధీ కాని, మరెవరైనా కాని ఆ పరమాత్ముడి ఇచ్ఛ నెరవేరడానికి సరిపడే కర్మని చేసిన పరికరాలని అర్థమవుతోంది. దీన్ని బట్టి మనం చేసే కర్మలన్నీ మనం చేస్తున్నాం అని మనకి అనిపిస్తున్నా, నిజానికి దైవ ప్రణాళికలో భాగంగానే మనం వాటన్నిటినీ చేస్తున్నాం అని అర్థమవుతోంది. జరగబోయేది తెలిసేవాడికి దాన్ని జరిపించడం కూడా తెలుస్తుంది.

భగవద్గీతలో భగవానుడు చెప్పిన ఈ మాటలని బట్టి కూడా మనకి స్వేచ్ఛా చిత్తం లేదని అర్థం చేసుకోవచ్చు.

**వేదాహం సమతీతాని వర్తమానాని చార్జున**

**భవిష్యాణి చ భూతాని మాం తు వేద న కశ్చన**

-గీత 7-26

***భావం:*** ఓ అర్జునా! గతకాలానికి చెందిన, వర్తమాన కాలానికి చెందిన చరాచర ప్రాణులన్నీ నాకు తెలుసు. రాబోవు కాలంలో పుట్టబోయే ప్రాణులందరూ కూడా నాకు తెలుసు. కాని నామీద భక్తి శ్రద్ధలు గలవారు తప్ప ఇతరులు నన్ను తెలుసుకోలేరు.

దీన్నిబట్టి మనం ఈ జన్మలో ఎలాంటి కర్మలు చేసి తర్వాతి జన్మలకి మనం వెళ్తామో పరమాత్మకి తెలుసని, అన్నీ ఈశ్వరేచ్ఛ ప్రకారం జరుగుతున్నాయని, అందువల్ల మనకి స్వేచ్ఛా చిత్తం ఉన్నట్లు కనిపించినా లేదనే చెప్పాలి.

స్వేచ్ఛా చిత్తం లేదా భావ స్వేచ్ఛ మీద శ్రీ శృంగేరి జగద్గురు శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ మహాస్వామి చెప్పిన మాటల సారాంశం ఇది.

'ప్రస్తుత కాలం మన ముందు ఉంది. నీ భావనా స్వేచ్ఛతో నువ్వు దాన్లో గడిపి దాని ఫలితాలకి రూపుని ఇస్తున్నావు. ఓ గంటని నువ్వు దైవ భజనతో గడుపుతావా లేక ఇతరుల మీద చాడీలతో, నిందలతో గడుపుతావా, సేవా కార్యక్రమాల్లో గడుపుతావా లేక ఇతరులని మోసం చేసి ధనార్జనతో గడుపుతావా అన్నది నీ భావ స్వేచ్ఛ ద్వారా చేస్తున్నావు. ఆ విధంగా భావ స్వేచ్ఛ



అంటే వర్తమాన కర్మ. గతం నీ దృష్టికి కనపడదు. దాని ఫలితాన్ని మాత్రమే నువ్వు చూస్తావు. నీ ముందున్న వర్తమాన కర్మని చూస్తావు. కాని దాని ఫలితాన్ని ఇప్పుడు చూడలేవు. ఎందుకంటే అది భవిష్యత్తులో ఉంది. భవిష్యత్తులో ఆ కర్మ ఫలాన్ని చూసినప్పుడు అది విధి అయి, ఆ విధికి కారణమైన నేటి నీ వర్తమాన కర్మ కనపడదు. అందుకని దానికి 'అదృష్టం లేదా దురదృష్టం' అనే పేరు పెట్టుకున్నావు.

విధి, భావ స్వేచ్ఛ నిజానికి ఒక్కటే. కాల విషయంలో భిన్నత్వం ఉన్నప్పటికీ రెంటికీ వస్తు విషయంలో తేడా లేదు. గతంలో నీకు గల భావ స్వేచ్ఛ ప్రకారం ప్రవర్తించడం ద్వారా సృజించిన కర్మఫలాలే నేటి నీ విధి. నేడు నీ భావ స్వేచ్ఛ ప్రకారం గల నీ ప్రవర్తనా ఫలితమే భవిష్యత్తులో నీకు కలిగే విధి. పూర్వ జన్మలో నువ్వు సన్మార్గాన్ని అనుసరించి ప్రవర్తించి ఉంటే, ఈ జన్మలో నీ విధి బావుంటుంది. దీన్నే అదృష్టం అంటాం. పూర్వ జన్మలో నీ ప్రవర్తన దుర్మార్గంగా ఉండి ఉంటే ఈ జన్మలో నీ విధి చేదుగా ఉంటుంది. దీన్నే దురదృష్టం అంటాం. కాబట్టి విధి, కర్మ ఫలాలు వేరు వేరు కావు. ఆ రెండూ ఒక్కటే. అంతే కాని విధి బయట నించి ఎక్కడ నించో మన మీదకి వచ్చి పడే భూతం కాదు'

వేదాంతులు కొందరు మనిషికి స్వేచ్ఛా చిత్తం ఉందని, మరి కొందరు లేదని వాదించుకుంటారు. కాని కొన్ని విషయాల వల్ల లేదనే అనిపిస్తుంది.

ఉదాహరణకి రచయిత బంధువుకి సద్గురు నిత్యానంద బాబా ఆశ్రమం ఉన్న మహారాష్ట్రలోని గణేష్‌పురికి వెళ్ళి మూడు రాత్రులు నిద్ర చేయమని నాడిలో పరిహారం వచ్చింది. దాదాపు ఆరు వందల ఏళ్ళ క్రితం ఆ గ్రంథం (దీన్ని రచయిత స్వయంగా చూసాడు) రాయబడ్డ కాలంలో ఇంకా నిత్యానంద బాబా అసలు జన్మించనేలేదు. అంటే సద్గురు నిత్యానంద బాబా ఆశ్రమం గణేష్‌పురిలో ఫలానా కాలానికల్లా వస్తుందని చాలా కాలం క్రితమే ఆ నాడీ గ్రంథం రాసిన వారికి తెలుసు. కేరళలో జన్మించిన రామన్ నిత్యానంద బాబా పేరుతో గణేష్‌పురిలో స్థిరపడ్డారు. దీన్నిబట్టి ఆయన పుట్టక మునుపే ఆ జీవి జీవిత గమనం

నిర్ణయించబడిపోయినట్లే. ఇక స్వేచ్ఛా చిత్తం ఎక్కడనించి వస్తుంది? మరో సందర్భంలో అదే గ్రంథంలో అతనికే జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ ఆశ్రమం సందర్శించమని పరిహారం వచ్చింది. అంతా భగవంతుడి ఇష్టం ప్రకారం జరుగుతుంది. మాయ వల్ల మనం దాన్ని మన ఇష్టప్రకారమే చేస్తున్నామని, స్వేచ్ఛా చిత్తం ఉందని బహుశ అనుకుంటాం.

## చెడ్డ పనులు చేసేవారు దుర్మార్గులా?

ప్రతీ జీవాత్మ చుట్టూ పేరుకున్న స్వార్థ కర్మలు, పరమార్థ కర్మలు పూర్తిగా మటుమాయం అయిన స్థితే మోక్ష స్థితి, లేదా ముక్తి, ఆత్మ సాక్షాత్కారం. ప్రతీ జీవి ఎనభై నాలుగు లక్షల రకాల జీవకోట్ల శరీరాల్లో ప్రయాణించాక చివరికి మనిషి శరీరం లోకి ప్రవేశిస్తుంది. అప్పటినించి మనిషి ఎన్ని వేల లేదా కోట్ల జన్మలు ఎత్తినా, ప్రతీ జన్మ ప్రయోజనం ముక్తి దిశకి ప్రయాణించడమే అవుతుంది. దీన్నే 'పరిణామ క్రమం' అంటారు. ఎత్తిన ప్రతీ జన్మ నించి జీవి స్వార్థ కర్మలని చేయడం తగ్గించుకోవాలనే పాఠాన్ని నేర్చుకుంటూ, చివరకి ఒక్క స్వార్థ కర్మని కూడా చేయని స్థితికి చేరుకుంటుంది. చివరకి కేవలం పరమార్థ కర్మలని మాత్రమే చేసే స్థితికి కూడా చేరుకుని ముక్తిని పొందుతుంది.

అందువల్ల స్వార్థ కర్మలని చేసే ఏ మనిషీ చెడ్డవాడు కాడు, నిస్వార్థ కర్మలని చేసే ఏ మనిషి మంచివాడు కాడు. ఎవరైతే తన పరిణామ క్రమాన్ని అనుసరించి పాప లేదా పుణ్య కర్మలని చేయడానికి అవకాశం, అనుకూలం గల స్థితికి చేరుకుంటే వారు ఆ కర్మలని చేసి తీరుతారు. ప్రతీ మనిషి తనలోని జీవాత్మ పరిణామ క్రమానికి అణుగుణమైన కర్మలని చేస్తాడు.

ఐతే, తాము కేవలం పుణ్యకర్మలే చేస్తామని, అసలు పాప కర్మలు చేయమని చెప్పడం మనిషి లక్షణం. ఉదాహరణకి పదవిలో ఉన్నప్పుడు ఏం చేస్తే ప్రజలకి మంచి కలుగుతుందో తెలిసీ ఐ ఏ ఎస్, ఐ పి ఎస్ ఆఫీసర్లు ఆ మంచిని చేయరు. ఏం చేస్తే ప్రజలకి చెడు జరుగుతుందో తెలిసీ ఆ చెడుని చేస్తారు. వారు రిటైరయ్యాక ఏ టి వి టాక్ షోలోనో, తాము పత్రికలకి రాసే



వ్యాసాల్లోనో ఆ పదవిలో ఉన్నవారు చేయాల్సిన మంచి గురించి, చేయకూడని చెడు గురించి చెప్పడం ఇందుకు ఉదాహరణగా తీసుకోవచ్చు.

## కర్మలు ఎక్కడ భద్రపరచబడతాయి?

కర్మను చెట్టుగా భావిస్తే, కర్మ వల్ల జన్మించే మొదటిదైన విత్తనం కాని, అది మొలకెత్తాక దానికి పూసిన ఆకు, పువ్వు, పిందె, కాయ లాంటి క్రమ పరిణామ దశలు కాని మనకి గోచరం కావు. కేవలం కర్మానుభవం అయిన పండుని మాత్రమే, అదీ కేవలం అనుభవంతో మాత్రమే అర్థం చేసుకోగలం. మధ్యలోని పరిణామ దశలని మహర్షులు, మహాత్ములు మాత్రమే చూడగలరు. మనం చేసిన కర్మ తాలూకు ఫలితం ఏ దశకి వచ్చిందో, ఇంకా ఎంతకాలానికి, ఏవిధంగా పక్వానికి వస్తుందో వారు తమ ప్రత్యేక దర్శన దృష్టితో తెలుసుకోగలరు.

మనం చేసే కర్మలు మనకి ఫలాలు లభించేదాకా మన సబ్‌కాన్షస్ బ్రెయిన్‌లో ముద్రలుగా భద్రపరచ బడతాయని కొందరు చెప్తారు. ఆ సబ్‌కాన్షస్ బ్రెయినే ఆ ముద్రలని శరీరంలోకి విడుదల చేసి రోగాలని కలిగిస్తుందని కూడా ఓ వాదన వుంది. ఇలా వచ్చే కొన్ని రోగాలకి సైకోమేటిక్ రోగాలని పేరు.

కొందరు ఆ కర్మలు ఆకాశంలో, ఆకాశిక్ పుస్తకాల్లో నమోదవుతాయని అంటారు. మరో వర్గంవారు ప్రతీ కర్మలో ఆ కర్మని చేయగానే సూక్ష్మమైన ఓ అపూర్వ శక్తి ఉత్పన్నమవుతుంది అంటారు. దీన్నే మీమాంసకులు 'అపూర్వం' అన్నారు. ఈ అపూర్వం ఆత్మలోనే జనించడం విశేషం. ఇది కర్మ ఉత్తరావస్థ లేదా కర్మ ఫలానికి పూర్వావస్థ. కర్మల వల్ల జనించే ఈ అపూర్వ శక్తి యాగకర్తలో (కర్మ చేసే వ్యక్తిలో) దాని ఫలితం అనుభవించే దాకా దాగి ఉంటుంది. అనుకూల పరిస్థితులు, సరైన సమయం ఏర్పడగానే కర్మ చేసిన వ్యక్తికి ఈ జన్మలోనో లేదా తరువాతి జన్మల్లో ఓ దాంట్లోనో, లేదా పరలోకంలోనో ఈ 'అపూర్వం' దాని ఫలప్రాప్తిని ఇస్తుంది. దీన్ని 'కర్మ సాక్షి' అని కూడా అంటారు. హెచ్చు తగ్గులు లేకుండా ప్రతీ జీవి తగిన కర్మ ఫలితాన్ని అనుభవిస్తుంది. మనం చేసిన కర్మలు ఫలాన్ని ఇచ్చేదాకా మనల్ని వెన్నంటి ఉంటాయని ఓ మహాత్ముడు ఇలా చెప్పాడు.

**ఉపతిష్ఠతి తిష్ఠంతం గచ్ఛన్త మనుగచ్ఛతి**
**కరోతికుర్వతఃకర్మఛాయేవానువిధాయినీ**

**భావం:** కర్మ అనేది సూర్యుని అనుసరించి సంచరించే నీడలా, జీవుడ్ని అనుసరించి ఉంటుంది. ప్రతీ బిడ్డ జననం పూర్వజన్మల్లో చేసిన శుభాశుభ కర్మలు వెంటనంటి ఉండటం వల్లే జరుగుతాయి.

కర్మలు గాలికి కొట్టుకు పోవు. ఓ సినిమాలో కనిపించే దృశ్యాన్ని, వినిపించే శబ్దాన్ని తరంగాలుగా మార్చి వైర్‌లెస్ టవర్ల ద్వారా ప్రసారం చేస్తారు. ఆ తరంగాలు మన కంటికి కనిపించవు. చెవులకి వినిపించవు. స్పర్శ తెలీదు. అంటే ఆ దృశ్యాలు, శబ్దాలు శూన్యంలో అదృశ్యంగా ఉంటాయి. టి.వి ఆన్ చేస్తేనే అవి మనకి కనిపిస్తాయి. అలాగే మన కర్మలని కూడా అదృశ్యంగా మార్చి, సిడిలో సినిమాగా భద్రపరిచినట్లే వాటినీ భద్రపరిచే అవకాశం ఉందని ఎందుకు భావించకూడదు? ఇంటర్‌నెట్ సైట్లలో సినిమాలని భద్రపరుస్తున్నారు. వాటిని మనం ఎప్పుడైనా చూడచ్చు. కర్మలూ అంతే.

ఏది ఏమైనా, అవి ఎక్కడ నమోదైనా మనం చేసే కర్మలు వాటి ఫలితాలని మనం పూర్తిగా అనుభవించేదాకా అంతం అవవని హిందూ మతం దృఢంగా చెప్తోంది.

**అవశ్యమేవ భోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభమ్**
**కృతకర్మక్షయో నాస్తి కల్పకోటి శతైరపి**

**భావం:** తాను చేసిన కర్మ నశించేది కాదు. కోటి కల్పాలకైనా సరే, అది పుణ్యం కాని, పాపం కాని దానిని అనుభవించి తీరాల్సిందే. తప్పించుకోవడం సాధ్యం కాదు.

## గత జన్మలు ఎందుకు గుర్తుకు రావు?

కొంతమంది సిద్ధ పురుషులకి తప్ప పూర్వ జన్మలేమిటో మనకి తెలీదు. మనం దాని గురించి తెలుసుకోకపోవడమే మనకి మేలు కాబట్టి అది మనకి తెలియచేయబడటం లేదు. అనేక జన్మల్లో మనం చేసిన అనంత కర్మల ఫల



స్వరూపాల విరాట్ రూపాన్ని చూసి భయపడతాం. మనసులో ఎంత తక్కువ సమాచారం ఉంటే మనసంత తేలిగ్గా ఉంటుంది. కాబట్టి గత జన్మల సమాచారం మనకి తెలియకపోవడమే మేలు. ఐతే మన జీవితంలో మనకి సంప్రాప్తించే కష్టాలే గతంలో మనం ప్రవర్తించిన చెడు తీరుకి సరైన సూచికలు. ఎందుకంటే అవి కర్మఫలాలు. కష్ట జీవితమైతే దుష్కర్మలు అధికంగా చేసి ఉంటాం. సుఖ జీవితమైతే సుకర్మలు బాగా చేసి ఉంటాం. కొన్ని అపోహలు, నమ్మకాలని కర్మ సిద్ధాంతం కోణంలోంచి చర్చిద్దాం.

## మొక్కులు ఫలిస్తాయా?

కర్మ సిద్ధాంతం క్షుణ్ణంగా తెలీని వారికి దేవుడు తలచుకుంటే మన ప్రారబ్ధ కర్మని తొలగిస్తాడు అనే విశ్వాసం ఉంటుంది. కాని ప్రారబ్ధ కర్మని దేవుడు కూడా తొలగించలేడు అన్నది శాస్త్ర వచనం. మన కర్మ బలం ముందు సర్వేశ్వరుడు కూడా మౌనం దాలుస్తాడు. ఈ జన్మలో మనం అనుభవించాల్సి వున్న ప్రారబ్ధ కర్మలన్నిటినీ మనం అనుభవించి తీరాల్సిందే తప్ప అంతకు ముందు వాటి నించి మనకి విడుదల వుండదు. అది విడవగా ప్రయాణించే బాణం లాంటిదని చెప్పుకున్నాం. కాబట్టి ఏ మొక్కుల వల్లా ఏ దేవుడూ ప్రారబ్ధ కర్మలుగా మనకి వచ్చే కష్టాలని తీసేయడు. ప్రారబ్ధంలో లేని సుఖాలనీ ఇవ్వడు. ఒకవేళ ప్రారబ్ధ కర్మ ప్రకారం ఏదైనా కష్టం కొంతకాలం తర్వాత తీరాల్సి వుంటే, మనం ఈ లోగా మొక్కుకుంటే ఆ మొక్కు వల్లే ఆ కష్టం తొలగిందని భావిస్తాం తప్ప నిజానికి ఆ మొక్కుకీ, ఆ కష్టం తొలగడానికీ ఎలాంటి సంబంధం వుండదు.

రెండు రంగులని కలిపితే ఆ మిశ్రమం మూడో రంగుని సృష్టిస్తే, అది అన్ని వేళల్లో, అన్ని చోట్లా, అన్ని సందర్భాల్లో అలాగే పని చేయాలి. అప్పుడే ఆ రెండు రంగులని కలిపితే మూడో రంగు తయారవుతుంది అంటాం. ఇలాగే మొక్కులు ద్వారా కష్టాలు తొలగడం నిజమైతే, అది అందరికీ, అన్ని సందర్భాల్లో వర్తించి ఖచ్చితంగా ఫలితాన్ని ఇచ్చి అన్ని కష్టాలు పోవాలి. కాని అలా జరగడం లేదు అన్నది మనందరి అనుభవం. కాబట్టి మొక్కులు శాస్త్రీయంగా పని

చేయడంలేదని. మరణాంతక వ్యాధి నించి బాధని ఎలా తప్పించుకోలేమో అలా ప్రారబ్ధ కర్మ ఫలాన్నించి కూడా తప్పించుకోలేం. కాని రోగ బాధని తగ్గించుకునేందుకు, ఉపశమనానికి ఔషధాన్ని క్రమం తప్పకుండా ఎలా వాడుతామో అలా స్వాంతన కోసం పరమేశ్వరుడ్ని సేవించాలి. మరయితే ఈ మొక్కులని అసలు ఎందుకు సృష్టించారు?

క్రితం జన్మలో మనం దైవాన్ని పూజించి ఉంటే ఈ జన్మలో రోగాలు, కష్టాలు వచ్చి పడేవి కావు కదా. ఈ జన్మలో అయినా ఆ సంస్కారం మనకి అలవర్చాలని అయి ఉండచ్చు. మనం దైవం వైపు చూసేలా, మనలో దైవ భక్తి కలిగేలా వేసిన ఎరగా ఈ మొక్కులని పెద్దలు ఏర్పాటుచేసి వుంటారు. మనం అనుభవించాల్సిన ప్రారబ్ధ కష్టాలని మనం భరించే శక్తిని మొక్కుల యొక్క ఆరాధన ద్వారా భగవంతుడ్ని సేవిస్తే, అప్పుడు మనం అంతగా తల్లడిల్లిపోం. కష్టాల తీవ్రత కూడా తగ్గచ్చు. దేవుడి ఆరాధన ద్వారా సంచితం లేదా అగామి కర్మలు నశించే అవకాశం కూడా ఉంది. రాబోయే జన్మల్లో అనుభవించాల్సిన కష్ట నష్టాలని, రోగాలని ఆ విధంగా మనం మొక్కుల నెపంతో చేసే దైవారాధన ద్వారా రద్దు చేసుకోవచ్చు. కష్టాల్లోనే కదా మన మనసు దేవుడు వైపు మొగ్గేది. అందుకని మొక్కులని పెద్దలు ఏర్పాటు చేసి ఉండచ్చు.

## దుర్మార్గులకే సుఖాలు, మంచివాళ్ళకే కష్టాలు ఎందుకు?

రావణుడు లోక కంటకుడై ఎన్నివేల బ్రహ్మ హత్యా పాతకాలు చేసి, ఎందరు పతివ్రతలని చెరబట్టి, ఎంతమందిని హింసించినా, రామ రావణ యుద్ధం దాకా సుఖాలే అనుభవించాడు. ధర్మరాజు ఎంత ధర్మపరాయణుడిగా జీవించినా చివరిదాకా కష్టాలనే అనుభవించాడు. వీరి కర్మ ఫలాల సంగతి ఏమిటి? కర్మ సిద్ధాంతాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోని చాలామందికి వచ్చే అనుమానం ఇది.

నేటి సమాజంలో కూడా అనేకమంది దుష్టులైన ప్రభుత్వోద్యోగులు, వ్యాపారులు, రాజకీయ నాయకులు అక్రమంగా, అధర్మంగా ధనార్జన చేస్తున్నారు. అందుకు వారు శిక్షని అనుభవించడానికి బదులు, ఆ సంపాదనతో సుఖంగా



జీవిస్తున్నారు. వాళ్ళని కట్టడి చేసేవాళ్ళు కూడా అందులో కొంత భాగం తీసుకుని వాళ్ళని చూసీ చూడనట్లుగా ఊరుకుంటున్నారు. దేవుడనేవాడుంటే వీళ్ళందర్నీ శిక్షించాలి కదా? అటువంటప్పుడు పాపం, పుణ్యం అనేది ఎక్కడ వుంది? అనే అనుమానం ఎక్కువమందికి వస్తుంది.

దేవుడు ఈ పాపులని పట్టించుకోవడం లేదు అని అనుకోకూడదు. పాపాలు చేస్తున్నవారు తప్పక దానికి శిక్షని అనుభవించి తీరుతారు. ఇందులో సందేహం లేదు. అయితే వెంటనే కాదు. దేవుడు అంతా చూస్తూంటాడు. వారి పాప కర్మలు పరిపాకం అయ్యేదాకా దేవుడు వేచి వుంటాడు. దుర్మార్గులకి తక్షణం శిక్ష పడాలని, సన్మార్గులకి అసలు కష్టాలు వాటిల్లకుండా సుఖాలే కలగాలని ఆవేశపడటం మానవ లక్షణం. కాని పరమాత్మకి ఇలాంటి ఆవేశం ఉండదు. ప్రస్తుతం బీజ రూపంలో నాటుకుని వున్న వారి కర్మ ఫలాలు వెంటనే ఫలించవు. కాని ఏదో ఓ జన్మలో ఇవి పరిపక్వం అయి ఫలానికి రాగానే, వారు తప్పక ఈ జన్మలో చేసిన పాప కర్మలకి తగిన మూల్యం విధిగా చెల్లించాల్సి వుంటుంది.

ఈ జన్మలో వారు పాపం చేస్తూ అనుభవించే ఆ సుఖాలకి కారణం, గత జన్మల్లో వాళ్ళు చేసిన పుణ్యకర్మలు ఈ జన్మలో ఫలానికి వచ్చి వుండటం. అందువల్ల వాళ్ళు నేడు ఎన్ని దుష్కర్మలు చేసినా గత జన్మల్లో చేసిన కర్మల ప్రారబ్ధ సుఖాలని అనుభవిస్తూంటారు. తను ఏర్పాటు చేసిన నియమావళి ప్రకారం సరైన సమయంలో సరైన కర్మ ఫలాలని నిస్సందేహంగా ఇస్తాడాయన.

వచ్చే జన్మలో దుర్మార్గులు ఏ రైల్వే బ్రిడ్జి కింద బురద నీటిలో తడుస్తూ, రోగాలతో బాధ పడుతూ, వెనక కాళ్ళు సరిగ్గా పనిచేయని ఏ గజ్జి కుక్కగానో మనకి కనబడచ్చు. కాబట్టి వీళ్ళని హెచ్చరికగా తీసుకుని దుష్కర్మలకి దిగకుండా వుండటం స్వప్రయోజనమే అవుతుంది అని గుర్తుంచుకుని నడచుకోవాలి.

జీవిత చక్రం నెమ్మదిగా, స్థిరంగా కదులుతూ ఉంటుంది. వేసవి వస్తుంది. అది దాని సమయం అది తీసుకుంటుంది తప్ప ఎన్నడూ వేగంగా సాగదు. ఇతర ఋతువులు హేమంతం, శిశిరం, వర్ష ఋతువులు అన్నీ తమ సమయాన్ని

తాము తీసుకుంటాయి. అదే నియమాన్ని కర్మ ఫలం కూడా అనుసరిస్తుంది. వీటి రహస్యం వెనక ఉన్నది అదృశ్య దైవ శక్తి. దాన్ని మనం విశ్లేషించలేము. అది ఉందని నమ్మాలి. దీన్ని అర్థం చేసుకోడానికి ఇక్కడ ముఖ్యమైనది మేధస్సు కాదు. ఆధ్యాత్మిక అవగాహన అవసరం.

మన ప్రారబ్దంలో సుఖసంపదలు లేకపోతే సాక్షాత్తు లక్ష్మీదేవి తలచుకున్నా సంపద రాదనే ఈ కథ ఈ విషయాన్ని అర్థమయ్యేలా చెప్తుంది.

ఓ గ్రామంలోని ఓ పేద దంపతులు ఆర్థిక బాధలతో సతమతం అయ్యేవారు. వారు భక్తితో లక్ష్మీదేవిని నిత్యం ఆరాధించేవారు. ఓ రోజు లక్ష్మీదేవి తన భర్త నారాయణుడ్ని అడిగింది.

"నాథా! నన్ను భక్తి శ్రద్ధలతో సేవించినా వారి కష్టాలు ఎందుకు తీరడం లేదు?"

"ప్రస్థుతం వారిది కష్ట దశ. తర్వాత వారికి భోగ దశ వస్తుంది." బదులు చెప్పాడు నారాయణుడు.

"నేను తలచుకున్నా వారి కష్టాలు తీరవా?" అడిగింది లక్ష్మీ దేవి.

"ఊహూ. వారి ప్రారబ్ద కర్మ నీ సంకల్పం కన్నా బలమైనది."

"సరే. నా సంకల్పం ఎందుకు గట్టిది కాదో చూస్తాను." చెప్పింది.

లక్ష్మీ దేవి ఆ రాత్రి ఆ దంపతుల కల్లో కనిపించి చెప్పింది.

"మీ ఇద్దరి కష్టాలు తీరబోతున్నాయి. మీ ఇద్దరిలో ఎవరు నన్ను స్మరించి, ఏదైనా కోరి చప్పుట్లు కొడితే వారికి ఆ కోరికని తీరుస్తాను. ఐతే మీ ఇద్దరూ కలిసి ఆలోచించుకుని కేవలం మూడు కోరికలే కోరాలి."

ఇద్దరికీ మెళకువ వచ్చాక ఒకరి కల గురించి ఒకరికి తెలిసి, నిజంగా లక్ష్మీ దేవి తమని అనుగ్రహించిందని నిర్ధారణ చేసుకుని ఆనందపడ్డారు.

"మన ముక్కులు రోతగా ఉన్నాయి. మనల్ని 'చిట్టి ముక్కుల జంట' అని అంతా హేళన చేస్తున్నారు. కాబట్టి ముందు మంచి ముక్కులు కావాలని కోరుకుందాం." భర్తతో చెప్పింది భార్య.



"సరే." ఒప్పుకున్నాడు భర్త.

"మా ఇద్దరికీ చక్కటి ముక్కులు ప్రసాదించు." కోరుకుని ఇద్దరూ చప్పట్లు చరిచారు.

వెంటనే వారి శరీరం నిండా చక్కటి ముక్కులు మొలిచాయి. వారికి ఒంటినిండా అన్ని ముక్కులు ఉండటం దుర్భరంగా తోచి లక్ష్మీ దేవిని స్మరించి కోరుకుని చప్పట్లు చరిచారు.

"మా ముక్కులని తీసేయ్."

వెంటనే శరీరంలోని అన్ని ముక్కులతో పాటుగా వారికి పుట్టుకతో వచ్చిన ముక్కు కూడా పోయింది. ముక్కు స్థానంలో రెండు రంధ్రాలు ఉండటం చూసుకుని వారు మళ్ళీ లక్ష్మీదేవిని స్మరించి చప్పట్లు చరిచి కోరుకున్నారు.

"పుట్టుకతో మాకున్న మా ముక్కులని మాకు తిరిగి ఇచ్చేయ్."

వారి ముక్కులు మళ్ళీ వచ్చాయి. ఇలా మూడు వరాలు ఖర్చయిపోవడంతో లక్ష్మీదేవి కూడా వాళ్ళని బాగుచెయ్యలేకపోయింది.

"నేను ప్రతీ జీవి హృదయ కుహరంలో ఉండి వాళ్ళని తోలు బొమ్మల్లా ఆడిస్తానని గీతలో చెప్పాను. వారి ప్రారబ్ద కర్మ చెడకుండా వారు నిన్ను డబ్బు కోరుకునే ఆలోచన కలగకుండా చేసి, ఆ మూడు వరాలు వారికి నిరుపయోగం అయేలా చేసాను. బుద్ధిః కర్మాను సారిణి అంటే ఇదే." వివరించాడు నారాయణుడు.

## వంశపారంపర్య రోగాలు

చాలామందికి కలిగే మరో అనుమానం ఫలానా వంశంలో పుట్టడం వల్లే తమకి వంశ పారంపర్య రోగాలు వచ్చాయని, మరొకరికి పుట్టి ఉంటే అవి వచ్చి ఉండేవి కావని. వారికి తెలియనిది పూర్వ జన్మలో చేసిన కర్మానుసారం ఏ గర్భవాసంలో పుడితే పుణ్యం కాని, పాపం కాని అనుభవించాల్సి వుంటుందో ఆ గర్భంలో మన కర్మలే మనల్ని పుట్టిస్తాయని. పూర్వ జన్మల్లోని కర్మానుసారం అలాంటి తల్లితండ్రులే లభిస్తారు. ఆ దోషం ఆ జీవి గత జన్మల్లో చేసుకున్న కర్మలవి తప్ప ఆ తల్లితండ్రులది ఎంతమాత్రం కాదు.

దీన్నే ఇంకో వుదాహరణతో కూడా చెప్పుకోవచ్చు. తమ పూర్వ జన్మ కర్మల వల్ల కొందరు కోటీశ్వరులకి జన్మిస్తే, కొందరు పేవ్‌మెంట్ మీద అడుక్కునే బిచ్చగాళ్ళకి జన్మిస్తారు. వాళ్ళు ధనవంతులకి లేదా బీదవారికి అలా పుట్టడానికి కారణం వాళ్ళ తల్లి తండ్రులు కాక, ఆ పుట్టిన వారి పూర్వజన్మ కర్మలే. ఒకవేళ వాళ్ళు బీదవారికి జన్మించి తర్వాత ధనవంతులైనా లేదా ధనవంతులకి జన్మించి తర్వాత బీదవారైనా ఈ రెండూ కూడా ఆ జీవి కర్మల వల్లే జరుగుతాయి తప్ప తల్లితండ్రుల వల్ల కాని, పరిస్థితుల వల్ల కాని జరగవు. కర్మలని అనుసరించే తల్లితండ్రులు, పరిస్థితులు ఏర్పడుతాయి.

## ప్రమాదాల్లో అమాయకులు కూడా ఎందుకు ఉంటారు?

వివిధ మానవ లేదా ప్రకృతి జనిత ప్రమాదాల్లో మంచివాళ్ళు కూడా చిక్కుకుని తాము చేయని దుష్కర్మ ఫలితాన్ని ఎందుకు అనుభవిస్తారని కొందరి సందేహం. 'కారణం లేకుండా కార్యం జరగదు' అన్న కర్మ సిద్ధాంత ప్రధాన సూత్రం ప్రకారం ప్రమాదంలో చిక్కుకుంటే మాత్రం వారు అమాయకులు కారు. కర్మ ఫలాన్ని అనుభవించడానికే ఆ ప్రమాదాల్లో వారు చిక్కుకుంటారు.

చాలా ప్రకృతి వైపరీత్యాలు అందుకు బాధ్యులైన వారినే తాకుతాయి. అందుకు మనమూ కొంత ప్రధాన పాత్రని పోషించి మన వంతు ఇచ్చామని మర్చిపోకూడదు. పర్యావరణ కాలుష్యానికి ప్రతీవారి వంతు ఉంది కాబట్టి వారంతా కూడా తద్వారా వచ్చే వైపరీత్యాన్ని అనుభవించాలి. ప్రతీ కుటుంబం తమ పరిసరాలని శుభ్రంగా ఉంచుకుంటే ప్లేగు వ్యాధి రాదు. దుర్మార్గుడు ఎన్నికల్లో నిలబడితే వాడికి మనం ఓటు వేయకపోయినా ఇతరుల ఓట్లతో గెలిస్తే, వాడి దుర్మార్గపు పాలనకి ఓటు వేయని మనమూ ఎలా బాధపడాల్సి ఉంటుందో, అలాగే తమ తప్పు లేకపోయినా సామూహికంగా ఇతరులు చేసిన తప్పులకి ప్రజలు బాధలని పడాల్సి ఉంటుంది.

మనం నివారించని దుష్టుల చర్యలు కూడా దుష్కర్మలై మనల్ని చుట్టుకుంటాయి. అప్పుడు ఆ దుష్టులు తమ దుష్కర్మలకి ఫలితాన్ని అనుభవించేప్పుడు



వారితో పాటు మనమూ దాని ఫలితాన్ని పొంది తీరాల్సివస్తుంది. అప్పుడు వారు చిక్కుకున్న ప్రమాదాల్లో మనమూ ఉంటాం. ప్రమాదం ఎందుకు జరుగుతుందో ఈ కింది ఉదాహరణని చూడండి.

యు.పిలో ఓ ఛోటా రాజకీయ నాయకుడు తన ప్రత్యర్థి కొడుకుని ఓ గూండాతో చంపించాడు. అతని శవాన్ని రహస్యంగా హైవే పక్కన పాతిపెట్టాడా గూండా. అతని అస్థిపంజరం మీద ఓ చిన్న మొలక మొలిచి, కొద్ది సంవత్సరాలకి అది పెద్ద చెట్టయింది. ఓ ప్రభుత్వ కార్పొరేషన్‌కి చెయిర్‌మన్ అయిన ఆ రాజకీయ నాయకుడు ఓ రోజు ఆ హైవేలో కారులో వెళ్తూంటే, ఆ కారు అదుపు తప్పి వెళ్ళి ఓ చెట్టుకి గుద్దుకుంది. ఆ కారులో ప్రయాణించే ఆ రాజకీయ నాయకుడు, హత్య చేసిన గూండా మాత్రమే మరణించారు. మిగిలిన వాళ్ళకి గాయాలు అయాయి. వాళ్ళు ఆ హత్యని చూసి పోలీసులకి చెప్పకుండా మౌనంగా ఉన్న ఆ రాజకీయ నాయకుడి అనుచరులు. కాబట్టి వాళ్ళకీ ఆ దుష్కర్మలో భాగం ఉంది. ఆ చెట్టు ఏదో ప్రత్యేకంగా చెప్పక్కర్లేదు.

**బ్రహ్మ హా హేమ హారే చ సురాపో గురు తల్పగః ।**
**మహా పాతకి నో హేత్వా తత్సం సర్గీచ పంచమః ॥**

- దేవీ భాగవతం 11-15

***భావం:*** బ్రాహ్మణుడిని చంపడం, బంగారాన్ని దొంగిలించడం, సురాపానం చేయడం, గురువు భార్యని అనుభవించడం అనే ఈ నాలుగూ మహాపాతకాలు. అయిదోది, ఇటువంటి పాపాలని చేసే వాళ్ళతో స్నేహం చేయడం.

ప్రమాదాలు మంచికీ జరుగుతూంటాయి. రైలింజను చెడిపోయి వార్ధా రైల్వే స్టేషన్‌లో ఆ రైలు ఆగిపోయింది. రైలు దిగి ఆకలితో ప్లాట్‌ఫాం మీద ఓ కుర్రాడు పచార్లు చేస్తున్నాడు. అతని దగ్గరకి గంధం బొట్టు పెట్టుకున్న ఒకతను వచ్చి తనింటికి భోజనానికి పిలిచాడు. ఫర్లాంగు దూరంలో కనిపించే ఆయనింటికి అతను, అతని మిత్రుడు కలిసి వెళ్ళారు. ఆమెకి ఏడో నెల. ఆమె భర్త రొట్టెలని ఒత్తి చేస్తూంటే ఆమె కొడుకు ఆ ఇద్దరికీ వడ్డించాడు.

ఇరవై రెండేళ్ళ తర్వాత ఆ యువకుడు అదే రూట్‌లో రైల్లో వెళ్తూంటే, అతను ఎక్కిన రైలు మళ్ళీ వార్ధా స్టేషన్‌లోనే పాడైంది. రైలు దిగి పచార్లు చేస్తూంటే, తనకి భోజనం పెట్టినతను గుర్తొచ్చి వెంటనే అతను స్టేషన్‌లోంచి కనిపించే ఆయనింటికి వెళ్ళాడు. ఆయనకి తనని పరిచయం చేసుకున్నాడు. అతని కొడుకుతో చెప్పాడు.

"అప్పుడు నీ వయసు నాలుగేళ్ళు."

మాటల్లో ఆయనకి మూత్ర పిండాల్లో రాళ్ళు చేరాయని, ఆపరేషన్ చేయించుకోడానికి సరిపడే డబ్బు లేదని తెలిసింది. ఆ యువకుడికి కూడా ఉద్యోగం లేదు. కలెక్టరైన ఆ ఒకనాటి అతిథి ఆయనకి ప్రభుత్వ హాస్పిటల్‌లో ఉచిత చికిత్సకి వెంటనే ఏర్పాటు చేసి, ఆ యువకుడికి వార్ధాలో ఓ ఉద్యోగాన్ని కూడా ఇప్పించాడు. రెండోసారి రైలింజను మళ్ళీ అక్కడే ఎందుకు చెడిపోయింది?

## దుష్టులతో సంపర్కం లేకుండా ప్రమాదాల్లో చిక్కుకోమా?

ఏ టెర్రరిస్ట్ దాడిలోనో అమాయకులు కష్టాన్ని అనుభవించారనుకుందాం. అప్పుడు తాము గతంలో చేసిన సంచితం లేదా అగామిలలో నిల్వ ఉన్న పాపలని ఈ అనుభవం రద్దు చేసేస్తుంది. అవి ఇంకా ప్రారబ్ద కర్మగా మారక ముందే ఇప్పుడు ఈ కష్టాన్ని ముందే అనుభవించడం ద్వారా అవి భస్మం అవుతాయి. అంతే తప్ప నిష్కారణంగా కర్మ చేయని ఎవరూ దాని ఫలితాన్ని అనుభవించరు. అంటే ప్రారబ్దంలో లేకపోయినా, సంచితం లేదా అగామిల్లో కర్మ ఉంటేనే ఆ దాడిలో వారు చిక్కుకుని తమ కర్మ ఫలాలనే ఎవరైనా అనుభవించేది. మనం ప్రమాదంలో మరణించినా లేదా గాయ పడ్డా అందుకు కారణం మన పూర్వకృత పాపమే అవుతుంది.

దీన్ని గురించి ఓ ఋషి చెప్పిన మాటలివి.

**ఏకః పాపాని కురుతే ఫలం భుంక్తే మహాజనః**
**భోక్తారో విప్రముచ్యన్తే కర్తా దోషేణ లిప్యతే**



***భావం:*** ఒకడు చేసిన పాప కర్మ వల్ల అనేక మంది దాని ఫలాలని అనుభవించినప్పుడు, అలా అనుభవించినవారు తాము ఇదివరకు చేసిన పాప ఫలాలనించి విడివడతారు. కాని ఆ పాపపు పనిచేసిన ఆ ఒక్కడికీ మాత్రం ఆ పాప కర్మ అంటుకుంటుంది.

## కష్ట సుఖాలు-నవగ్రహాలు

ఆచారాలు, నమ్మకాలు మతానికి చెందినవి. ఈ పుస్తకం వేదాంత ప్రాతిపదిక మీద రాయబడింది. వేదాంతంలో నవగ్రహాలు, జ్యోతీషం, వాస్తు, రత్నధారణ, శని పూజ లాంటి వాటికి చోటులేదు. కాబట్టి అలాంటి అంశాలని ఈ పుస్తకం కర్మ సిద్ధాంత పరిధిలోనే సమర్ధిస్తుంది. వాటి మీద గౌరవం గలవారు దయచేసి ఈ పాయింట్‌ని గమనించగలరు.

మనకి ప్రాప్తించే కష్టనష్టాలన్నిటికీ నవగ్రహాల ప్రమేయం వుందని చాలామంది నమ్ముతూంటారు. ముఖ్యంగా శని గ్రహం ఇలాంటి నిందకి గురవుతూంటాడు. కొన్ని కొన్ని గ్రహాలు మంచి రాశిలో వున్నప్పుడు పుట్టినవారికి సుఖాలు అధికంగా వస్తాయని, అవి నీచ స్థానంలో వున్నప్పుడు జన్మిస్తే కష్టాలు వస్తాయని అనుకుంటారు. నిజానికి ఇది నిజాన్ని తలకిందులుగా అర్థం చేసుకోవడం అవుతుంది. ఏయే గ్రహాలు ఏయే రాశుల్లో వుంటే, జీవుల కర్మలని అనుసరించి తగిన ఫలితాలు కలుగుతాయో, ఆ యా గ్రహాలు ఆయా రాశుల్లోకి వచ్చినప్పుడు ఆయా ఫలాలని అనుభవించడానికి మాత్రమే ఆయా జీవులు ఆయా సమయాల్లో జన్మిస్తారు. అంతేకాని జీవుల కర్మలకి, నవ గ్రహాలకి ఎలాంటి సంబంధం లేదు. 'ఏల్నాటి శని లేదా అష్టమ శని ప్రభావం ఫలానా రాశిలో పుట్టిన వారిమీద పడుతుంది' అని జ్యోతీష శాస్త్రం చెప్తోంది. ఆ సమయంలో పుడితే అతని ప్రారబ్ద కర్మలు ఎలా అనుభవించబడతాయో అందుకు అణుగుణమైన సమయంలోనే ఆ జీవి పుట్టి ఆయా గ్రహస్థితుల ప్రకారం తన కర్మలని అనుభవిస్తుంది. జీవులు తమ కర్మల ఫలితాలని అనుభవించడానికే కష్టాలో లేదా సుఖాలు ప్రాప్తిస్తాయి.

కాబట్టి జీవులు అనుభవించే కష్టసుఖాలు జన్మాంతర కర్మలకు సంబంధించింది తప్ప నవ గ్రహాలకి కాని, ఇరవై ఏడు నక్షత్రాలకి కాని, పన్నెండు రాశులకి కాని సంబంధించింది కాదు. ఎవరు ఏ కర్మ చేసి వచ్చారో వారు ఆ ఫలాన్ని అనుభవించాలనే ఈశ్వర నియమం వుంది. అలా కాక గ్రహాల స్థితిగతులని బట్టి కర్మలని అనుభవించాల్సి ఉంటే, ఆ రాశిలో పుట్టిన, నిర్దోషులైన జీవులు వాటిని అనుభవించడం న్యాయం కాదు. అలా జరిగితే అది ఈశ్వర నియతికి విరుద్ధమైన వ్యవహారం అవుతుంది. కార్యా కారణ సంబంధ సూత్రానికి ఇది విరుద్ధం అవుతుంది.

## కర్మ-జ్యోతిష్యం

కర్మ సిద్ధాంతానికి, జ్యోతిష్య శాస్త్రానికి పరస్పర సంబంధం ఉంది. పూర్వజన్మలో చేసిన శుభాశుభ కర్మల యొక్క ఫలానుభవ కాలం అయిన ఈ మానవ జీవితంలో ఏ ఫలానుభవం రావచ్చో జ్యోతిష్య శాస్త్రం సూచిస్తుంది. చీకట్లోని వస్తువులని దీపం సాయంతో చూసినట్లుగా జ్యోతిష్యమనే దీపంతో జరుగబోయే మంచి చెడులని గుర్తించి, అనుకూల వ్యతిరేక ప్రక్రియల ద్వారా జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకోవచ్చు అనే ప్రాతిపదకతో జ్యోతిష్య శాస్త్రం ఏర్పడింది.

ప్రారబ్ధ కర్మల్లో రెండు రకాలు వున్నాయి. అవి 'అనివార్యం, నివార్యం.' అనివార్య కర్మలంటే అనుభవించకుండా నివారించలేనివి. సాధారణంగా ఇవి ఘోర పాపకర్మలై వుంటాయి. చేసిన కర్మ చెడని పదార్థం. అనుభవంతో కాని ఏ కర్మా పోదు. చేసిన క్షణం నించి కల్పాంతరం దాకా ఎప్పుడైనా సరే ఆ కర్మ ఫలితం అనుభవించక తప్పదు అని శాస్త్రం గట్టిగా చెప్తోంది. కర్మ ఫలాలన్నీ భగవత్ ప్రసాదాలే అయినా, వాటిని ఆర్జించుకున్నది మాత్రం మనమే.

నివార్య లేదా సామాన్య కర్మలని జుల్మానా శిక్షతో పోయే చిన్న నేరాలతోను, అనివార్య లేదా నివారించగల కర్మలని జుల్మానా కాక మరణ శిక్ష విధింపబడే హత్యలాంటి నేరాలతోను పోల్చచ్చు. పూర్వ జన్మల్లో చేసిన నివార్య యోగ్యమైన దుష్ట కర్మల ఫలితాలని నివారించుకోడానికి ఈ జన్మలో చేసే సత్కర్మలే



కారణాలవుతాయని జ్యోతిష్య శాస్త్రం ప్రతిపాదిస్తోంది. సామాన్య నివార్య కర్మలు ప్రాయశ్చిత్తం చేత, పుణ్య కర్మల చేత, ధ్యాన, జప, యోగాల చేత నశిస్తాయి. జప, హోమ, రత్న ధారణ లాంటి ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక ప్రక్రియల ద్వారా, దోష దశ వచ్చేదాకా ఆగకుండా నివార్య కర్మల విషయంలో కొంతదాకా ఉపశమనం పొందవచ్చు. అంటే, వాటి తీవ్రతని కొంతదాకా తగ్గించుకోవచ్చు, లేదా పూర్తిగా నివారించుకోవచ్చు అని జ్యోతిష్య శాస్త్రం ప్రతిపాదిస్తుంది.

ఇందుకు పూర్వ జన్మలో మనం చేసిన శుభ, అశుభ కర్మలని ముందుగా జ్యోతిష్య చక్రం ద్వారా దోషాన్ని తెలుసుకునేందుకు, దోష ఫలితాన్ని అంచనా వేసి, దోష ఫలిత నివారణకి పరిహారంగా మనం చేయాల్సిన కృషి చేసి, దోష ఫలితానుభవాన్ని నాశనం చేసుకునేందుకు జ్యోతిష్య శాస్త్రం ఉపకరిస్తుంది. ఏకాగ్రతతో చేసిన జపం వల్ల మంచి ఫలితాలు లభిస్తాయి. ఐతే వాటి ఫలితాలని అనుభవించే రీతిలోనే మన జన్మ నక్షత్ర, గ్రహ సంచార గతులు ఉంటాయి. కాకపోతే యజ్ఞాలు, దానాలు, హోమాలు, జపాలు, తపాలు, శాంతులు లాంటి పరిహారాలు ఆచరించడం వల్ల ఈ జన్మలో, ఇప్పటికి ఇప్పుడు మనకి వాటి ఫలితాలు కనిపించకపోవచ్చు. ఔషధం జబ్బుని తగ్గించలేకపోయినా, బాధని తగ్గించగలిగినట్లుగా, అవి కనీసం ఉపశమనాన్ని, కష్టాలని ధైర్యంగా ఎదుర్కొనే మానసిక ధైర్యాన్ని కలిగిస్తాయి. అదీ జరక్కపోయినా నిరుపయోగం కాకుండా అవి సంచితంలో ఉన్న గత జన్మల్లో చేసిన దుష్కర్మలని నివారించడానికి ఉపయోగించి, వాటి ఫలితాలు సరైన సమయంలో కలిగి తీరుతాయి.

ఐతే గ్రహాలు కాని, నక్షత్రాలు కాని మన జీవన గతిని శాసించలేవు. అవి మనకి మన ప్రారబ్ధ కర్మని అనుసరించి ఏం జరగబోతున్నాయో సూచన మాత్రమే చేస్తాయి తప్ప పరిహారాలు అనివార్య కర్మ దోషాలని తొలగించలేవు. ఎందుకంటే కర్మ శక్తి ముందు ఏ శక్తీ పనిచేయదు. నివార్య కర్మలకి పరిహారాలేమిటని ఈ కింది ఆయుర్వేద శ్లోకం చెప్తోంది. ఐతే అనివార్య ప్రారబ్ధ కర్మల విషయంలో ఎలాంటి పరిహారం, మినహాయింపు ఉండదు.

**పూర్వజన్మార్జితం పాపం వ్యాధిరూపేణ బాధతే**
**తచ్ఛాంతి రౌషధైర్దానైః జప హోమక్రియాదిభిః**

**భావం:** పూర్వ జన్మలో చేసిన పాపాలకు ప్రతిఫలంగా వచ్చిన వ్యాధులను ఔషధులు, దానాలు, జపాలు చేయడం ద్వారా నాశనం చేసుకోవచ్చు.

ఏ గ్రహం దుష్ట ఫలితాన్ని ఇస్తోందో ఆ గ్రహ సంబంధ జపం ద్వారా వ్యాధిగ్రస్తమైన శరీరంలోని భాగం ఉత్తేజితమై క్రమంగా అనుకూల ఫలితాలని ఇవ్వడానికి దోహదపడుతుంది. దాని తీవ్రతని అధిగమించి అనుకూల ఫలితాలని పొందచ్చని పండితులు చెప్తారు. వ్యాధులే కాక ఇతర పాపకర్మ ఫలితాలుగా వచ్చే నష్టాలని కూడా గ్రహ శాంతుల ద్వారా నివారించుకోవచ్చు. గ్రహ శాంతులు చేయడం కూడా భగవదారాధనలో భాగమే కాబట్టి ఆ గ్రహ లేదా నక్షత్ర శాంతి తాలూకు ఆరాధన ఫలితాలు సంచితంలో మిగిలిన అదే రకం కర్మలని తొలగించడానికి, తద్వారా వచ్చే జన్మల్లో కూడా ఇదే రకం కష్టాలని అనుభవించకుండా ఉండటానికి ఉపయోగిస్తాయి. మనం కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు గ్రహశాంతులని ఋషులు ఏర్పరచడానికి ఇదో కారణం అయివుండాలి. సుఖాల్లో కన్నా కష్టాల్లో ఉన్నవారు భగవంతుడ్ని ఆరాధించడానికి ముందుకు వస్తారు.

## వాస్తు, శకునాలు

కర్మ మనిషి జీవితంలోని కష్టసుఖాలని నిర్ణయిస్తుందని హిందూ మత గ్రంథాలన్నీ ఘోషిస్తున్నాయి. వాస్తు అని చెప్పలేదు. మన కర్మ ప్రకారం జరిగేది తోసి రాజని వాస్తు పనిచేయలేదు. కర్మని తొలగించే శక్తి పరమాత్ముడికే లేదు అని శాస్త్రాలు చెప్తుండగా, వాస్తుకి అంటే ఓ గది గుమ్మానికో, కిటికీకో, గోడకో ఆ శక్తి ఎలా వస్తుందని ఆలోచించాలి. అలాగే పని మీద బయటకి వెళ్తూంటే పిల్లి లేదా విధవ స్త్రీ ఎదురు రావడం వల్ల అ పని చెడిపోతుందనే నమ్మకం కూడా ఉంది. మన ప్రారబ్ధంలో ఆ పని అయ్యేలా ఉంటే దాన్ని తారుమారు చేసే శక్తి ఆ పిల్లికి కాని, విధవ స్త్రీకి కాని ఉండదు. నిద్ర లేవగానే ఫలానా వారి మొహాన్ని చూడటం వల్ల మంచి లేదా చెడు జరిగిందనుకోవడం కూడా శాస్త్రీయం కాదు.



వాస్తు, శకునాలు ప్రతీసారి అందరి విషయంలో అన్ని చోట్లా ఖచ్చితంగా పనిచేయడం లేదు కూడా. ఉదాహరణకి ఐశ్వర్యవంతమైన అన్ని పాశ్చాత్య దేశాల్లో పిల్లులని పెంచుకుంటారు. వాళ్ళు బయటకి వెళ్తూంటే అవి నిత్యం వాళ్ళకి ఎదురుపడతాయి. మరి వాళ్ళు పనులు కలిసివచ్చి మనకన్నా ఐశ్వర్యవంతంగా ఎలా ఉండగలుగుతున్నారు? కుక్క రాత్రి ఏడిస్తే ఆ సందులో ఎవరో చస్తారని నమ్మకం. అనేకసార్లు కుక్క ఏడ్చినా మర్నాడు రచయిత ఇంటి సందులో ఎవరూ మరణించలేదు. కొన్ని మూఢ నమ్మకాలు బహుశ మనకి మన ప్రారబ్ధ కర్మని అనుసరించి ఏం జరగబోతున్నాయో సూచన మాత్రమే చేయడానికి మొదలై ఉంటాయి. వేటి ప్రాతిపదికన ఆ నమ్మకాలు ఏర్పడ్డాయో మనకి తెలీదు. ఆ సూచనలు అన్ని వేళలా ఫలించకపోవడం మాత్రం గమనిస్తున్నాం. ఎందుకంటే కర్మ శక్తి ముందు ఇవి పనిచేయవు.

## రాహు కాలం, ముహూర్తాలు

కర్మ సిద్ధాంతం మీద అవగాహన, తమ కర్మ ప్రకారం ఏదైనా జరుగుతుందన్న నమ్మకం లేనివారు దేన్నయినా నమ్ముతారు. అలాంటివారు నమ్మే వాటిలో ఒకటి రాహు కాలం. ఉదాహరణకి రైల్వే స్టేషన్‌కి టిక్కెట్ రిజర్వేషన్‌కి వెళ్తూ రాహుకాలం చూస్తారు. ఐతే నీళ్ళ ఋణం, నిద్ర ఋణం తాము వెళ్ళాల్సిన ఊళ్ళో రాసిపెట్టి ఉంటే, వారు రాహుకాలంలో వెళ్ళినా ఆ టిక్కెట్ దొరికి తీరుతుంది. ఫిల్మ్ డైరెక్టర్ బీరం మస్తాన్‌రావ్ ఈ రాహుకాలాన్ని ఒకప్పుడు పాటించేవారు. కాని రాహుకాలంలో మంచి జరగడం, మిగిలిన కాలాల్లో చెడు జరగడం గమనించి అది హేతుబద్ధం కాదని నిర్ధారించుకుని ఆ నమ్మకం లోంచి అతను బయటపడ్డారు. వర్జ్యం, తిథి, వారం, నక్షత్రం, క్షేమ తార లేదా వాస్తు ప్రకారం ఏదైనా చేస్తే మంచి జరుగుతుందనుకోవడం కర్మ సిద్ధాంతం మీద సరైన అవగాహన లేకుండా ఏర్పరుచుకున్న నమ్మకాలే. పోనీ ఆ నమ్మకాలు వాళ్ళకి అన్నివేళలా పని చేస్తున్నాయా అంటే అదీ లేదు. ఎందుకంటే అవి ప్రారబ్ధానికి వ్యతిరేకంగా పనిచేయలేవు. జరగబోయేది నిర్ణయించేది ప్రారబ్ధ కర్మ కాని అవి కావు.

వేదాంత గ్రంథాలైన భగవద్గీతలో కాని, ఉపనిషత్తుల్లో కాని కర్మ గురించి తప్ప వీటి గురించి మనల్ని పరమాత్ముడు, ఋషులు హెచ్చరించలేదు. మతపరమైన పురాణాల్లో మాత్రం వీటి ప్రసక్తి కొంత కనిపిస్తుంది. వధూవరుల జాతకాలు కుదిరి, మంచి ముహూర్తాల్లో జరిగిన వివాహాలు కూడా భగ్నం అవుతున్నాయి కాబట్టి ఈ విషయంలో శాస్త్రీయ నిరూపణ లేదు. అది శాస్త్రీయమైతే వాటి ప్రకారం జరిగిన పెళ్ళిళ్ళు భగ్నం కాకూడదు. కర్మ ప్రకారం రాసిపెట్టిన భార్యాభర్తలని కలపడానికి భగవంతుడు బహుశ వీటిని సోపానాలుగా వాడుకుంటున్నాడేమో? అందుకనే తన చేతుల్లో ఏం లేదని అర్థం చేసుకున్న వేదాంతి మనసు నిశ్చలంగా ఉంటుంది. లౌకికుడు వారం, వర్జ్యం మొదలైనవాటి తలుపు తడుతూ చికాకుగా ఉంటాడు.

## రత్న ధారణ

రత్న ధారణ వల్ల కూడా శక్తివంతమైన ఫలితాలని వస్తాయని కొందరు విశ్వసిస్తూంటారు. జన్మ రాశిని లేదా నక్షత్రాన్ని బట్టి, లగ్నాధిపతిని బట్టి ధరించాల్సిన రత్నాలని వాటి రంగు ప్రాతిపదికగా శాస్త్రం చెప్తోంది. ముఖ్యంగా చెడు గ్రహాలకి రత్నధారణ మంచిదని పండితులు అంటారు. కాని పై అంశాలన్నిటిలోలా ఇవి కర్మ బలం ముందు నిలబడలేదు. అందుకే శాస్త్రీయ నిరూపణ లేదు. ఏం చేయలేని నిస్సహాయ స్థితిలో ఇవన్నీ మానసిక స్వాంతనని ఇవ్వడానికి ఉపయోగిస్తాయి. 'కర్మణా కర్మణాం హాసః' అనగా కర్మని కర్మతోనే జయించాలి. దుష్కర్మలని సుకర్మలు నాశనం చేస్తాయి కాబట్టి విరివిగా సుకర్మలు చేయాలి.

**వందేళ్ళ క్రితం మీదట ఇప్పుడు జనాభా పెరిగింది. మరి ఈ కొత్త ఆత్మలు ఎక్కడ నించి వచ్చాయి?**

కొత్త ఆత్మ ఎక్కడ నించో పుట్టి రావడం జరగదు. ఆత్మ అనాది. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు ఈ విషయం ఇలా వివరించాడు.



**న త్వేవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః**
**న చైవ న భవిష్యామః సర్వే వయమతః పరమ్**

-గీత 2-12

**భావం:** నువ్వు కాని, ఈ రాజులు కాని ఉండని కాలమే లేదు. ఇక ముందు కూడా మనం ఉండం అనే మాటే లేదు (అన్ని కాలాల్లో మనం ఉన్నాము. ఎందుకంటే మనం శాశ్వతమైన ఆత్మే తప్ప నశించే శరీరం కాము)

మనుషులు అడవులని కొట్టేసి నగరాలని ఏర్పాటు చేసుకుని జీవిస్తున్నాడు. అడవుల్లో ఉండే జంతువుల ఆత్మలు ఆ మేరకి తగ్గినట్లే కదా. నిజానికి మనుషుల కన్నా ఇతర ప్రాణుల సంఖ్య ఎన్నో వేల రెట్లు ఎక్కువ. మనుషుల కన్నా జంతువులు, జంతువుల కన్నా, జల చరాలు, వాటి కన్నా పురుగుల సంఖ్య ఎక్కువ. వారి వారి కర్మ పరిపాకం అయ్యే దాకా ఆగి తర్వాత జీవులు తప్పనిసరిగా పుట్టి తీరుతారు తప్ప ఇందులో కోటా పద్ధతి ఉండదు.

### భవిష్యత్తు మన చేతుల్లోనే ఉంది

మనకి కలిగే కర్మ ఫలాలకి కారణాన్ని ఓ ఋషి ఇలా సూత్రీకరించాడు.

**అధర్మ ప్రభవం చైవ దుఃఖయోగం శరీరిణాం**
**ధర్మార్థప్రభవం చైవ సుఖ సంయోగమక్షయం**

**భావం:** శరీర ధారులకి (మనుషులకి, ఇతర జీవులకి) కలిగే దుఖాలన్నీ అధర్మ ప్రవర్తన వల్ల, వారికి కలిగే అన్ని సుఖాలు ధర్మాచరణ వల్లే కలుగుతాయి

ఏ జీవి జన్మ అయినా భూతకాలంలో చేసిన కర్మలని బట్టి ఈ రోజు నిర్మాణమై ఉంది. మన దేహం యొక్క ఉష్ణోగ్రతని తెలియచేసేది థర్మామీటర్. అలాగే మనం గతంలో చేసిన కర్మలు ఎలాంటివో తెలియచేసేవి ఈ జన్మలో వచ్చే కష్టసుఖాలు. ఓ మనిషి దరిద్రుడా లేక ఐశ్వర్యవంతుడా, రోగా లేక ఆరోగ్యవంతుడా అన్నది అతని పూర్వ జన్మల కర్మానుసారం ఉంటుంది. సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే ప్రతీ జీవి పూర్వ కర్మల తయారీ సరుకు. ఓ సారి చేసేసిన కర్మలని

మనం మళ్ళీ భూతకాలంలోకి వెళ్ళి మార్చుకోలేం. దాంతో వాటిని అనుసరించి వచ్చిన నేటి ప్రారబ్దాన్ని కూడా మనం మార్చలేం. కాని భవిష్యత్తులో రాబోయే ప్రారబ్దం ఏ విధంగా ఉండాలో మనం నిర్ణయించుకుని ఆ ప్రకారం నేడు మనం కర్మలని చేయచ్చు. అంటే నేటి కర్మల ద్వారా భవిష్యత్‌లోని ప్రారబ్దం శుభకరంగా వచ్చేలా ప్రయత్నించవచ్చు. నేడు మనం అనుభవించే ప్రారబ్దం మన చేతులు దాటిపోయినా, భవిష్యత్తు జన్మల్లో వచ్చే ప్రారబ్దం నిర్ణయించుకోవడం అన్నది నేడు మన చేతుల్లోనే ఉంది. భవిష్యత్తంటే వర్తమానం వల్ల మార్చబడ్డ భూతకాలం. అదే రేపటి ప్రారబ్దం అవుతుంది.

## అదృష్టం దురదృష్టం అనేవి ఉన్నాయా?

ఈ ప్రశ్నకి కూడా మనకి పై జవాబులో సమాధానం దొరుకుతుంది. విధి బదులు అదృష్టం, దురదృష్టం అని మార్చి చదువుకుంటే చాలు. అనుకూల ప్రారబ్దాన్ని అదృష్టం, ప్రతికూల ప్రారబ్దాన్ని దురదృష్టం అంటాం. 'కారణం లేకుండా కార్యం జరగదు' అన్న సూత్రాన్ని విస్మరిస్తేనే ఏదైనా కాకతాళీయంగా జరుగుతుంది అనిపిస్తుంది. మన సుకర్మ ఫలానుభవమే అదృష్టం. దుష్కర్మ ఫలానుభవమే దురదృష్టం. నిన్నటి వివేకపూరితమైన పనే నేటి అదృష్టం. నిన్నటి తెలివి తక్కువతనమే నేటి దురదృష్టం. శక్తికి మించిన కోరిక తీరకపోతే అది దురదృష్టం అని కూడా భావిస్తూంటాం.



# 9. పునర్జన్మ

**ఏవంపతతి సంసారే తాసుతాస్విహ యోనిషు**
**అవిద్యాకర్మ తృష్ణాభిర్భ్రామ్యమాణోథచక్రవత్**

-వన పర్వం

**భావం:** ఈ ప్రకారంగా అవిద్య, కర్మ, తృష్ణల ద్వారా చక్రంలా తిరుగుతూ మనిషి సంసారంలో వివిధ యోనులందు పడుతున్నాడు.

పుట్టినప్పటినించి గిట్టేదాకా జరిగిందే మన జీవిత కథ అనుకుంటాం కాని ఓ జీవి కథ అనంతం. మొదటి జన్మ నించి చివరి జన్మ దాకా జరిగిందే ఏ జీవి పూర్తి ఆత్మ కథ అయినా. ఓ జీవితంలో జరిగింది దాన్లోని ఓ అతి చిన్న అధ్యాయం మాత్రమే. వశిష్ఠుడు రాముడితో ఓ సందర్భంలో ఇలా చెప్పాడు.

"ఓ రామా! మేరు పర్వత శిఖరం నుంచి దాని పాదాల దాకా ప్రవహించే గంగా ప్రవాహంలో ఎన్ని ఇసుక రేణువులు ఉన్నాయో లెక్కపెట్టచ్చేమో కాని, సంసక్తుడైన (లోకంలోని విషయాల వెంటపడే) జీవుడు పొందిన శరీరాల సంఖ్యను మాత్రం లెక్కపెట్టలేము."

పునర్జన్మ ఉందా, లేదా అన్న ప్రశ్నకి ఎన్నడూ, ఎక్కడా తృప్తికరమైన సమాధానం లేదు. ఒక్క హిందూ మతంలో ప్రతిపాదింపబడ్డ కర్మ సిద్ధాంతం మాత్రమే దీనిని తార్కికంగా వివరిస్తోంది.

నాస్తికులు ఓ డాక్టర్ చెప్పేది ఖండించరు. ఎందుకంటే డాక్టర్ మెడికల్ టెక్ట్స్ బుక్స్ చదువుకుని పేసయ్యారని, వారికి అందులో అనుభవం ఉందని వారికి తెలుసు. ఇలాగే ఓ ఇంజనీర్, లాయర్ ఇలా ఎవరు వారి సబ్జెక్టు గురించి ఏం చెప్పినా నమ్ముతారు. ఎందుకంటే అందులో తమకి ప్రవేశం లేదు కాబట్టి, వారికి ఉంది కాబట్టి. కాని శాస్త్ర గ్రంథాలని అధ్యయనం చేసిన ఓ మహాత్ముడు కర్మ, పునర్జన్మలు ఉన్నాయని చెప్తే వారు దాన్ని నమ్మక తేలిగ్గా తోసిపారేస్తారు. 'మనిషి మరణించాక ఏమవుతాడు?' అన్న ప్రశ్నకి నాస్తికుల దగ్గర తృప్తికరమైన సమాధానాలు ఉండవు..

"అంతా ట్రాష్. పూర్వ జన్మ ఉంటే అది నాకు గుర్తుండాలిగా." అన్నది వారి వాదనల్లో ఒకటి.

'వారం క్రితం నువ్వు మధ్యాహ్నం అన్నంలో ఏం కలుపుకున్నావో చెప్పు.' అంటే గుర్తుండదు. 'నీకు పదో ఏడు వచ్చిన మొదటి ఆదివారం అంతా నువ్వు ఏం చేసావో చెప్పు' అంటే గుర్తుండదు. 'నువ్వు పుట్టిన సందర్భం గుర్తుందా? ఆ రోజు నువ్వు చూసిన డాక్టర్, నర్సుల మొహాలు గుర్తున్నాయా?' అనడిగితే 'లేదు' అన్న జవాబే వస్తుంది. వారి జ్ఞాపక శక్తి ఎంతో తెలిసాక వారికి పునర్జన్మ గుర్తుంటుందని ఎలా అనుకోగలరు?

దైవారాధన ద్వారా తమ పూర్వ జన్మలని గుర్తు తెచ్చుకున్న మహాత్ములు చెప్పింది వారు నమ్మరు. ఏస్ప్రిన్ మాత్ర తల నొప్పిని పోగొడుతుందని డాక్టర్ చెప్తే, వారు అనుభవం కాకపోయినా నమ్ముతారు. మరి దీన్ని ఎందుకు నమ్మరు? వారిది అసుర స్వభావం కాబట్టి, 'దైవానికి సంబంధించిన దేన్నీ నమ్మని వారి స్వభావం అసుర స్వభావం' అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. **(గీత 9-12)**

మహర్షులు, ఋషులు, మహాత్ములు, మహనీయులు జీవిత చరిత్రల్లో పునర్జన్మల ప్రసక్తి ఉంది. **కర్మానుబంధేన మనుష్యలోకే** అంటే, కర్మ వల్లే మనుష్య లోకం అని ఓ మహాత్ముడు చెప్పాడు.

తార్కికంగా ఆలోచిస్తే కూడా కర్మ, జన్మ ఉందని తెలుస్తుంది. కర్మ సిద్ధాంతం అనే రెండో అధ్యాయంలో మనం చెప్పుకున్నట్లుగా కొందరు ధనవంతులుగా, కొందరు పేదవారుగా, కొందరు సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతులుగా, కొందరు రోగగ్రస్థులుగా, కొందరు చక్కటి మేధస్సుతో, కొందరు తెలివిహీనులుగా, కొందరు మంచిగా, కొందరు అవకరాలతో పుట్టడానికి కారణం గత జన్మలో పేరుకున్న వారి కర్మలే.

మన పూర్వ జన్మలకి తగిన సాక్ష్యం మనకి ధ్యానంలో లభిస్తుంది. గత జన్మలు, అప్పటి తల్లి తండ్రులు, ఇతరులు మొదలైనవారిని మనం ఈ లోకంలో ఇప్పుడు ఇతరుల్ని చూసినంత స్పష్టంగా ధ్యానంలో చూడగలం. స్వామి ముక్తానంద



ధ్యానంలో వుండగా గత జన్మలని చూసుకున్నానని 'చిత్‌శక్తి విలాసం' అనే తన ధ్యానానుభవాల పుస్తకంలో రాసారు. ఐతే ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నత స్థితికి వెళ్ళిన వారికే అది తెలుస్తుంది.

మహాత్ముల జీవిత చరిత్రల్లో పునర్జన్మల ప్రసక్తి వస్తుంది. తన లక్షల జన్మలని చూసుకున్నానని మాతా అమృతానందమయి ఆత్మ కథలో వస్తుంది. ఓ రాత్రి స్వామి పరమాత్మానంద పురి (నీల్) తను ఈజిప్ట్, ఇజ్రయిల్ నించి తెచ్చిన స్లయిడ్లని అందరికీ చూపించసాగాడు. ఇసకలోంచి తవ్వి తీసిన ఈజిప్షియన్ ఆలయం చూడగానే అమ్మ చెప్పింది, "చూసారా! మనం కూర్చుని ఉన్న ఈ ధ్యాన మందిరం కిందే నా పూర్వపు ఆశ్రమం ఉందని నేను చెప్తూ వచ్చాను. ఎవరైనా ఇక్కడ లోతుగా తవ్వి చూస్తే అనేకమంది సన్యాసుల సమాధులని, ఓ ఆలయాన్ని చూడగలరు. ఓ సముద్రపు పెద్ద అల వచ్చి అవన్నీ ఇసకలో పాతిపెట్టబడ్డాయి. ఈజిప్ట్‌లో వందలకొద్దీ అడుగుల కింద ఓ పెద్ద ఆలయ సముదాయాన్ని శాస్త్రజ్ఞులు కనుక్కుంటే, నేను చెప్పేది ఎందుకు సాధ్యం కాకూడదు?"

మాతా అమృతానందమయి తన పూర్వపు ఆశ్రమం కేరళలోని తన ఇప్పటి ఆశ్రమం కిందే ఉందని అప్పుడప్పుడు చెప్పేది. అంతేకాక గత వెయ్యి ఏళ్ళుగా ఈ ప్రాంతంలో ఒక్క ఆశ్రమం కూడా లేదని చెప్పింది. కాబట్టి అమ్మ పూర్వ జన్మ ఆ సమయంలో జరిగి ఉంటుంది. అమ్మ భౌతిక తల్లికి పుట్టిన పిల్లలంతా దగ్గర ఊళ్ళల్లోని ఆసుపత్రులలో పుట్టారు. ఒక్క అమ్మ మాత్రమే వారి స్వంత ఇంట్లో పుట్టడం బహుశ కాకతాళీయం కాకపోవచ్చు.

ఆమె అన్న శుభగన్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాక తన తల్లితో ఓదారుస్తూ అమృతానందమయి చెప్పింది.

"దిగులు పడకు. నీ కొడుకు మూడేళ్ళలో ఈ ఇంట్లోనే పుడతాడు."

మాతా అమృతానందమయి అన్న శుభగన్ మరణించిన రెండేళ్ళకి 1980లో అమృతానందమయి చెల్లెలు కస్తూరికి వివాహం అయింది. 1981

ప్రథమార్ధంలో ఓ సారి కస్తూరి అమ్మ దగ్గరకి వెళ్ళినప్పుడు తను గర్భవతినని కస్తూరికి తెలీదు. అమ్మ తన చేతిని 'శివన్ శివన్' అంటూ కస్తూరి కడుపు మీద ఉంచింది.

"నాకు శివన్ అనే పేరు గల కొడుకు పుడతాడా?" వెంటనే అడిగింది కస్తూరి.

"శుభగన్ నీకు పుడుతున్నాడు. ఇది అతని పునర్జన్మ. శుభగన్ చనిపోయిన మూడేళ్ళ నించి అతని ఆత్మ ఈ ఆశ్రమ పరిసరాల్లోనే ఉంది. అతను భక్తి గీతాలు, వేద మంత్రాలు వింటూ వచ్చాడు కాబట్టి అతనికి మనిషి జన్మ వచ్చింది. పసితనం నించి ఇతను ఓంకారం చేస్తూంటాడు. ఎవరూ చెప్పకుండానే ధ్యానం చేస్తూంటాడు." అమ్మ చెప్పింది.

అమ్మ అన్నట్లుగానే సెప్టెంబర్ ఇరవై ఏడు 1981న అమ్మ పుట్టిన రోజునే కస్తూరి ఓ మగ శిశువుని ప్రసవించింది. అమ్మ సూచించినట్లుగా వాడికి శివన్ అనే పేరే పెట్టారు. శివన్‌కి ఒకటిన్నర సంవత్సరాలు నిండాక ఓ రోజు అచ్చన్ (కస్తూరి తండ్రి)తో ఇసకలో ఆడుతూండగా అకస్మాత్తుగా 'తను క్రితం జన్మలో ఆత్మహత్య చేసుకున్నానని' చెప్పాడు. ఆరేళ్ళు వచ్చేదాకా శివన్ గుణాలన్నీ శుభగన్‌వే అయివుండటం వల్లిక్కావు గ్రామస్థులు గమనించారు. శివన్ పెరిగి పెద్దయ్యే కొద్దీ అవి క్రమేపీ మాయం అయ్యాయి.

అలాగే అమ్మని ప్రేమించే ఓ తెలుపు, నలుపు పొడల కుక్క కానుపు సమయంలో మరణించాక అమ్మ చెప్పింది, తన దగ్గరలోనే అది పుడుతుందని.

సాయి భక్తుడు ఖపర్డే భార్య గురించి సాయిబాబా ఇలా అన్నారు.

"గత జన్మలో ఆమె ఒక వర్తకుని ఆవుగా ఉండి బాగా పాలిచ్చేది. తర్వాత ఓ తోటమాలి ఇంట్లో, ఆ తర్వాత ఓ క్షత్రియుడి ఇంట్లో, ఆ తర్వాత ఓ బ్రాహ్మణుడి ఇంట్లో జన్మించింది. చాలాకాలానికి ఈ జన్మలో ఆమెని చూసాను."

దాదాసాహెబ్ ఖపర్డే భార్య షిరిడీలో ఏడు నెలలు ఉండి, నిత్యం మధ్యాహ్నం పన్నెండుకి బాబాకి భోజనాన్ని స్వయంగా తెచ్చేది. ఓ రోజు బాబా



ఆమె గురించి ఇలా చెప్పారు. గత జన్మల్లో ఓ దాంట్లో ఈమె ఓ వర్తకుని ఆవు. తర్వాతి జన్మలో ఓ తోటమాలి ఇంట్లో పుట్టింది. ఆ తర్వాత ఓ క్షత్రియుడి ఇంట్లో పుట్టి ఓ వర్తకుడ్ని పెళ్ళాడింది. తర్వాత బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో పుట్టింది."

కర్మలని, పునర్జన్మలని హిందూ మతమే కాక, బౌద్ధమతం కూడా అంగీకరిస్తుంది.

ప్రస్తుత దలైలామా (14వ దలైలామా) ఇండియాకి పారిపోయి రాక మునుపు అతనికి ఓ తమ్ముడు పుట్టాడు. అయితే వాడు తన రెండో ఏట మరణించాడు. టిబెట్‌లో అలాంటి సందర్భంలో అంత్యక్రియలు జరపబోయే ముందు లామాలని, జ్యోతిష్యులని సంప్రదించడం ఆచారం. ఆ ప్రకారం చేస్తే, వారు ఆ పిల్లవాడి శరీరం పాతిపెట్టకుండా జాగ్రత్త చేయాలని, అప్పుడు అదే ఇంట్లో అతను తిరిగి జన్మిస్తాడని సూచించారు. లామాలు చెప్పేది నిజమౌతుందనడానికి రుజువుగా ఆ పిల్లాడి శరీరం మీద ఎక్కడైనా వెన్నని కొద్దిగా రాయమని కూడా చెప్పారు.

దలైలామా తల్లితల్లిండ్రులు ఆ ప్రకారం ఆ కళేబరం మీద కొద్దిగా వెన్నని రాసారు. కొద్ది కాలం తర్వాత దలైలామా తల్లి మరోసారి గర్భవతయి ఓ మగ శిశువుని ప్రసవించింది. పూర్వం మరణించిన తమ రెండేళ్ళ పిల్లాడి శరీరం మీద వారు ఎక్కడైతే వెన్నని రాసారో, సరిగ్గా అక్కడే కొత్తగా పుట్టిన ఆ పిల్లాడి శరీరం మీద తెల్లటి మచ్చ కనబడింది! తాజాగా జీవితాన్ని ప్రారంభించడానికి మరణించిన ఆ పిల్లాడే తిరిగి పుట్టాడు!

(దలైలామా రాసిన 'మై లాండ్ అండ్ మై పీపుల్' పుస్తకం నించి)

బుద్ధుడు కర్మ క్షయానికి ఏభై నాలుగు జన్మలు ఎత్తాడని బుద్ధ చరిత్రలో ఉంది. కర్మ బంధాలున్న మనిషి మరణించగానే అతని ఆత్మ శరీరాన్ని వదిలి అతని కర్మానుసారం మరో దేహాన్ని సంతరించుకుని అందులోకి ప్రవేశిస్తుంది.

**తత్రాన్యస్వకృతమ్ కర్మ ఛాయేవానుగతమ్ సదా**

-వన పర్వం 181-25

**భావం:** ఎవరు చేసిన కర్మలు వారిని పునర్జన్మ యందు నీడలా అనుసరిస్తాయి.

మహాత్ములు మాత్రమే తమ పుట్టుకని, ప్రదేశాన్ని, సమయాన్ని ఎంచుకోగలరు. సాధారణంగా అది వారి చివరి జన్మ అవుతుంది. మిగిలిన ఎవరికీ ఈ అవకాశం లేదు. మిగిలినవారు పుణ్యం ఎక్కువ అయ్యేకొద్దీ అగ్రవర్ణాల్లో లేదా సుఖ సాధనాలు గల ధనికుల ఇళ్ళల్లో పుడతారు. పుణ్యం ఇంకా ఎక్కువ ఉంటే ఆధ్యాత్మిక విద్యని అభ్యసించే ఇళ్ళల్లో పుడతారు. పాపాధిక్యం గలవారు స్థావరాలు, చెట్లు, పొదలు ఇలా జన్మిస్తారు.

అందుకే సద్గుణాలు, సత్కర్మలు ఆచరించే వారి సాహచర్యంలో ఉంటే వారి ప్రభావంతో మనమూ మంచి పనులు చేసి మంచి జన్మలకి వెళ్తాం. చెడు మనుషుల సావాసం వల్ల చెడు కర్మలు చేసి నీచ జన్మలకి వెళ్తాం.

**యోనిమన్యే ప్రపద్యంతే శరీరత్వాయ దేహినః**

**స్థాణుమన్యేనుసంయతి యథాకర్మ యథాశ్రుతమ్**

-కఠ ఉపనిషత్తు - పంచమవల్లి-7

**భావం:** కర్మని అనుసరించి, జ్ఞానాన్ని అనుసరించి కొన్ని జీవాత్మలు శరీరం కోసం గర్భంలోకి ప్రవేశిస్తాయి. మరికొన్ని జీవాత్మలు చెట్టు చేమలని ఆశ్రయిస్తాయి. (మానవుడి పునర్జన్మ దేవతా శరీరం నించి గడ్డిపోచ దాకా ఎందులోనైనా కలగచ్చని అర్థం)

## సూక్ష్మ శరీరం

సూక్ష్మ శరీరం అంటే శరీరం అంతా ఆవరించుకుని ఉన్న, మనిషి కంటికి కనపడని శరీరం. ప్రమాదవశాత్తు కాలు పోయినవారికి కాలు తీసేస్తే కొంతకాలం పాటు అక్కడ కాలు ఉన్నట్లుగా భావించి బాధపడతాడు. కారణం భౌతికంగా కాలు లేకపోయినా, సూక్ష్మ శరీరంలో కాలుండి అక్కడి బాధని మనసు గ్రహిస్తుంది.



శరీరం లోపల, కొంతమేర శరీరం బయట సూక్ష్మ శరీరం అంతటా ఆవరించుకుని ఉంటుంది. బయటకి వచ్చిన భాగాన్ని 'ఆరా' లేదా కిరణావళి అంటారు. కిరణావళి మనిషి భౌతిక శరీరం నించి ఎంతద్దూరం వ్యాపించి ఉంటుంది అన్నది అతని కర్మపరమైన వికాసాన్ని బట్టి ఉంటుంది. ఈ కిరణావళి విశాలమైన కొద్దీ దానివల్ల మనుషులని ఆకర్షించగలిగే శక్తి పెరుగుతూంటుంది. మన శరీరంలో ఊపిరి తిత్తులు, గుండె మొదలైనవి ఉన్నాయి. శరీరాన్ని కోసి చూస్తే బ్రతికి ఉండగా గాని, లేదా మరణించాక కాని అవి కనబడతాయి. కాని సూక్ష్మ శరీరం అలా కనపడదు. మన భౌతిక నేత్రాలకి కనిపించనంత సూక్ష్మంగా ఉంటుందది కాబట్టే దాన్ని సూక్ష్మ శరీరం అన్నారు. క్లిరియన్ అనే రష్యన్ శాస్త్రవేత్త కనిపెట్టిన కెమేరాతో ఈ ఆరాని ఫొటో తీయచ్చు.

మనం ఈ భౌతిక శరీరం అనుకుంటాం కాని నిజానికి మనం ఆ సూక్ష్మ శరీరమే. మన భౌతిక శరీరాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని సుఖదుఃఖాలని, అంటే కర్మ ఫలాలని సూక్ష్మ శరీరమే అనుభవిస్తుంది. మనం మరణిస్తే కాని ఈ భౌతిక శరీరం మనం కాదు అని అర్థం కాదు. సూక్ష్మ శరీరం ఈ జడ శరీరాన్ని వదిలితే అప్పుడు దాన్ని మరణం అంటాం. సూక్ష్మ శరీరంలోని మన మనసుకి (మైనస్ దేహం) మనం మరణించామని, దేహం కోల్పోయామని అర్థమవుతుంది. జీవించి ఉండగా ఉన్న అన్ని ఆలోచనలు, భావాలు, రాగద్వేషాలు ఆ సూక్ష్మ శరీరానికి ఉంటాయి. కాని జీవించి ఉన్న తనకి ఇష్టమైన వారితో సంభాషించడానికి మార్గం ఉండదు. జీవించి ఉన్నప్పుడే ఈ స్థితి మనకి నరకంగా అనిపిస్తుంది. మరణించాక ఇంకా దుర్భర స్థితి అవుతుంది అది. పైగా మనం వాటిని చూడలేం.

భౌతిక శరీరం నించి సూక్ష్మ శరీరం విడిపోయి బయటకి వెళ్ళాక భౌతిక శరీరాన్ని కాల్చినా బాధని అనుభవించడానికి లోపల ఎవరూ, అంటే సూక్ష్మ శరీరం, అంటే జీవాత్మ, అంటే మనం ఉండం. భౌతిక శరీరం కేవలం జడ పదార్థమే కాబట్టి దానికీ బాధ తెలీదు. అందులోని జీవుడైన మనమే అవన్నీ అనుభూతి చెందేది.

పుణ్య పాపాల కర్మల ఫలితంగా ఒక లోకం నించి మరో లోకానికి తిరుగుతూంటాం అనడానికి శాస్త్ర ప్రమాణాలు చాలా కనిపిస్తాయి. ఈ శ్లోకం కర్మ సిద్ధాంతానికి చెందిన ఈ విషయాలని వివరిస్తోంది.

**దేహాప్తిర్విషయాసక్తి స్సంగతా లోక చారితా**
**సర్వ మేతద్విజానీయాత్ప్రతి రూపస్య చాత్మనః**

-అద్వైత గీత 29

***భావం:*** తనకో దేహాన్ని పొందుట, ఇంద్రియ విషయాలందు ఆసక్తిని పెంచుకొనుట, ప్రపంచంతో అంటిపెట్టుకుని ఉండు స్వభావాన్ని కలిగి ఉండుట, పుణ్యపాప కర్మల ఫలితాలుగా ఒక లోకం నిండి మరో లోకానికి తిరుగుచుండుట-ఇవి అన్నీ ఆత్మ ప్రతిబింబమైన జీవుని లక్షణాలు.

భూలోక, భువర్లోక, సువర్లోక, మహర్లోక, జనలోక, తపోలోక, సత్య లోకాలు ఉన్నాయని శాస్త్రం చెప్తోంది. ఇవి ఊర్ధ్వ లోకాలు. ఇక అతల, వితల, పాతాళ లోకాలు అధో లోకాలు. కర్మలని బట్టి మనిషి ఏ లోకంలోనైనా జన్మ తీసుకోవచ్చని పెద్దలు చెప్తారు.

**అవ్యక్తాదీని భూతాని వ్యక్తమధ్యాని భారత**
**అవ్యక్తనిధనాన్యేన తత్ర కా పరిదేవనా**

-గీత 2-28

***భావం:*** ఓ అర్జునా! ప్రాణులన్నీ పుట్టడానికి మునుపు, మరణానంతరం కూడా ఇంద్రియాలకి గోచరం కాక అవ్యక్తంగా ఉంటాయి. ఈ జనన మరణ మధ్య కాలంలోనే అవి ఇంద్రియాలకి ప్రకటితం అవుతాయి. ఇట్టి స్థితిలో వాటికై విలపించడం నిష్ప్రయోజనం.

మన వాసనా సంస్కారాలని, కర్మలని మరణించిన తర్వాత మన వెంట ఇంకో జన్మకి తెచ్చి, కొత్త భౌతిక శరీరంలోకి వాటితో ప్రవేశించేది మన సూక్ష్మ శరీరమే అని యోగశాస్త్రం చెప్తోంది. దీని నిర్మాణంలో ఎనిమిది భాగాలుంటాయని సూక్ష్మ శరీరం గురించి శాస్త్రం ఇలా చెప్తోంది.



1. జ్ఞానేంద్రియ పంచకం 2. ప్రాణ పంచకం 3. భూత పంచకం 4. అంతఃకరణ చతుష్టయం 5. అవిద్య 6.కామం 7. కర్మ 8. అనుపురులు. ఈ ఎనిమిది కలిసి సూక్ష్మ శరీరం అవుతుంది.

ఇది పంచీకృతం కాని భూతాల ద్వారా సంభవిస్తుంది. ఈ సూక్ష్మ శరీరంలో అయిదు కోశాలు ఉంటాయి అని తైత్తరీయోపనిషత్తు చెప్తుంది. వాటిలో ఒకటే కంటికి కనపడేది. అది మొదటిదైన అన్నమయ కోశం. మిగిలిన నాలుగు భౌతిక నేత్రాలకి కనపడవు.

**1. అన్నమయ కోశం:** మన దేహమే అన్నమయ కోశం. అన్నం వల్ల పుట్టి, అన్నం వల్ల పెరుగుతుంది కాబట్టి దీన్ని అన్నమయ కోశం అన్నారు.

**2. ప్రాణమయ కోశం:** ప్రాణ, అపాన, సమాన, వ్యాన, ఉదానాలు అయిదు, వాక్కు, పాణి, పాదపాయు, ఉపస్థ అనబడే కర్మేంద్రియాలు ఐదు కలిసి ప్రాణ కోశం. ఇది అన్నమయ కోశం అంతటా ఆపాదమస్తకం వ్యాపించి ఉంటుంది.

**3. మనోమయ కోశం:** మనస్సు (మనో, బుద్ధి, చిత్త, అహంకారాలు) ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలైన కళ్ళు, చెవి, ముక్కు, నాలుక, చర్మం కలిసి మనోమయ కోశం అవుతుంది.

**4. విజ్ఞానమయ కోశం:** బుద్ధి, ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు కలిసి విజ్ఞానమయ కోశం అవుతుంది.

**5. ఆనందమయ కోశం:** పై నాలుగు కోశాలకి అతీతంగా జీవాత్మ అనుభవించే ఆనందమే ఆనందమయ కోశం. దీనికి ఏదీ ఆధారంగా లేదు. మిగిలిన పై నాలుగు కోశాలకి ఇదే ఆధారం.

ఈ పంచ కోశాలతో ఆవృతమై ఉన్న జీవుడు భ్రాంతికి లోనవుతున్నాడు. భ్రాంతి వల్ల ఇష్టం, అయిష్టం ఏర్పడుతాయి. మనం చేసిన పాపపుణ్యాలు ఆత్మ చుట్టూ నమోదయి, అదే సూక్ష్మ శరీరంగా మారుతుంది. ఎప్పుడైతే అన్ని కర్మలూ ఖర్చయిపోయాయో అప్పుడు ఇక ఆత్మ చుట్టూ సూక్ష్మ శరీర ఆవరణ ఉండదు.

అప్పుడు ఆత్మ దర్శనం అవుతుంది. రమణ మహర్షి మరణించాక ఆకాశంలో ఓ జ్యోతి ప్రయాణించడం అంతా చూసారు. దీని గురించి ది హిందూలో వార్త కూడా వచ్చింది. అది కర్మ రహితమైన రమణ మహర్షి ఆత్మ అని చాలామంది భావిస్తారు.

## అగామి-పునర్జన్మ

**అగామిప్రతిబంధశ్చ వామదేవేనమిరతః**
**ఏకేన జన్మనా క్షీణో భరతస్యత్రిజన్మభిః**

**భావం:** అగామి ప్రతిబంధకమనగా ఈ జన్మలో చేసుకున్న కర్మలు. వాటి వల్ల ఒకటి కాని, రెండు కాని ఎన్ని జన్మలైనా రావచ్చు. ప్రారబ్ధము ఒక్కటే అయినా అది అనేక జన్మలకి సర్దుబాటు చేయబడి అన్ని జన్మలకి కారణం అవుతుంది.

వామదేవుడికి ప్రారబ్ధం ఒక్కటే అయినా, పూర్వ జన్మ జ్ఞానం కలిగినా మోక్షం రాలేదు. మళ్ళీ జన్మలో గర్భంలో ఉండగానే ప్రతిబంధకం పోయింది. జడ భరతుడికి ఒకే ప్రారబ్ధంతో మూడు జన్మలు వచ్చాయి. ప్రతిబంధ రహితం అయితేనే దృఢమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం కలుగుతుంది.

స్వామి శివానంద (ఋషికేశ్) అనేక ఆధ్యాత్మిక పుస్తకాలు రచించారు. మృత్యువు గురించి సృష్టి-మరణం అనే పుస్తకంలో చెప్పింది క్రోడీకరించి కింద చెప్పబడింది.

'ఓ జన్మ నించి ఇంకో జన్మకి వెళ్ళడానికి తెరుచుకునే తలుపే మృత్యువు. జీవాత్మ భౌతిక శరీరం నించి వేరు పడటం మరణం. ఇంకో దేహంలోకి ఆ ఆత్మ తిరిగి ప్రవేశించడం పుట్టుక. ఓ ఇంట్లోంచి ఇంకో ఇంట్లోకి మారినట్లుగా, మరణం అంటే ఓ శరీరం నించి ఇంకో శరీరంలోకి మారడం మాత్రమే.

ఓ జలగ లేదా గొంగళిపురుగు ఒక వస్తువు మీద నించి వేరే వస్తువు మీదకి వెళ్తున్నప్పుడు, రెండో వస్తువుని ముందుగా పట్టుకుని తర్వాత మొదటి



వస్తువు మీది పట్టుని సడలిస్తుంది. అలాగే ప్రస్తుత శరీరాన్ని వదిలిపెట్టే ముందు జీవాత్మ తాను పొందే తర్వాతి శరీరాన్ని దర్శిస్తుంది. **(బృహదారణ్యకం 4-4-3)** అంటే మనకి తర్వాత ఎలాంటి జన్మ వస్తుందో తెలుస్తుందన్నమాట.

మరణ సమయంలో భౌతిక శరీరం నించి విడివడ్డ సమయంలో బరువుని దించుకున్నట్లుగా ఉపశమనాన్ని, పరిపూర్ణ ప్రశాంతతని పొందామని మరణ కాల అనుభవాలని మహాత్ములు చెప్పారు. మరణించిన కొన్ని గంటల దాకా జీవాత్మ చైతన్యరహిత స్థితిలో ఉండి, మరణించిన సంగతిని వెంటనే గ్రహించలేదు. బంధువులు, స్నేహితులు జరిపే ప్రార్థనలు, కీర్తనలు, సదాలోచనలు ఆ జీవాత్మకి ఓదార్పుని ఇస్తాయి. జీవాత్మలు ఈథర్ నదిని సరిహద్దు తలంలో దాటడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. దీన్ని హిందువులు వైతరణి అని, పార్శీలు ఛిన్నత్ వంతెన అని, మహమ్మదీయులు సిరాత్ అని అంటారు. ఇహలోకంలోని బంధుమిత్రుల ఏడుపులు, కేకలు, దుఃఖజనుల బాధ జీవాత్మలో తీవ్రమైన ప్రకంపనాలని కలిగించి, పైలోకాలకి వెళ్ళనీకుండా దారిలో అటకాయిస్తాయి. ఇవి వారికి గొప్ప నష్టాన్ని కలిగిస్తాయి.

ఇంకా అనుభవించాల్సిన కర్మలు మిగిలి ఉన్నవారు పితృయానం అనే మార్గంలో వెళ్ళి కొంతకాలానికి మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చి పుడతారు. ఇక అనుభవించడానికి ఒక్క కర్మా కూడా లేనివారు మరణించాక దేవయానం అనే మార్గం ద్వారా వెళ్ళి పరమాత్మలో ఐక్యం అయి ఇక పుట్టరు. **(గీత 8-26)**

## మరణానంతరం ఆత్మ ఏమవుతుంది?

ఉన్నత ఆత్మలు ప్రశాంతంగా ఉండే సూక్ష్మ లోకాల్లో పుట్టే దాకా ఉంటాయి. సాధారణ ఆత్మలు సాధారణంగా వాటికి నిర్దేశించిన సూక్ష్మ లోకాల్లో ఉండకుండా ఈ భూమి మీద తమకి ఇష్టమైన వస్తువులు, మనుషులు, ప్రాంతాల్లోనే మనకి అదృశ్యంగా కొట్టుమిట్టాడుతూంటాయి.

**మరణించిన మనిషి తిరిగి పుట్టడానికి ఎంత కాలం పడుతుంది?**

భూతలానికి తిరిగి వచ్చే ముందు సూక్ష్మతలంలో ఎంత కాలం నివశించాలి? కొన్ని నిముషాల నించి కొన్ని వందల ఏళ్ళు అందుకు పట్టచ్చు. రెండు దీన్ని నిర్ణయిస్తాయి. వ్యక్తిగత కర్మలు, మరణానికి ముందు ముద్ర. వారి కర్మల్లోని కొన్నిటిని సూక్ష్మ తలంలోనే అనుభవించవలసి ఉంటే అప్పుడు తిరిగి పుట్టడానికి కొంత సమయం పట్టచ్చు. అమిత ఇంద్రియ లోలత, తీవ్ర వాంఛల వలన ఆ జీవి పునర్జన్మని త్వరగా తీసుకుంటుందని శాస్త్రం. గర్భంలో ఉన్న తొమ్మిది నెలల పదమూడు రోజులు తను అనేక కర్మలు చేసి మళ్ళీ పుడుతున్నందుకు విచారిస్తుంది. 'ఇకపై నేను బుద్ధిగా ఉండి కర్మ క్షయ దిశలో జీవిస్తాను. కొత్త కర్మలని సృష్టించుకోను' అని స్థిరంగా నిశ్చయం చేసుకుంటుంది. కాని ఈ ప్రపంచంలోకి రాగానే అదంతా మరిచి మాయా దేవి చేతుల్లో చిక్కుకుని స్వార్థపూరిత పనులలో కూరుకుపోతుంది అని శాస్త్రం చెప్తుంది.

## భగవద్గీత- పునర్జన్మ

భగవద్గీతలో పునర్జన్మ గురించి భగవానుడు చెప్పిన కొన్ని ముఖ్య శ్లోకాలివి.

**వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని గృహ్ణాతి నరో పరాణి**

**తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణా న్యన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ**

-గీత 2-22

***భావం:*** మానవుడు పాత వస్త్రాలని విడిచి కొత్త బట్టలని ధరించినట్లు, జీవాత్మ పాత శరీరాన్ని వదిలి కొత్త శరీరాన్ని పొందుతుంది.

**దేహినోస్మిన్ యథా దేహే కౌమారం యౌవనం జరా**

**తథా దేహాంతరప్రాప్తిః ధీరస్తత్ర న ముహ్యతి**

-గీత 2- 13



***భావం:*** జీవాత్మకు ఈ దేహంలోనే బాల్యం, యవ్వనం, ముసలితనం ఉన్నట్లే, ఇంకో దేహాన్ని పొందడం కూడా జరుగుతుంది. ధైర్యవంతులు ఈ విషయంలో మోహితులు కారు (దుఃఖపడరు)

**దేహినోస్మిన్ యథా దేహే కౌమారం యవ్వనం జరా**

**తథా దేహాంతరప్రాప్తిః ధీరస్తత్ర న ముహ్యతి**

-గీత 2-13

***భావం:*** జీవాత్మకి ఈ దేహంలో కౌమారం, యవ్వనం, వార్ధక్యం ఉన్నట్లే మరియొక దేహ ప్రాప్తి కూడా కలుగుతుంది. ధైర్యవంతుడు ఈ విషయంలో బాధ పడడు.

**శుక్లకృష్ణే గతీ హ్యేతే జగతః శాశ్వతే మతే**

**ఏకయా యాత్యనావృత్తిమ్ అన్యయావర్తతే పునః**

-గీత 8-26

***భావం:*** ఈ రెండు మార్గములకి శుక్ల, కృష్ణ మార్గాలని లేదా దేవయాన, పితృయాన మార్గాలని వ్యవహార ప్రసిద్ధి కలదు. ఇవి సనాతనములు. దేవయాన మార్గాన వెళ్ళే జీవులు పరమగతిని పొంది తిరిగి పుట్టరు. పితృయాన మార్గాన వెళ్ళేవారు తిరిగి వచ్చి జనన మరణ చక్రంలో పడతారు.

# 10. కర్మ- ముక్తి

**ప్రాప్తేన యేన నో భూయః ప్రాప్తవ్య మవతిష్యతే**

**తత్ప్రాప్తౌ యత్నమాతిష్ఠేత్కష్టయాపి హి చేష్టయా**

-వశిష్ఠ గీత, నిర్వాణ ప్రకరణం

***భావం:*** దేనిని పొందితే తిరిగి మరిక దేనిని పొందనవసరం ఉండదో, అట్టి శాశ్వత ఆత్మ ప్రాప్తి కొరకే గట్టి ప్రయత్నం చేయాలి.

## మోక్షం అంటే ఏమిటి?

**నిత్యానిత్యవస్తువిచారాత్ అనిత్య సంసార సుఖ దుఃఖ విషయ సమస్త క్షేత్ర మమతాది సమస్తబంధ సంకల్ప క్షయః మోక్షః**

అంటే, ఏది నిత్యం, ఏది కాదు అనే విచారణ వల్ల సర్వ ప్రపంచం తాత్కాలికం అని, అందులో కలిగే సంసారం, సుఖ, దుఃఖ విషయాల మీద, అన్నిటి మీదా నాది అనే భ్రాంతి వల్ల కలిగే బంధ సంకల్ప నాశనమే మోక్షం. అంటే అన్ని రకాల బంధ సంకల్పాల క్షయమే మోక్షం. **(నిరాలంబోపనిషత్-31)**

మనుష్య జన్మ అనేది ఓ రెండు రోడ్ల కూడలి లాంటిది. లౌకిక జీవనం వైపైనా వెళ్ళచ్చు. లేదా ముక్తి వైపైనా మళ్ళచ్చు.

## స్వార్థ కర్మ- పారమార్థిక కర్మ

ప్రతీ మనిషి చేసే కర్మే రెండు మార్గాలు.. ఒకటి స్వార్థ కర్మ. రెండోది పరమార్థ కర్మ. స్వార్థ కర్మ అంటే తన స్వప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే, ఒకోసారి అధర్మమైన పని చేయడం. తన ఆధ్యాత్మిక పరిణామ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా చేసే పని స్వార్థ కర్మ అవుతుంది. ఇది చేసిన మనిషిని బంధిస్తుంది.

పరమార్థ కర్మ అంటే భగవంతుడికి సంబంధించిన పని అని చాలామంది భావిస్తూంటారు. కాని అది పరిపూర్ణ అర్థం కాదు. ఇతరుల ప్రయోజనం కోసం తన స్వప్రయోజనాలని వదులుకుని పని చేయడం కూడా పరమార్థ కర్మ అవుతుంది. అలాగే తన ఆధ్యాత్మిక పరిణామ క్రమానికి అనుకూలంగా చేసే పని కూడా



పారమార్థిక కర్మ అవుతుంది. సాధారణంగా స్వార్థ కర్మని పాపం అని, పరమార్థ కర్మని పుణ్యం అని కూడా అంటూంటాం. పారమార్థిక కర్మ పుణ్యం లేదా జ్ఞానాన్ని ఇవ్వచ్చు.

ముక్తికి నాలుగు యోగ మార్గాలు ఉన్నాయి. ఎవరికి ఏది మంచిది?

భావావేశం కల భావుకుడికి భక్తి యోగం.

చురుకైన బుర్ర గల మేధావికి జ్ఞాన యోగం.

సహనం, ఓపిక కలవారికి రాజ యోగం.

శరీరంతో చక్కగా పనిచేసే స్వభావం కల కర్మిష్టికి కర్మ యోగం.

**భక్తి యోగం:** వేటి బాధలు వాటికి ఉన్నాయి. భక్తి యోగం చేయడానికి దేవుడి మీద ముందు భక్తి ఏర్పడి నిలవాలి. ధర్మం మీద కూడా. ఎందుకంటే ధర్మ మార్గమే భక్తి మార్గం. అదే ముక్తి మార్గం. కాని అది చాలామందికి కష్టం.

**అనేక జన్మ సంసారచితే పాప సముచ్చయే ।**

**నాక్షీణే జాయతే పుంసాం గోవిందాభిముఖీ మతి ॥**

***భావం:*** అనేక జన్మలనించి చేస్తున్న పాప కర్మలు నశించనిదే వారికి భగవంతుని మీద భక్తి కలగదు.

**రాజ యోగం:** రాజయోగానికి శరీరం సహకరించాలి. తగిన గురువు లభ్యం కావాలి.

**జ్ఞాన యోగం:** ప్రారంభ దశలోని వారికి అన్నిటికన్నా కష్టం జ్ఞాన యోగం. ముక్త దశకి చేరుకున్నవారికే జ్ఞాన మార్గం సులువు. తాను దేహం అనే భావన గలవారికి జ్ఞాన మార్గం కష్టం అవుతుంది. అనుభవించాల్సిన కర్మ అధికంగా ఉన్న మానవుల్లోని ఆ దేహ భావన బ్రహ్మ జ్ఞానాన్ని అంకురించనివ్వదు. జ్ఞానం మాట అలా ఉంచి, అసలు దైవం మీదకే దృష్టిని మరల్చనివ్వదా సంచిత కర్మ. అలాంటి వారికి భక్తి, ధ్యాన, కర్మ మార్గాలు మంచివి.

ఐతే బండెడు పత్తిని ఓ అగ్గిపుల్ల కొన్ని క్షణాల్లో భస్మం చేసినట్లుగా, జ్ఞాన యోగం ద్వారా సంపాదించుకున్న జ్ఞానం అనంతకాలంగా ఆర్జించిన

కర్మలని ఒక్క క్షణంలో భస్మం చేసేస్తుంది. ఓ గుండ్రటి సున్నాలోని గీతకి మొదలు, చివరా, మధ్యా అనేదే ఉండదు. గీతలోని ఏ చిన్న చుక్కయినా మొదలూ అదే, చివరా అదే అవుతుంది. ఇలాగే జ్ఞానికి మొదలు, చివర అనేదే ఉండదు. ఇది జ్ఞాని లక్షణం. కాబట్టి మనిషి దైవభక్తి కలిగి ఉండటం జ్ఞాన మార్గానికి అర్హత, ముఖ ద్వారం అవుతుంది.

**యథైధాంసి సమిద్ధోగ్నిః భస్మసాత్కురుతేర్జున**
**జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా**

-గీత 4-37

**భావం:** ఓ అర్జునా! ప్రజ్వలించుచున్న అగ్ని సమిధలని భస్మం చేసినట్లుగా జ్ఞానమనే అగ్ని కర్మలని అన్నింటినీ భస్మం చేస్తుంది.

సాధారణంగా జ్ఞాన మార్గంలోని వారు కర్మ మార్గాన్ని చిన్న చూపు చూస్తారు. కర్మ మార్గం ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి కాని, మోక్షానికి కాని దారి తీయదని వారు గట్టిగా భావిస్తారు. దీని మీద ఓ జోక్.

ఓ ఏక్సిడెంట్‌లో ఓ కర్మ యోగి మరణించాడు. అతని చిట్టాని తిరగేసిన చిత్రగుప్తుడు అతనికి స్వర్గార్హత ఉందని యముడికి చెప్పాడు. యముడు అతనికి వెంటనే ఓ తాళం చెవి ఇచ్చి స్వర్గానికి పంపుతూ చెప్పాడు.

"మీ గది నంబరు ఎనిమిది. దయచేసి ఆరు, ఏడు గదుల ముందు పెద్దగా మాట్లాడకుండా రహస్యంగా వెళ్ళండి."

"ఎందుకని?" ప్రశ్నించాడు కర్మ యోగి.

"ఆ గదుల్లో ఉన్న వారంతా జ్ఞానులు. కేవలం తమకి మాత్రమే స్వర్గార్హత ఉందని, కర్మ యోగికి లేదని వారి నమ్మకం. మీరొచ్చారని తెలిస్తే వారు బాధపడతారు. వారిని బాధించడం దేనికని." నవ్వుతూ చెప్పాడు యముడు.

జ్ఞానయోగులు ఏ స్థితిని పొందుతారో కర్మ యోగులు కూడా అదే స్థితిని పొందుతారు అని గీతలో ఈ శ్లోకం ద్వారా శ్రీకృష్ణుడు గీతలో చెప్పాడు. **(గీత 5-5)**



**యత్ సాంఖ్యైః ప్రాప్యతే స్థానం తద్యోగైరపి గమ్యతే**
**ఏకం సాంఖ్యం చ యోగం చ యః పశ్యతి స పశ్యతి**

**భావం:** జ్ఞానయోగులు పొందే పరంధామాన్నే కర్మ యోగులు కూడా పొందుతారు. జ్ఞాన యోగ ఫలాన్ని కర్మ యోగ ఫలాన్ని ఒక్కటిగా చూసేవాడే యదార్థాన్ని గ్రహిస్తాడు.

ధ్యాన, కర్మ, జ్ఞాన యోగాలు మూడూ ముక్తిని కలిగిస్తాయి.

**ధ్యానేనాత్మని పశ్యంతి కేచిదాత్మానమాత్మనా**
**అన్యే సాంఖ్యేన యోగేన కర్మయోగేన చాపరే**

-గీత 13-24

**భావం:** కొందరు పరమాత్మని శుద్ధమైన సూక్ష్మ బుద్ధితో ధ్యాన యోగం ద్వారా తమ హృదయాల్లో దర్శిస్తారు. మరి కొందరు జ్ఞాన యోగం ద్వారా, ఇంకొందరు కర్మ యోగం ద్వారా ఆ పరమాత్మని దర్శిస్తారు.

కింది శ్లోకం కర్మ యోగం జ్ఞానానికి రహదారి అని చెప్తోంది.

**న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే**
**తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విందతి**

-గీత 4-38

**భావం:** ప్రపంచంలో జ్ఞానంతో సమానమైనది, పవిత్రమైనది ఇంకొకటి లేదు. శుద్ధాంతఃకరణం గల సాధకుడు చాలా కాలం కర్మ యోగాన్ని ఆచరించి, ఆత్మ యందు అదే జ్ఞానాన్ని తనంతట తానుగా పొందుతాడు.

కర్మ యోగికి తను జ్ఞానాన్ని ఇస్తానని పరమాత్మ చెప్తున్నాడు. సరాసరి జ్ఞాన మార్గంలోకి దారి ఉన్నట్లు గీతలో భగవానుడు ఎక్కడా చెప్పలేదు.

**తేషాం సతత యుక్తానాం భజతాం ప్రీతి పూర్వకమ్**
**దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మా ముపయాన్తితే**

**భావం:** నిరంతరం ఎవరైతే నన్ను ప్రేమగా భజిస్తారో అలాంటి వారికి జ్ఞాన సంబంధమైన బుద్ధి యోగాన్ని ఇస్తాను. దాని ద్వారా వారు నన్ను పొందగలరు.

**కర్మ మార్గం:** భక్తి, జ్ఞాన, యోగ చేయని మనుషులుంటారు కాని ఈ ప్రపంచంలో కర్మ చేయని మనిషంటూ ఉండడు.. వేదం కాండయాత్మకం. కర్మ కాండ మొదటిదైతే, ఉపాసనా, జ్ఞాన కాండలు తరువాతవి. మొదటగా కర్మ కాండే చెప్పబట్టి కర్మని దాటే ఉపాసనా (భక్తి) జ్ఞాన కాండల్లోకి ప్రవేశించాలని అర్థం చేసుకోవచ్చు. గీతలోని మొదటి ఆరు అధ్యాయాలు కర్మ కాండగా, తర్వాతి ఆరు భక్తి కాండగా, చివరి ఆరు అధ్యాయాలని జ్ఞాన కాండగా పెద్దలు విభజించారు. దీన్నిబట్టి కూడా కర్మకి మొదటి స్థానం లభించిందని భావించచ్చు. జనకుడు మొదలైనవారు కర్మాచరణ ద్వారానే కర్మబంధం నించి విడుదలై ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందారు **(గీత 3-20)** ఐతే ఏ రకం కర్మలు ముక్తి వైపు మనల్ని నడిపిస్తాయి? ఇదే కర్మ కౌశలం. ముల్లుని ముల్లుతోనే తీయాలి అన్నట్లుగా, ప్రాథమిక దశలో సత్కర్మలు చేస్తే మన గత పాప కర్మలని నశింపచేయడానికి, తద్వారా ముక్తి వైపు పయనించడానికి అవి ఉపకరిస్తాయి. నిష్కామ కర్మ కర్మ యోగంలోని ప్రధాన భాగం.

## నిష్కామ కర్మ

**అవిద్యాం శ్రేష్మయా శ్రేష్మః క్షాళయన్నేవ తిష్ఠతి**
**మలం మలేనాపహరన్ యక్తిజ్ఞో రజకో యథా**

**భావం:** బుద్ధిమంతుడైన రజకుడు ఎలా భూమి యొక్క మలినమైన చవిటి మన్నుతో వస్త్రం యొక్క మలినాన్ని పోగొడుతుందో, అలా అవిద్యాపరమైన (పాప) కర్మని జ్ఞానసంబంధమైన శ్రేష్ఠ (నిష్కామ) కర్మ పోగొడుతుంది.

ఓ పనిని భగవంతుని సేవగా, 'దాని ఫలితం నాకు కాక ఇతరులకి చెందాలి' అన్న సంకల్పంతో చేసేది మనకి 'బంధం కాని కర్మ' అవుతుంది. దీన్నే నిష్కామ కర్మ అంటారు. అలాకాక ఓ పనిని 'ఈ పని నాది, నేను చేస్తున్నాను, దాని ఫలితం నేను అనుభవించాలి' అనే భావనతో చేస్తే, అంటే దాని ఫలితం ఇంకెవరికీ వెళ్ళకుండా మనమే అనుభవించాలి అనే స్వార్థంతో చేస్తే, దాన్ని 'బంధించే కర్మ' అంటారు.



నిష్కామ కర్మకి నాలుగు లక్షణాలున్నాయి. 1. శాస్త్రోక్తంగా చేసేది. 2. అనాసక్తంగా చేసేది. 3. ఇష్టాయిష్టాలు లేకుండా ఉదాశీనంగా చేసేది. 4. ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా చేసేది.

భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి తనను చూడటానికి వేలూరు నించి వచ్చిన రంగయ్యకి విలక్షణ శైలిలో నిష్కామ కర్మ గురించి వివరించిన తీరు మనందరికీ చక్కటి బోధ అవుతుంది. ఓ వృద్ధుడు ఓ సారి కొండ పైకి వెళ్తున్న రమణులని నిష్కామ కర్మ అంటే ఏమిటని అడిగాడు. ఆయన చిన్నగా నవ్వి, తనకి సహజమైన మౌనంతో కొండ పైకి సాగారు. ఆ వృద్ధుడు వారిని అనుసరించాడు. సేద తీర్చుకోడానికి భగవాన్ ఆగినప్పుడల్లా తన సంశయ నివృత్తి కోసం ఆ వృద్ధుడు వారి వంక చూడసాగాడు. భగవాన్ మౌనం వీడకుండా పైకి వెళ్ళసాగారు.

అకస్మాత్తుగా భగవాన్ ఓ చోట ఆగి, కింద పడి వున్న ఓ సన్నటి, పొడుగాటి చెట్టు కొమ్మని తీసుకున్నారు. దాన్ని నేలకి తాటించి చూసి, గట్టిగా వుందని తృప్తి పడ్డారు. దాని బెరడుని తీసేసారు. ఆ కర్రని ఏం చేస్తారా అని ఆ ముసలాయన ఆసక్తిగా చూసాడు. ఓ నునుపైన రాతిని భగవాన్ వెదికి తీసుకుని ఆ కర్రకి సానపట్టారు. దూరంగా మేకలను కాచుకుంటున్న ఓ పిల్లవాడు వచ్చి ఆ కర్రని చూసి అర్థించాడు.

"భలే బావుంది. నాకివ్వరాదూ."

మౌనంగానే భగవాన్ వెంటనే ఆ కర్రని ఆ పిల్లవాడి చేతిలో ఉంచారు. దాన్ని తీసుకుని వాడు గెంతుతూ వెళ్ళిపోయాడు. భగవాన్ ఆ వృద్ధుని వంక చూసి చిరునవ్వు నవ్వారు. నిష్కామ కర్మ అంటే ఏమిటో ఆ ముసలతనికి తక్షణం అర్థమైంది. తరచి చూస్తే నిష్కామ కర్మలో ఈ నాలుగు భాగాలు ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ఉంటేనే అది నిష్కామ కర్మ అవుతుంది.

1. పని చేయి.
2. నీ కోసం చేయకు.
3. పరుల కోసం చేయి.

4. ఫలితం ఆశించకు.

5. ఫలితం వస్తుందనుకుంటే దాన్ని దైవానికి సమర్పించు.

శ్రీ రమణ మహర్షి తన 'ఉపదేశ సారం'లో ఇదే చెప్పారు. **ఈశ్వరార్పితం నేచ్ఛయా కృతమ్-చిత్తశోధకం ముక్తిసాధకమ్.** అంటే కర్మలని ఈశ్వరార్పితంగా చేయాలి. కోరికలతో, ఫలితాన్ని ఆశించి స్వార్థ కర్మలని చేయరాదు. ఆ విధంగా నిష్ఠగా చేస్తే సత్కర్మలు చిత్తాన్ని శుద్ధి చేస్తాయి. చిత్తం పరిశుద్ధమైతే ముక్తికి సాధనమౌతుంది.

నిష్కామ కర్మ ముక్తికి సోపానం అని పెద్దలు చెప్పింది ఓ ఈక్వేషన్‌గా కూర్చచ్చు.

ఈశ్వరార్పిత కర్మ= చిత్త శుద్ధి= జ్ఞానం= కర్మ భస్మం= కర్మలు తక్కువ అవడం.

**కర్మాణి చిత్తశుద్ధ్యర్థం ఐకాగ్ర్యార్థముపాసనా**

**మోక్షార్థం బ్రహ్మవిజ్ఞానం ఇతి వేదాంత డిండిమః**

***భావం:*** చిత్త శుద్ధి కోసం కర్మలు చేయాలి. ఈశ్వరార్పణ బుద్ధితో చేసే కర్మలే చిత్తశుద్ధిని కలిగిస్తాయి. ఇతర కర్మలు బంధిస్తాయి.

ఈ విధంగా కర్మలని కర్మ క్షయానికి సాధనంగా చేసుకోవచ్చు. నిజానికి భక్తులు, ధ్యాన యోగులు, జ్ఞాన యోగులు ఏదో రకమైన కర్మ చేయకపోతే వారు ముందుకు సాగలేరు. దీనికి విరుద్ధంగా, అంటే పరమేశ్వరార్పణం చేయకుండా అనేక స్వార్థపూరిత కోరికలతో చేసే కర్మలు చిత్తాన్ని మలినం చేసి కర్మ క్షయానికి, తద్వారా ముక్తికి దూరంగా తీసుకుని పోయి, జనన-మరణ చక్రంలో పడవేసే బంధాలకి హేతువులు అవుతాయి. కాబట్టి మనం చేసే కర్మలే మనల్ని కర్మ బంధంలోకి, లేదా కర్మ విమోచనానికి తీసుకువెళ్తాయి. మన భావన మారితే చాలు. దీన్నే ఆది శంకరాచార్యుల వారు 'చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మ' అని చెప్పారు. ఆయనే శివమానస పూజలో 'యద్యద్కర్మ కరోమి తత్తదఖిలం శంభో! శివారాధనమ్' అని చెప్పారు. అంటే 'పుదయం నిద్ర లేచింది మొదలు నిద్రపోయేదాకా మనం



చేసే అన్ని కర్మలు నీ ఆరాధనగా భావిస్తున్నాను పరమశివా' అని అర్థం. ఈ కర్మయోగం ఆచరించకపోతే, జనన మరణ చక్రంలో పడి తిరుగుతూనే ఉంటాం.

'తాను ఈ శరీరం కాదు, ఆత్మ. ఆత్మ అయిన తనకి శరీరం ఉట్టి తొడుగు మాత్రమే' అనే సంగతిని అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకున్న వారు చేసే ఏ పనీ కర్మ బంధమై చుట్టుకోదు. మనం దేహం అనుకోవడం లేదా ఆత్మ అనుకోవడం అన్నవి సహజంగా, మన ప్రయత్నం లేకుండా మన ఆధ్యాత్మిక స్థాయిని బట్టి జరిగేవి. అవి కేవలం స్థితులు. తాను దేహం అనుకోవడం కింది, అధమ స్థితి. తాను ఆత్మనని తెలుసుకోగలగడం పై, ఉత్తమ స్థితి. కింది స్థితినించి పై స్థితికి ఎదగడానికే సాధకుల ప్రయత్నాలన్నీ.

అధమ స్థితిలో ఉన్న మనం ఎదగడానికి మనంచేసే కర్మల చేత బంధింపపడకుండా ఉండాలి. దానికో దారి, మనం చేసే ప్రతీ కర్మ తాలూకు ఫలితాలని మనం అనుభవించాలన్న ఆసక్తి ఉంచుకోకుండా, ఆ కర్మ ఫలాలని భగవంతుడికి అర్పణ చేస్తే అప్పుడా కర్మలు బంధాలు కావు. 'నేను ఈ శరీరం కాదు, దీన్ని ధరించిన ఆత్మే' అనే జ్ఞానం లేకపోయినా సరే, ఈశ్వరార్పణ బుద్ధితో చేసే ఏవీ బంధాలుగా మారవు.

పూజా పుష్పాల్లా అవి సుకర్మలే కానవసరం లేదని, చెడ్డ కర్మల ఫలితాలు కూడా మనం భగవంతుడికి అర్పించవచ్చు **(గీత 9-28)**

**శుభాశుభఫలైరేవం మోక్ష్యసే కర్మబంధనైః**

**సన్న్యాస యోగయుక్తాత్మా విముక్తో మాముపైష్యసి**

***భావం:*** సన్న్యాస యోగంలో స్థిరంగా ఉండి, సర్వ కర్మలని భగవంతుడినైన నాకే సమర్పించితే, శుభ, అశుభ రూప కర్మ బంధముల నించి ముక్తుడివి అవుతావు. తర్వాత నన్నే చేరుతావు.

ఇంద్రియాలని నిగ్రహించే బదులు కర్మని ఇలా బంధం కాని కర్మగా చేస్తే, ఇంద్రియాల పనుల్లో ఎలాంటి మార్పు ఉండదు కనుక అది మనకి వత్తిడిని కలిగించదు. నిష్కామ కర్మలు మనల్ని ఎంతగానో ఆదుకుని, పున్నతులుగా

చేస్తాయి. ఆధ్యాత్మికంగా ముందుకి వెళ్ళేలా చేసి, ముక్తి మార్గంలో పయనించేలా చేస్తాయి. పైగా మనకి దైవ కృప చేయూతని ఇస్తుంది. ముక్తికి దారి తీయించే దీన్నే 'కర్మ యోగం' అని కూడా అంటారు.

కర్మ యోగం వల్ల ఈ జీవితంలో పెద్దగా మార్పులు కనపడక పోవచ్చు. తొలి శ్వాస నించి ఆఖరి శ్వాస దాకా మన జీవితంలోని ప్రధాన భాగాలన్నీ ప్రారబ్ధ కర్మల ద్వారా ముందే నిర్ణయమైపోయి వుంటాయి. కాని మనం ఇప్పుడు చేసే మంచి కర్మల వల్ల వచ్చే జన్మల్లో రావలసివున్న అగామి, సంచితాల్లోని దుష్కర్మలు నాశనం అయి వాటి నించి వచ్చే కష్టాలు తప్పక తొలగుతాయి.

ఈ ప్రాపంచిక జీవితంలోని వ్యామోహాలు మనల్ని నిరంతరం పట్టి లాగుతూంటాయి. అందువల్ల దుష్కర్మల్లో చిక్కుకుంటాం. దీన్ని ఎదుర్కోడానికి మనకున్న చక్కటి ఆయుధం నిష్కామ కర్మలే. వాటి వల్ల మంచి సంస్కారాలు ఏర్పడుతాయి. అవి వచ్చే జన్మల్లో మనల్ని నిన్నటి అజీర్ణ వ్యాధి నేడు ఔషధంతో ఎలా తగ్గుతుందో అలా పూర్వ జన్మ అశుభ కర్మలు ఈ జన్మలో చేసే నిష్కామ కర్మలతో క్షయిస్తాయి.

యుద్ధానికి వెళ్ళేవాళ్ళు శత్రువుల ఆయుధాల నించి రక్షణకి కవచాలని ధరిస్తారు. అలాగే మన కర్మలని భగవదర్పణం చేయడం కూడా మనం ఆ కర్మల ఫలితాలనించి రక్షణ పొందడానికి ధరించే అలాంటి కవచంతో పోల్చచ్చు. ఏ యుద్ధమైనా అందులో పాల్గొనే సైనికులకి తెలుస్తుంది. ఆ యుద్ధం కూడా కొంత కాలానికి పూర్తవుతుంది. కాని జీవుడు తన శత్రువులయిన, తను చేసే కర్మల ఫలాలని తెలుసుకోలేని స్థితిలో ఉండటం బాధాకరమైన విషయం. అది తెలుసుకుంటే కదా కర్మ ఫలాల నించి రక్షణ కవచం కోసం ఆలోచించేది. అందుకే అనాదిగా జీవుడు తను చేసే కర్మల బంధంలో చిక్కుకుని వాటి ఫలాలని అనుభవించడానికి అనేక జన్మలని ఎత్తుతున్నాడు. ఇలా జన్మ పరంపర నించి విడుదల అవడానికి దైవ భక్తి, కర్మల భగవదర్పణ అన్నిటికన్నా ఉత్తమమైన దివ్య కవచాలు అవుతాయి.



కాని ఇక్కడో సమస్య వస్తుంది. ప్రతీ పనీ చేసేప్పుడు ఇది 'భగవదార్పణం' అనుకుని చేయగలగడం సామాన్యులకి గుర్తుండదు కదా? మరెలా? అవతార్ మెహర్‌బాబా 1954లో కాకినాడకి వచ్చినప్పుడు ఒకరు ఇదే ప్రశ్నని అడిగితే ఆయన దీనికి ఓ పద్ధతిని సూచించారు.

నిత్యం నిద్ర లేవగానే మన గురువుకి లేదా పరమాత్మకి ఆ సంగతి విన్నవించుకోవాలి.

'స్వామి! ఈ రోజు నేను చేయబోయే సర్వ కర్మల ఫలితాలని నేను కోరడం లేదు కనుక నీకు అర్పిస్తున్నాను. కాబట్టి వాటిని నువ్వే స్వీకరించు.'

అలాగే మళ్ళీ ఆ రాత్రి నిద్రకి వుపక్రమించే ముందు కూడా మళ్ళీ అదే ప్రార్థనని కన్‌ఫమ్ చేయాలి.

'స్వామి! ఈ రోజు నేను చేసిన కర్మల తాలూకు ప్రతిఫలాలన్నిటిని నీకే వదిలేస్తున్నాను. కాబట్టి వాటన్నిటిని స్వీకరించి నన్ను అనుగ్రహించు.'

మొక్కుబడిగా కాక, చిత్త శుద్ధితో మనస్ఫూర్తిగా ఆచరించి ఆలా కర్మ సమర్పణ చేస్తే మనం ఆ రోజు చేసిన కర్మలు మనకి అంటవని మెహర్ బాబా హామీ ఇచ్చారు. దీన్నే **కర్మ యోగం** అంటారు.

*ఈ కింది శ్లోకం గీతలోని ముఖ్యమైన శ్లోకాల్లో ఒకటి.*

**సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ**
**అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః**

-గీత 18- 66

***భావం:*** సర్వ ధర్మాలని అంటే, సమస్త కర్తవ్య కర్మలని నాకు సమర్పించు. సర్వ శక్తిమంతుడను, సర్వాధారుడను, పరమేశ్వరుడు ఐన నన్నే శరణుకోరుము. అన్ని పాపాలనించి నిన్ను నేను విముక్తుణ్ణి చేస్తాను. శోకింపకుము.

భగవద్గీతలో కర్మ యోగంలో పరమాత్ముడు చెప్పిన ప్రధాన కీలకం ఇదే. నిష్కామ కర్మ యోగం ప్రారంభిస్తే అది సంస్కారంగా మనకి అంటుకుని తర్వాతి జన్మల్లో కూడా మనం తిరిగి నిష్కామ కర్మలని చేసేలా పురికొల్పుతుంది

**నేహాభిక్రమనాశోస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే**
**స్వల్పమప్యస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహతో భయాత్**
-గీత2-40

**భావం:** ఈ నిష్కామ కర్మ యోగాన్ని ప్రారంభిస్తే, దీనికి ఎన్నటికీ బీజ నాశనం లేదు. విపరీత ఫలితాల ఉండవు. కర్మ యోగాన్ని ఏ కొద్దిగా సాధన చేసినా అది జన్మ మృత్యు రూప మహాభయం నించి కాపాడుతుంది.

**బుద్ధియుక్తో జహాతీహ ఉభే సుకృతదుష్కృతే**
**తస్మాద్యోగాయ యుజ్యస్వ యోగః కర్మసు కౌశలమ్**
-గీత 2-50

***భావం:*** సమత్వ బుద్ధి కలిగి పాపపుణ్యాలని రెండింటిని బ్రతికి ఉండగానే వదిలేయ్. అప్పుడు కర్మ ఫలాలు అతనికి అంటవు. కాబట్టి నువ్వు సమత్వ బుద్ధి రూప యోగాన్ని పాటించు. ఇదే కర్మాచరణంలో గల నేర్పు. దీనివల్ల కర్మబంధాలు అంటవు.

**పాప పుణ్యాలకన్నా జ్ఞానం శ్రేష్ఠం**

**పుణ్యం ప్రజ్ఞా వర్ధయంతి క్రియామాణం పునః పునః**
**పాపం ప్రజ్ఞా నశ్యంతి క్రియామాణం పునః పునః**

***భావం:*** మాటిమాటికీ పుణ్య కర్మలని ఆచరించడం వల్ల బుద్ధి వికాసం కలుగుతుంది. అంతే కాక బుద్ధి విలక్షయమైన సుసంపన్నం అవుతుంది. అలాగే మాటి మాటికీ పాపాలని చేయడం వల్ల బుద్ధి అణగారి పోయి, నశించి పోతుంది.

దుష్కర్మలని చేసి పాపాన్ని ఆర్జించినా లేదా సుకర్మలని చేసి పుణ్యాన్ని ఆర్జించినా వాటి ఫలాలు అనుభవంతో ఖర్చయి చివరికి ఆ రెండూ మిగలవు. అనుభవంతో అవి ఖర్చయిపోతాయి. అదే జ్ఞానాన్ని ఆర్జిస్తే అప్పుడు అది ఖర్చు కాక, మనం ముక్తిని పొందేదాకా మన వెంటే జన్మజన్మలకీ ఉంటుంది. కాబట్టి కర్మని పుణ్యం కోసం కాక జ్ఞానం కోసం చేయాలి. 'ఈ పనిని నేను చేస్తున్నాను' అనే భావనతో చేస్తే అది పుణ్యాన్ని తద్వారా పుణ్య ఫలానుభవాన్ని తెస్తుంది.



అలాకాక 'నేను భగవంతుడి చేతిలో ఓ పరికరం అయి ఈ పనిని చేయించబడుతున్నాను. ఇందులో నా ప్రమేయం ఏం లేదు అనే భావనతో, సంకల్పంతో ఏ పనిని చేసినా అప్పుడది పుణ్యాన్ని బదులు జ్ఞానాన్ని ఆర్జిస్తుంది. ఏ మేరకి మనకి జ్ఞానం వస్తుందో ఆ మేరకి మన కర్మలు కూడా దగ్ధమవుతాయి. అప్పుడు మనం చేసే కర్మలు మనల్ని ముక్తి వైపుకి తీసుకువెళ్తాయి. పాపంతో దుఃఖం, పుణ్యంతో సుఖం, జ్ఞానంతో మోక్షం కలుగుతాయి. ఇదే కర్మ కౌశలం.

పాపపుణ్యాలు మేకులు. పంచభూత నిర్మితమైన శరీరానికి జీవి తన ఆత్మని ఈశ్వరార్పణం చేసి ఫలితాన్ని ఆశిస్తే ఆ దుష్కర్మలు, సుకర్మలనే మేకులతో బిగించుకోవడమే అవుతుంది. మనిషి పాపాల నించి పవిత్రుడు అవడం అన్నా లేదా సుఖాన్ని అనుభవించడం అన్నా తన ఆత్మని శరీరం నించి విడదీసుకోగలగడమే. ఈ మేకులని ఎన్ని తీసేయగలిగితే మనిషి తన ఆత్మకి లేదా సత్యానికి లేదా దేవుడికి అంత దగ్గరవుతూంటాడు.

కర్మ గురించి మనం భయపడక్కర్లేదు. దానంతట అదే కర్మ ప్రమాదకారి కాదు. నిజానికి అది మనకి దేవుడు ఇచ్చిన చక్కటి ఆయుధం. దాంతో పళ్ళు కోసుకుంటామా లేక ఒళ్ళు అన్నది మన మీదే ఆధారపడుతుంది. దాన్ని దయతో కలపక పోయినా, లేదా స్వార్ధాన్ని. స్వలాభాన్ని జోడించి చేసినా అప్పుడే కర్మ ప్రమాదకారి అవుతుంది. ఉదాహరణకి ఓ వైద్యుడు ఆపరేషన్ చేస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో తన ఇంటి సమస్యల గురించి ఆలోచిస్తూంటే అది రోగి ప్రాణాలకే ప్రమాదం కలిగించవచ్చు. రోగి చావకపోయినా, ఇది అధర్మ కర్మ అవుతుంది. బంధించే కర్మ అవుతుంది. అదే వైద్యుడు దయతో, రోగి ప్రాణాలు కాపాడాలన్న సంకల్పంతో ఆపరేషన్ చేస్తే, రోగి కర్మవశాత్తు మరణించిన అది ధర్మ కర్మ అవుతుంది. బంధించే కర్మ కాదు.

ప్రేమ, దయ లేని ఏ కర్మయినా బంధానికి హేతువు. ఆ రెండిటిని జోడిస్తే అది బంధానికి కాక పై స్థితికి వెళ్ళడానికి హేతువు అయే నిస్వార్థ కర్మ అవుతుంది.

**ఆహార నిద్రాభయ మైధూనాని సామాన్యమేతత్ పశుభిః నరాణామ్**
**ధర్మహితేషాం అధికో విశేషః ధర్మేణహీనా పశుభిఃసమానామ్**
-వివేక చూడామణి

***భావం:*** ఆహారం తినడంలోను, నిద్రపోవడంలోను, తనకన్నా శక్తివంతమైన వారికి భయపడటంలోను, సంతానాభివృద్ధిలోను జంతువుకి, మనిషికి పోలిక ఉంది. మనిషిని జంతువునించి వేరు చేసేది ధర్మాచరణమే.

కాబట్టి ఆ స్వతంత్రాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని ధర్మాచరణ చేస్తే వచ్చే జన్మల్లో తప్పక మనిషిగా పుట్టడమే కాక, అనాకారిగా, తక్కువ కులస్థుడిగా, నిరక్షరాస్యుడిగా లేదా దీర్ఘ వ్యాధిగ్రస్థుడిగా కాక ధర్మాత్ముడిగానో, యోగి గానో, అవధూతగానో సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో, ఐశ్వర్యంలో పుట్టే అవకాశాలుంటాయి. అంతేకాక ఆధ్యాత్మిక ఎదుగుదలకి సుకర్మలు చేయడం ఓ చక్కటి మార్గం అయి ఆఖరి జన్మకి త్వరగా చేరుకుని, జీవన్ముక్తుడవుతాం. అది సాధించడమే మనిషి జన్మకి పరమావధి:

ఓ సందర్భంలో మాతా అమృతానందమయి ఇలా చెప్పింది.

"కర్మ చక్రం గురించి మర్చిపో. గతం గురించి ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు. అది ముగిసి పోయిన అధ్యాయం. జరిగింది జరిగిందంతే. వర్తమానాన్ని ఎదుర్కో. ముఖ్యమైనది వర్తమానం. ఎందుకంటే, మన భవిష్యత్తు పూర్తిగా వర్తమానంలో ఎలా జీవించాము అన్న దాని మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. దేవుడి ఉనికి మాత్రమే మన జీవితంలోని ప్రతి క్షణంలో కలిసిపోయి ఉంటే మనం వర్తమానంలో ఉన్నట్లే. అంతదాకా మనం గతంలోనో, భవిష్యత్తులోనో ఉంటాము. వర్తమానం ఈ క్షణంలో ఉంటుంది. కాని మనం ఎల్లప్పుడు దాన్ని కోల్పోతూ ఉంటాము. మనం ఈ క్షణంలో జీవిస్తే మనం పూర్తిగా ఇక్కడే ఉంటాము. తర్వాత క్షణం పట్టించుకోకు. ఈ క్షణంలో దేవుడిలో, ఆత్మలో జీవించడం ద్వారా కర్మ నియతి మన మీద పనిచేయడం ఆగిపోతుంది. కర్మ అప్పుడు అంతం అవుతుంది."



కర్మకి మూలం కోరిక. ముక్తి పొందాలన్న కోరిక ఒక్కటే మనిషి కోరదగ్గది. మిగిలినవన్నీ ఈ ప్రపంచానికి సంబంధించినవే. అవి మనల్ని జన్మ పరంపరలోకి నెట్టి హాని చేసేవే.

**వా సనా ద్వి విధాప్రోక్తా శుద్ధా చ మలినా తథా**
**మలినా జన్మనో హేతుః శుద్ధా జన్మ వినాశినీ**
-యోగ వాసిష్టం వై. ప్ర 3-11

***భావం:*** కోరికలు శుద్ధం, అశుద్ధం అని రెండు రకాలు. అశుద్ధమైన కోరికలు పుట్టడానికి కారణం అవుతాయి. శుద్ధమైన కోరికల వల్ల జన్మరాహిత్యం కలుగుతుంది

## వైరాగ్యం

**భోగే రోగ భయం కులే చ్యుతి భయం విత్తే నృపాలాద్భయమ్**
**మానే దైన్య భయం బలే రిపు భయం రూపే జరాయా భయం**
**శాస్త్రే వాద భయం గుణే ఖలభయం కాయే కృతాంతాద్భయం**
**సర్వం వస్తు భయాన్వితం భువి నృణాం వైరాగ్యమే వాభయం**
-భర్తృహరి

***భావం:*** భోగాలని అనుభవిస్తే రోగం వస్తుందని భయం. అభిమానవంతుడికి యాచించాల్సి వస్తుందనే భయం. బలవంతుడికి తన కన్నా బలంగల శతృవు రావచ్చని భయం. సౌందర్యవంతులకి అది పోయే ముసలితనం అంటే భయం. పండితుడికి తనకన్నా గొప్ప పండితుడితో వాదనలో ఓడిపోతానన్న భయం. గుణవంతులకి దుర్మార్గుల నించి భయం. దేహికి మృత్యువంటే భయం. ఈ భూమి మీద ప్రతీదానికీ ఏదో ఓ భయం. మనుషులకి అభయం ఒక్క వైరాగ్యమే ఇస్తుంది.

వైరాగ్యం అంటే లోకంలో అందరికీ నవ్వే. కాని వైరాగ్యం దుఃఖాన్నించి మనల్ని కాపాడే అద్భుత కవచం అని చాలామందికి తెలీదు. వేటి మీదా మమకారం, రాగం లేని వ్యక్తికి అవి పొందాలనే కోరిక, తద్వారా ఆరాటం

ఉండవు. దాంతో మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. వైరాగ్యాన్ని సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ 'పవిత్రమైన పేదరికం' అన్నాడు. వైరాగ్యం అనుభవం మీద, వివేకం మీద రావాలి తప్ప ప్రయత్నిస్తే వచ్చేది కాదు. జ్ఞానం గలవారికి సాధారణంగా వైరాగ్యం ఉంటుంది. విరాగి సాధారణంగా సుకర్మలు తప్ప దుష్కర్మలు చేయదు. నేను, నాది(కర్తృత్వ, భోగత్వాలు) అనే భావాల అంతర్ధానమే వైరాగ్యం అంటే.

ఒకతను సర్వం త్యాగం చేసి హిమాలయాలకి వెళ్ళిపోయాడు. బదరీనాథ్‌లో ఓ గుహలో జీవిస్తూ దాని ముందున్న ఓ బండరాయి మీద నగ్నంగా కూర్చుని తపస్సు చేసుకోసాగాడు. అలా పాతికేళ్ళు గడిచాయి. ఇతనిలానే విరాగి అయిపోయిన మరొకతను సరిగ్గా అక్కడికే తపస్సు చేసుకోడానికి వచ్చాడు. అలికిడికి గుహలోంచి బయటకి వచ్చిన మొదటి విరాగి తను నిత్యం కూర్చునే బండరాయి మీద కొత్తతను కూర్చుని ఉండటం చూసి 'స్వామి! అది నా చోటు. మీరు ఇంకో చోటు చూసుకోండి' అన్నాడు. పాతికేళ్ళ సాన్నిహిత్యంతో అన్నిటినీ త్యాగం చేసి వచ్చిన ఆ విరాగికి ఆ బండరాయి మీద రాగం కలిగి, అది తనది అనిపించింది.

వైరాగ్యం అబ్బడం తేలిక కాదు. కోరికలని దాటగలిగిన స్థితే నిజమైన వైరాగ్య స్థితి. తర్వాతే ముక్తి లభిస్తుంది. చీకటి పోవడానికి కాంతి ఎలా అవసరమో, అలాగే దీపానికి ప్రమిద, నూనె, వత్తిలు ఎలా అవసరమో అలా జ్ఞానం అనే వెలుగు మనలో జనించడానికి వైరాగ్యమనే ప్రమిద, భక్తి అనే చమురు, తత్త్వవిచారం అనే వత్తి, ఏకాగ్ర మనసు అనే అగ్ని అవసరం. అప్పుడే మనలో జ్ఞాన జ్యోతి వెలిగేది.

ప్రాణాలని నిలుపుకోడానికి, ఆహారం సంపాదించడానికి చేసే ధర్మమైన కర్మ, ఈశ్వరార్పితం చేసిన కర్మ మాత్రమే సుకర్మ. మిగిలినవి, అంటే దేహయాత్రకి సంబంధంలేని కర్మలన్నీ వృధా కర్మలే. మనం కర్మలని కేవలం జీవన యాత్ర కోసమే కాక, అందుకు అవసరం లేని అనేక కర్మలని చేస్తున్నాం. అప్పుడు పశు పక్ష్యాదులకి మనకి తేడా లేదని, నింద లేని కర్మని చేయాలని శాస్త్రం చెప్తోంది.



**అత్రాహారార్థం కర్మ కుర్యాదనింద్యం**
**కుర్యాదాహారం ప్రాణసంరక్షణార్థమ్**
**ప్రాణాస్సంధార్యాస్తత్త్వజిజ్ఞాసనార్థం**
**తత్త్వం జిజ్ఞాస్యం యేన భూయో న జన్మ**

-యోగ వాసిష్టం

***భావం:*** ఆహారం కోసం నిందలేని కర్మని చేయాలి. ప్రాణాన్ని నిలుపుకోడానికి ఆహారం స్వీకరించాలి. తత్త్వం తెలుసుకోడానికి ప్రాణాలు నిలుపుకోవాలి. జన్మరహిత స్థితి కోసం తత్త్వం తెలుసుకోవాలి.

ఎందుకంటే...

**జీవశ్శివశ్శివోజీవస్సజీవః కేవలశ్శివః**
**తుషేణ బద్ధో వ్రీహిస్స్యాత్తుషాభావేన తండులః**

-స్కందోపనిషత్తు

***భావం:*** జీవుడే శివుడు. శివుడే జీవుడు. ఆ జీవుడే సాక్షాత్ శివుడు. పొట్టుచే కప్పబడినప్పుడు దాన్ని వడ్లగింజ అనీ, పొట్టు పోయాక ఆ గింజని బియ్యమనీ ఎలా అంటామో, అలా కర్మచే బద్ధుడైనవాడు జీవుడు. కర్మ నించి ముక్తుడైనవాడు శివుడు.

అప్పుడు...

**ఏవం బద్ధస్తథా జీవః కర్మనాశే సదాశివః**
**పాశమద్ధస్తథా జీవః పాశముక్తస్సదాశివః**

-స్కందోపనిషత్తు

***భావం:*** పొట్టుతో వున్నంతవరకే ఏ విత్తనమైనా మొలిచేది. పొట్టు పోతే ఏ గింజా మొలకెత్తదు. అలాగే అజ్ఞానం వుండే దాకానే జనన మరణాలు వుంటాయి. బ్రహ్మ నిష్టా, జ్ఞాన విచారాలతో అవిద్య తొలగిన జీవుడు ఇక జనన మరణాలని పొందదు. అదే ముక్తి.

మనం తీర్చాల్సిన కర్మలు వున్నంతకాలం మనం మానవులం. అవన్నీ శేషం లేకుండా తొలగిపోతే మనం జీవన్ముక్తులం అవుతాం. జీవన్ముక్తుడు ప్రారబ్ద కర్మలు నశించేదాకా శరీరధారియై తర్వాత మరణిస్తాడు కాని వెంటనే శరీరం రాలిపోదు. ఇక మళ్ళీ పుట్టడానికి ఒక్క కర్మా మిగలని జీవన్ముక్తుడు మెలకువతోనే, స్పృహలోనే నిర్భయంగా తన శరీరాన్ని వదలగలడు. కర్మలన్నీ ఖర్చయిన యోగి శరీరం నించి ప్రాణం బయటకి వెళ్ళదు. అతని సహస్రారంలోనే అది కలిసిపోతుంది. అతనికిక ఒక్క కర్మా మిగిలి ఉండదు కనుక జన్మించడం, తిరిగి మరణించడం అనే దుస్థితి కలగదు. జనన మరణాలు అతని విషయంలో మరణిస్తాయి. అదే ముక్తి. అదే మోక్షం. అలాంటి యోగులకి మూడు నెలల ముందే తమ మరణం గురించి తెలుస్తుంది.

**కస్మిన్ను విజ్ఞాతే సర్వమిదం విజ్ఞాతం భవతి:** దేనిని తెలుసుకుంటే అంతా తెలియబడుతుందో అప్పుడు ఆ ఒక్కటీ తెలియబడుతుంది.

కాబట్టి ముక్తి కోరుకునే వారికి వైరాగ్య, జ్ఞాన, కర్మలు మనిషికి ముఖ్యం.

**జ్ఞానం ప్రధానం న తు కర్మహీనం**
**కర్మ ప్రధానం న తు బుద్ధిహీనం**
**తస్మాదుభాభ్యాం తు భవేత్ప్రసిద్ధః**
**న హ్యేకపక్షో విహగః ప్రయాతి**

***భావం:*** జ్ఞానం పొందడానికి కర్మలు ప్రధానంగా చెయ్యాలి. కర్మలు చేయడానికి సద్బుద్ధి ఉండాలి. ఈ రెండూ పక్షి రెక్కల్లాంటివి. ఒక్క రెక్కతో పక్షి ఎగరలేదు. అలాగే జ్ఞానం, కర్మ లేకుండా మనిషి ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగలేదు.



# 11. ముక్తాయింపు

**ఏవం సాధారణం దేహమవ్యక్తప్రభవావ్యయమ్**
**కో విద్వానాత్మసాత్ కృత్వా హన్తి జన్తూవృతేనతః**

-భాగవతం 10-10-11, 12

భావం: ఈ దేహం ఎవరిది? అన్నం పెట్టి పోషించేవానిదా? పుట్టించిన తండ్రిదా? తొమ్మిది నెలలు మోసి కన్న తల్లిదా? తల్లిని కన్న తాతదా? దీనిచేత పని చేయించే బలవంతునిదా? స్మశానంలో దీన్ని కాల్చివేసే అగ్నిదా? రుద్రభూమిలో దీన్ని కొరికి తినే కుక్కలదా?

చేసుకున్న కర్మలది అది దీని తాత్పర్యం.

దుష్కర్మలు కష్టాలు, దుఃఖాల రూపంలో తిరిగి వచ్చి మనల్ని తాకుతాయని తెలిస్తే ఆ దుష్కర్మని చేయం. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి కర్మ విషయంలో అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఈ రాత్రి పరస్త్రీతో గడిపితే మర్నాడు ఉదయానికల్లా కుష్టు వ్యాధి వస్తే, అప్పుడు లోకంలో ఎవరైనా ఆ పని చేస్తారా? వచ్చి తీరుతుంది. కాని వెంటనే కాదు. ఎప్పుడో జరిగే ఫలితం మనల్ని వస్తుందని నమ్మించదు, భయపెట్టదు. బేంకుకి వెళ్ళి డబ్బు దోచుకువస్తే వారిని పట్టుకుని శిక్షించే పద్ధతే లేకపోతే, మనలో చాలామంది అవసరం అయినప్పుడు బేంకు దొంగతనం చేయడానికి భయపడరు. దాని ఫలితం తెలుసు కాబట్టి డబ్బవసరం ఉన్నా ఆ చెడు పనిని చేయరు. ఇలాగే మనం చేసే ప్రతీ దుష్కర్మకీ దుఃఖం అనే ఫలం తప్పదు అని నమ్మినవారు దుష్కర్మని చేయడానికి సందేహిస్తారు. తనని నమ్మినవారిని కర్మ సిద్ధాంతం పవిత్ర మార్గంలో ఉంచుతుంది.

పాప భీతి, దైవ ప్రీతి కవలలు. ఈ రెంటికీ ఒకదానితో మరో దానికి అవినాభావ సంబంధం ఉంది. దైవ ప్రీతి పెరిగే కొద్దీ పాపభీతి కూడా పెరుగుతూంటుంది. అలాగే పాప భీతి కలిగే కొద్దీ దైవ ప్రీతి పెరుగుతుంది. ఈ కవలల వల్ల కాని పరిస్థితి చక్కబడదు. టేంకులో నీళ్ళుంటేనే కొళాయిలో మనకి నీళ్ళు వస్తాయి. టేంకు ఖాళీగా వుంటే నీళ్ళు రావు. అలాగే ఈ జన్మలో పుణ్య

కార్యాలతో మన టేంకుని నింపుకుంటేనే వచ్చే జన్మలో మనకి విజయాలు, సుఖాలు లభిస్తాయి. దాన్ని పాపంతో నింపుకుంటే దాన్ని తెరిచినప్పుడు వచ్చే ధారతో మనమే నష్టపోతాం. దుర్గుణాలనే కలుపుని మనలోంచి ప్రయత్నపూర్వకంగా తీసేస్తే తప్ప సద్గుణాలనే పైరు పెరగదు.

ద్వంద్వాలు, అంటే జంట లేకపోతే వికాసానికి కాని, పరిణామానికి కాని ఆస్కారం ఉండదు. పరమాత్మ సర్వశక్తిమంతుడు. సర్వ శక్తులు అయనలో ఉన్నాయి. ఈ ప్రపంచంలో కనపడే మోసం, దగా, దౌర్జన్యంలాంటివి కూడా ఆ సర్వశక్తుల్లోని భాగమే. దుఃఖం ఉంది కాబట్టే సుఖాన్ని కోరతాం. దుఖానికి సంబంధించిన అవగాహన లేకపోతే సుఖానుభవం తెలీదు. పరమాత్మ చేత ఆకర్షింపబడ్డవాడు ఆస్తికుడై సత్కర్మలు చేసేవాడు అయితే, పరమాత్మ చేత వికర్షణ కలవాడు నాస్తికుడై దుష్కర్మలు చేసేవాడు అవుతున్నాడు. ఆస్తికులకీ, నాస్తికులకీ పరమాత్మే ఆధారం. అలాగే సత్కర్మలకి, దుష్కర్మలకి పరమాత్మే ఆధారం. మంచి పని చేయడానికి కాని, చెడు చేయడానికి కాని మనిషికి స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడింది. ఈనాడు ఎవరు సత్కర్మలు చేస్తున్నారో వారు కొన్ని జన్మల క్రితం దుష్కర్మలని చేసినవారే.

నిజానికి కర్మ పరమాత్మ శక్తి. అంతిమ వేదాంత సత్యం అయిన 'సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ' అనే అద్వైత సిద్ధాంతాన్ని బట్టి ప్రత్యేకంగా పరమాత్మకి దూరంగా, విడిగా కర్మ అంటూ ఏదీ లేదు. వ్యవహారికంగా కర్మ అని అంటూంటాం కాని కర్మ, పరమాత్మ వేరు వేరు కారు.

ఈ అద్భుత సృష్టిలో కోటాను కోట్ల జీవులు సృష్టించబడి ఉన్నాయి. వీరిలో ఎవరి పుణ్యం అధికమో వారు స్వర్గానికి, ఎవరి పాపం అధికమో వారు నరకానికి పోతారు, అని మతపరమైన భావన. పాపపుణ్యాలు సమానంగా ఉన్నప్పుడు భూమిపై మానవులుగా జన్మించి, ముక్తిని పొందే కృషి చేస్తారు. స్వర్గం అంటే ఉత్తమ జన్మ, నరకం అంటే నీచ జన్మ అని వేదాంతపరమైన భావన.



ఆ దైవ శాసనాన్ని ధిక్కరించి స్వార్థంతో దౌర్జన్యాలు, దౌష్ట్యాలు, దుర్మార్గాలు చేస్తే, ఇక్కడ చట్టానికి చిక్కకపోయినా, మనం నమ్మినా, నమ్మకపోయినా ఆ దైవశాసనం ఏర్పరిచిన శిక్ష నించి ఏదో ఓ'రోజు ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. మన దౌష్ట్యానికి సరి సమానమైన శిక్షని మనం అనుభవించి తీరాల్సి ఉంటుంది.

ముక్తి సంగతి ఎలా ఉన్నా, తిరిగి మనిషిగా పుట్టడం ముఖ్యం. 'జంతూనాం నర జన్మ దుర్లభం' అని ఊరికే అనలేదు. కరెన్సీ నోట్లు, కామినీ, కాంచనాల కోసం కాదు ఈ నర జన్మ. ఆ తాత్కాలిక వాటి సేకరణతో హీన కర్మల రాశిని పెంచుకోక, ఇప్పటికే పోగయిన కర్మలని భస్మం చేసే రీతిలో మన ప్రవర్తన ఉండాలి. 'ఎవరు చేసిన కర్మ వారనుభవింపకా తప్పదయ్యా, చేసిన కర్మము చెడని పదార్థం' లాంటివి తాత్త్వికులు మనలాంటి తళాంగు తతికిన తోలుబొమ్మల కోసమే చెప్పారు.

ముత్యాలు ఓ బాధాకరమైన అనుభవం యొక్క అందమైన ఉత్పత్తి. ఓ ముత్యపు చిప్పలోకి ఓ ఇసుక రేణువు చొచ్చుకుని, అందులోని ఆయిస్టర్‌కి అది గుచ్చుకుంటే, ఆ గాయాన్ని నయం చేసుకోడానికి ఆయిస్టర్ ఓ ద్రవాన్ని విడుదల చేస్తుంది. కొంతకాలానికి ఆ గాయమే ముత్యంగా రూపుదిద్దుకుంటుంది. మనలోని పవిత్రతని స్వార్థం అనే ఇసుక రేణువు గాయం చేసినప్పుడు నిష్కామ యోగం అనే ద్రవంతో చికిత్స చేసుకుంటే కొంతకాలానికి మనం పవిత్రులం అయి ముక్త స్థితిని పొందుతాం.

## కర్మ సిద్ధాంతం వల్ల కలిగే లాభం

మతం అంటే అరటిపండు తొక్కు లాంటిది. పై తొక్కు తీసేస్తేకాని లోపలి ఫలం అయిన ఆధ్యాత్మికత లేదా వేదాంత సారం దొరకదు. చిత్రగుప్తుడు, యముడు మతానికి చెందినవారు, యోని ద్వారా జన్మించి కర్మఫలం తీర్చుకోవడం వేదాంతానికి చెందింది. కర్మ ఫలం అనుభవిస్తేనే జీవి తన తప్పిదాన్ని తెలుసుకుని మరెన్నడూ అది చేయకూడదన్న పాఠాన్ని నేర్చుంటాడు. అప్పుడే ఆ కర్మ ఫలం

పూర్తయినట్లు. లేదా ఆ పాఠం నేర్చుకునేదాకా ఎన్ని జన్మలకైనా ఆ కర్మఫలాన్ని అనుభవించాల్సిందే. ఇలా జీవుడు పై స్థాయికి ఎదుగుతాడు.

కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్మితే కలిగే లాభం అది మనల్ని పవిత్రంగా ఉంచేలా చేయడమే కాక మనశ్శాంతిని కూడా ఇస్తుంది. అంతా మన స్వప్రయత్నం వల్ల జరుగుతుందని అనుకున్నంత కాలం మన ప్రయత్నం ఫలిస్తుందా లేదా అని ఉత్కంఠ, ఫలిస్తే ఆనందం, ఫలించకపోతే మన ప్రయత్నం సఫలం కాలేదన్న ఆవేదన కలుగుతాయి. అదే మన పూర్వ జన్మ కర్మ ప్రకారం అంతా జరుగుతుంది, ప్రయత్నం విషయంలో మనం నిమిత్తమాత్రులం అని నమ్మితే అప్పుడా ఉత్కంఠ, ఆవేదనలు ఉండవు. కురూపత్వం, సౌందర్యం, మూఢత్వం, సద్బుద్ధి, అల్పాయుష్షు, దీర్ఘాయుష్షు, ఆరోగ్యం, అనారోగ్యం, ఐశ్వర్యం, పేదరికం, విద్య, అక్షరాస్యత, అధిక ఆదాయం, స్వల్ప ఆదాయం, కీర్తి, అపకీర్తి, కష్టాలు, సుఖాలు, నష్టాలు, లాభాలు మొదలైనవన్నీ ప్రారబ్ధ కర్మానుభవాలే తప్ప మన ప్రయోజకత్వం లేదా అప్రయోజకత్వం వల్ల కలగవు అన్న సత్యం తెలుసుకుంటే, అప్పుడు మనకి నచ్చినవి జరిగినప్పుడు వాటికి మనం పొంగిపోము. అలాగే నచ్చనివి దాపురించినప్పుడు కృంగిపోము. కర్మ సిద్ధాంతం ఇచ్చే గొప్ప లాభం ఈ సమత్వ బుద్ధి. దీనివల్ల గొప్ప మానసిక ప్రశాంతతని అనుభవిస్తాం.

గెలుపు అంటే దేన్నయినా పొంది, దాన్ని చేజారకుండా ఉంచుకోవడంగా చాలా వ్యక్తిత్వ వికాస పుస్తకాలు చెప్తాయి. నిజానికి గెలుపు అంటే, ఇచ్చి తిరిగి వెనక్కి తీసుకోకపోవడం. ప్రకృతిలో ఇవ్వడం తప్ప ఏదైనా వెనక్కి బదులుగా తీసుకోవడం లేదు. ఉదాహరణకి నదులు నీళ్ళిస్తే, నేల ఆహారాన్ని ఇస్తుంది. మనం కూడా ప్రకృతి పద్ధతిని అనుసరిస్తే ప్రాచీన నియమం అయిన, 'మనం ఇచ్చేది మనం పొందుతాం, మనం తీసుకునేది మనం కోల్పోతాం' అనే నియమం మన మీద పని చేస్తుంది. ఆ గెలుపుని ఎవరూ ఆపలేరు. ఇదే కర్మ సిద్ధాంతం. ఇదే కర్మ సూత్రం. ఇదే కర్మ ఫలం.

విశ్వకర్మణై నమః.



మనం చేసే కొన్ని కర్మలకి ఫలితాలు ఈ జన్మలోనే లభిస్తాయి. మరికొన్ని కర్మలకి ఫలితాలు మరుజన్మలో లభిస్తాయి. ఏ జన్మలో ఏ కర్మలకి ఫలితాలు ఇవ్వాలో కర్మ నిర్దేశకుడైన దేవుడికి బాగా తెలుసు. ఇంకా అనంత కోటి యోనుల్లోంచి శరీర ధారియై ఈ ప్రపంచంలోకి రావాల్సి ఉంటుందేమో? ఎవరి కర్మ ఎంతో ఎవరికి తెలుసు.

మనిషిని ఉద్ధరించేవి లేదా పతనాన్ని గావించేవి కర్మలే. అందుకే నిద్ర నించి లేచేప్పుడు 'నా చేత మంచి పనులు చేయించు స్వామి' అని దణ్ణం పెట్టుకునే సాంప్రదాయం పూర్వం ఉండేది. మిగిలిన వాటిలా అదీ కనుమరుగైంది. **యంహి రక్షతు మిచ్ఛంతి బుద్ధ్యా సంయోజయంతి తం** అంటే ఎవరినైతే దేవుడు రక్షించదలచుకుంటే వారికి ఆయన మంచి బుద్ధిని ఇస్తాడని భగవంతుడు స్వయంగా చెప్పాడు. నైష్కర్మ్య సిద్ధిని ప్రసాదించమని సర్వ కర్మ ఫల ప్రదాయిని అయిన శ్రీ దుర్గా మాతని కోరదాం. (దుర్గా అష్టోత్తర శతనామాల్లో ఎనిమిదవ నామం *'సర్వ కర్మ ఫల ప్రదాయై నమః)*

ప్రాపంచిక సుఖాల వెంట పరుగులు తీసే వారికి ఆధ్యాత్మిక విషయాలు కప్పల బెకబెకల్లా శ్రావ్యంగా వుండదు. కాని కప్పల బెకబెకలని విని ఆనందించేవారూ ఈ లోకంలో వున్నారు. వారు రైతులు. వర్షం రాబోయే సూచనగా కప్పలు అరుస్తాయి. అదేవిధంగా జ్ఞానాన్ని కోరే పాఠకులకి ఇందులోని విషయాలు ఆనందాన్ని ఇస్తాయి. ఈ పుస్తకాన్ని మీరు ఇంతదాకా ఓపికగా చదివారంటే మీకు ఆధ్యాత్మికతలో గల ఉత్సాహానికి మీకు అభినందనలు చెప్పి తీరాల్సిందే.

భవిష్యత్తులో ఏం అవుతుందో ఎవరికి తెలుసు? తర్వాతి క్షణం చావుని తీసుకు రావచ్చు. కాని మరణం ముగింపు కాదు. తమస్సు తర్వాత ఉషస్సులా అది ఇంకో జీవితానికి మొదలు. అందుకు కారణం ముమ్మాటికీ కర్మే.

అందుకే కర్మకి నమస్కరిద్దాం.

**'తస్మై నమః కర్మణే.'**

## రామాయణం - కర్మ సిద్ధాంతం

*గమనిక:* రామాయణంలో కర్మ బదులు చాలా శ్లోకాల్లో దైవం అనే పదాన్ని వాల్మీకి ఉపయోగించాడు. కర్మ దైవం ఒకటే అనే భావం గల శ్లోకం వెనక పేజీల్లో ఓ దాంట్లో చూసాం.

చన్ద్రాదిత్యౌ నభశ్చైవ గ్రహా రాత్ర్యహనీ దిశః
జగచ్చ పృథివీ చేయం సగన&ధర్వా సరాక్షసా

నిశాచరాణి భూతాని గృహేషు గృహదేవతాః
యాని చాన్యాని భూతాని జానీయుర్భాషితం తవ

-అయోధ్య కాండ (11- 14,15)

**భావం:** *సూర్య చంద్రులు, అకాశం, గ్రహాలు, రాత్రి, పగలు, దిక్కులు, ప్రపంచం, భూమి, గంధర్వులు, రాక్షసులు, రాత్రి తిరిగే జీవులు, గృహదేవతలు, ఇంకా ఇతర భూతాలు నీ మాటని వినెదరు గాక! (వీరంతా కర్మ సాక్షులని భావం)*

సుఖదుఃఖే భయక్రోధౌ లాభాలాభౌ భవాభవౌ
యచ్చకించిత్తథా భూతం ననునైవస్య కర్మతత్

-అయోధ్య కాండ 22-22

భావం: సుఖదుఃఖాలు, శాంతకోపాలు, లాభనష్టాలు, జనన మరణాలుకి కారణం ఊహింపరానివి. వాటికి దైవం తప్ప మరో కారణం లేదు.



అసంకల్పితమేవేహ యాదకస్మాత్ ప్రవర్తతే
నివర్త్యారంభమారబ్ధం ననుదైవస్య కర్మతత్

-అయోధ్య కాండ (22-24)

**భావం:** *ప్రారంభించిన పనికి అడ్డుగా ఊహింపరాని విధంగా, అకస్మాత్తుగా ఏదైనా వచ్చిపడితే అది దైవ విలసితమే.*

నిస్సంశయం మయా మన్యే పురా వీర కదర్యయా,
పాతుకామేషు వత్సేషు మాతౄణాం శాతితాఃస్తనాః

– అయోధ్యకాండ (43–17)

**భావం:** *ఓ వీరుడా! క్రూరుడినైన నేను పూర్వజన్మలో, దూడలు పాలు తాగాలని అనుకుంటూండగా వాటి తల్లుల స్తనములని ఛేదించితిని. సందేహం లేదు.*

నూనం జాత్యన్తరే కస్మిన్ స్త్రియః పుత్రైర్వియోజితాః
జనన్యా మమ సౌమిత్రే తస్మాదేతదుపస్థితమ్

–అయోధ్యకాండ (53–19)

**భావం:** *లక్ష్మణా! పూర్వజన్మలో ఎప్పుడో, నా తల్లి స్త్రీలని తమ పుత్రుల నుండి దూరం చేసినది. అందువల్లనే ఈ కష్టము వచ్చినది. నిజము.*

యదాచరతి కల్యాణి శుభం వా యది వాశుభమ్
తదేవ లభతే భద్రే కర్తా కర్మజమాత్మనః

-అయోధ్య కాండ-63-6

**భావం:** *మంగళ స్వభావం గల ఓ కౌసల్యా! మానవుడు పుణ్యమైనను, పాపమైనను ఎట్టి కర్మ చేయునో దానికి తగిన ఫలమునే పొందును.*

**గురులాఘువమర్థానామారమ్భే కర్మణాం ఫలమ్**
**దోషం వా యో న జానాతి స బాల ఇతి హోచ్యతే**

-అయోధ్య కాండ (63-7)

**భావం:** తానేదైనా ఓ పనిని ప్రారంభించేప్పుడు అది మంచిదా, చెడ్డదా అనే విషయాన్ని, దాని వల్ల కలిగే ఫలితాన్ని ఎవడు తెలుసుకోడో వాడు బాలుడు (మూఢుడు) అని పెద్దలు చెప్తారు.

**కశ్చిదామ్రవణం ఛిత్వా పలాశాంశ్చ నిషించతి**
**పుష్పం దృష్ట్వా ఫలే గృధ్నుః న శోచతి ఫలాగమే**

-అయోధ్య కాండ (63-8)

**భావం:** అందమైన పెద్ద మోదుగు చెట్టు పూలని చూచి, దాని పళ్ళు బాగుంటాయని ఆశపడి ఒకడు మామిడి తోటని నరికి మోదుగ చెట్లని పెంచుతాడు. చివరకు దాని పళ్ళు చూసి హతాశుడై దుఃఖిస్తాడు.

**అవిజ్ఞాయ ఫలం యో హి కర్మ త్వేవానుధావతి**
**న శోచేత్ఫలవేళాయాం యథా కింశుకసేచకః**

-అయోధ్య కాండ (63-9)

**భావం**: తను చేసే కర్మకు ఎలాంటి ఫలం కలుగుతుందో తెలుసకోక కర్మ వెనకనే పరిగెత్తేవాడు (కర్మని చేసేవాడు) కింశుక వృక్షానికి నీళ్ళు పోసి పెంచినవాడులా దుఃఖించును.

**తదిదం మేనుసంప్రాప్తం దేవి దుఃఖం స్వయంకృతమ్**
**సంమోహాదిహ బాలేన యథా స్యాద్భక్షితం విషమ్**

-అయోధ్య కాండ (63-12)

**భావం:** కౌసల్యా! తెలీక విషం తిన్న బాలుడికి వచ్చినట్లుగా నాకు కూడా ఇప్పుడు స్వయంగా చేసుకున్న దుఃఖం వచ్చి పడింది.



**యా గతిః సర్వసాధూనాం స్వాధ్యాయాత్తపసా చ యా**
**యా భూమిదస్యాహితాగ్నే రేకపత్నీవ్రతస్య చ**

**గోసహస్రప్రదాతౄణాం యా యా గురుభృతామపి**
**దేహన్యాసకృతాం యా చ తాం గతిం గచ్ఛ పుత్రక**

-అయోధ్య కాండ (64-44, 45)

**భావం:** సమస్తమైన సాధువులకి ఏ గతి లభించునో, స్వాధ్యాయం వల్ల, తపస్సుల వల్ల ఏ గతి లభిస్తుందో, భూదానం చేసినవాడికి, ఆహితాగ్నికి, ఏకపత్నీవ్రతం పాటించేవాడికి , వేయి గోవులని దానం చేసినవాడికి, పెద్దలని పోషించువాడికి, గంగ మొదలైన పుణ్య నదుల్లో సంకల్పపూర్వకంగా దేహత్యాగం చేసినవాడికి ఏ గతి లభిస్తుందో ఆ గతి నీకు లభించుగాక. (ఇవన్నీ సుకర్మలు)

**త్వామ ప్యేతాదృశో భావః క్షిప్రమేవ గమిష్యతి**
**జీవితాన్తకరో ఘోరో దాతారమివ దక్షిణా**

-అయోధ్య కాండ (64-57)

**భావం:** అర్హుడికి ఇచ్చిన దానం దాతని ఫలరూపంలో తర్వాతి కాలంలో చేరినట్లు, నీ జీవితాన్ని అంతమొందించే ఘోరమైన ఇలాంటి పుత్ర శోకం నిన్ను చేరుకోగలదు.

**తస్యాయం కర్మణో దేవి విపాకః సముపస్థితః**
**అపథ్యైః సహ సంభుక్తే వ్యాధిరన్నరసే యథా**

-అయోధ్య కాండ (64-60)

**భావం:** కౌసల్యా! అపథ్యమైన వస్తువులు కలిపి అన్నం తింటే కాలాంతరమున వ్యాధి వచ్చినట్లుగా నేను ఎప్పుడో చేసిన ఆ కర్మకు ఫలంగా ఇది వచ్చింది.

**న నూనం దైవతం కించిత్ కాలేన బలవత్తరమ్**

**యత్ర దాశరథీ రామో భూమావేవ శయాత నః**

(అయోధ్య కాండ 88-12)

భావం: దశరథ కుమారుడైన రాముడే నేలపై శయనించాల్సి వచ్చిందనగా, ఏ దేవతైనా కాలం కంటే కొంచెం కూడా అధికమైన బలం కలది కాదని స్పష్టమవుతోంది. ఇది నిజం.

కర్మ ఫలాలు తగిన కాలంలో వస్తాయి కాబట్టి కాలం బలీయమైందని అర్థం.

**న ను సద్యోవినీతస్య దృశ్యతే కర్మణః ఫలమ్**

**కాలోప్యంగీభవత్యత్ర సస్యానామివ పక్తయే**

-అరణ్య కాండ (49-27)

**భావం:** దుష్టకర్మ ఫలితం వెంటనే కనపడదు. పొలం పండటానికి ఎలాగో అలా పాపం ఫలాన్ని ఇవ్వటంలో కూడా కాలం అంగమయి, కొంతకాలం తర్వాత దాని ఫలాన్ని అనుభవింపక తప్పదు.

**పూర్వం మయానూనమభీప్సితాని పాపానికర్మాణ్యసకృత్కృతాని**

**తత్రాయ మద్యాపతితో విపాకో దుఃఖేనదుఃఖం యదహం విశామి**

-అరణ్య కాండ (63-4)

**భావం:** తను పూర్వం ఎప్పుడో అనేక పాపకృత్యాలు చేసి ఉంటాడని, తనకు కలిగే దుఃఖం ఆ పాప కర్మ ఫలమే తప్ప ఇంకోటి కాదని రాముడు విలపిస్తూ అంటాడు.



**గుణదోషకృతం జంతుః స్వకర్మఫలహేతుకమ్**

**అవ్యగ్రస్త దవాప్నోతి సర్వంప్రేత్యశుభాశుభమ్**

-కిష్కింధా కాండ (21-2)

**భావం:** ప్రతీ జీవుడు తన పూర్వ కర్మల ప్రకారం సుఖదుఃఖాలని అనుభవిస్తాడు. సుగ్రీవుడి వల్ల వాలి మరణించాడని బయటకి కనిపించినా, వాలి స్వకర్మ ఫలితంగానే మరణించాడు. వాలి నిమిత్త మాత్రుడు.

**నియతిః కారణం లోకే నియతిః కర్మసాధనమ్**

**నియతిః సర్వభూతానాం నియోగేష్విహ కారణమ్**

-కిష్కింధకాండ (24-5)

**భావం:** ఈ లోకంలో అన్నింటికీ కారణం కాలమే. కాలమే కర్మలకి సాధనం. ఈ లోకంలో సమస్త భూతాలని ప్రేరేపించే కారణం కాలమే.

**న కాలస్యాస్తి బన్ధుత్వం న హేతుర్న పరాక్రమః**

**న మిత్రజ్ఞాతి సంబన్ధః కారణం నాత్మనో వశః**

-కిష్కింధకాండ (24-7)

భావం: కాలానికి పక్షపాతం లేదు. దాన్ని వశం చేసుకొనే సాధనం కాని, జయించే పరాక్రమం కాని ఎవరికీ లేదు. మిత్రుత్వం, జ్ఞాతిత్వం మొదలైన సంబంధాలు కాల ప్రవృత్తికి కారణం కాదు. కాలం ఎవరికీ వశం కాదు.

**నియతిః కారణం లోకే నియతిః కర్మ సాధనం**

**నియతిః సర్వభూతానాం నియోగేష్విహ కారణం**

-కిష్కింధ కాండ (25-4)

**భావం:** లోకాలన్నిటికీ కారణం భగవంతుడే. భగవంతుడే సకల కర్మలకు సాధనం. అతడే సకల జీవులని నియమించేవాడు.

**నకర్తా కస్యచిత్ నియోగేచాపినేశ్వరః**
**స్వభావేవర్తతేలోకస్తస్యకాలః పరాయణం**

-కిష్కింధ కాండ (25-5)

**భావం:** లోకంలో ఎవడూ ఏ పనికీ కర్త కాని, ఇంకొకరు చేయడానికి ప్రేరకుడు కాని కాలేరు. లోకమంతా కాలానికి (పూర్వ కర్మ ఫలాలకి) వశమై. కర్మఫలాలు కాలాన్ని అనుసరించే అనుభవంలోకి వస్తాయి.

**నకాలస్యాస్తి బంధుత్వం నహేతుర్నపరాక్రమః**
**నమిత్రజ్ఞాతి సంబంధః కారణం నాత్మనోవశః**

-కిష్కింధ కాండ (25-7)

**భావం:** కాలానికి ఎవనితోను బంధుత్వం కాని, పక్షపాతం కాని లేదు. కాలాన్ని వశపరచుకునే ఉపాయం కాని, కాలాన్ని జయించే పరాక్రమం కాని లేవు. కర్మానుసారం ఫలాన్ని వర్తింపచేసేదే కాలం.

**మనో హి హేతుః సర్వేషామిన్ద్రియాణాం ప్రవర్తనే**
**శుభాశుభాస్వవస్థాను తచ్చ మే సువ్యవస్థితమ్**

-సుందరకాండ( సర్గ 11-41)

**భావం:** పుణ్య కార్యాల్లో కాని, పాప కార్యాల్లో కాని ఇంద్రియాలు ప్రవర్తించుటకు కారణం మనస్సే. ఈ స్త్రీలని చూసినా నా మనస్సులో ఎట్టి వికారమూ కలగక స్థిరంగా ఉంది.



**సత్యం బతేదం ప్రవదన్తి లోకే,**
**నాకాల మృత్యుర్భవతీతి సన్తః॥**

-సుందర కాండ 28-3

**భావం:** లోకంలో అకాలంలో మృత్యువు రాదని సత్పురుషులు చెప్పింది నిజమే.

**త్వామ ప్యేతాదృశో భావః క్షిప్రమేవ గమిష్యతి**
**జీవితాన్తకరో ఘోరో దాతారమివ దక్షిణా**
**రాజన్ న కాలసంకాశః సంయుక్తః కాలకర్మణా**
**విద్రావ్య వానరీం సేనాం భక్షయిత్వా చ వానరాన్**

-యుద్ధ కాండ (68-2)

**భావం**: రాజా! యమునితో సమానుడైన కుంభకర్ణుడు వానర సేనని తరిమివేసి, కొందరు వానరులని భక్షించి, కాలానికి కర్మ పరిపక్వమవడంతో మరణించినాడు.

**న కామకారః కామం వా తవరాక్షస పుంగవదైవం**
**చేష్టయతే సర్వం యతం దైవేన హన్యతే**

-యుద్ధ కాండ (113-23)

**భావం:** ఓ రాక్షస శ్రేష్ఠా! నీ చావు నీ కోరికని అనుసరించి మాత్రమే రాలేదు. సర్వం దైవమే చేస్తోంది. దైవం చేత హతుడైన వారినే శత్రువు చంపుతాడు.

**సర్వ స్తరతు దుర్గాణి**

**సర్వే భద్రాణి పశ్యతు**

**సర్వః సద్బుద్ధి మాప్నోతు**

**సర్వః సర్వత్ర నందతు**

**భావం**

**అంతా కష్టాలని దాటిపోవుదురు గాక!**

**అంతా క్షేమంగా ఉందురు గాక!**

**అందరికీ మంచి బుద్ధులే కలగును గాక!**

**అంతా అన్ని చోట్లా అనందాన్ని పొందెదరు గాక!**



## మీ కేరక్టర్ ఎలాంటిది?

ఏ కేషియరైనా ఎప్పుడైనా పొరబాటున మీకు ఎక్కువ చిల్లర ఇస్తే దాన్ని తిరిగి అతనికి ఇవ్వకుండా మీదగ్గరే ఉంచుకున్నారా?

మీ బాస్‌తో కాని, కొలీగ్స్ లేదా మీ జీవితంలో మీకు గత ఏడాదిగా తారసపడ్డ ఎవరితోనైనా మీరు ఏదైనా చిన్న అబద్ధమైనా సరే ఆడారా?

మీ ఆఫీసులోని కాగితాలని లేదా ఇంటర్‌నెట్‌ని మీ వ్యక్తిగత అవసరానికి వాడారా?

మీరు టేక్స్‌ని ఎగ్గొట్టారా?

చదివిస్తానని ఎవరి దగ్గరనించైనా తీసుకున్న పుస్తకం తిరిగి ఇవ్వకుండా మీ దగ్గరే ఉంచేసుకున్నారా?

ఆఫీసుకి సబ్‌మిట్ చేసిన మీ ఖర్చుల స్టేట్‌మెంట్‌ని పెంచి సబ్‌మిట్ చేసారా?

సిడిని అనాథరైజ్డ్‌గా కాపీ చేసారా?

మీ పిల్లలు స్కూలుకి వెళ్ళకపోతే అందుకు టీచర్‌కి తప్పుడు కారణం చెప్పారా?

మీ పిల్లల వయసు విషయంలో రైలు ప్రయాణంలో కన్సెషన్ కోసం తగ్గించి చెప్పారా?

మీరు ఇతరులకి అవసరం అయినప్పుడల్లా శారీరకంగా లేదా ఆర్థికంగా సహాయపడ్డారా?

మీరు అపకీర్తిని పొందినా సరే, మీ ఆదర్శాలకి కట్టుబడి ఉంటారా?

ఇచ్చిన మాటని నిలబెట్టుకుంటారనే కీర్తి మీకు ఉందా?

మీరు సంపాదించిన దాంట్లోంచి కొంత బీదలకి దానం చేస్తారా?

మీరు ప్రభుత్వోద్యోగి అయితే లంచం తీసుకోకుండా పనిచేస్తారా?

మీరు నెలకోసారైనా గుడికి వెళ్తారా?

మీరు నిత్యం దైవ ప్రార్థన చేస్తారా?

మనం చేసే ప్రతీ కర్మ యొక్క ఫలితం మన మనసుకి తెలుసు. దాని ఫలితం యొక్క సంకేతాన్ని మనలోని అంతరాత్మ మన మనసుకి అంతర్గతంగా తప్పక ఇస్తుంది. ఆ సూచనని గ్రహించి దాన్ని బట్టి కర్మని ఆచరించడమా లేక మిన్నకుండటమా అన్నది మనం అలవాటు చేసుకోవాలి. నిజానికి మనం నీతిగా జీవించడానికి మనకి ఏ పుస్తకం, ఏ ప్రవచనం అవసరం ఉండదు. నిజమైన న్యాయస్థానం మన హృదయమే. చెడుని చేయద్దని మనస్సాక్షి అడ్డుకుంటుంది. అలాగే మంచిని చేయమని ప్రోత్సహిస్తుందది. కాని మనలోని స్వార్థ పూరిత మనసు మనస్సాక్షి తీర్పుని పట్టించుకోకుండా తనిష్టం వచ్చినట్లు తను ప్రవర్తిస్తూంటుంది. కాబట్టి హృదయం చెప్పే ధర్మాన్ని సర్వోన్నతంగా భావించి మనం దాన్నే ఆచరిస్తే చాలు.

మనం చేసే కర్మలే మన కేరక్టర్‌ని తీర్చిదిద్దుతాయి. మన మనసు పరిశుద్ధంగా ఉంటే మంచి కర్మలు, అశుద్ధంగా ఉంటే చెడ్డ కర్మలు చేస్తాం. మనలోని ఈ మంచి, చెడులని నిర్ణయించేది మనం ఎంత స్వార్థంగా ఉన్నాం లేదా ఎంత నిస్వార్థంగా ఉన్నాం అన్నదే. పెద్ద విషయాల్లో నిజాయితీగా ఉండటం గొప్ప కాదు. మనం పట్టుబడ్డా పెద్దగా శిక్ష పడని చిన్న చిన్న విషయాల్లోనే నిజాయితీగా ఉండటం గొప్ప. ఇలాంటి సందర్భాలే మన సౌశీల్యాన్ని ఎత్తిచూపేవి.

నిత్య జీవితంలోని ఏ వ్యహారంలోనైనా తప్పుగా ప్రవర్తించడం అంటే మీరు నిజాయితీగా ఉండకపోవడాన్ని సమర్థిస్తున్నట్లే. అవి కర్మ బంధానికి దారి తీస్తాయి. దుష్కర్మలని ఎంతగా తగ్గిస్తే మన తర్వాతి జన్మ అంత ఉన్నతంగా ఉంటుంది. ఇలాంటి చిన్న విషయాల్లో మనం నిజాయితీగా ఉండటం అలవరచుకుంటే అదో సంస్కారంగా మారి మన ప్రవర్తనని తీర్చిదిద్దుతుంది.

❄

**If you step on people in this life, you're going to come back as a cockroach.** ~Willie Davis



# దుష్కర్మలు- అవి తెచ్చే రోగాలు

- స్వర్గీయ స్వామి శివానంద, ఋషికేశ్

| దుష్కర్మ | ఫలం |
|---|---|
| ఇతరులని అవమానించేవాడు, ముఖ్యంగా అందరిముందు, ఇచ్చిన మాటని నిలబెట్టుకోనివాడు, ఇతరులకి పెద్ద ఆశాభంగం కలిగించేవాడు, ఇతరుల ఆస్తులకి నష్టం కలిగించేవాడు. | మానసిక బాధ |
| వేశ్యల దగ్గరకి వెళ్ళేవాడు, అక్రమ సంబంధాలు పెట్టుకునేవాడు. | కుష్టు వ్యాధి |
| తన భౌతిక శక్తి మీద గర్వం కలిగి దాంతో ఇతరులని పీడించేవాడు. | మూర్ఛ రోగం. |
| ఆడవాళ్ళని, కాముకత్వంతో చూసేవాడు, ఇతరుల ఆస్తి మీద కన్నేసేవాడు, అసూయాపరుడు. | శాశ్వత కంటి జబ్బులు. |
| ఇంటికి నిప్పు అంటించి చంపేవాడు. | వేడి కురుపులు . |
| ఆహారంలో విషం పెట్టి కడుపులో బాధ కలిగేలా చేసి చంపేవాడు, అన్నంలో సున్నం కలిపేవాడు, పాలలో నీటిని కలిపి అమ్మేవాడు. | గేస్ట్రైటిస్, కోలిక్. |

| | |
|---|---|
| లోపలొకటి, బయటొకటి ఉంచుకుని ప్రవర్తించేవాడు, ధర్మపరుడిగా నటిస్తూ ఇతరులని హింసించేవాడు, పిల్లల్ని కొట్టేవాడు. | చర్మ వ్యాధులు, దురదకి చెందిన రోగాలు. |
| పరనింద వినడానికి ఇష్టపడేవాడు, పరదూషణ చేసేవాడు, అశ్లీల పాటలు వినేవాడు, వదంతులు ప్రచారం చేసేవాడు. | చెవికి సంబంధించిన వ్యాధులు. |
| తండ్రి మాట వినక ఆయన్ని కోర్టుకు ఈడ్చేవాడు | గుడ్డితనం, లూకోడెర్మా. |
| కోర్టుల్లో నిజం ఓడేలా చేసే లాయర్లు. | కలర్ బ్లైండ్‌నెస్, కేటరేక్ట్, మెల్లకన్ను, అంగవైకల్యంతో పుట్టుక, జ్ఞాపకశక్తి నశించడం. |
| ప్రజానష్టాన్ని కలిగించే ఆయుధాలని కనిపెట్టే శాస్త్రజ్ఞులు. | చెట్టు కాండంలో పురుగుగా పుట్టి, ఆ చెట్టు కాలగా, లేదా కట్టెలు కాలగా మరణిస్తూ, అనేక జన్మలు అలాంటి పురుగులుగా పుడతారు. |
| రోగగ్రస్థులని క్రూరంగా చూసే వైద్యులు, అధిక రేట్లకి నాసిరకం మందులని ఇచ్చేవారు. | గర్భానికి సంబంధించిన రోగం గల స్త్రీలుగా పుట్టి,గర్భస్రావాలని అనుభవిస్తారు. |



| | |
|---|---|
| సిద్ధులుగా నటించి ప్రపంచాన్ని మోసం చేసే సాధువులు. | యవ్వనంలో ఆకస్మికంగా నపుంసకులుగా అయి ఆనందాన్ని కోల్పోతారు. |
| అమాయక జంతువులకి ఆహారం అందకుండా చేసేవారు, వాటిని కొట్టి బాధించేవారు. | పయోరియా, దంత క్షయం, గొంతులో పుండు. |
| మద్యం తాగి అవినీతి పనుల్లో పాల్గొనేవారు. | ప్రిమెచూర్ బర్త్ :బలహీన శరీరులు అవుతారు. |
| పవిత్ర గ్రంధాలని, ఆధ్యాత్మిక పుస్తకాలని తగలపెట్టేవాడు | కేన్సర్, గేస్ట్రిక్ అల్సర్ |
| జైళ్ళల్లోని ఖైదీలని బాధించేవారు | కుంటివాళ్ళుగా పుడతారు: పక్షవాతం బారిన పడతారు: కీళ్ళ నొప్పులు, నరాలకి సంబంధించిన బాధలు. |
| పరమాత్మని పరిహసించేవారు, సాధు సత్‌పురుషులని కించపరిచేవారు. | నాలికకి సంబంధించిన కేన్సర్, మూగతనం |
| ప్రజలనించి ధనాన్ని దోచుకుని చంపే గజదొంగలు | అంటురోగం ప్రబలినప్పుడల్లా అది అంటుకుని అన్ని రకాల బాధలు పడతారు. |
| అతిధికి భోజనం పెట్టనివాడు. | పయోరియా; స్టమక్ అల్సర్. |

| | |
|---|---|
| ఉపనయనం అయి శిఖని, ఉపవీతాన్ని తీసేసినవాడు; సంధ్య వార్చనివాడు. | నపుంసకత్వం; పిచ్చి. |
| తక్కువ జీతాలు ఇచ్చి, పనివాళ్ళ రక్తాన్ని పీల్చే వ్యాపారస్థులు. | ఆస్త్మా: భరించలేని బాధని కలిగించే బ్రెయిన్ ట్యూమర్; గౌట్; కీళ్ళ వ్యాధి; లుంబాగో; గూని. |
| కుళ్ళిన కూరగాయలని, పళ్ళని, ధాన్యాన్ని మంచివిగా నమ్మించి అమ్మేవాడు. | జుట్టు రాలిపోవడం; లూకోడెర్మా; కేటరేక్ట్; దంత క్షయం. |
| తప్పుడు వ్యాపారాలతో ప్రజలని ముంచేవాడు. | క్రానిక్ డయేరియా; డిస్పెప్సియా; ఎనీమియా; తిన్నది వంట పట్టకపోవడం; స్ప్లీన్ కి సంబంధించిన వ్యాధులు. |
| బ్లాక్ మార్కెట్ చేసేవారు. | చికిత్సకి లొంగని ఊబకాయం; బోద కాలు; పొట్టలో ట్యూమర్. |
| వెన్నుపోటు పొడిచేవారు, చాడీలు చెప్పేవారు. | భుజాల మీద, తల మీద కురుపులు, కడుపులో ఏబ్సెస్, వీపులో ఎగ్జిమా. |
| ఆఫీసులో తన కింద పనిచేసే వారి చేత స్వంత పనిని చేయించుకునేవారు, వారిని అనవసరంగా ఉద్యోగం లోంచి తీసేసేవారు. | హై బిపి; తలతిరుగుడు; విపరీతమైన తల నొప్పి. |
| ప్రజల సొమ్ముని సరిగ్గా ఉపయోగించనివారు. | డ్రాప్సీ; సెప్టిక్ ఫీవర్. |



| | |
|---|---|
| భార్యలని కొట్టే భర్తలు, అర్థం చేసుకోకుండా పిల్లల్ని కొట్టే తల్లితండ్రులు. | ఏంజనా పెక్టోరియస్ (గుండె నొప్పి) పంటి నొప్పి; నెఫ్రిటిస్. |
| పని చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ జీతం తీసుకుంటూ పని చేయనివారు. | పక్షవాతం; కాళ్ళు, చేతులు, మెడ వణుకుడు; గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం. |
| పుణ్యక్షేత్రాల్లో భక్తులని పీడించి డబ్బు పిండే పురోహితులు. | వాంతులు, విరోచనాల వ్యాధి, గుడ్డితనం. |
| తమ పిల్లల్ని ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోకి వెళ్ళనివ్వని తల్లితండ్రులు. | ఊపిరి తిత్తులకి సంబంధించిన వ్యాధులు, డిఫ్తీరియా; నిమోనియా. |
| ఎలుక లేదా పాము నివశించే చోటికి వెళ్ళే రంధ్రాలని మూసేసేవాడు, చేపలని పట్టి గాలాడక అవి మరణించడానికి కారణం అయినవాడు, ఏ జీవి గొంతైనాసరే పిసికి చంపేవాడు. | ఆస్త్మా, ఊపిరితిత్తుల వ్యాధి, నిమోనియా, ఇతర ఊపిరితిత్తులకి చెందిన వ్యాధులు. |
| విషం పూసిన ఆయుధాలతో చంపడం లేదా గాయపడేలా చేయడం. | తేలు లేదా పాము కాటుకి గురవుతాడు |
| గర్వంతో ఇతరులని శాశ్వత బానిసత్వంలో ఉంచేవాడు. | బోదకాలు |

| | |
|---|---|
| పిసినారి అయి ఉండి, అధిక వడ్డీ రేట్లతో లేదా అద్దెతూ తన దగ్గర అప్పు తీసుకున్నవారు మాడేలా చేసేవారు. | క్షయ వ్యాధి |

(డివైన్ లైఫ్ సొసైటీ, ఋషికేశ్ సౌజన్యంతో)

## ఉపసంహార శ్లోకం

**కరచరణ కృతం వా కర్మ వాక్కాయజం వా**
**శ్రవణ నయనజం వా మానసం వావరాధం**
**విహిత మవిహితం వా సర్వమేతత్ క్షమస్వ**
**శివ! శివ! కరుణాబ్ధే! శ్రీ మహాదేవ! శంభో!**
–శివమానస పూజా స్తోత్రం (ఆది శంకరాచార్య)

**భావం:** ఈ పుస్తకంలో తెలిసో, తెలీకో వాక్కుతో, మనసుతో, ఇంద్రియాలతో, బుద్ధితో, ఆత్మతో, సహజ స్వభావంతో దొర్లిన పొరపాట్లు, వాక్యా దోషాలు, లిఖిత దోషాలని మన్నించమని పాఠకుల్నీ, పరమ శివుడ్ని ప్రార్థిస్తూ దీన్ని ముగిస్తున్నాను.

–ః ఓం లోకాః సమస్తాః సుఖినో భవంతు ః–

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః



# స్టాకులో ఉన్న పుస్తకాలు

## మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి రచనలు

### ఆధ్యాత్మిక రచనలు

01. కర్మ–జన్మ 130/-
02. ఆధ్యాత్మిక చిన్న కథలు 60/-
03. ఓ మంచి మాట 60/-
04. దైవం వైపు 60/-
05. ఓ మై గాడ్ 100/-
06. తాత్త్విక కథలు 70/-
07. సద్గురు నిత్యానంద బాబా జీవిత చరిత్ర 80/-
08. ఔన్నత్యం 70/-

### నవలలు

01. మిసెస్ పరాంకుశం 50/-
02. రేపటి కొడుకు 50/-
03. గుట్టు 70/-
02. ఎఫ్.ఐ.ఆర్ 80/-
03. ప్రాక్టికల్ జోకర్ 70/-
06. డి ఫర్ డెత్ 50/-
07. కల్నల్ ఏకలింగం ఆఖరి ఎడ్వెంచర్స్ 50/-
08. అంకుల్ సామ్ 40/-
09. జయం 80/-
10. కల్నల్ ఏకలింగం ఎడ్వెంచర్స్ 50/-
11. నివాళి 50/-
12. నిన్నటి పున్నమి 50/-
13. అదిగో పులి 36/-
14. అందమైన జీవితం 60/-
60/-